

MAYIS 1994 AYLIK SIYASİ DERGİ FİYATI: 30.000 TL (KDV dahil)

17

- ◆ LORDLAR KAMARASI VE ŞOVALYELERİ
- ◆ PARTİ ŞEHİRLERDE ORDU KIRLARDA MI?
- ◆ AK KLİĞİ NE YAPMAK İSTİYOR?
- ◆ ORDU İÇİNDE PARTİ ÇALIŞMASI VE TIKKO İÇİNDE PARTİ TASFİyecİLİĞİ ÜZERİNE
- ◆ PARTİMİZ TKP(ML) İÇERİSİNDE ŞİMDİYE KADAR GİZLENMEYİ BAŞARMIS MARKSİST KILIFLI MAFYA HİZİBİNİ TANIYALIM
- ◆ ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE PROLETARYASI VE EMEKÇİ HALKINA
- ◆ PARTİ İÇİNDEKİ YANLIŞ DÜŞÜNCELERİN DÜZELTİLMESİ ÜZERİNE

FAŞİZME, EMPERYALİZME, FEODALİZME, ŞOVENİZME VE HER TÜRDEN GERİCİLİĞE KARŞI

PARTİZAN

PARTİZAN

İbrahim KAYPAKKAYA

**Katledilişinin 21. yılında
İLKELERİ BİLİNCİMİZ,
MÜCADELESİ BAYRAĞIMIZDIR!**

İÇİNDEKİLER

Tasfiyeci Kiliğin Oyunu Boşa Çıkarıldı	5
Parti Disiplinine Bağlı mı Kalacağız, Yoksa MFY'nın Gönüllü Fedailiğini mi Yapacağız?	11
MF'nin Gönüllü Savunucusu Kim? Ve Bir Maskenin Yırılması Üzerine	13
Askeri Komisyon'a	16
Lordlar Kamarası ve Şovalyeleri	19
...SB'ye	31
Parti Şehirlerde Ordu Kırlarda mı?	33
AK Kiliği Ne Yapmak İstiyor?	39
Ordu İçinde Parti Çalışması ve TİKKO İçinde Parti Tasfiyeciliği Üzerine	44
Tüm Partiyeye Çağrı	81
1 No'lu ABK'na Bağlı II No'lu Mıntıka Ordu Parti Organı	85
SB'ye MK'ya	92
Tüm Partiyeye Açık Mektup	94
AK Sekreterinin AK Adına Organımızı Tasfiye Kararına Hayır !	107
TKP(ML) MK'nin Olağanüstü Toplanması İçin Acil Çağrıdır	122
Partimiz TKP(ML) İçerisinde şimdiye kadar Gizlenmeyi Başarmış Marksist Kılıflı Mafya Hizibi'ni tanıyalım	123
TKP(ML) MK'nin Tüm Parti Organlarına Genelgesidir	132
TİKKO Genel Komutanlığı'ndan Duyuru	134
TKP(ML) - Merkez Komitesi Kararıdır	138
TKP(ML) MK-AK'nun Duyurusu!	140
Çeşitli Milliyetlerden Türkiye Proletaryası ve Emekçi Halkına	144
Silahlarımıza El Koyan Savaş Ağası Tasfiyeci Hizip, Düşmana Yönelen Yüreğimizi Susturamayacaktır!	151
Parti İradesiyle Sorunlarımızı Aşmamızı, Hiçbir çarpıtma engelleyemeyecek!	156
Tüm TMLGB Üye, Aday Üye ve Örgütlü Sempatizanlarına!	163
Parti İçindeki Yanlış Düşüncelerin Düzeltilmesi Üzerine	172

UMUT YAYINCILIK ve Basım Sanayi Limited Şirketi adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Mustafa DEMİRDAĞ

Yönetim Yeri: Oğul Sok. No. 16 Sultanahmet/İSTANBUL Tel: 516 25 38 - 516 60 20 Fax: 518 23 23

Baskıya hazırlayan: Umut Yayıncılık, Baskı: Serter A.Ş.

BÜROLAR

Kartal: İstasyon arkası, Pınar Pasajı-İşhanı Kat: 4/57 Kartal/İSTANBUL, Telefax: (0216) 353 38 12

Ankara: Necatibey Cad. No. 80/12 Maltepe Telefax: () 230 63 27

İzmit: Kemaliye Cad. Çarşıbaşı Mah. No: 17 Kat: 2,

İzmir: Fevzipaşa Bulvarı 1368 Sok. No: 1 İlkbal İş Merkezi K: 4/409 Basmane

Çukurova: Cemal Gürsel Cad. Özgül İşhanı Kat: 5, No: 26 Tel: (0322) 4 573 780 Adana

Malatya: Tabakhane Mah. Balarcılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K: 2 No: 64 Tlf: (0422) 322 08 04

Kayseri: Sivas Cad. Stad İşhanı Kat: 6 No: 605 Tel: (0352) 222 52 10,

Tokat: Meydan Çarşısı Küflüoğlu İşhanı Kat: 3 No: 83, Tel: (0356)-2149278

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58 4057 Basel-Schweiz Tel: 41 (061) 76932698

Tasfiyeci kliğin oyunu boşa çıkarıldı!

İstisnasız tüm suçlular proletaryanın asit banyosundan geçecektir.

Partizan inancı, partizan ruhu ve coşkusuyla merhaba

Umut Yayımcılık olarak çıkardığımız 15 gün periyotlu Özgür Gelecek gazetemizin 1-15 Mayıs 1994 tarihli 26. sayısında(*), Mao'nun deyimiyle (Dağ kalesi kafa yapısı)na sahip ve silahın siyasetten üstün olduğunu sananların fırsatçı darbeciliğine, proleter safları bölme girişimine tavizsiz karşı koyduk. Proletarya partisinin tarihsel misyonunun bilincinden uzak bazı omuzu etiketliler kendi kişisel, grupsal, bölgesel vb. küçük hesaplarıyla tezgahladıkları oyunda baltayı taşa vurdular, kafayı duvara çarptılar. Duvarın arkasında MLM ilkelerle donanmış, parti işlerlik ve birlik ruhuyla tavizsiz hareket eden komünistler vardı. Çok çok küçük azınlıktaki, akıma karşı göğüs germekte cesaret-siz ve geçmiş kökenin sığılığı altında bocalayan birkaç arkadaşın dışında, halkın umudunun karartılmasının önüne geçmek, birliğin darbelenmesini engellemek ve pürüzleri gidermek amacıyla tavır kondu. Bu tavra rehberlik eden şey MLM ilkelerle Leninist partinin gelenekleri ve işlerliyi. "Mühür kimdeyse Süleyman odur." anlayışıyla hareket edenlere, başarının (Mühürü kapmak) olmadığı gösterildi. Hemen hemen bütün alanlarda gerek örgütlenmelerin gerekse de tabanın tavrı karşısında, bütün organlarını fesh ederek, gerçek bir öncü tasfiyeciliğiyle sorunu aşmaya çalışanlar başarısızlıkla karşılaştılar. Parti tasfiyeciliğiyle partiyi kurtaracaklarını ilan ettiler. Darbeciliğin uzantıları ta buralara kadar yansıdı. El altından oyunlarla ele geçirmeye çalışanlar başarısızlığa uğrayınca saldırganlaştılar. Baskınlar yaptılar, tehdit ettiler, adam kaçırdılar... Komploları boşa çıkarıldı. Öncü içinde "ordusuz komutan" payesiyle yetinmek zorunda kalanlar burada onu da kazanamadılar. Zaten erozyona uğrayan dürüstlük vb. kavramlar iyice ayaklar altına alındı. Korsan bir şekilde dergi çıkartarak adımızı kullandılar. PARTİZAN ÖZEL SAYI 17 adı altında çıkardıkları korsan yayında proleter güçlerin bölünmesi yönünde çabalara destek oldular. "Siyasal tartışma" ya da "örgüt içi tartışma" niteliğine ve düzeyine sahip olmayan; okuyanların ibretle donakaldığı anlayışlar, uygulamalar, yalanlar, suçlamalar, iftiralar, çevrilen dolaplar vb. vb... Bırakalım parti tasfiyeciliğini, insanları devrimci mücadeleden

soğutucu ve yoldaşlık ilişkilerine güveni sarsıcı bir hal almıştı. Aynaya bak-salar ayna utancından kızaracağı halde, kendileri kızarmak bir yana bir de kurtarıcı edalarla, ağızlarından küfürler savurarak (politik) mücadele verdiklerini iddia ettiler. Siyasetin siyazetsizlik olduğu yanlışını yaydılar. Salt o düzeysiz yazıları okuyan birinin devrimci değerler, yoldaşlık, parti işlerliği ve siyasal mücadele konularında tam tersi şeyler anlayacağı açıktır.

Bir yandan kimseyi tasfiye etmedik diyenler, bir yandan da bütün bölge organlarını fesh ediyorlardı. Sahte özel sayıda okuduklarımız gösteriyordu ki (baş gövdesini fesh ediyor ama çürük de olsa basacağı omuzlara ihtiyaç duyuyordu) o nedenle bazıları (yine kendileri tarafından kenarda köşede bırakılmış, itilmiş, aşağılanmış, hatta cezalandırılmış unsurlara payeler dağıtıldı) ortalığa sürüldü. En zaafı en fazla bağırdu, en fazla küfürler savurdu ve en fazla apoletlere bağlılık yemini etti. İçi en boş olanı, "başığın içi boş olanıdır ki daima yükseklerde uçuşur" sözünü doğrularcasına ayaklarını yerden kesti, havalarda uçuştı. Şiddet tehditleri savurdu.

Yapılan tam anlamıyla "bulanık suda balık avlama" yöntemi idi. Su hoyratça karıştırılarak bulanıklaştırıldı. Bulanıklığı yaratanın dipteki kumlar olduğu masalıyla insanlar aldatılmak istendi. Hoyrat elin rolü gözden gizlenebilir sanıldı. Fakat sanılanlar birer sanı olarak kaldı, kahyor, kalacak...

Okurlarımız gerek korsan özel sayıyı, gerekse de yayınladığımız bu her-biri belge niteliği taşıyan yazıları okuduklarında gerçekliği tüm yönleriyle göreceklidir. Çatıdaki kavgaları, çekişmeleri, yakışsız sözcüğünü mumla aratan yaklaşımları... Yani ideolojik yozlaşmanın vardığı noktayı ayırt edeceklerdir. Bu nedenle elimize ulaşan belgeleri, olayların gelişimini dikkate alarak tarih sıralamasına göre sunuyoruz. Böylece hem sorunun siyasi ve ideolojik yanlarının okurlarımız tarafından daha iyi anlaşılması sağlanmış olur, hem de tasfiyecilikliğin insanlarda yarattığı kafa karışıklığı giderilmiş olur. Ve... ticaret olayını siyasi zayıflıkları gizlemek için bir kalkan olarak kullandıkları açığa çıkmış olur. Kuşkusuz ağır suçlu-hafif suçlu, çok zaafı-az zaafı ayrımı olacaktır. Proleter terazi bunu ayırt edecek ve kolektif iradenin asit banyosu arınmayı sağlayacaktır. İdeolojik kampanya ve asit banyosundan geçip de ayakta duranlar yürüyecek, dökülenler tarihe mal olacaktır. Gün arınma günüdür, görev ise sağlıklı arınmayı sağlamaktır. Ve bütün bunları kuralları içinde yapmaktır.

En güzel ışıklar en karanlık günlerde çıkanlardır. Öncü tarihinin en kötü günlerinde onun kanı canı olan; MLM'nin yaşayan ruhunu yaşamıyla özdeşleştiren unsurları bu olumsuzlukları aşmasını da bilicektir. Bu tarihsel yeniden doğruluştaki namusluca yer almak isteyenlere, sınıf bilinçli enternasyonal proletarya, adalet kapısını sonuna kadar açmıştır.

"Herkes hesap verecek" şiarıyla bu sırada yer almak utanılacak değil, onurla ve dik başlıkla mücadelede yer almak ve çelik adımlarla yürüyüşte saf tutmak kararlılığının bir ifadesi olacaktır.

Özgür gelecek her onurlu insanın hakkıdır.

(*) Korsan dergilerinde yazdıklarına göre, söz de, Özgür Gelecek'in 26. sayısını kendileri hazırlamışlar. Güya bizler bu disketleri çalarak onların

planladıklarının dışında yazılar koymuşuz. (!) 27. sayımızın kendisi ve yazılarımız onlara bir yanıttır.

İşte açıkça yazıyoruz: Bugüne kadar hangi sayıları planlamışlardır söylesinler biz de öğrenelim. Yine 26. sayımızın içinde kendilerine ait bir tek satır yazı, bir tek santimlik çizgi, resim, fotoğraf, dizgi, montaj vb. vb. gösterebilirler kamuoyu önünde özeleştiri verip utancımızı dile getirelim. Hangisi onların ürünüdür? Hiçbiri! Kınadığımız için söylemiyoruz, niçin yazıp-çizmediniz demiyoruz, demeyiz. Zira üstlendikleri görevler bu bölümlerle ilgili değildir. Ancak emeğimize, ürünlerimize el koymaya çalışıp da darbeyi beceremeyince sanki kendi emekleriymiş gibi bir de bizi suçlamalarını hoş göremeyiz.

Partizan

AÇIKLAMA

“Parti Birliğini Korum! Mafya Hizibine Karşı Tavrı Al!” TKP(ML) imzasıyla dağıtılan bildiriyle
Devrimci-demokrat kamuoyunda

... ticareti olarak bilinen ve TKP(ML) içinde ve çevresinde yoğun tartışmalara yolaçan konuları, daha iyi anlaşılması amacıyla, elimize PTT kanalıyla ulaşan iki taraflı belgeleri tarih sırası ve gelişimine göre sunuyoruz

Parti disiplinine bağlı mı kalacağız, yoksa MFY'nın gönüllü fedailiğine mi soyunacağız?

Yoldaşlar,

B irakalım parti yönetici organında yer alan bir kadroyu, sıradan bir parti üyesinin dahi yapmaması gereken, acı ama gerçek bir olayı sizlere aktarmak ve görüşlerimi bildirmek istiyorum. Konuyla ilgili ve olaya muhatap olan yoldaşın MK'ya iletilmesini istediği yazıyı da size gönderiyorum.

Sizlerin de bildiği bir iş OPK'da konuşulmuş ve bundan sonra o iş'le ilgili ne yapılacağı konusu karara bağlanmıştı. Ben de dahil bazı yoldaşların muhalefetine rağmen o iş'in parasının alınmaması, bunun yerine işi alan adamdan partiye bağış alınması kararı alınmıştı. OPK'da bunun dışında herhangi bir karar alınmamıştı. Fakat ne yazık ki, MK üyesi ve AK'de görevli 34 nolu "yoldaş", partinin iradesini hiçe sayarak, kendi işiyle uğraşması gerekirken, gidip Mfy'nın gönüllü fedailiğini yapıyor. Olayın ve fedailiğin ne olduğunu gönderilen yazıyı okuduğunuzda göreceksiniz.

İş'in mahiyeti ve nasıl geliştiği OPK'da açılıp konuşuldu. İş'i yapan yoldaşlar yanlış hareket edildiği noktalarda özeleştiri verdiler. Buna 34 no'lu da dahildi. Bu konuşmaların, alınan kararın ve verilen özeleştirin üzerinden daha iki ay geçmişken, nasıl oluyor da "unutuluyor"; hiç birşey yokmuş gibi davranılıyor. konuşulup karara bağlandığı halde parti iradesi çiğneniyor?.

...
34 nolu arkadaş yaptığı fedailiğin ve oynadığı oyunun parti disiplinine aykırı olduğunu, parti çıkarlarıyla bağdaşmadığını ve uyguladığı yöntemin sakatlığını biliyor olmalı ki; yoldaşı "olayı kimseye aktarmaması" için uyarıyor ve bu fedailiğe devam edeceğini vurguluyor.

Yoldaşlar, olayla ilgili görüşlerimi aktardım. Bence olay önemlidir, öylesine eleştirilip geçilecek bir olay olarak görmüyorum. Açık ve net parti kararı varken, buna rağmen bu olayı bir MK üyemiz yapıyorsa kesinlikle tavırsız kalınmaz. Parti içinde disiplinsizlikleri, keyfi ve sorumsuz davranışları, illegalitenin ayaklar altına alınmasını, mfy adına bir parti sempatanına devrimci olmayan davranışlarda bulunulmasını önlemek istiyorsak, bu konuda liberal davranışlara mücadele

etmemeliyiz. Hele de bu MK düzeyinde bir "kadro" tarafından yapılıyorsa.

Bu olaydan dolayı, 34 nolu arkadaş;

- a) Parti kararını açıktan çiğneyerek disiplinsizlik yaptığı,
- b) Partinin illegal çalışma ilkesini çiğneyerek partinin kullandığı değerleri açık ederek mfy'ya peşkeş çektiği,
- c) Parti kararına rağmen mfy. adına gönüllü fedailik yaptığı, vb. nedenlerden dolayı yagılanmalı ve cezalandırılmalıdır.

Bu zamana kadar 34 nolu arkadaşın görevinden alınmasını ve MK üyeliğinin dondurulmasını istiyorum.

Eğer bu yoldaş olayla ilgili gerçekten samimi ve dürüstçe özeleştiri verirse parti üyeliği kalmalı, MK üyeliği bir bütün olarak dondurulmalıdır. Aksi halde parti üyeliğinin de elinden alınması görüşündeyim. MK üyeliğinden kendisi istifa etmezse parti üyeliğinin MK'nın alma yetkisi olmayacağı için Kongreye kadar MK üyeliği dondurulmuş olarak kalır.

Yazıda kısaca açıkladığım ve görüş belirttiğim olayın SB'nin bu toplantısında ele alınmasını ve diğer yazıyla birlikte bu yazımın da MK üyelerine verilmesini talep ediyorum.

Yoldaşça selamlar

29 Ağustos 1993

TN

Bu yazı tarafımızdan kısaltılarak yayınlanmıştır.

MF'nin gönüllü savunucusu gerçekten kim? Ve Bir maskenin yırtılması üzerine

Yoldaşlar,

TN benimle ilgili bir yazı yaşamış, "P'nin disiplinine bağlı mı kalacağız yoksa MF'nin gönüllü fedailiğine mi soyunacağız?" başlıklı bir yazı bu yazıyı duy-
dum. Burada elime geçti ve sizlerde okumuş olacaksınız.

TN'nin yazısı doğal olarak cevap hakkımı doğurdu, iyide oldu. Bunu burada
yanıtlayacağım...

...
TN'nin yazısı, benim X işinden dolayı, o iş içinde olup, görevlendirilen ve bili-
nen sonuçtan payı olan ve elime geçen birini sıkıştırmam veya sorgulamam sonu-
cu devreye sokularak ortaya çıkıyor olmasıdır.

Böyle birini sıkıştırdığım doğrudur. Sıkıştırdığım kişi yazısında kendi
açısından ifade etsede esas itibariyle doğrudur. O temelde sıkıştırdım-sorguladım.

Bu kişi alacağımızı sağlamakla görevli olan biridir. Görevlendiren de M ve
T'dir, yanılmıyorsam alacağımız olan adamları tanıştıran da bu ve KÖ'dür. Alınan
bunun vasıtasıyla alınıyordu. Kayıp 200. bin yabancı para da bunun ve M'ün
arasında kayıptır. Bu aldım diyor. M bir almadım, bir aldıysam P parası diye R'ye
yollamışımıdır, bir orada sıkıştırdığım kişi yollamış olabilir diyordu. Sonuç olarak,
hem bu para bu kişiyle M arasında kayıptır, üzerine varmayanlardan biri olduğu
Türkiye'ye gelip bir sahil kentinde bir restaurant açtığı, bu vesileyle buna bir hayli
para gerektiği, bunu nerden getirdiği ve ayrıca bu kişinin şimdi kendisi o X işini
yaptığı için bunları nasıl, hangi parayla yaptığı vb.'ni öğrenmek amacıyla ve nasıl
bulmuşlarsa o adamların hem isim, yer ve yurtları hakkında bilgi, hemde onlardan
alacağımızı almalarını sağlamak için sorguladım. Diğerleri elime geçmediği için
bundan başladım. Diğerlerini de elimize düşürmek için zorladım. Başından
başlamanın olanağı olmadığı için kuyruğundan başlama olanağı buldum.

Evet, bu amaçla sıkıştırdım, sorguladım. Bu yanlış mıdır? Hayır! Sapına kadar
doğrudur. Çünkü, sıradan, alakası olmayan bir insan değil, bu işin içinde,
görevlendirilmiş, onlarla bağlantısı olan, onların yerlerini yurtlarını bilen, sadaka

değil, işin mahiyeti ne olursa olsun alacağımızı almakla görevli olduğu halde görevini yapmayan, onların üzerine varmak istemeyenlerden biri ve arada 200.000 yabancı paranın hesabını vermeyenlerden biridir. TN'nin iddiasının tersine partiye karşı en ufak bir sorumluluk hissetmeyen biridir. Bu işi bu noktaya getirenlerden biridir. Bu da sorgulanmayı kim sorgulanacaktır. Tersine duruma göre bunun ötesinde tavır takınılması gereken biridir.

Şimdi, TN'nin iddia ettiği gibi parti karar ve disiplini açısından bakalım: K'nın konuya ilişkin resmi kararı yok, olmasıda zaten doğru olmaz. Bu nedenle yok. Ancak çoğunluk alacaklı olandan X parası adıyla değil, TN'nin iddia ettiği gibi "bağış" da değil, vergilendirme olarak fazlası alınmalıdır düşüncesi ortaya çıktı. Yani, fazlasıyla adamlardan para alınacak, adamlar bugüne kadar salladıklarına, vermediklerine göre zorla alınacak. Evet, anlayış budur! Bunu nerde, nasıl, kimler alacak vs. konuşulmuş değil. Adamlar YD'da olduğu için esas olarak YD'da sıkıştırılacağı düşünülüyordu. Bunlar, Türkiye'de olurlarsa uğraşılmaz diye bir şey de yok ve olamaz. Anlayış, alacağımızı fazlasıyla almaktır. Bunun yolu, yöntemi kurala bağlanmaz. Özellikle benim uğraşmamam, ilgilenmemem diye bir kural da yok. Kaldığı, olay parti çıkarıdır, partiyi ilgilendirir, herkesten çok beni ilgilendirir, Çünkü, birincisi, partinin orda çıkarı var. Bu kadar sıcak kaynağı şu ya da bu şekilde el koyup kendi çıkarları için kullanmalarına tahammül edemiyorum. İkincisi, bu ticareti yaparken parti adına borca girdik, partinin borcu var, bunu vermek görevdir. Üçüncüsü, bu eşyayı alan benim, maliyeti ne olursa olsun mesuliyet altına girdim bu beni rahatsız ediyor. Bu durumlar her yoldaş rahatsız etmelidir. Ve ayrıca her yoldaş bir anlık kendini benim yerime koyarak düşünmelidir. Parti çıkarını düşünmeyen ve sorumluluk hissetmeyenlerin bunu anlaması tabiki mümkün olamaz. Ve bu duyarlılığı bekleyemeyiz de.

Yurtdışındakilerin ilgilenmesi düşünülse, imkan olduğunda Türkiye'dekilerin özgülde benim uğraşmamamı getirmez. Kaldığı YD'dekiler bu işi çözmüş olsa ve çözdürmek istense 3 yıl sürmezdi ve 3 yıl ben zor durumda bırakılıp bilinçli olarak yıpratılmazdım...

Şıkıştırdığım kişinin Avrupa'da ve Türkiye'deki ev, iş, telefon, adres ve isimlerini kendisine yazdırdım. Kağıtta bende duruyor, ne o yanımda bulunan kişi ne de başkası okumuş değil, bilmiyor. Bu anlamda başkasına "deşifreyon edildiği" yok. Bir hafta sonra geleceğim evin tapusunu işyerini hisseni hazırla alacağım ya da yanımda bulunanı getiririm, noterde devredip, bu işi ne zaman çözerseniz o zaman geri veririm dedim. Elbette işin ciddiyeti için böyle diyeceğim. Kaldığı noter alışımlı alırsam kendi üzerime alacak değilim, tanımadığı bir başkasını deşifrede edecek değilim. O işi bilen biri üzerine alacağım ve iade edene kadar. TN bu duruma bir taraftarın "mal varlığını MF'nin eline teslim ediyor", "MF'nin çıkarları uğruna mağdur ediyor" diyerek ona methiyeler diziyor. Ve bundan hareketle MF'nin fedailiğini yaptığımı, onun çıkarları için çalıştığımı söylüyor.

Bunu düşünüyor da birincisi niye orda partinin parası bulunduğunu ikincisi 200.000 yabancı paranın hesabını, vermeyenlerden olduğunu, üçüncüsü onun mal varlığının işi çözdükten sonra verileceğini söylememi, dördüncüsü, partinin dışında o eşya aldığımız insanları da özellikle taraftarında mağdur olduğunu hiç mi hiç düşünmüyor, düşünmek istemiyor...

Başarılar

23.09.1993

34

Bu yazı tarafımızdan kısaltılarak yayımlanmıştır.

Askeri Komisyon'a

Ordu içinde büyük bir huzursuzluk yaşanmaktadır. Yoğun dökülmeler oluyor ve eskiye oranla, firar ve firar girişimleri artıyor. Ordu içindeki huzursuzluğun esas kaynağı, ordu içindeki Parti organlarının çalıştırılmaması işlevsiz kalması, parti organları şeklinde örgütlenmemesi.

Parti, orduyu ordu içindeki partililer ve parti organları vasıtasıyla yönetir ve yönlendirir. Parti, orduya, ordu içindeki bu organları vasıtasıyla siyasetini götürür ve silahların siyasete kumanda etmesini sağlar. Silahların siyasete kumandasına asla izin vermez.

Bu konuda parti tüzüğümüz aynen şu hükümleri karar altına almıştır:

"TİKKO, TKP(ML) önderliğinde halkın silahlı gücüdür. TKP(ML); TİKKO'yu Askeri Komisyon aracılığıyla yönlendirir. TKP(ML); TİKKO içinde TKP(ML) Askeri Komisyonu'na bağlı parti örgütlenmesi kurar. Bu parti örgütlenmesi aracılığıyla TİKKO'yu yönlendirir.

Ordu örgütlenmesi, ülkemiz şartlarında devrimci örgütlenmenin esas biçimidir ve parti önderliğinde tayin edici bir role sahiptir. TKP(ML); ordu içinde yönetici, yönlendirici rolünü sarsacak hiçbir harekete izin vermez. Siyasetin silahlara kumanda etmesi ilkesini, pratikte ordu içindeki parti teşkilatları aracılığıyla uygular." (TKP (ML)) Tüzüğü, VI. Bölüm.)

Yine, Partinin, ordu içinde örgütlenmesi, TİKKO tüzüğünde de yer aldığı gibi hükümler altına alınmıştır.

"1. Ordu içindeki partililer birlik düzeni içerisinde parti organı şeklinde örgütlenir.

2. Ordu içindeki partililerin hiyerarşik örgütlenişi, ordu örgütünün hiyerarşik örgütlenişine paralel olarak yükselir. Ve en üstte Askeri Komisyon'a bağlanır." (TİKKO Tüzüğü, üçüncü Bölüm.)

Parti ve ordu tüzüğünde de belirlendiği gibi, ordu içindeki parti organları yukarıdan aşağıya, birlik düzeni içinde parti organları şeklinde örgütlenir.

Gelinen süreçte ise, özellikle OPK'dan sonra ordu içindeki partililerin organlar şeklinde örgütlenmediği, ya da kağıt üstünde bir örgütlenme olsa da, bunun pratiğe geçirilmediği, tam anlamıyla da partinin ordu içindeki görevini yapması engellenmiş durumdadır.

Siyasi komiserler parti organlarına bağlı olduğu halde, siyasi komiserler bugüne kadar kendi altındaki parti organlarını toplamamış, ordu içindeki partilileri organlar şeklinde örgütlememiş ve ordu içindeki partilileri işlevsiz kılmıştır. Bu, partinin ordu içinde işlevsiz kılınmasıdır. Bu durum aynı zamanda siyasi komiserlerin parti organı ve partililerin denetimden uzak tutmuş. Parti organlarının denetleme, yönlendirme, askeri sorunlar ve parti sorunları içerisinde tartışma ve siyaset üretmesini engellemiş ve ordu içindeki partinin dejenerasyonuna neden olmuştur.

Kolektif çalışmanın, kolektif bir üretimin olmadığı yerde, yozlaşma ve şef tipi örgütlenme anlayışı gelişir. Bu anlayış ordu içinde gelişmiştir.

Parti organlarının çalıştırılmadığı, fonksiyonlarının yerine getirilmediği bir çalışma alanında ya da örgüt içinde, her türlü burjuva hastalığı gelişir ve başta partinin bünyesi olmak üzere, orduyu içten içe kemirerek çürütmesine neden olur.

Ordu içindeki parti organlarını oluşturmak, denetlemek, kendini denetleme sunmak, parti organlarına canlı bir siyasal işlev kazandırmak, AK'nın görevidir. Bu tüzükle de belirlenmiştir.

"Askeri Komisyon siyasi komiserleri aracılığıyla TIKKO içinde parti organlarını oluşturur." Madde 1

"Askeri Komisyon ordu içerisindeki organları vasıtasıyla parti programı doğrultusunda yönlendirme görevini yerine getirir." Madde 2 (TIKKO tüzüğü, dördüncü bölüm.)

TIKKO tüzüğünde olsun, parti tüzüğünde olsun, Askeri Komisyon'un görevi net belirlemelerle hükme bağlanmıştır.

Eğer bugün ordu içindeki partililer organlar şeklinde ordu kademesi paralelinde örgütlenmemişse, bundan AK sorumludur. AK orduyu, ordu içinde parti organları vasıtasıyla yönlendirir yönetir ve partinin görüşlerini orduya götürür. AK, tüzük hükümlerindeki ve kendisinin varlık nedenleri olan görevlerini en kısa zamanda yerine getirmelidir.

TIKKO içinde olumsuzluklara gelince:

Ordu içinde önemli bir çürüme vardır. Parti organlarının çalıştırılmadığı yerde, bunun olması doğaldır.

Bu yıl, orduya önemli ve olumlu diyeceğimiz katılımlar olmuştur. Bu, parti birliğimizin kitleler içerisinde yarattığı olumlu etkinin bir sonucudur. Ancak, ordu içinde katılmaların yoğun olmasına karşın, bu insanları kazanıp dönüştüremedik. Küçümsenmeyecek bir kısmı geri dönmüş, bir bölümü ise baharı beklemektedir.

Bu partimiz açısından vahim bir durumdur.

Orduda görülen olumsuzlukların başında, savaşıtlara karşı kötü davranmak geliyor.

İkincisi, OPK'dan bu yana, siyasi eğitimin verilmemesi,

Üçüncüsü, eleştiri-özeleştiri toplantılarının yapılmaması.

Dördüncüsü, yeterince savaştırılmaması, büyük ölçüde atıl durumdaki bırakılması,

Beşincisi; askeri eğitimin verilmemesi. Beş aydır ordu saflarında olan birçok savaşıtlıya kurşun dahi atılmamıştır.

Savaşçılara kötü davranışlar, öncelikle komutanlardan gelmektedir.

- 1) Çeşitli hakaretler ve küfürler
- 2) "Soytarı"
- 3) "Manyak"
- 4) "Kafana kurşun sıkırım"
- 5) "Seni geldiğin yere gönderirim"
- 6) "Çek git"
- 7) "Köpeğin kızı"
- 8) "Tekme tokat dışarı atarım"

Ve daha bir sürü hakaret, küfür ve baskıcı yöntemler uygulanmaktadır. Özellikle bazı komutanlar, savaşçılara burjuva subayların yöntemlerini kullanmaktadırlar. Bunlara yakinen tanık da olduk. Ayrıca, bütün savaşçıların istisnasız aynı şeyleri getirmeleri, sorunun ciddiyetini ortaya koymaktadır.

Bunların dışında, birkaç dayak olayı da gündeme gelmiştir. Özellikle de bir MK üyesi komutanın bir PÜ (eşi)sini dövmesi, yine bazı AK üyelerinin, Komutanların ve PÜ'lerin halktan insanlara tokat atması, ordu içindeki yozlaşmanın boyutunun büyüklüğünü ortaya çıkarmaktadır.

Ordu içindeki, yozlaşmanın önüne geçmenin yolu, ordu içindeki parti organlarının çalıştırılmasıyla olacaktır. Buna bağlı olarak; orduda:

- 1) 15 günde bir eleştiri-özeleştiri toplantıları yapılması,
- 2) Düzenli siyasi eğitim yapılması. Bunun için her koşulun, her olanağın hazırlanması. Siyasi eğitim en az haftada bir kere yapılmalıdır. Her konaklama yeri bir eğitim aracı olmalı.
- 3) En kısa zamanda ve savaşçılara baskı uygulayan, küfür eden komutanlar ve siyasi komiserler hakkında soruşturma açılmalıdır.
- 4) En kısa zamanda gerilla birlikleri ile eleştiri-özeleştiri toplantıları yapılarak, toplantı tutanakları SB'ye iletilmelidir.
- 5) 1. ABK'da... Gerilla birliğinin komutanı BŞ yş. hakkında soruşturma açılması.
- 6) Halka şiddet (küfür, dayak vb.) uygulayan ordu içindeki partililer ve komutanlar hakkında soruşturma açılarak parti ve ordu tüzük hükümleri yerine getirilmelidir.

25.12.1993
Ç.O. (SB ÜYESİ)

Lordlar kamarası ve şovalyeleri

**OPK'da TN-HH-
ÖN-EN-İT
gibilerine "
sizlerin bu rezil
durumunuzu
görmelerine rağmen
tekrar seçip
gönderenler
inektir." dediğim
için bu bayların ve
sevgili
"muhafızları"nın
nasıl da popolarını
yerlere sürerek
birden havalara
sıçradığını ve
BABK'taki PÜ'leri
küçümsüyorsun vb.
sahte hedeflerle
yön şaşırtmak
isteyenlerin
çektikleri acıyı
anlıyabiliyorum.**

21 yıllık mücadele tarihinde devrim mücadelesinin geliştirilmesine en az katkıda bulunan bir başka KP bulunamaz. Bunca uzun yıllara dayanan geçmişimiz olmasına rağmen "Nedense" ilerlemek yerine geri gitmeyi daha uygun bulan ve bunu aldığı kararlarla değil (ki bazı dönemlerde bunu da başarmıştır.) uyguladığı pratikle sağlam kazıklara bağlayan partimizin başında dolanan bu "dertli dolap" acep neyin nesidir? Son toplantımızda "Partimizin içinde bulunduğu durum" diye bir gündem tesbit ettik. Ancak gel gör ki bazı yoldaşlar düşüncelerini 20 dakikalık bir konuşma süresinde toparlayıp sunmayı başarırlarken, ben bir MK üyesi olarak partimizin içinde bulunduğu durumu "anlatma becerisini" kendimde göremeyerek daha sonra bir yazı ile düşüncelerimi açıklayacağımı belirtip "kendimi kurtardım." Elbetteki bu benim gibi, partinin en üst kademesinde görev yaptığı söylenen, omuzunun üzerine MK üyesidir etiketi yapııştırılmış ve sürgündeki darbeci subaylar gibi ordu içerisinde en alt kademelerde (ABK) görev yapmam için 1. No'lu Gerilla Bölgesi'nde bir gerilla birliğinin siyasi komiserliğine atanmış, kadana beygiri gibi oradan oraya koşturmasından başka partinin ne yaptığından sadece AK sekreterinin gönderdiği notlarda yazan "para istedim yok, silah getirilemiyor, diğer organların toplantı raporları henüz gelmedi, İKK çıkmadı, Komünist baskıya girmiş ama henüz bize ulaştırılmadı vb." gibi bilgilerin dışında zahmet edilip de, bu partinin ve mücadelenin yönetilmesi için etiketim gereği yapmam gerekenleri yapabilmem için gerekli olan kaynaklardan yoksun bırakılmış, üstüne üstlük "partinin içinde

bulunduğu duruma müdahale etmek yerine Siyasi Komiserlik koltuğuna ısınmakla " suçlanmış, birçoğunun sırtında GBMK ve OPK'dan kalma (hatta daha öncelerden) "sağ oportünist" pankartı asılmış olan benim deyimimle bir çuval kartlaşmış pırasaların içerisinde bir adet yeşil maydanoz olarak sofrayı renklendirmem için kullanılan genç yaşamın "kurbanı olmuş" birisi için elbetteki kahredici bir durum.

İşte partinin içinde bulunduğu durumu değerlendirmek için zorunlu olarak (bahsettiğim etiket nedeniyle) kendi durumumdan başlamak zorunda kalıyorum. Ancak beni tanımayan PÜ'si yoldaşların kafalarında oluşacak önyargıları engellemek ve de şimdiye kadar olduğu gibi "Dinime küfür eden müslüman olsa" deyiminin geçersizliğini herkesin görmesini sağlamak için mücadele tarihim hakkında bilgi vererek bütün partinin dikkatine sunmak istiyorum.

1990 yılının, 25 Ağustos'unda (18 yaşında iken), o zamanlar iki ayrı yapı olan partimizin TKP(ML) DABK saflarında mücadeleye başladım.

1991 yılının, 5 mayısında (sekiz ay ongün sonra), parti aday üyeliğine ve mıntika komutanlığına alındım. Komutanlıktaki sıralamam 3. derece idi.

1991 yılının, Eylül ayında, PÜ'ine ve ABK komutanlığına atandım. Komutanlık sıralamam 5. derece idi.

1992 yılının, Mart ayında (altı ay sonra), TKP (ML) DABK'ın gerçekleştireceği Kongreye 1. No'lu Gerilla Bölgesi'nden 4 MK üyesi ile birlikte 5. delege olarak Merkezi Kongre'ye gitmeye hak kazandım. Bir MK üyesi ile oylarımız (5-5 eşitti.)

1992 yılının, yine Mart ayında BK ve Bölge Komutanlığı'na atandım. Komutanlıktaki sıralamam birinci derece idi.

1992 yılının Nisan ayında parti güçlerinin birliği gerçekleşti.

1992 yılının Mayıs ayında Bölge Komutanlığı'ndaki görevimin devam ettiği, DABK'ın Bölge Komitesi'nin dağıtıldığını ve bundan dolayı da aynı zamanda 1. Nolu Gerilla Bölgesi'nin 1. Mıntikası'nda Siyasi Komiser yardımcılığı yapacağım söylendi.

1992 yılının Temmuz-Ağustos aylarında (İsmail Bulut yoldaşın şehit düşmesinin ardından) genel komutanlığa atandığımı ancak OPK'da öğrenebildim. Fakat bu organın hiçbir toplantısına katılmadım. Bu arada ilk defa gerilla birliğinin hem komutanlığını hem Siyasi Komiserliği'ni yaptım. Mıntika bu dönem boyunca TIKKO'nun en fazla eylem yapan ve düşmana kayıp verdiren komutanlık sıfatını aldı.

1993 yılının 27 Şubat'ında 1 Nolu Gerilla Bölgesi'nde 15 PÜ'den onbirinin oyunu alarak OPK delegesi olarak seçildim.

1993 yılının 18 Mayıs ile 14 Haziran arasında yapılan OPK'da en genç delege olarak tartışmalara katıldım.

1993, yılının 14 Haziran gecesi yirmi delegenin 18'inden oy alarak, TKP(ML)'nin tarihi boyunca en genç MK üyesi sıfatını aldım.

1993, yılının 15 Haziran'ında MK'nın iç görev bölümünde MK Askeri Komisyonu'na atandım.

1993, yılının Haziran'ında Askeri Komisyon tarafından 1. Nolu Gerilla Bölgesi 1. Nolu ABK'sına Siyasi Komiser olarak atandım. Ve hâlâ da bu görevimi sürdürmekteyim.

Elbetteki bu tarih dökümünü yapmamdaki neden kendime özel saygı gösterilmesi mantığı değildir. Ancak bazı yoldaşların kafasında buna benzer önyargılar oluşabilir, ya da oluşturulabilir. Çünkü bugün partinin yönetici organında kümelenen unsurlar içerisinde partiye karşı samimi, açık yürekli, sözüne güvenilir o kadar az insan var ki yoldaşların şüpheli yaklaşımını bu nedenle doğal karşılarım.

Yönetici organ olan MK üyeleri hakkındaki iddiama gelince, istenmesi halinde bunu tek tek kanıtlamaya hazır olduğumu belirtmek isterim.

Yukarıda da görüldüğü gibi bütün mücadele tarihim boyunca koltuğa ısınma diye bir sorunum olmadı. Ayrıca kimilerinde olduğu gibi ne parti içinde bir dayım oldu, ne de dayıya ihtiyaç duydum. Bütün kademelerde kendimi pratikte kanıtlayarak görev aldım. Bugüne kadar organlarda aldığım görevi yerine getiremediğime ilişkin bir tek eleştiri mevcut değildir. Çünkü hiçbir görevi küçümseme, yapmama gibi küçük burjuva burnu büyüklüğe kapılmadım.

İşte kendimde partiyi eleştirme cesaretini bulmama ve böyle bir hakka sahip olduğum inancını taşımama neden olan da ve yine pratik alanda kendimi kanıtlamam ve bütün işleri yapılmak istendikten sonra yapılabileceğine olan inancımdır.

Çünkü kimi ukalaların yaptığı gibi boynuma "kravat" takarak, astları Munzur Dağı'nın tepesinden izleyerek eleştirme, eleştirirken de sırtüstü yatma gibi samimiyetsiz bir tutuma düşmeyi kendime onursuzluk saydım. Bunu yapanların ise partiyi, devrime ve halka karşı suç işlediğini, partinin bu tip unsurlardan arınmadığı sürece bir tek adım ileriye gidemeyeceğini doğya altı edilen bir dizi yazımda işlemiştim. Ancak bunlar hep görünmezlikten gelindi.

Yine burada dikkat edilmesi gereken diğer bir nokta da partimizin yine yönetici organlarında kümelenen bürokrat kadroların diğer bir özelliği olan "geçmiş başarıları"nın toplamını oluşturan mirası bugün içine düştükleri rezil durumdan kurtulmak için değil de, kuruldukları döner koltuktan kopmamak için kullanmalarıdır. Dikkat edilirse en son tarihe kadar hep pratik mücadelenin en kızgın alanında görev aldım. Ve bundan bir tek gün yakınmadım, bunu da doğru bulmuyorum. Bundan dolayı da geçmişin mirasını yiyerek parti içinde belirli bir etkinlik sağlama, bunun sayesinde bitmişliğini saklama, zaafların üstüne yatmak, ve bunun da hoş karşılanması için sevimli görünme uğraşında değilim. Oysa yine bilinir ki yukarıdaki anlayıştan hareketle hâlâ işgal ettikleri konumları tüm tükenmişliklerine ve yeniden imal edilme gereksinimlerine karşın açgözlü bezirganlar gibi MK'sinden SB'sine kapağı atmış ve son olarak üç yılı daha garanti altına almanın verdiği rahatlıkla gençliğinden anılarını anlatmayı, mücadeleyi geliştirmek için uğraşmaya yeğleyen şömine başpapazları, bu geçmişi kavrulmuş fıstık gibi yemektedirler. Oysa yenilerin partinin boşa geçen mücadele yılları olduğunu söylemeye daha ne kadar sabrederiz bilemiyorum.

Çünkü savaş örgütü olma zorunda olan bir partiye sahip olmamız nedeni ile, pratiğe girmekten öcü görmüş gibi korkan bu tip kadroların partiyi geriye çekme uğraşlarının bugünkü haliyle kalmayacağı net iken, bunları

engellemek ve ileriye gidişi başlatmak için uğraşan ML kadroların sabır taşları çatlamak üzeredir.

OPK'da GBMK döneminin aynı sorunları ele alınmış ve sözüm ona üzerine gidilerek bugün parti içinde esas tehlikenin sağ oportünizmin olduğu doğru olarak tesbit edilmiştir.

Gel gör ki bu "Mübarek" sağ oportünizmin nasıl oldu da kendisini böylesine öne çıkarmayı başardığı, bunu ne ile ve kimlerle birlikte becerdiği zemininden kopuk olarak ele alındığından ve insanlarımızın "büyük ,aynı zamanda saygıya değer centilmenliklerinden" dolayı parti kadrolarımızın sağlığı yanında "masum pak" bile hallettiği kanaatine vararak partiyi kadro ve üyelerinden soyut bir makina olarak ortaya çıkarıp üye ve kadroların değil de bu parti denilen makinanın bizlere bir yığın hastalıkla birlikte sağ oportünizmi de bulaştırdığına dikkat çekilmişti. Partide faaliyet yürüteceklerin lastik eldiven ile yüz maskesi takarak bu makinaya yaşamları gerektiğini vurgulayan bir levha OPK tarafından nizamiye kapısına çakılmıştı.

Aslına bakılırsa kimi "beylere" göre bu hastalıkların kadro ve üyelere bulaşma tehlikesinin çok yüksek olması nedeniyle partiyi esas rayına oturtmak için kimi kadrolarca verilen uğraşı da "bir süre" durdurarak olası sızıntılara karşı da tedbirimizi almalydık (!) Elbette bunu yaparken çevremize bu "vahim" durumu hissettirip moral bozukluğuna yer vermemek için (!) "kötü geleneği yıkmak lazım, birdefa da konferanslarda MK'muz ML'dir kararı çıksın" pazarlığına giren bu beyler varsın güneşi balçıkla sıvama uğraşına devam etsinler. Çünkü "siyasal ve örgütsel politikayı uygulamada sağ oportünist hatta düşerek ideolojik olarak ML niteliğini sürdürdüğü" (!) kararına bir de şerh düşerek "örgütsel politikada sağ oportünist hatta düşmüş-tür ideolojikve siyasal olarak ML'dir" diyerek balçığın güneşi tam kapatması için biraz daha sıvılaştırınlar (ki OPK'da ilk karara ben de katılmışım, ancak AK ikinci toplantısında "oportünist ortamın etkisinde kalarak alt konferansta savunduğumu yine oportünisçe reddedip samimiyetsizce davrandım" diyerek kendimi eleştirip özeleştiri verdim. Ve GBMK'nın allahına kadar sağ oportünist olduğunu, bunu virgül ve tirelerle süslenmiş kıvrak kelimelerin değiştiremeyeceğini ekledim). Astların ve PÜ'lerin iyiliğine morallerinin bozulmaması için çok yoğun uğraş veren(!) "yine aynı değerli kadrolarımızdan" başkaları değildi.

Elbetteki bu "değerli kadrolarımızın" bugünkü mevcut "değerleri" yeni değil. OPK hatta GBMK öncesi ne dayanmaktadır. Bunun aksini iddia edenler lütfen bir adım öne çıkarak o nur-u cemalini görme lütfunu bizlerden esirgememesi için arz-ı taleplerimizi iletmemize fırsat tanısın (!).

OPK'da TN-HH-ÖN-EN-İT gibilerine "sizlerin bu rezil durumunuzu görmelerine rağmen tekrar seçip gönderenler inektir." dediğim için bu bayların ve sevgili "muhafızları"nın nasıl da popolarını yerlere sürerek birden havalara sıçradığını ve BABK'taki PÜ'leri küçümsüyorsun vb. sahte hedeflerle yön şaşırtmak isteyenlerin çektikleri acıyı anlıyabiliyorum.

Bu bayların şimdiye dek yaptıklarına kimsenin "hele bir durun" deme cesaretini gösterememesi, dahası bunun söylenebilmesi için bu bayların neler yaptıklarını söyleme, hesap verme gerekliliğini görmediklerinden dolayı

alttaki PÜ'lerin üstte dönenlerden bihaber vaziyette etkisizleştirilmelerini çok iyi bir şekilde becermiş ve işleri yoluna koymuşken, birden yollarının üzerine ağırdan ağıra taşların yuvarlandığını görünce, parmak ısırta bir serilikteki manevra ile yolun engelli kısmını biran önce aşmaya çalışmaları hiç de şaşırtıcı değildir.

Devlet içinde devlet örneğinde olduğu gibi, parti merkez komitesi içerisinde gayri resmi bir merkez daha oluşturularak "duyun-u umumiyecilik oynayan", partiyi dingonun hanına çevirerek bu çekirdek merkez vasıtası ile komünistliğin değil devrimciliğin ahlaki ve siyasal değerlerini "emperyalizme ve emperyalistlere"! peşkeş çeken ve bunu yaparken de "ticaret, savaş ekonominin üzerinde yürür." ekonomist ve pragmatist anlayışının arkasına saklanmaya çalışanlar kendilerine villa alırken elbetteki bunu partiye açıklama cesâretini gösteremezlerdi.

Çünkü oluşturdukları bu gizli merkezi diğer MK üyelerinden dahi gizli, çok özel işlerde kullandıklarından dolayı elbetteki yaptıkları alçakça işin deşifre olması gibi bir riski göğüsleyemezlerdi.

Bu yapılan ve yürütülen özel faaliyet, birlik komisyonlarında da açıklanmayarak ilerde ortaya çıkması durumunda onların da suça ortak olması sağlanmaya çalışılmıştır. Bütün varlıklarını doğru bir şekilde ortaya koyarak güvensizlik ortamının kaldırılması veya zayıflatılması için uğraşmak yerine, bu büyük suçu gizleme çabaları konferanstan kısa bir süre önce başka MK üyeleri tarafından da öğrenilince sancılı günler yaşayan bu baylardan İT denileni, anlayışını konferansta da savunma cesaretini gösterirken TN ve HH gibi zavallılar işledikleri bu suçun karşılığının ne olabileceğini düşününce, yani kellelerinin gideceğini anlayınca yalvararak özeleştirme vermek zorunda kalmışlardı. Diğer suç ortaklarından yurtdışındaki alçak ise daha ERKEN davranıp, mücadeleyi bırakarak kendisini sağlama almayı daha uygun bulmuştu.

Kendi oluşturdukları merkezin ve bu merkezin çevresinin denetlenmesi ve hatta bu illegal merkezi oluşturanların birbirlerini denetleyerek içlerinden birinin oyun bozanlık yapması durumunda ona karşı kullanılacak koz bulunması için sürekli olarak faaliyet yürüten ve en iyi gizli teşkilatlara taş çıkartacak derecede başarılı olan "meçhul" faaliyetçilerle sarılı olan böylesine bir ortamda, birilerinin çıkıp onları koltuklarından indirerek kürsüyü kuyruklarının üstüne koyması elbetteki bu zavallılara ıstırap verirdi.

Oyleyse ne pahasına olursa olsun bu belalardan kurtulmaları "GEREKECEKTİ." Bunu ise en somut olarak AK 2. toplantısında gördük. Bu gizli merkezin birbirine düşen iki üyesinin birbirlerini mafyanın gönüllü fedailiğiyle suçlayarak başlayan (aslında açığa çıkan) dalaş neticesinde, bay İT şöyle demekteydi: "TN şimdi keşke bunun başına bir iş gelse de boynu altında kalsa diye düşünüyordur." İşte birbirlerine bu denli iyilikler düşünülmesine neden olan "TİCARET" olayının kayıtlı olduğu OPK'nın "Gizli ve Çok Özel Tutanak" diyerek ayrı olarak yazılan ve saklanan bu tarihi belgenin bütün partiye açılmasını bir defa daha talep ediyorum.

İşte o zaman "faili meçhul" birçok olayda birlikte, hanın özel odasına kurularak gizlenmeye çalışanlar tüm iğrençlikleriyle ortaya çıkacaklardır.

Kaldı ki bu beyler istemese dahi o odanın duvarlarının yıkılmaya başladığı da görülmektedir. Yalanlama çabaları olumlu bir sonuç dahi verse gerçeklerin varlığını ve de geçerliliklerini koruyacağı bilinmeyen bir olay değildir.

Çünkü bunu ne özel büronun şefi olan TN ne de, karanlık olayların yiğit dedektifi edasıyla dolaşan İT değiştiremez. Her ne kadar konferansta alçaklığın saklanması için bütün karşı çıkışıma rağmen oy çoğunluğuyla böyle bir karar alınmış dahi olsa, sorun parti hukuku çerçevesinde ele alınarak bu mesele bütün partiye açılmalıdır. Çünkü bu alçaklığı gizlemek de yine aynı suça ortak olma anlamına gelecektir.

Bütün bu olanlardan sonra son dönemde birbirine düşen bu merkezin üyelerinden İT'nin nasıl yakalandığı (ve diğer MK üyelerinin) araştırılmalı bunun için bay TN 1 No'lu gerilla bölgesine getirilmeli ve İT ile arasındaki sürtüşmeden ortaya çıkanlardan dolayı sorgulanmalı, şu an içinde bulunan İT bu sorgulamaya paralel olarak soruşturmayı dahil edilerek uygun bir yöntemle cevaplar istenmelidir.

Aksi halde daha nasıl olayların olacağını kestirmek pek zor olmasa gerek. İnsanın kanını donduran böylesine alçakça oyunların döndüğü bir ortamda, bu partinin faaliyetinin ve gidiş hattının nasıl olduğunu sormak bundan dolayıdır ki abestir.

Parti içi ve esas olarak da merkez içi sorunların bu denli boyutlanarak insanların "komplolardan" bahsettiği bu zamanda bahsi geçen olayların partiye açılmamasını savunanlar en az bunu yapanlar kadar suçludurlar. Kendini partinin üzerinde gören bu anlayışlar ve bunların keskin pratikçileri mahkum edilmediği müddetçe, acaba bizim PÜ'lerimizin mücadeleyi geliştirmek için sarf ettikleri çaba nasıl olacak da doğru bir rotada yönetilecek doğrusu ben de çok merak etmekteyim.

yukarıda da görüldüğü gibi bu bayların artık mücadele diye bir sorunları kalmamıştır. Sadece bu darülaceze mutfağından karınlarını bedavaya doyurup erimesinden korktukları kalça yağlarına yeni katlar çekmekte.

Partinin yıllık gelir ve giderinin açıklanmasını istediğimiz OPK'da, böylesine bir mali rapor dahi ortaya çıkartamayarak ülkede ve yurtdışında bağışlardan elde edilen 3-4 milyar Türk lirasının nereye gittiğinin hesabını veremediklerinden dolayı, bu hesapları yapmak üzere özel bir soruşturma açılması OPK tarafından karara bağlanmıştı. MK da aynı kararı yürürlüğe koymasına ve üzerinden 6-7 ay gibi uzun bir süre geçmesine rağmen henüz böyle bir rapor ne MK üyelerine ne de partiye sunulmamıştır.

Ticaret işinden (kirli işten) elde edilen milyarlara gelince (basın 34 milyar olarak açıkladı) bu paracıkların nereye gittiği, kim tarafından, ne için harcandığı sorularının karşısına kocaman bir soru işareti koyulmaktadır. Bilinen tek şey bu kirli işler merkezinin şefi bay TN'nin "daha rahat kamufle olabilmek için" bir villasının ortaya çıkmasıydı. Bunun ardından ise bu villanın satışına ilişkin karar olmasına rağmen halen uygulanıp uygulanmadığı belli değildir. -

Bütün bu gelişmeleri heyecanla izleyen "şebekenin" diğer üyesi olan bay HH ise, "sürece müdahale" edebilmek ve kendi lehine bir sonuç çıkarabilmek için hiçbir organik bağı bulunmamasına rağmen kendisine dalka-

vukluk yapmada birbiriyle yarışan bir kaç PÜ vasıtası ile savaşıları yönlendirerek, benim ve diğer AK üyelerinin "ayağını kaydırmakla" meşgul olduğundan partinin keşmekeşlik içerisinde boğulmak üzere olmasına, sekreterleri yakalanan üç bölge komitesinin dağılmasıyla yüzyüze olmasına rağmen bunlara müdahale edememektedir. Kaldı ki bu kişi onaylamamama rağmen bugün partimizin genel sekreterliğini yapmaktadır.

SB'nun sekreterliğini yapan bu "merhum"un zahmet edip yazdığı bir kaç yazıya bakan alandaki PÜ'ler, "bunun elinden klasikleri alıp alıntı yapacak yer bırakmasan bir paragraftan fazla yazı yazamaz" diyerek ustaların klasiklerindeki paragrafları büyük bir "fedakarlıkla" yeniden kağıda aktarma ve bazen alıntı olduğunu da belirtmeden yaptığı "anlayacak mısınız, anlamayacak mısınız?" sınavlarını büyük bir dikkat ve merakla izlemektedirler.(!)

Bundan olsa gerek ki, ordu içerisinde görev yapmalarına rağmen "Haddini bilmeyerek" birkaç kitap okuyan ve partinin programını savunan "bazı" PÜ'ler yayınlanan KOMÜNİST'leri kırmızı çizgi, ünlem ve soru işaretleri ile doldurmaktalar. Bunu görenlerin aklına "bu adamlar okumuyor, imla kurallarını eğitimi yapıyorlar" şeklinde düşünceler takılıyor. (!)

Hazır değinmişken bu bayların paspaslığını yapanları anmadan geçmek sanırım "haksızlık" olurdu. Bu zavallılar ise "ustalarının" kadife koltuklarından düşmelerini engellemek için, koltuğun kırılan ayağının yerine geçerek kendilerine ne kadar sadık olduklarını göstermeye çalışıyorlar. Eti yolunmuş kemik parçalarıyla meşgul olan bu sefillerin de, genel yapıları gereği, kraldan çok kralcı olmanın verdiği görevle sağa sola dilekçeler yağdırmalarının altında yatan gerçek de işte bundan başka birşey değildir.

Ancak bu tip zayıf karakterli kişilerin, yarın bugünkülerin yerine geçecek olanlara da "harem ağalığı" yapacakları şimdiden görülmektedir.

Çünkü bugün MK'ne kümelendiklerini belirttiğim "dayıcıklarının" sıkıştıklarını hissettikleri anda, durumu kotarmak için bir maske olarak kullandıkları "grupçuluk" yaygarasını kopardıklarında savunulunun doğruluğuna veya yanlışlığına dahi bakma gereği duymadan, üzerine alkol dökülmüş keçi ciğeri gibi nasıl da buruşarak toplandığını ayan beyan görmekteyiz.

Oysa bu dayıcıklarının kendi rezilliklerini gizlemek için kullandıkları ve kendilerine fırlatılan oklardan korunmak için bugün "etkili bir kalkan" olan 'grupçuluk' maskesinin de gittikçe sertleşerek esen sınıf mücadelesinin kızgın fırtınasına daha fazla dayanamayarak parçalanacağı günler yaklaşmaktadır.

Kendini koruma iç güdüsüyle sarıldıkları grupçuluğun kendilerine saplanan bir bıçak olduğunu, çünkü grupçuluğun daniskasını bizzat kendilerinin yaptığı bu "muhteşem ekibin" devrik üyesinin durumunu kurtarmaya çalışırken yapılan SB ve OPK toplantılarından biliyoruz.

Siyasi, örgütsel ve ideolojik meseleleri bu kadar ısrarla izlemediğini ve bu yönlü partiye önderlik etmede yeterlilik (değil ileriye götürme) şöyle dursun, dürtmeden adım dahi atma becerisini ve isteğini gösteremediğini sonraki pratikten de gördüğümüz (aynı tecrübeyi OPK öncesinde yaşat-

mıslardı) SB'nun, bu kişiyi nasıl da partinin üzerine çıkartarak korumaya çalıştığını ibretle izledik.

Elbetteki bu "muhteşem ekibin" bahsi geçen 'kraliyet takımının diğer üyesini' kurtarmak için sarf ettikleri çaba Komünist'lik erdeminin gereği olan adalet ve fedakarlık ruhunun sonucu değil, bu baya duydukları ihtiyacın sonucuydu.

Çünkü kraliyet takımının kırsal alandaki tek temsilcisi eskiden olduğu gibi bu baydı. Ancak alt konferansta ML'lerden yediği bıçak darbelerine o zayıf ve narin bedeni dayanamayınca yıkılmaktan kurtulamadı. Böyle olunca da merkezi konferansta "erkeklik gururu" tutan bay ZL, "alçak gönüllük" yaparak 'yönetici organlarda görev almayacağını bölge komutanlığı ve daha altlarda komutan olarak örgütlenmek istediğini' söyleyip MK üyeliğine adaylığını koymayınca tepe taklak yuvarlandıktan sonra kendine gelebildi.

Kaldığı bay ZL'nin merkezi konferansa gelişi de öyle bileğinin hakkıyla olmuş birşey değildir. (Diğer alanlarda, SB üyeleri vasıtasıyla meydana gelen pazarlıkla delege seçme olayını şimdilik geçiyorum.) 15 PÜ'nin katıldığı alt konferansımızda 13 oy alarak 1. Delege NT- 11 oy alarak ben 2. delege seçilirken bay ZL ve konferansta MK yedek üyeliğine seçilmesine rağmen yakalanmalar sonrası bugün MK üyesi olan CM ile 7-7 eşit oy alınca ve yenilenen seçimde de bu değişmeyince bay ZL, NT'ye dönerek 'yoldaş ben bu konferansa katılmayı çok istiyorum sen CM'ye söyle üçüncü delegeliği bana bıraksın' deyince, CM yoldaş NT'nin önerisi ve ricası üzerine kendi savunduğu görüşleri savunan delegelerin olmasından da hareketle delegeliğini bay ZL'ye bıraktı Alt Konferansta "grupçuluk" yaygarası koparak kendi yapısı içerisinden gelen PÜ'lerin oylarını toplama uğraşında çokça terlemesine rağmen delege olamayan ve eğer onun söylediği gibi bir örgütlenme yapılmış olsaydı 5 oydan birtane yukarı alamayarak merkezi konferansa dahi gelemeyecek olan bu bay, onaylamadığım bir şekilde konferansa katılmıştı.

Merkezi konf'ta yine aynı kalkanla özellikle NT'ye saldıran bay ZL "bu insanlar grupçuluk yapıyorlarsa bana niye böyle bir şans tanıdılar?" diye düşünme gereğini dahi duymadan, CM ve NT'nin iyi niyetini kişisel hesapları için gerçekten de iyi kullandı. Yalnız CM ve NT'nin bu davranışı dahi ZL'nin "yanlış bir silaha yanlış hedefe" yöneldiğini kanıtlamaya yeterli bir delil olmaktadır.

Bütün bu gelişmelerin ardından yaptığı "büyük yanlışı" anlayan (MK'ya aday olmamak) bay ZL, Genel Komutanlıkta örgütlenmek için kızılca kıyameti koparttı. Elbette "lordlar kamarası" olaya hemen anında "kahramanca müdahale edip" AK'nun siyasi komiser olarak Diyarbakır'a atadığı bu bayı genel komutanlığa atayarak bu kararı Askeri Komisyon'a ilettili.

Bunun hemen ardından henüz AK'nun toplantısı dahi bitmeden AK'nun kararlarını görüşmek üzere lordlar kamarası (SB) MK'yı toplantıya çağırdı. Çağrı üzerine toplanan MK; AK üyelerinin toplantılarının henüz bitmediğini, ve rapor sunmadıklarından dolayı, SB veya MK'nın böyle bir hakkı olmadığını ısrarla savununca bu toplantı dağıtıldı.

Bu arada AK da bu kararı görüşerek SB'nun bu kişileri atayamayacağını

belirtip ancak öneri olarak sunabileceğini, kaldı ki bu arkadaşın komutanlık-tansa Siyasi Komiserliğe daha uygun olduğunu karar altına alarak, MK'nin SB'nun bu kararını bozması için MK üyelerinin bir arada bulunmalarını da gözönünde bulunarak Olağanüstü Toplantı'ya çağırırdı.

Ayrıca AK kendi içinde yetkisi olmamasına rağmen bay ZL'ye "seni Diyarbakır'a atadılar, ben karşı çıktım ama karar alındı." diyerek parti işleyişini yerle bir eden İT'yi de uyardı. Bu sayede henüz toplantısı dahi bitmemiş olan AK'nun (değil rapor yayınlamak) kararlarının nasıl olup da böylesine erkenden duyularak tartışılmaya başlandığı da ortaya çıkıyordu.

Konferanstan hemen sonra yapılan olağan toplantının ardından lordlar kamarasının bu kişiyi kurtarma uğraşından dolayı ikinci olarak yalnız bu defa olağanüstü toplantıya çağrılan MK- SB'nun bu kararını bozarak AK'nun kararını onayladı. Aslında toplantıyı hiç mi hiç istemeyen SB çoğunluğu tüzük gereği organın üçte birini oluşturan AK'nun bu hakkı nede niyle MK'ni toplamıştı. MK çoğunluğunun bu kararının ardından "grupçuluk" maskesi aşığıya inen lordlar kamarasının eski çete şefleri kör pişman bay ZL'ye kendilerinin ne kadar uğraştığını ama beceremediklerini anlatmak için yola koyuldular. Böyle olunca da bu bayların en çok korktuğu şey başlarına geliverdi, yani kırdaki sağlam ayaklarını yitiriverdiler.

Dikkat edilirse yukarıda bay ZL'nin 'kurtarılmasından' bahsettim, bu çok doğru bir terimdi, çünkü bu baylara göre ZL'nin böyle bir hata yapması batağa batmakla eş anlamlıydı. Yanlış hesapların kurbanı olan bay ZL bu görev yerine gitmeyi reddettikçe de batağa giderek daha çok saplanıyordu. Ancak bay ZL'nin bu tavrına karşılık 'liberal bir tavır takınarak bay ZL'nin Dersim'de kalmasını isteyen AK'nun bu yanlış tavrı ZL'nin 'ömrünü biraz daha uzatmıştır. 2. Toplantısında bu durumu ele alan AK 'organ adına yetkisi olmasına rağmen (bir iki üyeye daha danışarak alınan bir karar olmasına rağmen) sekreterin bu tavrını eleştirdi. Bu karara katılan arkadaşlarda özeleştiri vererek yapılması gerekenin tüzüğü işletmek olduğu kararına katıldılar.

İşte bay ZL'nin "acıklı" öyküsü böyle sürüp gidiyor. Parti disiplinini çiğneyerek görev alanına gitmeyi reddeden bu bayımızın son tavrını yine hep birlikte göreceğiz. Çünkü Diyarbakır'da faaliyet yürütmesi gerektiği belirtilince kendisi ve bazı MK üyeleri "kurbanlık koç" örneğini düşünmeden vererek, aynı alanda daha öncede bizim MK üyelerimizin görev yaptığını unutmuş olacaktılar.

Elbetteki bu "hızlı siyaset günlerinde" bunu telaşlarından unutmaları doğal karşılanabilir. Ancak kendilerine İsmail Bulut'u, Baba Erdoğan'ı, Tuncay Çankıoğlu'nu ve daha birçok önder kadroyu partimizin "en iyi kadroları, en zor alanlara" şeklindeki doğru anlayışını uygularken şehit verdiğini hatırlatmak isterim. (Bu bay adaylığını koymuş olsaydı, başta malum ekibin üyelerinin oylarıyla bugün MK üyesi olarak karşımıza çıkardı.) Bugün bu atamaya "kurbanlık koyun muyuz?" diyerek karşı çıkanlar bu yoldaşlara saygısızlığın danışkasını yapmaktalar. Ayrıca bu örneği en son verenlerin bugün nerelerde sürttüklerini de herkes çok iyi bilmektedir.

Garip olan şu ki, bütün bu olayların hiçbirisinin ne SB'nun ne de salt bu

sorunu görüşmek üzere toplanan MKO toplantı raporuna yansıtılmamasıydı. Her toplantıda ortalığın karışmasına neden olan grupçuluk ve bundan kaynaklanan kaygılarla alınan kararlar elden geldiğince ayıklanmış bir vaziyette kısa kararlar halinde toplantı raporları olarak partiye sunuldu.

İşte SB'nun gerçekleri gizleme uğraşındaki bu çabası nedeniyle OPK-MK 1. Toplantı Tutanağı-MK 1. O. Toplantı Tutanağının çoğaltılarak bütün MK üyelerine dağıtılmasını istedim. Aynı anlayışı AK'da karar altına alarak 2. toplantı raporuyla SB'ya ilettiler. Ancak SB toplantısının üzerinden de 3 ay gibi uzun süre geçmesine rağmen hâlâ bir ses çıkmadı.

Olayların parti tarafından öğrenilmesinden ödü kopan bu baylar kendi organ raporlarına, cereyan eden bu olayları yazmayarak herşeyin önüne geçtiklerini sandılarsa da, Askeri Komisyon'un toplantı raporları yayınlanınca bu bayların da suratları limon yiyormuşçasına buruştu. Çünkü lordlar kamarasındaki bahsi geçen şeflere karşı muhalefetin önünde yürüyerek bürokrat, sağ oportünist çizginin karşısına ML bilimi ve İbrahim Kaypakaya'nın düşünceleriyle karşı çıkıp tekerleklerine taş attıkları için "geçmişten bu yana DOGMATİK'likle" suçlananlar buradaydılar.

Bundan olsa gerek ki AK'da yer alarak hedef tahtası olmaktan kurtulmayı amaçlayan bay TN'nin bu isteği MK oy çoğunluğuyla reddedilince kamufle olma çabaları da boşa çıkmış oldu.

Ancak bu bayın gerçek kimliğinin açığa çıkartılarak herkes tarafından görülmesini sağlamak için, yine bu "değerli şahsiyetin" partimize ne kadar gerekli olduğunu, partinin bu şahsiyete ne kadar ihtiyaç duyduğunun anlaşılabilmesi için AK'da değil SB'da yer alması için oy verdim ve karar da bu yönlü çıkınca bu "şovalyenin" umut ve beklentileri de suya düştü. Kendisi şu anda "derin acılar içerisinde" hastanede kıvranıyor olsa gerek.

Ancak her ne hikmetse sağlık problemi nedeniyle Konferans ve MK kararı gereği 1 Nolu Gerilla Bölgesi'ne gelmesi gereken bayımızın buralara gelmeye takati yokken 24 saat içerisinde Antalya-İstanbul arası dolaşarak, hakkında daha önceden işledikleri suça paralel olarak kendisinden habersiz yeni yeni ticari ilişkiler geliştirdiğini öğrenen "büyük dedektif" İT'nin önüne geçebilmek için koşturduğunu ve çok yoğun faaliyeti içerisinde yine aynı günlerde SB'ya bir de mektup yazmayı başardığını öğreniyoruz.

Partinin işlerinin yapılabilmesi için kılını bile kıpırdatmayan bu bayımızın şehirlerarası yollarda kendi hesaplarını tamamlayabilmek için nasıl da dört nala koştuğunu öğrenince şaşırılmamak elbetteki her babayığidin kârı değildir.

Kendisinin neler yapıp yapmadığını, gelmesinin önünde engel olduğu için hemen ameliyat olup gelmesi istenmesine rağmen (Haziran-Temmuz aylarında) halen ameliyat olup olmadığını veya beyimizin faaliyet alanını "denetlemeye" ne zaman geleceğini lütfedip bildirmediği için kendi organı dahi bilmemektedir. Oysa kendisine ameliyat olup gelmesinin söylendiği tarihin üzerinden tam beş ay geçmiş bulunuyor. Bir SB üyesinin görevini yerine getirmek için bu denli "çaba sarf ettiğini" ne duyduk, ne de gördük.

Bay TN böyle yoğun olarak çalışırken, bizim "hızlı dedektifimiz" bay İT elbetteki boş duramazdı. Araştırmaları sonucu GBMK'dan istifa eden

şebeke üyesiyle TN'nin görüşmelerini sürdürdüğünü öğrendiğinden ve bunu da haklı olarak "örgütten kopan bir insanla bir SB üyesinin nasıl olur da böyle ilişkilerini sürdürdüğünü (bu ikisi arasındaki eski ilişkiyi de bildiğinden)" merak eder ve hemen kendine bağlı tecrübeli ekibini harekete geçirerek olayın aydınlatılması için herşeyi göze alarak yeni ve tehlikeli bir göreve daha çıkar.

Bu faaliyetine TN'nin adamlarından birinin kaçırılıp sorgulanmasıyla başlar buralardan elde ettiği bilgilerle desteklenen bir yazıyı hemen TN'nin yazısına karşılık olarak bilgisayarından geçirerek gerekli yerlere (AK ve SB'ya) ulaştırarak bay TN hakkında soruşturma önerisini iletir. Amaç TN'nin kozlarını boşa çıkartmaktır. Doğrusunu isterseniz görünüşe bakılırsa İT'nin elindeki kozlar TN'ye göre daha etkili. Çünkü İT organ toplan-tımızda "bildiklerimi anlatmak istemiyorum" diyerek bunun ip uçlarını ver-mekteydi.

Benim esas korkum bunların söyleyecekleri değil bay TN'nin sağlığını dikkate almadan 'büyük bir görev aşkıyla' koşturup durması sonucunda hastalığının (beli ağrıyordu) otobüs koltuklarının pek rahat olmaması nedeniyle azmasıdır. Zaten bu yoldaşın "bölgeye gelmesini istememin nedeni de buydu."

Bay İT'ye gelince, tehlikeli görevlerin bu yiğit dedektifi "bu işleri!" biraz daha iyi bildiğinden kendini korumasını bilir. Ancak söylemeden insanın yüreği rahat etmiyor. Olur ya! her ne kadar dikkat etse de bay TN'nin yaptığını söylediği dualar "hak" tarafından kabul görür de boynu altında kalır-sa kimse şaşırmasın.

Bu arada alanımızda bulunan diğer "şovalye"nin de (HH) kalbine dik-kat etmek lazım. Çünkü böylesine 'korkunç polisiye gerilim filmleri' kar-sısında yaşlı kalbinin nasıl bir tepki göstereceği "belli olmaz."

İşte yazılarında Yoldaş dedikleri yerleri tırnak içine alanlardan ve faaliyetlerini dedektif kurnazlığıyla yürütüp, bunları "ser vermek var, sır vermek yok" ilkesine bağlı kalarak "kızıl direnme ruhunu" bütün açıklan-ması yönündeki çabalarımıza rağmen elden bırakmayan "kahramanlardan" oluşan bir önderlik partiyi hangi yöne götürürse şu anda partimiz o yöne gitmektedir.

Partimizin içinde bulunduğu durumu çokça yaptığımız gibi süslü kelimelerle "açıklayıp" partiyi aldatma alçaklığını yapmaktansa, olayları tüm gerçekliğiyle açıklayıp herkese belirli bir fikir vermeyi daha uygun bul-dum.

Bundan dolayıdır ki kimileri bu yazıma "seviyesizce" deyip saldırı zem-ini hazırlamaya çalışacaklardır. Ancak sanırım seviyenin ulaşacağı en üst nokta gerçeği yalın bir anlatımla olduğu gibi ortaya koyup birilerinin sorunu kavramasına ve düşünmesine hizmet etmesidir.

Şimdi yapılması gereken dün de savunduğum gibi bahsi sıkça geçen Ticari İş'ine onay vererek bir fiil bunun için uğrayıp da saklayanların PÜ'lükten düşürülerek hak ettikleri cezaya çarptırılmaları ve bunu bütün kamuoyuna açıklanmasıdır.

Çünkü bu insanlar partinin birliği aşamasında da bu gerçeği gizleyerek

(kendi geçmiş yapılarından da gizlemişlerdir.) işledikleri Parti Suçu'nu sürdürmüş, birlik sonrası yine açıklamayarak tesadüfen bir başka MK üyesinin öğrenmesine kadar gizlemeye uğraşmış ve hatta OPK sonrası bu işin devamı olan bir dizi faaliyeti devam ettirmişlerdir.

Bu işlerden sorumlu olanlar MK üye çoğunluğunun bulunduğu 1 Nolu Gerilla Bölgesi'ne getirilip sorgulanmalıdırlar.

✓ Bu sorgulama için bu olaylarla hiçbir ilgisi bulunmayan tarafsız unsurlardan oluşan özel bir soruşturma komisyonu kurulmalıdır.

Ayrıca bugün işlemez durumda olan MK'ya parti tavrı takınmalı ve KONGREYİ 2 yıla alarak MK'yı yeniden oluşturarak, bu kartlaşmış kadrolardan kendini arındırarak partinin program ve tüzüğünü uygulamada tereddütsüz yeni kadrolara fırsat tanınmalı ve böylelikle altlarda bulunmalarına rağmen partiyi sırtlayan fedakar ve dürüst kadroları ortaya çıkarılmalı kendini yenileyerek kan kaybını durdurmalıdır.

Geri seviyedeki PÜ'lerimizin "isimlerinden" etkilenecek ve cezaevlerinde yattığı süreyi kıstas olarak güven duyduğu bu insanların etkilerinden kurtararak kendilerinin de önderlik yapabileceğini kavratarak partinin bu tip insanlara ihtiyaç duymadan da ve bu tip insanlardan arındıkça gelişebileceği gösterilmelidir.

Çünkü siyasi seviye olarak geri olan partimizin genelinin bu tip "şanlı" unsurlardan etkilenecek işe yaramazlıklarını ve hatalarını, suçlarını "olabilir" mantığıyla geçiştirmeye yatkın olduğunu biliyoruz.

Aynı zamanda konuşmak isteyip de bu "şovalyelerin" nüfuz alanından çekinenlerin de düşüncelerini açmaları için ön ayak olunmalıdır.

Ayrıca parti, böyle bir yetkisi bulunmamasına rağmen PARTİ SUÇUNUN gizlenmesini onaylayan OPK'nın tavrını mahkum etmelidir. Buna bağlı olarak bu olayın gizlenmesi yönünde oy kullanan bütün delegeler OPK'daki numaralarıyla partiye özeleştirme vermelidirler. Verilen bu özeleştirimler bütün partiye ve İKK vasıtasıyla tabana açıklanmalıdır.

Yapılacak soruşturmaya son MK üyelerinin yakalanmaları da dahil edilmeli veya bu sorunu araştırmaya görevli özel bir komisyon kurulmalıdır.

Ancak her iki halde de iki olayın bağıntısı özenle soruşturulmalı ve sonuca gidilmelidir.

Bu yazım PARTİYE SUÇ DUYURUSU niteliğinde olduğundan mutlak suretle partiye açılmalıdır.

Partimizin ilerlemesinin önünde bulunan bu engellerin kaldırılması bütün üyelerin göstereceği duyarlılığa bağlı olduğundan çeşitli kaygılardan hareketle alınacak kararlar partiyi ancak yerinde saydırmaya ve geriye doğru çekmesine hizmet edeceğinden hareketle sorunun parti sorunu olduğu bilinciyle hareket edilmesi herkesin görevidir.

Parti programından uzak ve yozlaşmış bu unsurların temizlenerek partiyi Marksizmin-Leninizmin "duran" değil SAVAŞAN bir partisi haline getirmek için görev başına.

28 ARALIK 1993
(Sİ) ASKERİ KOMİSYON ÜYESİ

...SB'ye (*)

Yoldaşlar,

O lağanüstü Parti Konferansı'mızın hemen öncesinde iki konferans delgesi yoldaşın yakalanması konferansımızca tartışılmış ve sonuçta bir araştırma komisyonu oluşturularak olayın araştırılıp ...SB'ye rapor olarak sunulması kararı alınmıştı. Özellikle GBMK-SB üyesi yoldaşın konferansa gönderdiği mektup üzerine geniş tartışmalar yapılmış ama P'ye herhangi bir açıklamanın yapılmaması kararına varılmıştı.

Konferansımızın toplandığı dönemde parti içinde önemli derecede varolan güvensiz ortamdaki dolaylı yakalanan delegelerin DABK kökenli olması ve birlik konusundaki tavırlarının eleştirel olmasından dolayı birçok insanın kafasında "acaba" sorularının yer etmesine neden olmuştur. Bu durum partinin geneli için böyle olmamasına rağmen özellikle YD'ında tamamen böyledir. Zaten varolan güvensiz ortam ve grupçuluk bu durumdan sonra tamamen kronikleşmiştir. Aslında bu olayın kısa bir sürede sonuçlanmaması ve partiye açılmaması önemli bir tahribata yol açmıştır.

.....
SN bir haftadır ZR'nin takip edildiğini ve operasyonun ZR üzerinden (dolayısıyla takibin de) geldiğini söylüyor. Yani eskiden iddia ettiği "HH üzerinden takip geldi" iddiasını yaptığı araştırmalardan sonra doğru olmadığını kendisi de söylüyor. Ayrıca SN telefonun %90 dinlendiğini de söylüyor. DZ'yi eve bırakan bayan dışında bir de SN evi biliyor. SN eve sadece iki defa uğrayıp çıkıyor. Ancak bir defasında bir gece kalıyor. Olayın diğer boyutu da ev halkının devamlı takip edildiğidir. ZR ve DZ'nin yakalanmasından sonra ZR'nin kardeşi göz altına alınıyor. Bu gözaltı sürecinde tüm aile fertlerinin günlük yaşamı doğru bir şekilde polis tarafından ZR'nin kardeşine anlatılıyor.

.....
Raporun akışı içinde de belirttiğimiz gibi SN yoldaş daha önce takibin HH üzerinden geldiğini söylemişti. Bunu da HH ile görüşmeden sonra uğradığı yerin polis tarafından bilinmesine rağmen basılmaması ve bunu kendisine (yani SN'ye)

itiraf etmeleri için yoğun çaba sarf etmelerine bağlamıştı. Ancak yaptığı araştırmalar sonucu sözkonusu yerin adresinin üzerindeki fotoğrafların açığa çıkmasından dolayı ortaya çıktığını açığa çıkarmıştır. Yani fotoğraf çıkarken sözkonusu adresi verilmiş. Polis fotoğrafları çekilen yere götürerek adresi açığa çıkarmış ve gidip büroyu basmıştır. Yani takibin ZR üzerinden kendisine geldiğini belirtiyor. Ayrıca ZR'yi telefonla çağırıldığını (yer önceden belli olduğu için yer verilmiyor) ve telefon dinlendiğini dikkate alırsak takibin burdan geldiğini, açığa çıktığını söylüyor.

NK

(*) Aktardığımız yazı bahsi geçen konuyu araştıran soruşturma komisyonunun raporundan kısaltılarak aktardığımız ilgili bölümlerdir.

Parti şehirlerde Ordu kırlarda mı?

Ordumuzun sayısı bellidir. Bu sayıya göre ordu içindeki PÜ sayısı az değil çok fazladır. Ve sürekli bu oranı koruyabilsek iyi bir şey. Ancak, ordunun sayısı arttıkça, PÜ sayısının oranında giderek düşücektir. Bugün ordumuzun toplam sayısına göre üye oranı (savaşçı sayısına göre % oranı) yüzde 31-32'i kapsamaktadır. Bu, 3 kişiden birisinin PÜ olduğu anlamına geliyor.

(2)

Askeri Komisyon kliği (1) "partinin şehirlerde, ordunun ise kırlarda olduğunu" ve bunun "sağcıların" yaptığını, ileri sürüyorlar. Ve sürekli bunlar II. MK çizgisi" diye demagoji yapıp duruyorlar.

Partinin durumunu tam olarak bilmeyenler, gerçeğin AK kliğininin iddia ettiği gibi olduğunu sanırlar.

Bugün partinin gerçekliğini daha somut olarak ortaya koymakta, okuyucu açısından yarar var.

Partimiz OPK'da ülke çapında 4 Bölge Komitesi oluşturdu. Bunlar sırasıyla DBK, KBK, ABK VE MBK'dir.

Partinin bünyesi ve gelişme yönü dikkate alınrsa bu kadar BK'nun kurulması fazla sayılmaz. Ancak, OPK yapıldığı sırada bu kadar BK'nin oluşturacak yeterli kadromuzun olmadığını da bildirelim. Bu anlamda OPK döneminde bu kadar BK'nin oluşturulması fazladır. MK üyeleri dışında kalan kadroların bir kısmı DBK'da bir kısmı da MBK'ne verildi. Amed ve KBK'de ise sekreterlerin dışında kadro yoktu. Sadece Amed'de eski KBK üyesi bir yoldaş ile eski SB üyesi bir yoldaş verilmiştir. Yani, yine kadroları yerleştirme açısından ağırlık savaş bölgelerine (KBK hariç) verilmişti. KBK'da ise sekreter yardımcısı (MK yedek üyesi) dışında kalan üyeler yeni ve çok tecrübesizdi.

DBK'nin durumuna gelince: Bir MK üyesi (Sekreter), bir MK yedek üyesi ve üç tane kadro DBK'nin ise altında üye yok. Varsa'da ikiyi geçmez.

ABK'ı bir sekreter (MK üyesi) iki tane ise üye. Biri eski KBK üyesi, diğeri ise eski..... üyesi (bu ise hasta olduğu için, bunun hakkında ikili karar alındı. Sağlığı el verirse ABK'da yer alacak" şeklinde.

MBK'sinde de bir sekreter (MK) üyesi üç tane kadro. KBK sekreteride burada geçici olarak yer alacaktı.

Bölge komitelerinin altında, en fazla üyeye sahip MBK idi. Hatırladığım kadarıyla % (OPK'dan hemen sonra) %15 üyesi vardı. (BK üyeleri de dahil)

TMLGB'de ise % 78 üyesi vardı. Ancak, OPK'dan sonra ikisi alındı (6) üyesi kaldı. Bir üyesi Çakiroğlu ise OPK'dan hemen sonra şehit düştü. Geriye % 5 üyesi kaldı.

Önce MK içindeki işbölümü ortaya koymakta yarar var.

MK'nın üçte biri SB.

SB'nun bir üyesi AK içinde yer alıyor.

Bir üyesi ise ÖB'da

Üyeleri ise, bütün parti yayınlarını çıkarmak, -merkezi- ve politika üretmekle uğraşacak. Yani, SB adına aktif görev yapacak SB üyelerinin MK'ya oranı beşte biridir. Oysa, Parti önderliği daha nitelikli ve siyasal olarak biraz daha geniş olmalıdır. AK'nun MK'ya oranı ise üçte bir nokta ikidir. (3.2) Bu bile, partinin ordu içindeki çalışmaya ne kadar önem verdiğinin göstergesidir. Ancak, AK, kendini MK üyeleri görmüyor ve hatta parti içinde bir ordulu olarak gördükleri için, sürekli "parti şehirlerde" çılgınlıklarını atıyorlar. MK üyeleri kendilerini sıradan bir ordulu olarak görüyor ve buna göre hareket ediyorlarsa, suç onların değil, onları o mevkiye getirenlerdedir. Ancak AK'nun, kendini "en büyük", "en doğru" gösterirken de abeste iştigal yapıyor.

ÖB ve AK'nun sayısı eşit.

Ayrıca, TİKKO GK'sında iki MK, iki MK yedek üyesi ve GK'nun toplam sayısının % 60'ını ise askeri kadrolar oluşturmaktadır.

Diğer yandan ordu içindeki PÜ'lerin sayısı OPK'dan hemen sonra toplam PÜ'lerin sayısının en az % 60'sını oluşturmaktadır.

Kısacası DBK ve MBK'si hariç, diğer bölgelerdeki BK'ların durumu yönetici organ vasfına layık değildir. Amed, ilk başta bu niteliğe kısmen uysada OPK sonrası MK Top. da atanan iki kişi yakalanmıştı MK yalakalandıklarını bilmiyorlardı.

PARTİNİN ÇOĞUNLUĞU ORDUNUN İÇİNDEDİR

Sol opürtünist AK kliği, hala şu yaygarayı yapmaktadır. "Parti şehirlerde, ordu kırlarda" Bu düpedüz demogojiden başka bir anlam ifade etmemekte, tersine partinin gerçekliğine ve yönelimine gölge düşürmektedir.

Özellikle OPK'dan sonra, parti bu konuda olanaklarında zorlayarak ve hatta şehirlerde bazı örgütlenmelerin aksaması pahasına da olsa ordu içine aktarmaya önem vermiştir. Bugün en ileri kadrolarını ordu içine aktarmaya devam ediliyor ve partinin gücü oranında da bu devam edecektir.

Sorunun diğer bir boyutu ise, kadroların nerede yetişeceği sorunu. Kadroların esas silahlı mücadele içinde, yani ordu içinden çıkacaktır. Bu gerçeği göremeyen ve bu gerçeklikten hareketle, kadrolarımızın önemli bir kesiminin ordu içinden çıkacağını kabullenmeyen bir anlayış, Kızıl Ordu gerçekliğininide kavramış sayılmaz.

En yetkin kadrolarımız, ordudan çıkacaktır. Bunun içinde doğru bir politika izlemek ve ordu içindeki siyasi eğitime özel bir ağırlık vermek zorunludur. AK'dan yoldaşlarımız bu gerçeği ne görebilmişlerdir ne de kavrayabilmişlerdir.

Ordu içinde eğitim çok yönlü olmalı ki, buradan çıkan kadrolarda, çok yönlü ve ufku geniş olarak yetişsin ve siyasi yetkinliğe ulaşabilsin. Dikkat edilirse, ordu içinden yetişen kadrolarımızın (genelde) bu yönü eksiktir.

Ne var ki, ordu içindeki kadrolarımızın küçümsenmeyecek kesimi şehir kökenlidir. Bu ilk başta doğaldır. Ama artık bunu aşmalıyız. Eğer orduyu bir üniversite olarak ele alabilirsek, yığınca kadro yetişebilecektir.

Şehirler de kadro kaynağı olmaya devam edecektir. Özellikle bir İstanbul başlı başına kadro ve üye yetiştirme alanıdır. Çünkü burası işçi sınıfının bel kemiğidir. Diğer yandan yaygın bir küçük burjuva kesim vardır. Geniş bir öğrenci kesimi vardır. Doğru bir çalışma tarzı ve doğru bir kitle çizgisi ve doğru örgütlenmelere sahip olduğumuzda, ülkenin her alanında kadro, üye ve militan yetişecektir.

Şehirlerden her zaman kadro isteyeceğiz, ama, kendiliğinden olmaz. Kadrolar kendiliğinden yetişmez. Bunu yapacak olan partidir. Bu da partinin o alanlar da ciddi örgütlenmesiyle, doğru bir çalışma tarzına vb. sahip olmasıyla olacaktır. Ancak, oralardaki çalışmalar küçümsenir ve olması gereken olmaz, yapılması gerekeni yapmaz ve çok tali çalışma ve örgütlenme alanları- özellikle İstanbul (buraya bağlı olarak Bursa, İzmit) İzmir, Adana, Zonguldak- olarak ele alırsak, almamız gereken verimi almıyoruz. Sözünü ettiğim alanlarda partinin ciddi örgütlenmelere gitmesi, silahlı mücadeleyi taliye düşürmez, tersine silahlı mücadeleyi güçlendirir. Ancak, sınıf savaşımını mekanik yaklaşırsa, esas mücadele alanlarından, geriye kalan alan mücadele verilmez olarak anlaşılırsa, işte o zaman devrim imkansız hale gelir ve parti başta kendi sınıfından ve halkın önemli bir kesiminden koparılır. Kavranılması gereken nokta, partinin önderliğinde verilen silahlı mücadeleye, yani halk savaşına, silahlı savaş dışı bölgelerdeki çalışmaların, esas mücadeleye nasıl kanalize edileceğidir. Kavranılmayan, yanlış ele alınan nokta da burasıdır.

PÜ'LERİN ÇALIŞMA ALANLARINA DAĞILIMI

Partinin durumunu bilmeyen yoldaşlarımız, "Kadrolar şehirde mi acaba?" diye düşünebilirler. Bunları matematik hesabıyla ortaya koymakta yarar var.

OPK öncesi, MK üyelerinin çoğunluğu ordu içinde değildi. Ancak, bu parti güçlerinin Birlik Komisyonları'nın Birlik Toplantısında aldığı karar gereği, "OPK'ya kadar herkes yerinde kalacaktır" kararından dolayı, durum böyle oldu. Yani, Birlik Komisyonları, OPK'ya kadar "herkes yerinde kalacak" kararı almıştı. GBMK bu kararı uyguladı. Sonradan GBMK'ne bu yönlü eleştiri getirmek haksızlıktır. GBMK'nın Birlik Komisyonları'nın aldığı kararı bozma yetkisi yoktu. (GBMK'nin durumuna ayrıca değineceğim.)

OPK öncesi PÜ'lerin Parti üyelerinin toplam üye sayısına yüzde oranlarını bölgelere ve de organlara göre şöyleydi.

%

TİKKO: 35.5

TMLGB: 7.8

KBK: 23

BABK: 15.3

YDB: 6.7

BABK alanında olup, ama BABK içinde örgütlü olmayan bazı özel hücre ve SB üyelerinin oranı ise % 11.6'dır. (Bu üyelerinde BABK ALT. KONF. KATILMIŞTIR.)

Örgütün, yani üyelerin büyük çoğunluğu BABK içinde olduğu ileri sürülüyordu. Oysa, BABK örgütlülüğü içinde çalışan üye sayısı genele oranı % 15.3'dür. Bu oran, hiçte büyütüldüğü gibi olmadığı çok açıktır. Partinin yayın organı ya da bazı özel hücrelerde çalışanlarda BABK'a aitmiş gibi gösteriliyordu. BABK'nin çalışma alanı dikkate alınırsa, bunun için çok çok yetersiz olduğu ortaya çıkar. Bu oran, sadece bir İstanbul için bile çok yetersizdir. İstanbul'da ciddi bir örgütlenme ve etkin çalışma için bu oranın iki katı bile yetersiz kalır. Ancak, partinin bugün sahip olduğu üye sayısı ile karşılaştırıldığında normal karşılanabilir.

KBK (Kürdistan Bölge Komitesi)nin üye sayısı BABK'ın üye sayısından fazlaydı. OPK'dan sonra, yeni bölgeler (Dört bölge) belirlendiğinde ise, ordu içinden diğer bölgelere aktarma yerine, BABK ve KBK içinden ayarlamalar yapıldı: Ayrıca, kadro olarak çok az da olsa ordu içine aktarım oldu. Esas olarak Merkezi önderliğin (SB ve AK) önemli kısmı ordu içinde kaldı.

Partinin bugünkü (OPK) gücüyle de diğer bölgelerden orduya aktarım yapamazdı. Neden?

Çünkü, Dört tane BK'ne ayrıldı ve BK'lara yönetici kadro aktarmak gerekir. Daha doğrusu, BK üyeleri kadro olmalıdır. Çünkü bu organlar, partinin yönetici organlarıdır. Bir taraftan BK'ları çoğaltacaksın, bir taraftanda kadrolar ordu içine gelmiyor diyeceksin. Bu bir paradokstur.

OPK'dan sonra BK'ların bütün üyeleri kadro niteliğine sahip değildi BK'lar içinde kadro niteliğine sahip olan DBK ve MBK vardı. ABK'nun ise sadece iki veya üç üyesi bu nitelikteydi. Diğerleri bu nitelikte değildi. Daha sonra ise (aslında atandığı zaman yakalanmıştı.) bir üyesi yakalandı.

DBK'nın üyeleri dışında kendi altlarında sadece bir veya iki üye vardı. Yani, koca bir Dersim bölgesinde BK organ üyeleriyle birlikte % 5-6lık üye vardı. Bir taraftan önem verilen bir bölge, bir taraftan ise, % 5-6'lık üye ile sınırlı kalan bir organ. Bu organdan verimli çalışma beklemek yanlış olacağı gibi, "partinin şehirlerde toplandığı" eleştirisinde yayvan kalmaktadır. Oysa aynı bölgede gerilla birlikleri içinde ise, AK I. toplantıda yeni alınan üyelerle birlikte, partinin genel üye oranına göre en az % 50'e yakındır. Bugün, şimdiye kadar (9 Ocak '94) alınan üyelerde dikkate alınırsa- sadece Dersim'de- % 50'nin üzerine çıkmıştır.

Kısacası, aynı bölgedeki gerilla birlikleri içinde PÜ'lerin genele oranı % 50'i geçmişken, aynı bölgedeki BK'nın genele üye oranı ise % 5-6'ı geçmez. Bu mudur parti örgütünün şehirlerde olması? Tabi yoldaşlarımız yerel parti örgütlenmesine özünde karşı çıktıkları için, savaş alanındaki yerel parti ör-

gütlerinide- metropol örgütleri olarak görüyorlar.

OPK'dan sonra oluşturulan MBK'daki üye sayısı (yanlış hatırlamıyorsa) BABK dönemindeki üye sayısının altına, yani % 10.5 civarına düşmüştür.

KBK'nın durumu ise hepsinden zayıftı sadece sekreter ve sekreter yardımcısı kadro idi. (Sekreter yardımcısı MK üyesiydi) Bu BK'nın sekreteri, aynı zamanda MBK içinde yer alıyordu.

BK'nın OPK'daki üye durumu dikkate alınırca, % 3.8'dir. Karadeniz'deki gerilla birlikleri sürekli parti üyesi sayısının genele oranı (OPK'dan hemen sonra) asgari % 10'u geçmektedir.

ABK (amed BK'sı) ise, üye oranı, KBK (Kürdistan BK) dönemindeki gibi olmadı. Daha da azaldı. Partinin genel üye oranına göre (OPK bitmeden yakalamalar oldu) üye sayısı yüzde (%) BK üyeleride dahil- % 6.7'dir. Bu sayı bir fazla yada bir eksik olabilir.

İşte, "parti şehirlerde ordu kırlarda" mantığının geçersizliği budur. Bütün parti üyeleri OPK dönemindeki bu dağılıma göre, "Parti şehirlerde, ordu kırlarda" mantığının çarpıklığını ve demagojiden öteye gitmediğini görecektir. AK, bunları yalanlarsa, hesaplarla birlikte ortaya koymalıdır. Bütün bunlara karşın, PÜ aktarımı sürekli- kira-devam etmektedir.

"Parti şehirlerde, ordu kırlarda" mantığının bir çarpıklığı ise, ordu içindeki parti üyelerini PÜ olarak görmemektir. Sözkonusu yoldaşlarımız, ordu içindeki PÜ'lerini, partili, ordu içindeki parti organlarında parti organı olarak görmediklerinden, ordu içinde "parti yok" anlayışıyla hareket ediyor. Zaten pratikte de buna uygun hareket ediyorlar. Aslında, AK, ordu dışında bir tane bile parti organı ya da "parti üyesi olmasın" diyecekler, ama bütünüyle menveşik parti tasfiyesi çizgileri ortaya çıkacağı için, bunu açıkça söylemeyip, başka bir şekilde ortaya çıkıyorlar. "parti şehirlerde, ordu kırlarda" demagojisine sarılıyorlar. Hatta özellikle MBK'i altında bir üyenin varlığından bile rahatsızlık duyuyorlar. Sağ oportünizme tepki temelinde yükselen sol sekte, oportünist tepki. Sağ oportünizmin olduğu yerde sol oportünizm hortlar, sol oportünizmin olduğu yerde ise sağ oportünizm hortlar. II. MK'nın sağ oportünizmine karşı parti içinde AK sol oportünizmi ortaya çıkmıştır.

Ordumuzun sayısı bellidir. Bu sayıya göre ordu içindeki PÜ sayısı az değil çok fazladır. Ve sürekli bu oranı koruyabilsek iyi bir şey. Ancak, ordunun sayısı arttıkça, PÜ sayısının oranıda giderek düşücektir. Bugün ordumuzun toplam sayısına göre üye oranı (savaşçı sayısına göre % oranı) yüzde 31-32'i kapsamaktadır. Bu, 3 kişiden birisinin PÜ olduğu anlamına geliyor. (2)

Bu oran, bu yazının yazıldığı 9 Ocak 1994 tarihindeki durumu net olarak yansıtmıyor çünkü ordu içinde sürekli üye alımı yapılmaktadır. Bu bilgiler AK II. toplantısına kadar olan durumu- tamamını değil- yansıtıyor. Yani, ordu içinden verdiğim oranlar fazla değil, eksik olabilir. Ayrıca şunu da burada belirtmekte yarar var; ordu içinden alınan üyelerin küçümsenmeyecek bir kısmı PÜ'lik sıfatlarını taşıyacak ya da onun görev ve sorumluluğunu kaldıracak durumda değildir. Kıstas olarak, siyasi ve ideolojik duruma-

rına bakılmıyor, kaç yıl savaştığına ya da biraz atılğanlığına... Oysa alınan bu yoldaşlar, parti üyelerinin görevleri nedir, onu bile bilmiyorlar. Bu üyelerin şehirlerdeki üyelerle durumu kıyaslanırsa, onların çok gerisindedirler. Ordu içinde üye alımlarına biraz tolerans tanınabilir, ama bu kadar değil. Bir PÜ'si niçin üye olduğunu bilmeli ve üyelik normlarına göre tavır gösterebilmelidir. Bir PÜ'sinin partinin genel politikasını, sloganlar düzeyinde bilmesi yetmez. Yani ülkenin yarı-sömürge, yarı feodal, ülkenin faşist, iktidarda bulunan sınıflar, komprador burjuvazi ve toprak ağaları, DHİ ve Halk Savaşı esas demesi hiçbir şey ifade etmez. Önemli olan asgari düzeyde de olsa partinin siyasitini bilmelidir. Kendi haklarını bilmeli, partinin kendisine yüklediği görevleri bilmeli. Ayrıca partinin görüşlerini- slogan düzeyinde değil- propagandasını yapabilmeli ve en önemlisede bağımsız karar verme yetisine sahip olabilmelidir. Ordu içindeki PÜ'lerin bir kısmı şehirden gelen savaşçılardan daha da geri düzeydedir. PÜ'lüğünün bilincine varmamış bir PÜ'nin "kimlik" taşımasından ve "güvendiği bir kişiye " parmak kaldırmasından başka bir şey yapamayacağı çok açık değil mi? "Parmak"ta, konferans ve kongrelerde çok gerekli oluyor (!!!)

PÜ'lerin siyasal geriliği, partinin de siyasal seviyesini düşürüyor. Ordu içindeki olumsuzluklara karşı bir çok PÜ'nin sesiz kalması, komutanlardan "zılgıt" yediğinde PÜ'lüğünü unutması ve parti organı nedir bilmiyorsa, üyelerin, nitelikleri dikkate alınırca, ayıplamamak gerekiyor. Suç o insanlarda değil, onları geliştirmeyen ya da salt üye "çoğalsın" diye rastgele üye alımı yapan kafalarda görmek gerekiyor. Geline aşamada, ordu içinde alınan PÜ'lerin küçümsenmeyecek bir bölümü oldukça geridir. Bu, partiyi kitlelerin seviyesine düşürmektir. AK'nun parti anlayışında budur. Menşevizm burada yatmaktadır.

DİP NOTLAR:

(1) Aslında AK'ya "Sol oportünist" demek içimden gelmiyor. Çünkü pratiği sağcıdır. Söylenmede solculuk yapsada, bu sol politikalar sağ olarak kendini gösteriyor. Bizim partide ortaya çıkan solculuk, pratikte sol olarak kendini gösterememiştir.)

(2) Bir orduda, 3-4 (kişiden biri dahi olsa bile) kişiden birisi PÜ olacak ve hala "parti ordunun içinde değil, şehirlerde" denecek. Buna çocuklar güler. Ancak, AK'nun parti tasfiyecisi anlayışı sonucu, bu kadar üye, sayısı belli olan bir orduda görevlerini layıkıyla yerine getiremiyor, getiremez de. Menşevik bir parti örgütlenmesi anlayışına sahip olan bir kafa yapısının eline ne kadar iyi malzeme verersen ver, ne kadar çok çimento, demir verersen ver, duvarı ayakta tutamaz. AK'da ordu içindeki olumsuzları gördükçe, sorunu başka tarafa kaydırmak için, "sağcılar" diye feryat ediyor. "Parti şehirlerde yığıldı" diye feryat edip duruyor. Şapkasını önüne koyup bir düşünse, şehirde ne kadar üye var, ordu içinde ne kadar PÜ'si var kolayca bulur. Bunları AK bilmiyor mu? Biliyor! ama, eleştiri oklarının hedefini yanlış yöne çekmek için bilmemezlikten geliyor, parti kitesine, "şehirde yığıldılar" edebiyatını yapmaya devam ediyor.

AK buna neden gereksinim duyuyor?

Birincisi; "Mücadele kaçınılması", "şehir -kır" edebiyatıyla, parti içi ideolojik-siyasal sorunları basitleştirmek ve bayağılaştırmak.

İkincisi; partideki ideolojik ve siyasal mücadeleyi yanlış yöne kaydırmak ve parti içi iki çizgi mücadelesini "komplo" teorileriyle bayağılaştırmak, partinin gelişmesine yön verecek siyasal yaklaşımları, bu tür tavırlarla engellemek.

Üçüncüsü; partinin siyasal bakışını daraltmak ve salt gerilla birlikleri çerçevesinde soruna yaklaşmak. Neredeyse partiyi bölgesel düzeye indirgemek.

AK ve bunun içinde etkinlik sağlayan AK sekreterinin yazıları okunursa, eleştirinin ve ideolojik mücadelenin apolitik bir duruma indirildiği görülecektir.

10. 1.1994

BÜTÜN MK ÜYELERİNE ACIL ÇAĞRI:

AK kliği ne yapmak istiyor?

Sözkonusu adı geçen yazı, adı geçen MK-AK üyesi (Sİ) tarafından kendi altındaki Parti organlarına, MK'nın, SB'nun ve AK'nın onayından geçmeden Parti üyelerine dağıtılması ne anlamına geliyor? Bu AK üyesi, kendi başına kişisel görüşlerini Parti üyelerine dağıtma yetkisini nereden, bu gücü kimden alıyor ve ne yapmak istiyor?

Yoldaşlar;

Askeri Komisyon kliği, Parti Tüzüğü'nü hiçe sayarak, aklına eseni ilkesizce yapmaya devam ediyor. Bunlardan kısa kısa örnekler vereceğiz.

1- Bazı yazıların altına atılan; "Yaşasın İbrahim Kaypakkaya Düşüncesi" (bk, AK'nın Ordu Parti örgütlerine ve siyasi komiserlere gönderdiği genelgeler).

Bilindiği gibi, "Yaşasın İKD" şiarı sıradan bir şiar olamadığı gibi, salt Kaypakkaya yoldaşın görüşlerinin doğruluğunu ileri sürmek için atılan bir şiar değildir. Bu şiar, salt ülke için geçerli olmayıp, uluslararası komünist hareketini de kapsamaktadır. Lin Biao'nun "Yaşasın MZD" dediği gibi. Ya da bugün, PKP'nin; "Yaşasın Gonzalo Düşüncesi" gibi.

Bu anlamda burada bu şiarın doğruluğunu ya da yanlışlığını tartışmayacağız. Bu ayrı bir konu ve yeri geldiğinde (ayrı bir yazıda) tartışılacaktır elbet. Ayrıca, bu şiarın bir benzeri OPK'da tartışılmış ve reddedilmiştir. OPK'da yine şu anda AK içinden yoldaşlar; "Kaypakkaya UKH'in önderlerinden" dir diye anılması için öneri getirildi ve bu öneri reddedildi. Şimdi ise, bunun bir başka biçimi olan "Yaşasın İKD" şeklinde Parti yazınlarına sokuşturulmaya çalışılıyor. Partinin böyle bir kararı olmamasına karşın, AK'nın bunu disiplinsiz bir şekilde Parti organlarına sunduğu genelgelerde yer vermesi, özünde, OPK kararlarını çiğnemektir. Sözde bunu "İK'nın düşüncesinin doğruluğu anlamında" ileri sürdüklerini söyleseler de, bu demagoji ve Parti kararlarını hiçe saymaktır. AK, bu konuda Partiye özeleştirme vermemiştir.

2- "Bütün Parti Üyelerine ve Askeri Komisyonun 2. Toplantı Raporuna Ek" başlıklı ve "28 Aralık 1993,(Sİ) Askeri Komisyon Üyesi" imzalı bir yazı, hiçbir Merkezi (MK ve MK-SB) Parti organının denetiminden ve onayından geçmeden, AK üyesi (Sİ) tarafından Parti üyelerine dağıtıldı. Oysa Parti tüzüğü bu konuda çok açıktır ve Partinin iç işleyiş ilkeleri bellidir. Bir MK üyesinin bunları bilmemesi olası değildir. Hele hele kendinden başka kimseyi "ML" görmeyen bir unsur için daha da açık olması gerekir.

Söz konusu adı geçen yazı, adı geçen MK-AK üyesi (Sİ) tarafından kendi altındaki Parti organlarına, MK'nın, SB'nun ve AK'nın onayından geçmeden Parti üyelerine dağıtılması ne anlamına geliyor? Bu AK üyesi, kendi başına kişisel görüşlerini Parti üyelerine dağıtma yetkisini nereden, bu gücü kimden alıyor ve ne yapmak istiyor? Belli ki, onun için Parti Tüzüğü geçersizdir. Belli ki, onun için Partinin örgütsel işleyişleri işlemiyor ve kendi kafasına göre yeni ilkeler belirliyor?

En önemlisi de, OPK'nın açılmamasını istediği bir özel konuyu kendi başına Parti üyelerine açması, bu kişinin OPK kararlarını hiçe saydığı ve parti suçu işlediği tüzük hükümlerince çok açıktır. Bu girişimi, gelinen aşamada sadece bu işe özgü değil, alt organlardaki tasfiyeci ve organları işlevsiz bırakma ve Partinin örgütlenme ilkelerini ayaklar altına alarak şefvare tavırları da buna örnektir. Yine, bu tür hizipçi girişimler salt (Sİ)'ye özgü olmayıp, (Sİ)'yi böyle bir suç işlemeye AK sekreterinin ittiği de çok açıktır. Kısacası bazı kişiler özgülünde Parti bölücülüğü sistemleşmeye doğru gitmekte, Parti hukuku başta AK olmak üzere, onun tek tek bazı üyeleri tarafından ayaklar altına alınmaktadır.

Sayın AK üyesi (Sİ)'nin ne yapmak istediği çok açıktır. Bu açıktan bir hizipçiliktir. Bu fiili durum, sıradan bir disiplinsizlik olarak görülemez. Bunun da ötesinde Parti yıkıcılığı ve bölücülüğü yapılmaktadır. Bir taraftan ipe sapa gelmez eleştiriler yürüteceksin ve bir taraftan da MK ve SB'nun onayından geçmeyen bir yazıyı Partiye dağıtacaksın? Bu "genç ve büyük Komünistimiz", anlaşılan kendi deyimiyle Parti içinde "pırasaların arasında yeşil maydanoz olarak" Partiyi renklendirmek istiyor. Bu renklendirme tabii ki, iki çizgi mücadelesi anlayışından uzak, hizipçilik yaparak, 'pırasaları' ayıklamak ve maydanoz olarak Partiye hakim(!) olmak istiyor. (yazının içeriğinin eleştirisine girmeyi burada doğru görmüyoruz).

Bay (Sİ)'nin ne hakla ve hangi yetkiyle böyle bir yazıyı Parti üyelerine dağıttığını bilmiyoruz, ama, bu yazı derhal toplatılmalı ve (Sİ) bu konuda yargılanmalıdır. Böyle bir yetkiyi (Sİ) nasıl kendisinde buluyorsa, bir başkaları da aynı şekilde bulur. Eğer Parti, gerçekten MLM yolunda yürümek istiyorsa, Parti tüzüğüne sadece üyeler değil, MK üyeleri de uymalıdır. (Sİ), yazıyı dağıtmadan önce AK üyesi "(N)'ye danıştığını ve onayını aldığını" söylemiş. Bu ne derece doğrudur bilmiyoruz, ama eğer durum böyleyse, aynı şekilde AK sekreteri ve SB üyesi (N)'de bu konuda aynı oranda suçludur ve tüzük hükümlerince yargılanmalıdır.

Bazı unsurlar, Partiyi bölmek için belli bir çaba harcamaktadır. Gelinen süreçte bu açıkça kendisini ortaya koymaktadır. (Sİ)'nin bu son girişimi de bunlardan birisidir. Eğer PMK'si ve tek tek MK üyeleri bu durumlara tavr

takınmazsa, Parti içindeki bunalımın giderek derinleşeceği ve olumsuzlukların peşpeşe geleceği bir gerçektir. Partiyi böylesi bir bunalıma sokmaya hiç kimsenin hakkı yoktur. Eğer "atı alan üsküdarı geçer" anlayışıyla hareket edilirse, tarih önünde bu sorumlulukları taşıyamayacakları da bir gerçektir. AK ve özellikle bazı AK üyelerinin bu yönlü çabaları, tüzük dışı hareketleri, ordu içindeki tasfiyeci girişimleri, Parti bunalımını geliştiren öğelerin başında gelmektedir. Bu konuda bütün yoldaşları sorumlu ve duyarlı davranmaya çağırıyoruz.

3- Askeri Komisyon, kendi adına bülten çıkaramaz. AK, bülten çıkarması için ya MK'nun ya da SB'nun onayını alması gerekir. Ordunun, belli periyodlarla bülten çıkarması olumludur, ancak bu görev AK'nın değil TİKKO-GK'nındır. AK, MK'nın bir merkezi organıdır. Görevi, MK adına (MK'nın kararları doğrultusunda) TİKKO'ya askeri ve siyasi perspektifler sunmak ve siyasal olarak yönlendirmektir. Bu TİKKO tüzüğünde de belirtilmiştir. Bülten ya da yayın çıkarma hakkı tüzük gereği de TİKKO-GK'na verilmiştir. Çünkü bu, Partinin yan örgütüdür. Kendi faaliyetini kitlelere sunmak kendi propagandasını yapmak ve askeri taktiklerini bu yayın yoluyla duyurmak için yayın çıkarması doğru ve çıkarmalıdır. Hatta her eylemini bu tür bültenlerle kamuoyuna duyurmalıdır. Ama, AK, TİKKO-GK'nı devreden çıkaracağı için, GK'nın bütün işlerini kendisi devralmıştır. Bu görünüşte önderlik etme gibi gözükse de, özünde GK'yı devreden çıkarma anlayışının pratikteki yansımasıdır. Çünkü, bugüne kadar GK'nın kitlelere yansıyan bir bildirisi çıkmamıştır (çıkılmışsa da ben bilmiyorum). Bu, esasında GK'nın eksikliği gibi gözükse de, AK'nın yanlış atamaları sonucu GK kendi fonksiyonunu görece nitelikte olmamasındandır. Genelde siyasal olarak geri düzeyde ve bürokrat bir yapıya sahip olan GK, bulunduğu konumun ve bulunduğu organın ne gibi fonksiyonları olduğunu bilincinde değildir. Partinin en alt organları dahi kendi altına bildiri ya da talimatlar-yazılı-sunarken, GK'nın bu tür işlerle uğraştığı görülmemiştir.

AK'nın bülten çıkarma yetkisi yoktur ve bu konuda özeleştirilmesi vermedir.

4- DS-İ. Erdoğan Kır SDB'ler komutanlığı, TKP(ML) MK-AK ve TDKP Dersim İl Komitesi ortak bildiri üzerinde durmak istiyoruz.

SB'nun II. Toplantısı'nda PKK'nın Dersim'deki uygulamaları karşısında bütün devrimci (Kürt ulusal devrimci örgütleri de dahil) örgütlerle ortak hareket edilmesi ya da bunların zorlanması kararı vardı. Bu karar doğrultusunda AK da Dersim'de DS ve TDKP ile ortak tavır almaya gitti. Bu yönü olumludur. Ancak eleştirilecek birkaç nokta vardır.

Bunların başında atılan imza ile ilgili. MK-AK'nın diğer örgütlerle (SB'nin ya da MK'nın onayını alarak) ortak açıklamalarda bulunması doğrudur. Ancak, Parti Merkezi organları, diğer örgütlerle ortak açıklama yaparken, ilke olarak diğer örgütlerin aynı düzeyindeki organlarıyla imza atmaları gerekir. Partimizin anlayışı da budur. Yani, TKP(ML) Merkez Komitesi, herhangi bir devrimci örgütle ortak bir bildiri çıkaracaksa ya da herhangi bir ortak platforma imza atacaksa, o örgütlerin en üst yönetici organları (MK'ları) ile bildiriye imza atmalıdır. Parti MK'mız diğer devrimci örgütlerle

rin il ya da daha altındaki organlarla aynı bildiriye imza atması doğru olmaz. Eğer böyle bir imza olayı olursa, bu partimizin seviyesini alta düşürdüğü gibi, MK'mızın da seviyesini düşürür.

Sözkonusu bildiride AK-MK imzasının kullanılmasına da bu açıdan yaklaşmak gerekir. AK, partimizin sıradan bir organı değil, Merkez Komitesi'nin içindeki bir bürodur. Yani TIKKO'yu MK adına yönlendiren ve üyeleri MK üyesi olan bir Merkezi Organdır. Böyle bir organ, diğer devrimci örgütlerle ortak bir bildiriye imza atarken, kendi düzeyindeki organlarla imza atmalıdır. Doğru olan budur. Kendi düzeyinin altındaki organlarla aynı bildiriye imza atması, hem AK'nın seviyesini düşürür ve AK şahsında ise MK ve Partimizin seviyesini düşürür. Bu basit bir hata değildir. Bu olay ilkesizliktir.

Daha önce de PKK ile görüşme yapıldı. Bu görüşmeye üst düzeyde yoldaşlar gönderilmedi, TIKKO Bölge Komutanlığı düzeyinde bir görüşme yapıldı. Burada AK ya da TIKKO Genel Komutanlığı tutarlı davranmıştır. Eğer PKK merkezi düzeyde görüşme isteseydi, o zaman merkezi düzeyde görüşme yapılacaktı.

Ne var ki, PKK'ya karşı doğru olan yöntem, diğer siyasetlere karşı uygulanmamış, MK-AK imzası, il komitesi ve bir kır gerilla birliğinin yanında yer almıştır. AK- burada kendini hem il düzeyine indirdiği gibi, hem de bir ordu organı düzeyinin altındaki bir komutanlık düzeyine (DS şahsında) indirgemıştır. AK'nın bu imzayı her yerde rastgele ve ilkesizce kullanma hakkı yoktur.

AK'nın dışında Partinin başka organı yok muydu acaba? TIKKO içinde bir sürü organ var. Birincisi Genel Komutanlık, ikincisi ise Bölge Komutanlıkları var. Burada en doğru olan şey ise 'TIKKO Dersim Bölge Komutanlığı' imzasının kullanılmasıydı. Çünkü, TIKKO Genel Komutanlığı salt Dersim ilini kapsamıyor, Partimizin gerilla birliklerinin bulunduğu savaş alanlarını kapsıyor. Oysa DS ve TDKP ise Dersim özgülünü kapsıyor.

Hangi gerekçeyle atılırsa atılsın, AK imzasının, böyle bir yerde atılmasının hiçbir haklı yanı olamaz. Bu konuda AK Partiye özeleştirme vermelidir. AK, kendini bütünüyle TIKKO-GK'sının yerine koymuştur. Ortada TIKKO var. Ama, TIKKO Genel Komutanlığı'nın imzasını hiçbir yerde, hiçbir bildirinin altında göremiyoruz. Öne çıkarılması gereken burada Ordudur. Ve ordunun en yüksek organı olan GK'dır. Askeri işlerde TIKKO-GK'ı öne çıkarılmalı, GK TIKKO'nun en üst komutanlığı olduğunu anlamalı ve bunun bilincine varmalıdır. Bugüne kadar bu pek görülmedi. GK yerine işleri AK devralmış gibi... AK'nın işleri siyasidir. Siyasi konularda TIKKO'ya MK'nın kararları doğrultusunda perspektif sunar. Örneğin TIKKO Tüzüğü'nde AK'nın görev ve yetkileri belirlenmiştir. Ama, AK, kendini aynı zamanda TIKKO-GK'sı yerine koyduğu için, GK kendi asli görevlerini unutmuş gibidir. Bu anlayış yanlıştır ve TIKKO-GK'ı varlığını ordu içinde hissettirmelidir. Aynı zamanda kamuoyuna karşı da hissettirmeli. GK'nın ordu komutanlıklarına perspektif ya da bir talimat gönderdiğini pek görmedik, varsa da bilmiyoruz, çünkü ABK düzeyindeki komutanlıklara da sorduk, onlarda da bu tür şeyler yok. AK'nın bunları da denetlemesi ve

GK'yı harekete geçirmesi ya da uyarması gereklidir. (Bunlar ayrı bir konu olmakla birlikte kısaca değinme gereği duyduk).

Alt düzeyde bir başka siyasetin il komitesi ve de bir gerilla komutanlığı ile, AK'nın yan yana imzası olamaz. Bu, Partinin, MK'nın ve AK'nın düzeyini, objektif olarak sıradan il komitesinin ya da bir gerilla komutanlığının seviyesine düşürmek anlamına gelir. Yoldaşların bu alışkanlıkları, TİKKO'ya bakış açılarından da, kendilerine (Yani AK'ya) bakış açılarından ve TİKKO'nun fonksiyonlarını küçük görmelerinden kaynaklandığı düşüncesindeyiz. Bu aynı zamanda AK'nın merkezi önderlik içinde yer aldığını ne derece kavrayıp/kavramadığını da göstermektedir.

Ayrıca bildirinin içinde de bir sürü hatalar, yanlış anlayışlar vardır. Ortak bildiri hazırlanırken, özellikle DS'nin zorlanmadığı anlayışındayız. Onların bulanık yanlış bakış açıları bildiriye yansımıştır.

15.1.94

Yoldaşça Selamlar

(ÇO) (SB üyesi)

(BT)

(MK Üyesi ve DBK Sekreteri)

Ordu içinde parti çalışması ve TİKKO içinde parti tasfiyeciliği üzerine

*AK sol oportünist
kliğin, keskin
"İbrahimciliği"nin
ve "program
savnuculuğunun"
iflasi, yine kendi
yazılarında ortaya
çıkıyor. Lin
Biao'nun; "Yaşasın
Mao Zedung
Düşüncesi" adı
altında Mao'ya
karşı mücadelesi,
onu mahkum etme
ve revize etme
anlayışları
herkesçe bilinen bir
gerçek, AK, sol
oportünist
dogmatik kliği de,
bir elinde
İbrahim'in kitabı,
öbür elinde de
menşevizm!*

1) Partinin Ordu İçindeki Yönlendiriciliği:

Komünist partisi önderliğindeki bir halk ordusunun ayakta kalması, savaşını sonuna kadar sürdürmesi, devrimci yapısını koruması, kitlelerin gözbebeği olması ve kendi ordusu olarak sahip çıkması, savaşımını gündün güne boyutlandırması, partinin ordu üzerindeki etkinliğine bir o kadar da doğru şekilde yönlendirmesine bağlıdır.

Parti orduya, ordu içindeki partililer vasıtasıyla hükmeder ve yönlendirir. Parti organları vasıtasıyla denetler, eğitir, ve parti, bu organları vasıtasıyla orduya siyasetini götürür ve silahların siyasete kumandasına asla izin vermez, siyasetin silahlara kumanda etmesini sağlar. Daha açıkçası, ordu içinde oluşturduğu parti organları vasıtasıyla siyasetini silahlar yoluyla yaşama geçirir. Özellikle de bizim Partimiz TKP(ML), bunları tüzük hükümleriyle netleştirmiş ve kesin hükümlere bağlamıştır. Bir KP'i halk ordusu oluşturuyorsa, bunu belli bir ihtiyaçtan, yani devrimi gerçekleştirmenin bir aracı olması ereğiyle oluşturmaya çalışır. Devrimin görevlerini en iyi şekilde yerine getirebilmek için de, orduyu kendi siyasi komutası altında orduyu devrimci bir tarzda örgütleyerek, devrimden menfaati olan sınıfları bu ordu içinde silahlı olarak örgütleyip, devrimin itici gücü haline getirmek için hareket eder.

Türkiye gibi emperyalizme bağımlı yarı-sömürge ülkelerde, halkın ordusu yoksa hiçbir şeyi yoktur. Bu bağlamda devrimi gerçekleştirmek isteyen bir KP, yarı-sömürgelerde halk ordusunu oluşturmak ve onu karşı-

devrime karşı halkın silahı olarak öne çıkarmak zorundadır. Bunu başaramayan bir KP'nin kitleleri devrime kanalize etmesi, onu devrimin itici gücü olarak ortaya çıkarması ve devrimi gerçekleştirmesi olası değildir. İşte, KP açısından devrimci halk ordusunu oluşturmanın ve bunu Parti önderliğinde bütünüyle tesis etmenin esas nedenlerinden birisi budur.

Hem parti ve hem de ordu tüzüklerimizde bunlar yer almıştır. Zaten, bu anlayış içinde olmayan bir K. parti ne kitlelerin devrimci gücünü kendi içinde toplayan bir halk ordusu oluşturabilir, ne kendi siyaseti doğrultusunda orduyu yönlendirebilir ne de kitleleri devrime yönlendirebilir.

Parti tüzüğümüzün (bu Tüzük maddesi, Partinin I. Konferansı'nda kabul edilmiş ve ondan sonra yapılan bütün konferanslarda -ayrılık dönemlerinde her iki yapıda değiştirmemiş- ve son olarak OPK'da da onaylamıştır.

"TİKKO TKP(ML) önderliğinde halkın silahlı gücüdür. TKP(ML); TİKKO'yu Askeri Komisyon aracılığıyla yönlendirir. TKP(ML); TİKKO içinde TKP(ML) Askeri Komisyonu'na bağlı Parti örgütlenmesi karar. Bu Parti örgütlenmesi aracılığıyla TİKKO'yu yönlendirir. Ordu örgütlenmesi, ülkemiz şartlarında devrimci örgütlenmenin esas biçimidir. Ve Parti önderliğinde tayin edici bir role sahiptir. TKP(ML); ordu içinde yönetici, yönlendirici rolünü sarsacak hiçbir harekete izin vermez. Siyasetin silahlara kumanda etmesi ilkesini, pratikte ordu içindeki parti teşkilatları aracılığıyla uygular." (TKP(ML) Tüzüğü, VI. Bölüm).

Parti tüzüğümüzde de doğru olarak yer aldığı gibi, Parti, ordu içinde parti organları vasıtasıyla yönlendirir, siyasetin silahlara kumanda etmesini sağlar.

Parti diğer kitle örgütleri içinde nasıl bir çalışma yapıyorsa orduda da aynı ve hatta daha sistemli ve örgütlü bir çalışma yapar. Çünkü Ordu sıradan bir kitle örgütü değil, doğrudan Partinin önderliği altında silahlı bir örgütlenmedir. Diğer yandan, devrimin üç silahından biri olan ordu içindeki parti çalışmaları, aksatıldığı, gevşetildiği anda, orduda siyaset silahlara değil, silahlar siyasete hükmeder. Böylece Partinin orduyu yönlendirici fonksiyonu da zaafa uğratılmış olur.

Parti, Ordu içinde yukarıdan aşağıya hücreler şeklinde örgütlenir ve bu parti örgütleri aracılığıyla ordu yönlendirilir. Ordu içindeki Parti örgütlerinin esas çalışma ve örgütlenme alanı, ordudur. Bunun dışında kitlelerin örgütlenmesi ve kitleler içinde parti örgütlerinin oluşturulması gibi görevleri vardır. Ama, asli görevleri ordu içinde çalışmak ve ordu içindeki unsurları örgütlemek, onların siyasi seviyesini yükseltmek, orduya sürekli partinin siyasetini götürerek, ordunun doğru yolda hareket etmesini sağlamak ve ordu içindeki burjuva anlayışlara karşı mücadele etmek ve bu tür anlayışları ideolojik olarak mahkum etmek.

Parti diğer alanlarda, nasıl bir örgütlenme ve çalışma yapıyorsa, ordu içinde de partinin temel örgütlenme ilkelerini yaşama geçirmek ve ordu içinde geniş bir parti örgütlenmesi yaratmakla yükümlüdür. Çünkü, Halk Ordusunun sürekli devrimci kalması, parti önderliğinin sürekli tesisi ve sağlamlaştırılması ve Partinin devrim yolu olan Halk Savaşı yolunda yürümesi ve bunun askeri ve siyasi ilkelerinin yaşama geçirilmesi; Partinin ordu içindeki etkinliğine, yönlendiriciliğine, bunları sağlamak için de geniş

ve sağlam bir parti ağını oluşturmaya bağlıdır. Bunlar gerçekleşmediği takdirde, Parti, ordu içinde etkinliğini yitirir ve ordu, giderek bir burjuva ordusuna ya da asi çetelere dönüşür. Daha doğrusu varlığını koruyamaz, varolma nedeni ortadan kalkar. *Halk ordusunun devrimci yapısı, Partinin orduya etkinliği ile koşut gelişir ve korunur.*

Ordu içindeki Parti örgütleri, Ordunun belli kademelerinde yer aldığı gibi, ayrıca parti organları ve hücreleri şeklinde örgütlenir. (TİKKO Tüzüğünde bu örgütlenme biçimi doğru bir biçimde yer almıştır.) Partinin diğer alanlarında ki örgütlenme şekli, hemen hemen ordu bünyesi içinde de aynıdır. Bu nedenle, buralardaki parti organları ve parti hücrelerinin çalışma şekilleri, Partinin diğer alanlardaki örgütlenme şemasından pek farklılık göstermez.

Ordu içindeki parti örgütleri de düzenli toplantılar yapmak, ordu ve parti içindeki gelişmeleri incelemek, savaşın strateji ve taktiklerini incelemek, yakın taktik süreçlerde ordunun ve partinin hareket ve savaş taktiklerini incelemek, orduya yol göstermek, sürekli siyasi üretimde bulunmak ve bunu ordu içine yerleştirmek, orduya devrimci eğitim vermek, savaşçılarla düzenli ilgilenmek, onların savaşa aktif katılımını (düşünsel olarak da) sağlamak, ordu içinde devrimci bir kültürel şekillenmenin sağlanmasına çalışmak; ordunun savaş siyasetini, yönlendirilmesini, eksikliklerini ve zaafalarını, savaşçılara yaklaşımı, savaşın boyutu ve boyutlandırılması, ordu ile kitlelerin ilişkilerini iyileştirmek ve kitleleri orduya kazanmak, ordu içinde komutan-savaşçı, komiser-savaşçı ilişkilerini ve savaşçıların devrimcileştirilmesi, siyasi seviyelerinin geliştirilmesi, partiye kazandırılması gibi, görev ve sorumlulukları vardır. Yalın bir şekilde somutlaştırmak istersek; Partinin siyasetini orduya götürmek. Ancak, ordu içindeki parti organları düzenli toplantı ve çalışma yaparlarsa, bu görevleri yerine getirebilirler. Ama, kendilerinin öncelikle partili olduklarını unutup önceliği ordunun herhangi bir sıradan üyesiymiş gibi davranırlarsa, elbette partinin emrettiği görevleri yerine getiremeyecekleri gibi, parti önderliğini ordu içinde zaafa uğratılmasına da neden olurlar.

Ordu içindeki Parti organları, ister en üst komuta kademesinde yer alsın, isterse genel komutan olsun, isterse en alt komuta kademesi ya da siyasi komiserlikte yer alsın, o , herşeyden önce bir Partilidir ve Partiyeye öncelik vermek, Partinin kendisine yüklediği görevlerin yerine getirilmesine öncelik vermek zorundadır. Bir partili, -konumu ne olursa olsun- bunu düşünmüyorsa, partili olduğunu unutuyorsa, gerçekten de o partili değil, sıradan birisidir. Daha doğrusu "Partili" kimliğini taşımasına karşın, ona layık davranmadığı, parti tüzüğü doğrultusunda hareket etmediği anlamına gelir.

Parti organlarının ve partililerin gerçek fonksiyonlarını oynayabilmesi, onların kolektif çalışmasına ve kolektif üretimine bağlıdır. Fakat, parti organları ve hücreleri bu görevleri yerine getirebilmeleri için düzenli toplantılar yapmak zorundadır. Düzenli toplantılar yapılsa da -tekbaşına bu yeterli değildir- organ ve hücreler doğru şeylere kanalize edilmezlerse, kolektif üretkenliği bünyelerine sindiremezlerse, çalıştığı alanların sorun-

larına yani, ordu sorunlarına uzak kalıyorsa, gerçek fonksiyonlarını oynamazlar ve parti zaafa uğrar. Yani, sağlam bünye bu tür üyeler yoluyla çürümeye terk edilmiş olur. Yine, üyelerin yetenekleri ve yaratıcı erdemleri harekete geçirilmelidir. Yani, onları kendi pratiği içinde düşünmeye sevk etmek, parti ve ordu sorunlarına kafa yormalarının önünü açmak, bağımsız düşüncelerini sağlamak, siyasi seviyelerini ve yeteneklerini geliştirmek; bu toplantıların düzenli ve üretken olması amacıyla yapılmasına bağlıdır. Parti üyeleri düşünmeye, üretmeye, özgürce tartışmaya ve görüşlerini özgürce açıklamaya teşvik edilmelidir. Partinin siyasi seviyesini geliştirmek, partinin savaş düzeyini yükseltmek istiyorsak, Partinin diğer burjuva akımlarına karşı aktif mücadele sürdürmesini ve onların kitleler üzerindeki etkisini kırmak ya da daha aza indirmek istiyorsak; Partinin bir savaş kurması olarak, sınıf mücadelesindeki yerini sürekli sağlamlaştırmak, kitlelerle olan bağını her geçen gün geliştirmek ve daha geniş yoksul emekçi yığınlarını saflarımıza çekmek istiyorsak, Parti üyelerimizi her yönüyle yetkinleştirmek zorundayız. Tek tip bir insan değil, çok yönlü ve ufku geniş üyeler yetiştirmek istiyorsak, dogmatik ve subjektif düşünen değil, gerçekleri olgulardan çıkarmayı ilke haline getiren ve bu bilimsel gerçekliği mücadelesinin her alanında uygulama bilincini vermeliyiz. Kısacası, Parti üyelerimizi MLM bilimiyle donatmak gereklidir.

Zaten, Ordu içindeki parti organları düzenli çalışma yapmıyorsa, Parti tüzüğü'nün emrettiği örgütlenme ilkelerini yerine getirmiyorsa, o parti organlarının büyük bir zaaf içinde olduğu, yozlaştığı anlamına gelir. Ordu içinde olsun, başka alanlarda olsun, eğer parti organları ve hücreleri işlevsiz kalmışsa, çalıştırılmıyorsa, bu parti tasfiyeciliğidir. Çünkü, Parti hücreler şeklinde örgütlenirken, içinde bulunduğumuz koşullarda, belli bir ihtiyaca, devrimin ihtiyacına yanıt vermek içindir. Bunlar, işlevsiz kaldığında, Parti kendi kendini tasfiye eder. Bunları yerine getirmeyen üyeler ise parti tasfiyeciliği yapıyor demektir.

Ordu bünyesi ile Parti bünyesinin aynı olmadığı bir gerçek, Parti'ye gelen insanlar, birçok faaliyetten sonra, Parti tüzüğü'nde belirtilen üye alım ilkeleri doğrultusunda alınır. Yani önce taraftarlıktan giderek aktif militanlığı ve belli sempatizan hücrelerinde yer alır ve sonra ise Partili olabilir. Orduda ise bu böyle değildir. Köyünden kopup gelen ya da hiçbir devrimci düşünüşle tanışmadan yerinden yurdundan kopup gelen, her savaşmak isteyen ordu bünyesine kabul eder. Burada şunu da belirtmekte yarar var: Ordu bünyesi, her türlü burjuva ideolojisine ve zaaflarına açık bir zemine sahiptir. Çünkü, ordu içinde komünistler olmasına karşın, esas olarak halktan gelen insanlarla doludur. Savaşmak isteyen her insan alındığına göre, her tabakdan ve sınıftan gelenler, kendi hastalıklarını da ordunun bünyesine getirir ve istemeyerek de olsa, kötü dediğimiz burjuva anlayışları ordu içine yerleştirmeye çalışır. Eğer bunlara karşı sürekli bir mücadele ve sürekliliği sağlanmış bir siyasi eğitim olmazsa, yozlaşma daha hızlı olur. Orduya katılan çoğunluk devrimci eğitimden alabildiğine yoksundur. Daha bugün bile, sayımızın az olmasına karşın, ordu saflarımıza savaşçı olarak katılanların çoğunluğu devrimci siyasi eğitimden, partinin ilkelerinden ve

görüşlerinden habersizdir. Başka bir söylemle, bunlar, işlenmemiş birer madendir. Bunları partinin görüşleri doğrultusunda işlemek ise ordu içindeki parti üyelerimize düşmekte.

Fakat, Parti üyelerimiz, Parti üyeliklerini unutmuş ya da bir kısmına unutturulmuşsa, Parti üyelerimiz hiçbir organ toplantısı yapmıyor ve sorunları tartışmıyorsa, kendileri sıradan birer savaşıci duruma indirgenmişse, işte bu parti açısından büyük bir olumsuzluk ve *ordu içinde parti tasfiyeciliğidir*. Bugün yapılan da budur.

Ordu içindeki Parti organlarının ve Parti üyelerinin OPK'dan sonraki durumunu ciddi şekilde ele almak gerekiyor. Bugünkü durum OPK'dan öncede farklı olmadığı ortaya çıkıyor. Çünkü, Ordu içindeki Parti çalışması, Parti üyelerinin görevi ve fonksiyonları, parti organlarının görevi ve fonksiyonları, eğer kavranmış olsaydı, bugün de bazı olumlu şeyler olurdu. Bugünkü olumsuzluk, birkaç ayın ya da birkaç yılın olumsuzluğu olarak değil, sakat bir anlayışın, menşevik örgütlenme ve menşevik parti anlayışının, kendiliğindenci kitle çizgisinin ürünü olarak önümüze çıkmıştır. Dersim'deki Parti örgütlülüğünün bugünkü geri düzeyi dikkate alındığında, Parti örgütlenmesinin tali plana bırakıldığı ve menşevik bir anlayışla soruna yaklaşıldığı ve hatta menşevizmle karışık fokocu bir anlayışla sorunun ele alındığı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Bu anlayış, salt ordu içindeki Parti örgütlenmesine yansımakla sınırlı kalmayıp, kitleler içinde parti örgütlenmesine, yerel parti örgütlenmesine ve kitle çizgisine de olduğu gibi yansımıştır. Yine, salt, Parti örgütlenmesine yansımalarıyla kalmayıp, iyi bir parti örgütlenmesinin ve partinin ordu üzerinde etkinliğini yitirdiği yerde, iyi bir ordu örgütlenmesi ya da bir başka söylemle, partinin etkinliğini yitirdiği bir devrimci ordu, işlevlerini yerine getiremez, savaşın boyutunu yükseltmez ve kitleleri savaşın içine çekemez. Parti ve ordu gelişmesi birbirine bağımlıdır. Bu diyalektik bağı reddetmek idealizmdir.

Kaç yıldır bu alanda çalışmamıza karşın, hâlâ ciddi parti örgütlenmelerimiz yoksa, oluşturulmamışsa, OPK'dan sonra oluşturulmaya çalışılıyorsa, geçmiş parti faaliyetimizin ne olduğu, nasıl yürütüldüğü, hangi anlayışla ele alındığı kendiliğinden açığa çıkıyor. Partimizin geçmişi hiç de çok bilinmeyenli bir denklem değildir.

Gelinen süreçte, ordu içinde açık bir parti tasfiyeciliği vardır. Bir taraftan, doğru olarak, ordu içinde parti üyelerini çoğaltalım, en ileri kadrolarımızı savaş alanlarına, yani ordu içine çekelim derken, ordu içinde varolan parti üyeleri ise resmen öldürülüyor. Parti üyelikleri unutturuluyor. Çünkü, parti üyeleri hücreler şeklinde örgütlenir. Eğer parti üyeleri hücreler şeklinde örgütlenmiyorsa, örgütlenirse de bunlar hiçbir toplantı yapmıyorsa, hiçbir parti sorununu kendi organlarında tartışmıyorsa, ordunun sorunlarına ilişkin hiçbir organ toplantıları yapmıyorsa, bunun adı parti tasfiyeciliğinden başka bir şey olamaz.

Ordu içinde Parti tasfiyeciliğinin başını hiç kuşkusuz, "İbrahim" ve "Parti Programı" savunuculuğunun şampiyonluğunu kimseye bırakmayan Askeri Komisyon yapıyor. Çünkü, Parti ve Ordu tüzüğü gereği, ordu içindeki parti faaliyetlerinden, ordunun yönlendirilmesinden, Parti MK'si adına

bütünüyle AK sorumludur. AK sol oportünist tasfiyecilikli (AK, sözde sol özünde ise, alabildiğine sağcıdır. Pratiği ile de bu ortadadır. Tasfiyecidir, çünkü, hiçbir organ toplantısı yaptırmadığı gibi, ordu içindeki parti üyeleri hangi organda ya da hangi parti hücrelerinde yer aldıklarını bilmiyorlar ve pratikte böyle bir uygulamada sözkonusu değil. Parti içinde ayrı bir kliktir. Çünkü, parti tüzüğü ve ilkeleri ve parti birliğini güçlendirme ve geliştirme, partiyi hatalarından arındırarak çelikleştirme doğrultusunda hareket etme yerine, belli bir kliğin anlayışları ve pratiği içinde hareket etmektedir. AK'nın klik olup olmadığını anlamak için I. ve II. toplantı raporlarına, yayınladığı genelgelere bakmak yeterlidir. (Bunlara, ayrıca ilerde değineceğim için geçiyorum).

Ordu içinde bugüne kadar hangi alt parti organları toplandı? Eğer toplantıları yapılmışsa, bu biri geçmez. Gerilla birlikleri içindeki parti üyelerinin ise ne yaptıkları belli değil. Daha doğrusu parti üyeleri olduklarını kendilerine söylemişler, ama parti üyelerinin görevleri, fonksiyonları nelerdir, bunu çoğunluğu bilmez. Bilenler ise sık sık toplantı önermelerine karşın, "şu anda hareket halindeyiz" oyalamalarıyla geçiştirilmiştir ve bütün siyasi faaliyet ve organ toplantıları kışa ertelenmiştir. Yani, ordunun savaş içinde olması, parti üyelerinin görev yapmasını engelliyormuş(!). Pes doğrusu. Hangi kitapta bunlar yazıyor. Gerçekten savaşımızın boyutu çok yüksek olsa, gerilla birliklerimiz sürekli saldırı içinde olsa, bu durum biraz hoş görüyle karşılanabilir. Ama, kazın ayağı hiç de öyle değil. Saldırılarımız belli, faaliyetimiz belli...

AK, kendini "keskin İbrahimci" göstermekten gerikalmazken, İbrahim yoldaşın, Parti tasfiyeciliğine karşı mücadelesini unutmuş olamazlar. Ya da Partinin önemi, partinin örgütlenme ilkelerini unutmuş olamazlar. Hadi İbrahim'i unuttular, ya parti tüzüğü ya ordu tüzüğü!... Bunların keskin "İbrahimci"likleri, geri kitleleri etkilemekten öteye bir anlam taşımıyor. Çünkü, parti tasfiyecisi anlayışlar ne İbrahimci olabilirler ne de MLM.

Ordu içindeki Parti üyelerimiz bugün, sıradan bir savaşçı durumuna düşürülmüşlerdir. Bir hücre içinde yer almayan, hiçbir parti sorununu kendi organında tartışmayan, ya da organını bile bilmeyen bir PÜ'den fazla bir şey beklenemez. Ancak, komünist ve devrimci ruhu öldürülür, Partiye olan güveni sarsılır, ideolojik olarak yozlaşır. Bugün olanda budur. Ordu içindeki Parti üyelerimizde büyük bir dejenerasyon yaşanmaktadır. Şunu eklemekte yarar var, ordu içindeki Partililer apolitik bir siyasal yaşama itilmiştir.

Ordu içinde Parti organları olmazsa, parti üyeleri organlaştırılmazsa, varolanlar da kağıt üstünde kalmaktan öteye gitmiyorsa, tasfiyeciliğin yanı sıra örgüt içinde demokrasiden, kolektivistlikten söz edilemez. Ancak bürokrat ve menşevik bir örgütlenme ve çalışma tarzından söz edilebilir. Şu anda AK'nın Ordu içinde uyguladığı Parti örgütlenme ve çalışması Partimizin örgütlenme ilkeleriyle bağdaşmadığı gibi (daha doğrusu Parti örgütlenmesinden söz etmek çok zor) MLM bir çalışma tarzı yerine, tamamiyle tasfiyecilik ve menşevik bir parti örgütlenmesi vardır.

Bu tür olumsuzluklara karşı mücadele eden partililer ise, çeşitli

şekillerde susturulmaya ya da, eleştirileri hasır altı edilmeye çalışılmakta. Ordu içinde alınan üyelerin büyük çoğunluğu siyasi olarak çok geridir. Bu, AK'nın anlayışına, yapmak istediklerine de uygun düşüyor. Çünkü, AK'nın Partinin siyasi seviyesini, niteliğini ilerletme gibi bir derdi yok, tersine üyeler ne kadar geri olursa, AK'nın tasfiyeciliği ve menşevik parti anlayışında o denli gizli(!) kalır. AK'nın üyelerden tek bir isteği var: Parmak!

Ordu içindeki Parti üyelerimizin küçümsenmeyecek bir bölümü köylü kökenlidir. Bu insanlara ciddi siyasi eğitim verilmediğinden, Parti işleyişi kavratılmadığından, ve ordu içindeki en üst parti organlarca demokratik merkezîyetçilik uygulanmadığından, üyeler fonksiyonlarını oynayamamaktadır. Bu da AK'ya damgasını vuran sol oportünist anlayışa uymaktadır. Ordu içinde birçok Parti üyesinin köylü kökenli olması, bazı feodal kalıntıların devamını da beraberinde getiriyor. Bir kere yöneticilerini seçtikten sonra, gerisini onlardan bekliyorlar. Denetleme, sorgulama, hesap sorma, Parti ve Ordu sorunları üzerine kafa yorma gibi görevlerini kavrayamadıklarından, daha doğrusu kavratılmadığı için, bazı sakat anlayışların rahatlıkla yeşermesine ve gelişmesine ortam hazırlamaktadır. Örneğin, komutanların sekter davranışı karşısında sessiz kalmaları ve hatta bazılarının komutanların bu tavırlarını, "savaşçılar başka türlü yola gelmezler" diyerek olumlamaları, geldikleri köylülüğün güçlüye tapma anlayışlarını hâlâ üzerlerinde taşımalarından kaynaklanıyor.

Mao yoldaş bu konuda şunları söylüyor.

"Keyfinin istediği gibi emir verme şeklindeki kötü, feodal alışkanlığın halkın ve hatta sıradan parti üyelerinin bilinçlerinde o kadar derin kökleri vardır ki, bunun bir anda silinip atılması olanaksızdır; bu, yeni bir sorun ortaya çıkınca işin kolayına kaçılmasına demokratik sistemin getirdiği zahmetlerden hoşlanılmamasına yol açmaktadır. Demokratik merkezîyetçilik, ancak bu ilkenin yararı devrimci mücadele içinde kanıtlanırsa bu kitleler, bunun, güçlerini seferber etmenin en iyi aracı ve mücadelelerinde kendilerine çok büyük yararlar sağlayan bir ilke olduğunu kavrarlarsa, kitle örgütlerinde yaygın ve etkin bir biçimde uygulanabilir. (Mao, C.I, sf: 117-119).

Oportünist ve tasfiyeci AK kliği, kendilerinden başka Parti içinde "MLM" görmüyorlar. Ama uygulamalarına baktığımız da ise, MLM'in yanından bile geçmedikleri gibi, tamamıyla tasfiyeci ve askeri bakış açısıyla hareket ediyorlar. Eğer ordu içinde, Partinin fonksiyonları sifıra indiriliyorsa, bu, salt askeri bakış açısından başka bir şey değildir. Çünkü, Ordu içinde Partinin adı olup kendisi yoksa, bunun adı bundan başka bir anlama gelemez. Ordu içinde Parti nasıl varlığını hissettirir? Ordu içindeki partililerin çeşitli organ ve hücreler altında örgütlenerek, düzenli toplantılar yaparak, partinin ve ordunun sorunlarını tartışarak vs...

"Parti, askeri çalışmayla etkin bir biçimde ilgilenmeli ve bu konuyu tartışmalıdır. Yapılan her çalışma, tabandaki üyelerce uygulamaya konmadan önce, Parti tarafından tartışılmalı ve karara bağlanmalıdır." (Mao, SE, C. I, sf: 140).

"Üst kademelerdeki Parti organları tarafından alınan bütün önemli kararlar, derhal alt kademelerdeki organlara ve Partinin üye kitesine iletilmelidir. Bunun

yöntemi de, aktif üye toplantıları ya da Parti kollarında, hatta (eğer koşullar uygunsa) tümenlerde genel üye toplantıları yapmak ve toplantılarda belirli kimseleri rapor vermekle görevlendirmektir." (age. sf: 141).

Kendisini keskin bir "Maocu" ve "İbrahimci" ilan eden AK'nın kötü bir Maocu olduğu çok açık değil mi? Yukarıda Mao'nun söyledikleriyle ne derece uyuyor acaba? AK, bu ilkelerin hangisini yerine getirdi. Hangi parti toplantılarını yaptı. Muazzam olanaklar varken (örneğin kamp), bırak savaşçılarla toplantı yapmayı, hangi parti üyelerini topladı da Parti ve ordu içi sorunları konuştu? Çünkü, Parti üyelerinin ne düşündüğü AK'yı pek ilgilendirmiyor. Ordu içindeki diğer Parti üyelerinin düşünmesine gerek yok. Nasıl olsa AK onların yerine "düşünüyor". Çünkü her şeyi onlar kadar kimse bilemez(!)

Partinin denetim mekanizması, partililerdir. Parti yönetici organları kendilerini sürekli denetime sokmuyorlarsa, altta gelen öneri ve görüşleri ciddiye almıyorsa, onlara ne yapılması gerektiğini sormuyorsa, sadece yukarıdan belli talimatlar ve görüşler ile bunların uygulanmasıyla yetiniyorsa, bu bürokratizmdir. AK'da bu bataklığın içindedir. Kendini tamamiyle üyelerin denetimine kapatmış, bazı keskin sol safsatlarla (özünde sağ) ve hedefi kendinden uzaklaştırıp, yanlışları başka yerde aramaya itmesi, Parti içinde "revizyonizm" var diyerek, kendi dogmatik ve salt askeri bakış açısını gizlemesi, boş bir gayretten, üyeleri koyun sürüsü görmekten kaynaklanan bir yaklaşımdır. TKP(ML)'nin üyelerinin koyun sürüsü olmadığını AK'nın bilmesi gerektiği sanımdayım.

Ordu içine alınan üyelerin önemli bir bölümünün köy kökenli olduğunu yukarıda belirttim. Fakat, AK, tüzük hükümlerine göre de üye kayıt etmiyor. Birkaç yıl ordu içinde geçmişi olanları üye kayıt etme gibi bir anlayışı var. Ancak, ordu içindeki bu üyelere baktığımızda savaşçı ile pek bir farkı yok. Hatta bazı savaşçılar sözkonusu bu üyelere siyasi olarak daha ileridir. Üye alınma, salt savaşçı anlayışıyla yaklaşamaz. Şehirde çalışan ileri sempatizanlar yoksa "savaşmıyor mu?". AK, şehirde çalışanları, ya 'sağcı' ya 'korkak' olarak gördüğü için, onlar, ordu içinde savaşçılarla aynı tutulamaz(!) Mantık bu olunca ordu içine gelen savaşçıların hepsini üye kayıt edelim, olsun bitsin! Partinin siyasetini bilmeyen, Marksizmin bazı normlarından pek haberi olmayan, iki ayağı üzerinde duramayan, siyasi uyanıklığı olmayan, başkalarına bağımlı olmayı yeğleyen insanların üye alınması, partinin niteliğini zaafa uğratar. Özellikle de, bunlar geliştirilmeyip, organlar şeklinde örgütlenmez ve kolektif bir çalışma içine sokulmazsa, bu daha da olumsuz bir durumdur. Birçok üye hücre nedir, parti organı nedir bilmiyor. Bu onların suçu değil, AK'nın suçudur. Yine, parti üyeliğini kaldıramayacak insanlar üye yapılırsa, o gelişmez geriler. Genelde olan da budur. Diğer bir tehlikeli yönü ise, bu üyeler doğruyu ve yanlışını tam olarak bilemedikleri için parmak kaldırmaktan öte pek bir şey (savaşçı olmaları dışında) yapamıyorlar. Bu üyelerin partinin kaderini tayin etmede söz sahibi olduğu da dikkate alınırsa, partinin niteliğinde düşüş olacağı açık değil mi? Ancak, AK'nın siyasi üretkenliğe, özgür düşünmeye, bağımsız yol çizmeye, kendi ayağı üstünde durmaya, üretkenliği ile parti siyaseti

üzerinde etkinlik kurmaya, katkıda bulunacak üyelere değil, 'parmağa' ihtiyacı olduğundan, üye kaydetme anlayışının da menşevizm olması çok doğal. Buradaki menşevizm nedir? Alınan üyelerin organları yok, hücreleri yok, parti işleyişi doğrultusunda ordu içinde işlevleri yok, sadece adları üye, işlevleri yok, ancak konferanslarda ya da bazı genel toplantılarda bir araya getiriliyor. Bu, tasfiyeciliğin en kötüsüdür. Ve aynı zamanda menşevik bir örgütlenme anlayışıdır.

Bu tür işleyişlere ne gerek var! Nasıl olsa hepsinin yerine AK, 'düşünüyor', 'üretiyor'. Ayrıca, Parti üyesi toplantılarına da gerek yok. Hepsinin yerine tüzük gereği düzenli olarak AK toplanıyor. İşte, AK'nın pratiğinden bu sonuçlar çıkıyor. Ancak, uygulanan pratiğin bir anlayışın ürünü olmaması olası mı?

OPK'da ve MK toplantılarında OPK'yı tanımak için olsun çeşitli ideolojik hastalık ve zaafılar için olsun kadro toplantıları yapılacaktı. AK, bunların hiçbirini yapmamıştır, yapma gibi bir anlayışı da yok. Koşullar mı bu toplantılara engel oldu? Hayır! Kırsal alandaki koşullar bu işlere en uygun yerlerdir. Bunların koşulları yoktur demek, kendi kendimizi kandırmaktan başka bir şey olmaz. Parti hücre ve organlarına bir işleyiş kazandırmayan ve hatta Parti üyelerinin bu yöndeki önerilerini bastıran ya da hasır altı eden bir AK'nın, geniş parti toplantıları yapması düşünülemez. Kısacası, AK'nın Parti örgütlenmesi anlayışı "ters yüz edilmiş menşevizm" dir.

AK, 11 İLKEYİ ÇARPITTIYOR

AK sol oportünist kliğin, keskin "İbrahimciliği" nin ve "program savunuculuğunun" iflasi, yine kendi yazılarında ortaya çıkıyor. Lin Biao'nun; "Yaşasın Mao Zedung Düşüncesi" adı altında Mao'ya karşı mücadelesi, onu mahkum etme ve revize etme anlayışları herkesçe bilinen bir gerçek, AK, sol oportünist dogmatik kliği de, bir elinde İbrahim'in kitabı, öbür elinde de menşevizm! Parti örgütlenmesi anlayışında, nasılda tersyüzedilmiş menşevizm bataklığına saplandığını daha iyi görmek için, yazılarından birkaç alıntı yapmakta yarar var.

"Tüm siyasi komiserlere ve ordu-parti organlarına görevlerin kavranması faaliyetinde verimi arttırır" başlıklı genelgesinde, aynen şunları söylüyor: "Yerel örgütlenmeyi esas alma, partimizin anlayışı olamaz. Partimiz köylüleri gerilla birliklerinde örgütlemeyi esas alır, gerilla birliklerinde örgütleyemediğini, milis kuvvetinde örgütler, milis kuvvetinde örgütleyemediğini köy parti komitelerinde örgütler. (abç) örgütlenmeye alınabilecek olgunluğa gelmeyenleri ise **bire bir ilişki temelinde örgütlemeye hazırlar.** (abç)

Keskin 'program' savunularımızın işte Parti örgütlenme ve köy parti örgütlenmeden anladıkları. Köy parti komitelerini, milis örgütlenmesi içinde örgütlenemeyen unsurları layık görüyorlar. Köy parti komiteleri, adı üstünde olduğu gibi partili unsurlardan oluşur, partisiz geri kitlelerden değil. Köy parti komiteleri sıradan kitlelerin örgütlendiği kitle örgütleri de değildir. Ancak, tersyüz edilmiş menşevik bir parti örgütlenmesiyle karşımıza çıkan AK, Kaypakkaya yoldaşın eleştirdiği PDA'nın mantığından

da daha geri düzeye gitmiştir. En azından PDA, parti örgütlenmesini reddetmiyor. AK ise, bütünüyle parti örgütlenmesini reddettiği gibi, İbrahim yoldaşın Parti komiteleri anlayışını da geri kitle örgütlerini örgütlediği sıradan taraftar hücre ya da kitle örgütleri derekesine düşürmüştür.

Parti örgütlenmesinde revizyonizmi ve anti-Leninist bir Parti örgütlenmesini savunan AK sol oportünist kliği, Partinin temel ilkelerinden 11 ilkenin bazı ilkelerini, yukarıda yaptığımız alıntıda reddetmiştir. Nasıl mı? Parti örgütlenmesini ordu örgütlenmesinin derekesine indirgeyerek. Partinin köyüleri örgütlemek için oluşturacağı köy parti komitelerini, milis örgütlenmesinin bile gerisine ittiği, sıradanlığa düşürdüğü ve ona hiçbir fonksiyon yüklediği için. Yine, Parti örgütlenmesinin her alanda esas alınmasının zorunluluğunu reddettiği için. Yine Parti ve ordu örgütlenmelerini karşı karşıya koyup, Parti örgütlenmesini ikincil plana attığı için. Bunların mantığı; gerçekten de fokocu. Ordu her şey parti hiçbir şey! Parti ancak, ordunun ayak işlerine bakar, onu yöneten ve yönlendiren bir fonksiyona sahip değildir! Gerilere gitmeye gerek yok. Bugün ordu içindeki uygulamaları tam da budur. Bu anlayışla orduyu bir yıl içinde çürümeye, savaşıları partiye karşı nefretle doldurup, orduya katıldıklarına pişman ettiler (Barınaklar da savaşılarla yapılan toplantı tutanakları zaman geçirilmeden Partiye açılmalıdır. O zaman Parti AK'nın incilerini daha iyi görecekler.)

Parti örgütlenmesi oluşturmadan, ordu örgütlenmesini nasıl ve kim örgütüyor. Partinin önderliği olmadan köylü kitlelerini kim gerilla birlikleri içine çekiyor. Yoksa, fokocu anlayış olan gerillalar mı? Parti yoksa hiçbir şey yok demektir. Önce Parti gelir. Bu iyi kavranmalı. Proletarya kitleleri, silahlı örgütleri parti örgütleri sayesinde örgütler. Parti olmadan, partinin önderliği olmadan bunlar yapılamaz. Aksi taktirde, DS ile farkınız kalmaz. Partinin doğru anlayışını savunan MLM'lere "HK" çizgisi demez misiniz? Bu zavallılık örneğidir.

İşte, AK'nın revizyonist Parti örgütlenmesi anlayışı!

İşte İbrahim'in Leninist Parti örgütlenmesi anlayışı!

"Örgütlenmede Parti örgütlenmesi esas, diğer örgütlenmeler talidir.

"Diğer örgütlenmeler içinde silahlı mücadele örgütleri esastır." (İ. Kaypakkaya, S.Y. sf; 303, Cihan Yayınları)

AK kliğinin söylediğinin tersine, örgütlenmeden ilk kavranacak halka Parti örgütlenmesidir. Silahlı örgütlenmede dahil, diğer örgütlenmeler bundan sonra gelir. Ancak, diğer örgütlenmeler içinde silahlı örgütlenme esas alınmak zorundadır. Yani, halkın silahlı örgütlenmesi, Parti örgütlenmesinden önce değil, sonra gelir.

Yine Kaypakkaya yoldaşa başvuralım:

"Marksist-Leninistlerin köylüler arasındaki örgütlenme politikası açıktır. Her köyde, köy parti komitelerini örgütlemek. Yine her köyde, partili ve partisiz devrimci köylülerden, üretime bağlı silahlı mücadele müfrezeleri, yani köylü milisleri örgütlemek. Köy parti komitesine bağlı partili ve partisiz unsurlardan, silahlı mücadeleye hizmet edecek, çeşitli görev grup ve hücreleri örgütlemek. Ayrıca,

köy esasına bağlı olmayan, bölgedeki parti komitesine bağlı profesyonel gerilla birlikleri örgütlemek. Bütün bu örgütlenme faaliyetinin amacı yoksul köylüler ve tarım işçileri arasında partiyi ve halk silahlı kuvvetlerini inşa etmektir." (I. Kaypakkaya, S.Y. sf. 333) (abç)

AK, köy parti komitelerini ne idüğü belli olmayan bir örgütlenmeye çevirirken, İbrahim, köylerde esas kavranması gereken halkanın öncelikle köy parti komiteleri olduğunu ortaya koyuyor ve peşinden köy parti komitelerine bağlı (yani köy parti komitesinin önderliğinde) milis örgütlenmesini ve yine köy parti komitelerinin önüne, milis örgütlenmesi dışında partili ve partisiz unsurlardan çeşitli görev grup ve hücreleri örgütlemeyi koyuyor. Çok keskin 'İbrahimci' kesilen sol oportünistlerimiz ise, yukarıda da görüldüğü gibi, İbrahim'i değil, tersyüz edilmiş menşevik bir örgütlenme sergilerken, burada PDA'dan da daha geri bir konuma düşüyorlar. Sorunlara salt askeri bakış açısıyla bakılırsa, elbette Partinin rolü ordunun rolünün gerisine itilecek, Partinin önderlik rolü reddedilecektir.

Hele hele, "Örgütlenmeye alınabilecek olgunluğa gelmeyenleri ise, bire bir ilişki temelinde örgütlemeye hazırlar. Bunlar içinde öne fırlayanları ise partiye üye kaydeder." (ag genelge). İşte AK, tasfiyeci ve anti-Leninist kitle ve Parti örgütlenme anlayışı. "Bire bir ilişki" de ne oluyor. Kitlelerin bire bir örgütlendiği nerde görülmüş. İşte, köylü kitlelerini örgütlemeyi reddetmenin varacağı yer, köylü yığınlarını gerilla ve milis örgütlülüğü dışında kalan... örgütleri içinde olur. Bugün için en uygun örgütlenme Köy Halk Komiteleri ya da daha önce KBK'nın ortaya koyduğu gibi Köy Halk Meclisleri içinde örgütlemektir. Partiye üye kaydetme nasıl oluyormuş? Bire bir ilişkilerde öne fırlayanlar, partiye üye kaydediliyormuş. Yani örgütlü hücreler içinden değil, ama bire bir ilişki yürüterek, bütün kitleyi partiye kaydedebiliriz. Bravo doğrusu. Ne güzel bir Leninist örgütlenme anlayışı. Bu kadar sığ, bu denli dar ve ufku yokuş aşağıya bir bakış açısı olamaz. Partiyi reddeden bir anlayışın, her şeye silahların ucundan bakan bir anlayışın, bu denli geri ve revizyonist bir örgütlenme ve çalışma tarzına sahip olmasından çıkan sonuç ancak bu kadar olabilir.

Parti ve kitle örgütlenmesinde revizyonizme düşen bir anlayışın, bunu görmesi olası değil. Parti ve kitle örgütlenmesi konusunda TKP(ML) çizgisini savunma adı altında revizyonizmin "Parti çizgisi" olarak önümüze sunulması ise, utanç verici bir durumdur. Daha doğrusu AK'nın bu konuda, bir elinde revizyonizmi sallıyor, bir elinde de İbrahim yoldaşın kitabını. Fakat, revizyonizm ile MLM uzlaşmaz ve ikisinin ortası yoktur.

AK'nın bu konudaki revizyonist anlayışı yeni değil. Yıllardır aynı menşevik örgütlenmeyi uygulaya gelmişlerdir. Yani, kitleleri kitle örgütleri içinde örgütlenme yerine, bire bir ilişki temelinde ele almışlar, hücreler şeklinde parti örgütlenmesine ve geniş yığınları (ordu ve milis örgütlenmesi dışında kalanları) kucaklayacak köylü kitle örgütleri oluşturmaya hep karşı çıkmışlardır. Pratikleri ile anlayışları uygun ve birbirini tamamlar durumdadır. Bugün aynısı değil mi? Ordu içinde parti örgütlenmesi neredeyse lavğ edilmiş durumda. Hücre örgütlenmeleri yok. Milis örgütlenmesi ise, gerçekten adına yakışır bir örgütlenmeden tamamen uzak, onlar da bire bir

ilişki temelinde ele alınmış, ve ordunun bazı ihtiyaçlarını karşılamak için kurye olarak kullanılmıştır. Hâlâ aynı anlayış pratikte devam ediyor. Dersim kitlesinin önemli bir bölümü Parti taraftarı, partinin verdiği görevleri yerine getiren bir kitle, buna karşın sağlam bir parti örgütlenmesi, sağlam bir kitle örgütlenmesi ve özellikle de bir tane de olsa sağlam bir Köy Parti Komitesi yoksa, sormazlar mı, kaç yıldır "İbrahim"i neden pratiğe geçirmediniz? Yoksa yine revizyonist ve PDA'cılar mı sizi engelledi?

Halkımızın deyimiyle, "Aynası iştir kişinin lafa bakılmaz." AK'nın kaz çığılları çıkartırcasına kendi tasfiyeci ve dogmatik görüşlerini İbrahim'e mal etmesine müsaade edilmez ve bu tür isterik çığıllara da kimse kulak asmaz. Ancak, şef çalar avenesi oynar.

İşte Parti çizgisini reddeden, milis örgütlenmesinden bir şey anlamayan, parti örgütlülüğünü ordu örgütlülüğünün yedeği ilan eden bir tasfiyeci anlayış daha: "Yerleşik milis örgütlenmesini, orduya bağlanmasına hayır, yerleşik örgütlenmeyi esas hale getiren çizgi" (AK sekreterinin "Partiye çağrı mektubu'ndan")

Partinin OPK'dan çıkan anlayışı, "Milisi yerel Parti örgütleri örgütler, ordu ile koordinesini sağlar, ordu milisi savaşa süreciği anda komutası ve yönetimi, yönlendirilmesi tamamiyle yerel parti örgütüne, eğer köyde Köy Parti Komitesi varsa, bu komiteye ya da yöredeki yerel parti örgütüne bağlıdır. Orduya partinin fonksiyonunu yükleyen bir anlayış, salt askeri bakış açısidir.

İsterik çığıllarla, İbrahim'in kitabı üzerinde "İbrahimciyim" diye yemin etmekle ne İbrahimci olunur, ne de MLM. Olsa olsa revizyonist cephenin yedeği olunabilir. Yukarıda İbrahim yoldaşın PDA ile Köy Parti Komiteleri üzerine sürdürdükleri polemikten yaptığımız alıntıda da görüldüğü gibi, milisleri örgütleyen (çünkü, milis askeri bir örgüt değil, üretime bağlı yerel yarı askeri bir örgüttür.) Köy Parti Komiteleri'dir. fakat, AK kliğinin, milisi Köy Parti Komitelerine bağlamayıp, orduya bağlaması kendi içinde tutarlı. Çünkü, yukarıda alıntı yaptığımız genelgede de ortaya koydukları gibi, Köy Parti Komiteleri'ni sıradan bir sempatizan ve taraftar hücrelerine indirgemişler. Elbette böyle bir, ne idüğü belirsiz komite milis örgütleyemez. "İbrahimi çarpıtıyorlar", "bize dogmatik diyorlar", "P. programını değiştiriyorlar" diye feryadı figan eylemlerinin haklı yanları da yok değil hani. Ne yapsınlar İbrahim'i ancak bu düzeyde kavrayabiliyorlar. Bunu onların suçu olarak görmemek gerekir. Suç bunları eğitemeyen Partimizde. Yine de insan biraz insafli olmalı, bilgisi kadar konuşmalı. Araştırma yapmalı, araştırmadan ezbere konuşmamalı... Çok ahkam keserek tökezleyeceğine, biraz öğrenme çabası göster, doğruları yakalama, doğruları olgular içinde çıkarma bilimselliğini yakalamaları elbette, parti ve halk ileri daha yararlı olacaktır. Ama, "çok keskin İbrahimcilerimiz" bilmezlermi ki, keskin sirkenin kendi küpüne zarar verdiği gibi, bu tür sahte keskin isteriklerinde Partiye ve devrime zararı büyük olur.

İbrahim'i savunma adı altında İbrahim'in MLM düşüncelerini revize edenlerin üzerine gitmemiz bundandır.

AK'nın parti örgütlenmesinde düştüğü revizyonizm, o denli ileri

gitmişki, Parti tasfiyeciliğine kadar varmıştır. Yerel Parti örgütlenmeleri tali duruma düşürülüyor. Yerel Parti örgütlenmesiyle ordu örgütlenmesi karşı karşıya konuluyor. İbrahim yoldaşın, "Köy Parti Komiteleri", "Bölge Komiteleri" hep ordu dışındaki örgütlenmelerdir. Bugünde yaptığımız gibi, BK, ABK, İl, İlçe, Mıntıka, Köy Parti Komiteleri yerel örgütlenmelerdir. Bunlarla da kalmayıp daha derinlemesine parti örgütlenmeleri geliştirmek zorundayız. Mümkün olsa, her köyde bir parti komitesi oluşturalım. Geniş bir parti ağının, olması, savaşı geriletmez geliştirir. Geniş bir parti örgütü ağına sahip, doğru bir kitle çizgisi izleyen, doğru bir çalışma tarzına sahip bu parti örgütü ağı, köylü yığınlarını daha hızlı şekilde gerilla mücadelesinin içine çeker. Orduyu her yönüyle geliştirir, ordu ile kitlelerin sıkı bağını kurar, geniş bir milis ağı örgütler. Parti, ordu ve milis ağı dışında kalan köylü yığınlarını ise "bire bir ilişki" gibi ne idüğü belirsiz menşevik bir tarzda örgütsüz bırakma yerine, savaşa hizmet edecek kitle örgütleri içinde örgütleyerek, onları ordunun ve partinin hizmetine sokar. Sağlam yerel Parti örgütleri oluşturulmadan, bu örgütlenme anlayışıyla hareket edilmeden, "milis örgütleyemiyoruz", "parti organlarımız yok", "geniş yığınları savaşın içine çekemiyoruz" diye, dün olduğu gibi bugünde dövünüp dururuz. Orduya ve milise katılmayan, köylü yığınlarının örgütlenmesi neden silahlı mücadelenin önünde "engel" olsun? Parti, yığınları savaştan koparmak için mi, ileri örgütlenme içine girmeyip, daha geri düzeyde örgütlenmeler içine giren kitleleri örgütlemek istiyor. "En kötü örgütlülük, örgütsüzlükten iyidir" (Lenin) Savaş alanlarında kitle örgütlerinin kurulamayacağı (kurtarılmış alanlar olmadan) iddia etmek, kitleleri örgütlemeyi reddetmektir. (Bu konuyu ayrıca ele alacağımız için geçiyoruz.)

AK, biz Maoistlerin "yerel örgütlenmeyi esas" aldığımızı idda ederken, bu konuda tutarlı değildir. Çünkü hiçbir yerde böyle bir şey savunmadığımız gibi, hiçbir yerde böyle bir yazılı anlayışımız da çıkmamıştır. En yakın örneği OPK'dır. OPK'da alınan kararlar ise bellidir. Eğer Ordu Tüzüğü'nde ki, BK'ların ordu ile yatay ilişkilerini kast ediyorsa bu da büyük bir saptırmadır. Atamalar ortadadır. (Bak, 'Parti Şehirlerde Ordu Kırlarda mı?' başlıklı yazımıza). Yerel örgütlenmeyi esas almak (Parti örgütlenmesi değil), ordu örgütlenmesini reddetmektir. Ordu örgütlenmesini reddettiğimizi AK ispatlamalıdır. AK, kendi çalıp kendisi oynadığı için, kafasındaki dogmatizmi idealistçe ortaya koyuyor ve bunu Maoistlere mal etme uğraşı içine giriyor. Diğer yandan yerel Parti örgütlenmesiyle ordu örgütlenmesi asla karşı karşıya konulamaz. Bunlar birbirini tamamlayan ve biri olmazsa diğeri in olamayacağı bir olgudur. Ordunun varlığı yerel örgütlenmeyi güçlendirir ve güçlü bir yerel örgütlenme ise ordunun gelişimini hızlandırır. Dersim'de bile, güçlü bir yerel Parti örgütlülüğünün olmaması, gerilla birliklerini ne kadar zor duruma soktuğunu hâlâ AK göremiyor mu?

Aslında yerel örgütlenmeden ne anladıkları da belli değil. Kafalar net değil. Net oldukları bir şey varsa, o da; 'yerel örgütlenmeye gerek yok, her şeyi ordu içinde örgütleyelim'... Biz de örgütlemek isteriz. Ama, olmaz, olmaz... Biz istesek de istemesek de, ordu dışında daha geniş köylü yığınları

olaçak. Geniş bir milis ağı örgütlessek bile, bunun dışında yine köylü yığınları olacak. Bizim taraftarlarımız dışında ulusalcı yurtsever ve diğer devrimci örgütlerin şu veya bu oranda tabanı olacak. Ordu dışında işçi sınıfı olacak. Hepisini tek bir yapı içinde örgütlemek daha kolay olurdu. Olmuyor, uymuyor yoldaşlar! Yaşam, dogmatik düşünen bir kafaya sığmaz, sığdırılmaz. Yaşam, kendi diyalektik bütünlüğü içinde ele alınmazsa, onun bünyesini devrimci bir tarzda değiştirecek ve dönüştürecek taktikler ve örgütlenme biçimleri geliştirilemezse, her şey kendi diyalektik bütünlüğü içinde ele alınmaz, sorunlara dar kalıpçı ve öznelci yaklaşırsa, sınıf mücadelesinin gerisinde kalmaya mahkum oluruz. Çünkü, her şey kendi objektivitesi içinde gelişir, büyür ve değişime uğrar. Her şey, kendi nesnelliği içinde, devrimci taktikler uygulandığında, devrimci dönüşüm sağlar. Tersi olası değil. Kusura bakmayın ama, diyalektik materyalizm dogmatik ve öznelci düşünceleri reddeder. Somut koşulların somut analizini dayatır. Varolan bir olgunun bütünsellikli içsel çelişmelerini ve bunun bütünsellikli dışsal bağlantılarını görmezden gelerek taktik üretmeyi kabul etmez. Bunlar yerine gelmeyince de sınıf mücadelesi karşısında tökezlemeniz sonucu; "Bu kışta İbrahim elden gidiyor" diye feryadı figan eylemenize kimse inanmaz. Çünkü, sorun, İbrahim'in çizgisinde değil, sizin kafanızda. MLM bilimselliğine, devrimci teorinin bir dogma değil, eylem kılavuzu olduğuna, devrimci pratiğin devrimci teoriyi geliştirip zenginleştirdiğine inanıyor ve kariyerist özelemlerle bezenmemişseniz, MLM bilimini içinize sindirmeniz için hiçbir neden kalmaz.

KAMP OLAYI

AK'nın durumunu, uygulama ve anlayışlarını anlamak için yapılan bir "Kamp" olayına değinmekte yarar var. Aslında SB ve AK toplantılarının yapılması için burası hazırlanmıştı. Ancak, süreç içinde tam bir kampa dönüştü. Üstelik ilk gidenlerin tarihini dikkate alırsak, boşaltma tarihine kadar birbuçuk ayı geçen bir süre. Biz bunu bir aylık alalım. Bütün AK üyeleri ve birkaçı hariç bütün GK üyeleri ve SB (biri hariç) üyeleri oradaydı. Kampta kalan, ortalama savaşı sayısı ise, 30'un altına pek düşmediği gibi, bazan bu sayı 70-80 arasını buluyordu. Ayrıca kampta askeri bir eğitimde vardı. Parti bunu, yurtdışından özel olarak getirmişti. Bir aylık kamp tam bir rezaletti. Bu ifade gerçekten üzücü ama, kullanılmak zorunda. Sıradan savaşçılar bile bu ifadenin ötesinde ifadeler kullanıyorlardı.

Kampın nasıl yürüyeceği, neler yapılacağı, ve bu olanağın nasıl değerlendirileceği yönünde ne AK'nın ne de GK'nın bir düşüncesi vardı. Kısacası alabildiğine kendiliğindencilik ve kötü bir yönetim/yönetimsizlik vardı. Bir kamp nasıl kötü yönetilir dense, bu kamp örnek verilebilir. Koşulların çok elverişli olmasına karşın, düzenli bir askeri eğitim yoktu. Eğitim olmasına karşın. Yapılan askeri eğitim ise, yabancı eğitmenin zorlaması tam bir yasak savama anlayışıyla ele alınmıştı. Orduya yeni katılan savaşçılar bile, "askeri ve siyasi eğitim" diye yalvarırken, o koca bir ay resmen öldürüldü. En küçük bir siyasi eğitim dahi yapılmadı. Kimi SB üyeleri,

AK ve GK üyelerinden bazılarına "bu fırsatı değerlendirin, siyasi eğitim yapın" demesine karşın, birçok savaşçının merakla beklediği ve istemlerine karşın, bir aylık zaman boşa harlandı. Kimi AK üyeleri; "Toplantı halindeydik" diye gerekçe gösterebilirler. Ama, AK üyelerinin dışında Parti üyesi mi yoktu? Ayrıca, SB üyeleri de oradaydı. Ancak, AK bazı SB üyelerine karşı pek hoş bakmadıkları için, onlardan böyle bir eğitim isteyemezlerdi.

Eğer, AK, üyeleri toplantılarından dolayı siyasi eğitim (ki toplantı sonrası ve öncesi bir çoğu rahatlıkla verebilirdi) vermeye zamanları yoksa, şu anda MK üyeliğine yükselmiş birçok GK üyelerimiz de vardı. Yoksa Komutanlar siyasi eğitim veremez anlayışı mı var? Bunlar da veremiyorlarsa, verebilecek hiç mi parti üyesi yoktu? Bilindiği kadarıyla birçok AK üyesinden siyasi olarak geri olmayan PÜ'lerimiz var. Eğer bu düzeylerde de Parti üyeremiz yoksa, onca parti üyesi orduya alındı. Sağdan soldan aktarıldı. Ordu içindeki Parti üyelerimizin çoğunluğunun seviyesinin düşük olduğu bir gerçek, ama, kamp yerinde, 'siyasi eğitim verecek' hiç PÜ'si yoktu demek aldatıcı olur.

Kamp yerinde siyasi eğitim en iyi şekilde verilir. Ama, AK'nın böyle bir anlayışı olmadığından Parti üyelerini ve savaşçıları bir yerde güdülesi koyun yerine koyan anlayışlar olduğu sürece, koşullar ne kadar uygun olursa olsun, siyasi eğitim ve ciddi bir askeri eğitim yapılamaz. Oysa, Parti, en zor koşullarda bunları yapmalıdır ve yapmak zorundadır.

Ordunun yarısı yeni katılanlarla dolu. Ve savaşçılar, Partiden kendilerini eğitmesini bekliyor. Ama, umutları söndü. Dökülmelerin önemli bir nedeni de siyasi eğitimin verilememesi değil mi? Savaşçılar, "Parti bizi eğitecek" diye beklerken, birçok olumsuzluklarla karşı karşıya kaldılar. Ve yeni gelenlerin istisnasız çoğunluğu; "katılmadan önceki düşüncelerimizle, katıldıktan sonraki düşüncelerimiz aynı değil, çünkü tahmin ettiğimiz şeyleri değil, KP'de olmayacak şeylerle karşılaşıyoruz" yanıtını veriyorlar. (bunlara ayrıca değineceğim için geçiyorum).

Kamp yerinde savaşçılara siyaset olarak bir şey verilmezken, askeri açıdan da pek farklı değildi. Apolitik bir ortamın olduğu bir yerde, askeri olarak da iyi şeylerin yapılması beklenemez. Kendilerini "en yetenekli komutan" gören bazı yoldaşlarımızın uygulamaları karşısında hiç de dedikleri gibi olmadıkları ortaya çıktı. Nöbet sorunundan tutunda, bütün diğer işlere kadar karmakarışıktı. Savaşçıları manga şeklinde örgütlemesini bile, bilmiyorlardı. Bir saldırı anında nasıl hareket edileceği bile bilinmiyordu. Nitekim uçakların yakınıımızdaki bir yeri bombaladığında, herkes çil yavrusu gibi dağılma eğilimi gösterdi. Bazı savaşçılar, bu olumsuzlukları görüp uyardıktan sonra, kaba bir düzenleme yapıldı. Bir gün sonra o düzenleme de unutuldu. Ve aynı karmaşa devam etti. Savaşçıların da deyişleriyle "Kamp yerinde, komutan ve siyasi komiserden geçilmiyordu", ama ortada düzen değil, düzensizlik, disiplin değil, disiplinsizlik ve laçkalık, devrimci bir orduda bulunan uygulamalar değil, kendiliğindencilik ve kimi GK komutanlarımızın beyaz ordudaki burjuva subaylara benzeyen davranışları vardı.

Kamp yerindeki uygulamaları ve nasıl yürütüldüğünün anlaşılmasına

yardımcı olacağı için, bir olayı aktarayım:

Aydınlık gazetesinin röportaj yapacağı öğrenilince, savaşçıların gazeteciler gelince nasıl hareket edeceği ve kamp yerinde nasıl hareket edileceği konusunda savaşçılarla bir toplantı yapıldı. Toplantıda askeri konuları, disiplin konularını, yoldaşlık ilişkilerini, nöbetlerin düzenli olması vb. konularını açıklayan GK üyesinin konuşmasından sonra, bir savaşçı; "bu anlattıkların doğruysa, bu uygulamaları bugüne kadar neden uygulamadık" diye sordu. GK ve MK üyesi yoldaşımız, kötü bir oportünizm sergileyerek savaşçıların gözünün içine baka baka yalan söyledi. Yani, Komutanlığın kamptaki laçka uygulamaları konusunda savaşçılara özeleştiriyapacağına, hatayı kabul edeceği yerde, yalan söylemeyi tercih etti. İşte, ordu içindeki en üst düzeydeki bir komutanımızın MK üyemizin durumu. GK yardımcı bir yoldaşın, savaşçılara yaklaşımı. Elbette bu yalanlara hiçbir savaşçı inanmadı. Bir komutanın yüzü kızarmadan 70'i aşkın savaşçıya nasıl yalan söylenebileceğini öğrenmiş oldular. Ve tabii ki pek yadırgamadılar, çünkü burada olanlar daha önceki uygulamaların devamıydı.

Yine siyasi konularda konuşma yapan bir başka AK üyesi yoldaş ise, GK üyesi yoldaşın yalan açıklamaları karşısında sustu. Kamptaki bunca olumsuzluğu ses çıkarmayanların, yalanlar karşısında tavır alması beklene mezdi.

Askeri eğitim ise, yasak savmanın, savaşçıları oyalamanın bir başka rezalet yönüydü. Askeri olarak çok iyi olan eğitmen olumlu bir şekilde savaşımıza hizmet edecek şekilde değerlendirilmedi ve bütün bilgileriyle geri gitti. Partimizle ilgili olumlu düşüncelerle gelen eğitmen, yine Partimiz için "rezalet" ve bir o kadar da "laçka" düşüncelerle gitti.

Askeri eğitimin yasak savama olduğu şuradan açık, eğitmen savaşçılara ders verdi ve o eğitim sadece savaşçılarda kaldı. Yani, askeri eğitmenin öğrettikleri orda kaldı. Çünkü bu eğitimi devam ettirecek her hangi bir kimse yok. Bazı GK üyesi komutanlarımız kendi gururlarına yediremedikleri için eğitmeni küçümseyerek eğitimlere bile katılmadılar. Oysa daha önce SB'de bu sorun konuşulmuş ve eğitmenden nasıl faydalanması gerektiği konusunda görüş birliğine varılmıştı. Eğitmen beş-on kişiye eğitim verecek, eğitilen yoldaşlar ise öğrendiklerini bütün savaşçılara öğretecekti. Ancak bu yapılmayıp, yasak savama anlayışıyla hareket edilerek, eğitmenle birlikte bilgilerde birlikte gitti. "Savaş uzmanlarımız", başka bir savaş uzmanının bilgisine gereksinim duymadılar, anlaşılın. Oysa, savaşçı bir ordu yetiştirmek ve çok yönlü bilgilerle donatmak için, biraz çaba harcamak ve diğer ülkelerin tecrübe ve birikimlerinden de yararlanmak gerekir. Örneğin, anti-personel roket mermisi eğitmen gelene kadar, anti-tanksavar mermisi olarak biliniyor. Bu, bilgisizliğimizin en küçük bir yanıdır. Eğer, eğitmen iyi değerlendirilebilseydi, savaş için gerekli teknik bilgilerimiz ve daha bir çok saldırı yöntemleri öğrenilebilirdi. Ancak, AK üyelerimiz, bilgisizliklerini kabul etmedikleri için, eğitmene de gerek görmediler. İşte 'savaş uzmanları' mızın acıklı halleri...

TİKKO YOZLAŞTIRILARAK, DEVRİMCI POLİTİK ÖZÜ KARARTILMAYA ÇALIŞILYOR

AK, salt Parti tasfiyeciliği ile yetinmiyor, Parti tasfiyecisi bir anlayışın, ordudaki uygulamalarının da bundan farklı olacağı düşünülmemelidir. Parti üyelerini organlaştırmayan, onlara önem vermeyen, üyelerin görüşlerini almayan bir anlayışın, köyden yeni gelmiş savaşıya hiç değer vermez. Gerçekten de, ordu içindeki uygulamalar, burjuva ordusunu aratır duruma gelmiştir. GK üyesi komutanlarımız, "beynine kurşun sıkırım", "soytarı", "taşaltı ederim", "itoğlu itin kızı" vb. gibi küfürler ve hatta tokat atmalar artık günlük ve olağan hale gelmişse, o ordunun durumunu sizler düşünün.

Orduda devrimci disiplin zaafa uğratılmıştır. Birincisi sekterizm göze çarpıyor. İkincisi de onun bir doğal sonucu olan laçkalık. Ancak, sekter çıkış ve tavırlarla susturulan savaşçılar, laçka ve apolitik tavırlarla gevşetiliyor. İlk başta bu, Genel Komutanından, hemen hemen tüm GK üyelerinde bu yaklaşım vardır. Örneğin, eşini döven, küfreden (ki, dövülen insan PÜ'dir), kızını döven komutanlık üyelerimiz vardır. Daha altlarda ise, bu savaşçılara tokat atma şeklinde ve daha ağır küfür ve hakaretleri gündeme getiriyor. İmam ne yaparsa cemaat daha büyüğünü yapar. Bazı GK ve AK üyelerimizi örnek alan daha alt komutanlarımızın bir çoğu da, üstten öğrendiklerini uyguluyorlar.

Bir savaşçı, "komutanın karşısında konuşamayız, dayak yemekten korkuyoruz" diyorsa, ve hatta şu anda BK'ya atadığımız bir PÜ bile bunu söylüyorsa, ordumuz içindeki gelişmelerin, ilişkileri ve despotizmin boyutunun ne olduğunu göstermeye yeter. Bir PÜ'si komutanı dayak yemeye ya da ağır hakarete maruz kalma korkusunu taşıyorsa, yeni bir savaşçının sesini bile çıkaramayacağı çok açıktır. Orduda şu açıkça görülüyor: Savaşçılar susturulmuştur. Orduda eleştiri-özeleştiri toplantıları ya da savaşçılara siyasi eğitim toplantıları diye bir şey söz konusu değildir.

Ordu tüzüğü bütünüyle ihlal edilmiştir. AK ve GK bunları bilmesine karşın, sesini çıkarmıyor. Son zamanlarda orduda kaçmalar, yoğun bırakmalar gündeme gelince, AK tarafında bazı "hatalar" tesbit edilmiş.

Savaşçıya küfür eden, hakaret eden ve dayak atan komutanlar hakkında hiçbir işlem yapılmamıştır. Ama, bunlar AK tarafından korunuyor. "Ordu Tüzüğü'ne bağlı kalmalıyız" demagojisini yapan AK, burjuva subaylarının beyaz orduda askerlere karşı uygulamalarını anımsatan kimi AK ve GK üyesi (bunların bazıları MK üyesidir) bizim komutanların uygulamalarına neden ses çıkarmıyor? Bunun birçok nedeni var: Birincisi, AK'nın bazı üyeleri bu tür uygulamaları eleştirseler de, AK sekreteri karşısında dilleri tutuluyor. Özel konuşmalarda bunlar dile getiriliyor, ama resmi toplantılarda, ordudaki olumsuz ve yoz uygulamalar, sessizce geçiştiriliyor. Hatta bazı AK üyelerimiz, "bu despotizmin AK sekreterinden kaynaklandığını" açıkça dile getirirken, AK toplantı raporlarına baktığımızda ise, bu tür eleştirilerin esamesi bile okunmuyor. Bu tür olumsuzluklara sessiz kalınması ve hatta bu uygulamaların olumlu görülmesinin esas nedeni

klikçiliktir. Kendi kliğinden olan komutanlar "korunuyor". Çünkü, AK, bu komutanları atarken, "en iyi komutanlarımız" olarak lanse etmiştir. En iyi olanlarından anlaşılın, körü körüne bağlılık ve despotizm olmalı. Savaşçılara karşı sekte yaklaşımaları. Devrimci disiplin yerine laçkalığı geçirmeleri. Ve iyi birer bürokrat olmaları olmalı.

Yukarıda örneğini verdiğimiz, savaşçılara dövme, hakaret etme ve bir PÜ'yü döven GK (aynı zamanda MK) üyesine ne gibi işlemler yapıldığını öğrenmeye bile gerek yok. Bu komutanların bu denli fütursuzca davranmaları, çok 'İbrahimci' kesilen, Parti örgütlenmesini orduda tasfiye eden salt askeri bakış açısına sahip, AK içinde kümelenmiş sol oportünist kliğin, olağan uygulamalarıdır. Yani, ordu ve parti anlayışı, kitle çizgisi anlayışı ve örgütlenme anlayışının kalın çizgilerle buraya yansımından başka bir şey değildir. Üyeliği bir yana, bir KP üyesinin ve hatta bir MK üyesinin kendi eşini dövmesi, "senin beynini dağıtıyorum" demesi ve bunu savaşçılar içinde yapması, neyle, hangi anlayışın ürünü olarak açıklanabilir? Bu tür AK ve GK üyesi bazı MK üyelerinin eşlerini ve halktan insanları tokatlamaları, dövmeleri, olağan bir uygulama haline almış ve özleştirilerle geçirilmiştir. MK, bazı üyelerinin bu tavırlarını kesinlikle soruşturmalı ve yargulamalıdır. Gerilla birliği toplantı tutanaklarına bakmak yeterli. Çünkü bu olumsuz tavırlar, savaşçıların gözünde Partiyi ve Orduyu küçük düşürmüştür. Hiçbir üye ve komutanın buna ne hakkı ne de yetkisi vardır. GK üyelerinin savaşçılara karşı böyle davranmasını çok görmemek(!) gerekir, çünkü aynı işi AK sekreteri de yapmıştır. Ve sözkonusu MK üyelerimiz bu yoldaşımızı kendilerine örnek almışlardır. Ama, "özeleştir" ile bu suçlar geçiştirilmeye çalışılmaktadır.

Bu tür burjuva lümpen tavırları sergileyenlerin sayısı hiç de az değil. Savaşçılara karşı bu uygulamaların önü alınmazsa, dökülmeler daha da hızlanacaktır. Sekterizm ve kariyerizm burjuva hastalığının batağına batanlara karşı, Parti zamanında önlem almazsa, ordu giderek yozlaşacak ve iyi niyetle savaşmaya gelenler birer birer dökülecektir. Genç yaşta ordu içine gelen insanlar, ordudan devrimci bir yaklaşım yerine, burjuva despotizmini bulursa, devrimci disiplin yerine laçkalıkla karşılaşır, savaşçılar arasında dalkavukluk geliştirilmeye çalışılırsa, o kişi savaşmak istemez.

AK, orduyu eğitmekle görevlidir, aynı zamanda. Ama, parti organları çalıştırılmadığı gibi, savaşçıların eğitimi de yapılmıyor. OPK'dan sonra genelde hemen hemen bütün birliklerde (bir kaçında bir kere yapılmış) siyasi eğitim ve eleştiri-özeleştir toplantıları yapılmamıştır. Bütün savaşçıların ısrarlı istemleri sudan bahanelerle geri çevrilmiş ya da "kış" a ertelenmiştir. Savaşçılar bu nedenle Partiye'de büyük bir güvensizlik duymaktadır.

Neden eleştiri-özeleştir toplantıları yapılmıyor? Çünkü, siyasi komiser ve komutanlarımız bunun önemini kavramadıkları gibi, savaşçının gelişmesine önem vermedikleri gibi, siyasi eğitimi de bütünüyle küçümsemektedirler. İkincisi de, siyasi komiser ve komutanlar, kendi hatalarının ortaya çıkarılmasından, savaşçı gibi "küçük unsurların" kendilerini eleştiremeyeceği, eleştirdikleri taktirde kendilerine saygısızlık etmiş olacakları ve

bu tür saygısızlıklara da izin vermeyeceklerinden ötürü... Belki bu değerlendirmem birçok yoldaşa, yanlış ve abartılı gelebilir. "Devrimci bir insan böyle mi düşünür", "bunlar can bedeli mücadele ediyorlar" diye düşünebilirler. Ama, cehennem yolu iyi niyet taşlarıyla döşeli olduğundan, söylediklerim yaşanan birer olgudur. Artık bunları, okuma yazma bilmeyen bir savaşçı dahi görecektir duruma gelmiştir ve savaşçılar arasında bu konuşmalar günlük olağan bir konuşma ve fısıldama haline gelmiştir.

Eleştiri-özeleştiri toplantılarından öcünden kaçılır gibi kaçılıyor. Oysa, devrimci bir orduda bu olgu bir eylem ve savaş kadar önemli ve gereklidir. Ordunun bünyesini anlatmaya gerek yok. Bu insanların devrimleştirilmesi, devrimci normların ordu içine sürekli yerleştirilmesi sıkı bir siyasi eğitimle olabilir. Bu yapılmadığı sürece ordu beyaz ordudan farksız olur. Çoğu komutan ve siyasi komiserlerimiz, bu tür toplantıların yapılmamasını "yazın hareketli olduğumuzdan zaman bulamıyoruz, ama bunları kışın barınaklarda yapacağız" gerekçelerini getiriyorlar. Bu açıklamaları tutarlı ve gerçekçi bir yanı yoktur. Çünkü, "yazın hareketliyiz, yapamayız" diye bir gerekçe, deyim yerindeyse, bu toplantılardan kaçmaktır. Gerillanın yazın hareketli olduğu açık. Ama, hareket tarzımız bunun yapılmasına engel değil. Bir gerilla birliği, akşam köye iniyor, sabaha doğru konaklama yerine gidiyor, öğleye kadar yatılıyor ve tekrar akşama doğru köye iniliyor. Genel rutin uygulama haline gelen hareket tarzı bu. Böyle bir durumda "yapılmaz", demek, bilmeyenleri kandırmak olur. Yapmak istedikten sonra yazın daha iyi yapılır. Nasıl mı? Akşam köyde sabaha kadar oturulmaz. -Çünkü, köyde sabaha kadar oturmak, gereksiz yere savaşçıları uykusuz bırakma ve bir nevi onlara ceza halini almıştır. Ayrıca, sanılmasın ki, sabaha kadar köyde köylülere propaganda yapılıyor. Hayır! Çünkü köylüler yazın erkenden kalkıp tarlasına ya da davarına gittiği için, gerillanın yanında en geç saat yirmibire kadar kalıyorlar ve ondan sonra gerillalar bir odanın içinde komutanın "uyumayın" emrine uymak için yoğun çaba harcıyorlar- Köye indikten sonra iki üç saat sonra çıkılır, (hatta gece 12'ye kadar bile kalınır), konaklama yerinde savaşçılar sabah beşe kadar uyur. Saat yediden sonra öğleye kadar toplantı yapılır. Bu da olmuyorsa, toplantı öğlen yemeğinden sonra başlar, akşam köye gidene kadar sürdürülür. Kısacası, yapmak anlayışı olduktan sonra istisnasız her gün bile düzenli eğitim yapılabilir. Fakat, savaşçıyı eğitmek diye bir sorunu olmadığı için, eleştiri-özeleştiri toplantılarının yapılmaması için çok "gerekçeler" bulunur. Bizim komutan ve siyasi komiserlerimiz de rahatlıkla bulabiliyorlar. Bir de parti ve parti organı denetimi olmadığından, siyasi komiser ve komutanlarımız istedikleri gibi hareket ediyorlar. Çünkü kendilerini denetleyen, hesap soran ve hesap verecekleri bir mekanizma yok. Bu mekanizmayı AK fesh etmiş durumda.

Parti hücre ve organ toplantıları olmadığı gibi, komutanlık toplantıları da yok. Komutan tek başına karar veriyor. Bazen ayıp olmasın diye organa "işleyiş" görüntüsü vermek için olsa gerek, ayak üstü ne yapacağını söylüyor. Ama, ciddi olarak tartışma, konuşma, ne yapılması gerektiği ve nasıl

yapılacağıın muhasebesi olmadığı gibi, nasıl bir taktik izleyeceklerini de tartışmıyorlar. Kısacası, o denli .bir işleyiş var ki, yukarıdan aşağıya bürokrat ve şef tipi bir yapı sergilenmektedir. Parti ve ordu organlarının çalışmadığı, kolektivizmin yerine şef örgütlenmesinin olduğu bir yerde her türlü yozlaşma ve işleyişin olacağı da bir gerçek. Elbette bu uygulamalar, salt birkaç kişinin olumsuzluğunun bir ifadesi olarak değil, sol oportünist kliğin sahip olduğu anlayışının pratikteki yansımasıdır. Kişilerin uygulamaları, sahip oldukları anlayışlardan bağımsız ele alınamaz. Partimizin bu tür anlayışları olmasına karşın, Parti ve ordu örgütlenmeleri , ordu içindeki partililerin ve siyasi komiserlerin, ordu ve parti organlarının işleyişleri, savaşçıların hakları, kitlelere yaklaşım ve davranış tüzük hükümlerinde doğru olarak yer almasına karşın, tüzük hükümlerinin dışına çıkılması, apolitik bir tavır sergilenmesi, ordunun devrimci niteliğinin giderek yozlaştırılması, sol oportünist kliğin salt askeri bakış açısının pratikteki uygulamalarının kaba göstergeleridir. Özellikle orduda Parti ilkeleri yerine getirilmediği ve sıkı bir denetim sağlanamadığı zaman, ordudaki yozlaşma Partideki yozlaşmadan daha hızlı ve daha yıpratıcı olur. Çünkü, ordunun bünyesi buna çok açıktır.

Kızıl orduda, savaşçıların eğitiminin öneminin zorunluluğuna değinmeye bile gerek yok. Ama, bunu hâlâ kavramayan ve siyasi eğitimi yanlış anlayan yoldaşlarımız var. Eğer kızıl orduda savaşçılara eğitim veremezsek ve bu eğitimi sürekli kılamazsak, yozlaşma ve ordunun devrimci ordu olmaktan çıkacağı bir gerçek. Özellikle bu yıl orduya katılımların fazla olması, siyasi eğitime daha fazla ağırlık vermemizi gerektiriyor. Başta köylülük olmak üzere genelde küçük burjuva saflardan gelen devrimci eğitimi almamış insanların, orduya, geldiği sınıfların hastalığını da getirdiği bilinen bir gerçektir. Bunları eğitmek ordu içindeki Partinin görevidir. Daha öncede açıkladığımız gibi ordu içindeki Parti organları işlemez hale getirilmişse, savaşçıların eğitiminden söz edilemez. Ordu da devrimci siyasi eğitimin verilmediği bir yerde, laçkalık olur. Devrimci eğitimin olmadığı bir orduda yoğun dökülmeler de olur. Devrimci eğitimin olmadığı bir orduda devrimci disiplin olamaz. Devrimci bir eğitimin olmadığı bir orduda darbecilik ve kısımcılık olur. Siyasi olarak eğitilmeyen bir ordunun savaş düzeyi de yükselemez. Devrimci eğitimin sürekli olarak verilmediği bir orduda savaşçılar üzerinde baskılar eksik olamaz ve savaşçılar, devrimci ordu saflarında tutulamaz, savaştırılamaz. Yani, devrimci bir eğitimin verilmediği bir orduda savaşçılar üzerinde baskılar eksik olamaz ve savaşçılar, devrimci ordu saflarında tutulamaz, savaştırılamaz. Yani, devrimci bir eğitimin verilmediği bir orduda demokrasi olamaz. Ya da aşırı demokrasi gelişir. Devrimci bir eğitimin verilmediği, Parti organlarının felce uğratıldığı bir orduda, siyasi eğitim, siyasi mücadele ve siyasetin silahlara kumanda etmesi küçümsenerek, salt askeri bakış açısı gelişir. Olan da budur. Sol oportünist AK'nın anti-MLM ve anti-Parti görüşlerinin ordu içindeki aynasal görüntüleridir.

Proletaryanın büyük öğretmenlerinden Mao Zedung yoldaş ordudaki eğitim için şunları söylüyor:

"Ordu bir okuldur. Bizim sahra ordularımız... binlerce üniversite ve liseye bedeldir. Çalışan kadrolarımızın sağlanmasında esas olarak orduya dayanmak zorundayız. Bu noktayı açık seçik kavramamız gerekir." (Mao'dan aktaran Sabah Tufanı, sf: 532).

Kızıl ordunun bir okul olduğu gerçeğini kavramayan sakat tasfiyeci anlayışların, kızıl ordudaki eğitime önem vereceklerini beklemek elbette saflık olur. Ordu, gerçekten de bir okul olmalıdır. Çünkü, Partimiz açısından devrimde tayin edici bir yere sahip TİKKO'nun, eğitilmesi, sürekli devrimci eğitim verilmesi, ancak savaşçıların ve ordu içindeki parti üye ve kadrolarının ciddi eğitimden geçirilmesiyle olur. Partinin bel kemiği diyeceğimiz Parti örgütlenmesinin önemlibir bölümünün ordu içinde olacağı gerçeği bilince çıkarılırsa, ordu içindeki parti görüşleri doğrultusundaki eğitimin önemi kendiliğinden ortaya çıkar. Ama, gördüğümüz gibi OPK'dan -öncesi de aynı- bu yana savaşçılara ve partililere yönelik ne siyasi eğitim verilebilmiş ne de ordunun kaçınılmaz bir görevi olan ne de eleştiri-özeleştiri toplantıları yapılmıştır. Eleştiri-özeleştiri savaşçıları harekete geçirmenin bir yerde motoru, savaşçılara yönelik hataların ortadan kaldırılmasının, teşhir edilmesinin, komutanların savaşçılara karşı olumsuz tavırlarının açığa çıkarılarak bertaraf edilmesinin iyi bir yöntemi, eğitim aracıdır. Ama, AK üyesi çok "İbrahimci" bir yoldaşın, "yazın siyasi eğitim bireyseldir" demesi, hangi anlayışın ürünü acaba? Yoksa kitlelere bilinç KP tarafından götürülmeyip, kendi kendilerine mi bu bilince sahip oluyorlar? İşte tipik bir menşevizm' KP'nin yol gösterici, eğitici, dönüştürücü, kolektif önderliği nerede kaldı? Kuru-sıkı keskinlikleriyle cahilliklerini gizlemeye çalışan bu yoldaşlarımız, biraz samimi olmalıdırlar. Cahil olmak suç değil, cahilliği kabul etmeyip, onu gizlemek için menşevizme sarılmak suçtur. "Yazın bireysel eğitim esas" anlayışından hareket eden bir kafa, kitlelere bir şey veremez. Orduyu siyasileştiremez, tersine devrimci özünü karartır. Ayrıca, Partimizin böyle bir anlayışı da sözkonusu değildir ve olamaz. Çünkü bu anlayış KP'nin önderliğini reddeden salt askeri bakış açısının ürünüdür. Öbür yandan kalkıp ve hiç utanmadan; "kaholsun oportünist eğitim politikası", "Yaşasın Partimizin Merkezi görevine ışık tutan eğitim politikası" (AK'nın 20/Ekim93 tarihli, Ordu içindeki partiye dağıttığı genelge'den) diye çığırtkanlık yapmak, samimiyetsizlikten başka bir anlam ifade etmez. Çünkü, bu doğru sloganları kendi eğitim politikalarını teşhir etmek için değil, MLM eğitim politikasını, sözde 'teşhir' etmek için kullanıyorlar. Hiçbir devrimci eğitimin verilmediği, bundan kaçarcasına özel bir çaba harcandığı, "bireysel eğitim politikası esasır" dendiği, "toplular eğitimi değil, tek tek kişilerle ilgileniyorum" (AK üyesi ve I Nolu ABK sekreterinin AK II toplantısındaki konuşması. Bak. AK II. Toplatı Raporu) gibi safsataların bilimsellik adına raporlara yansıtıldığı bir eğitim politikasının Partinin görüşleriyle, MLM bilimsel yöntemleriyle ne ilişkisi var. Eğitimler bütünüyle kışa ertelenmiştir. İşte inciler:

"... katılan yeni savaşçılarla fırsat buldukça özel olarak ilgilendiğini , toplu eğitime olanakları sınırlı olduğu için, savaşçıların boş kalmamasını önlemek maksadıyla eğitim grupları oluşturduğunu, savaşçılarda görülen hata ve zaafı gün-

lük olarak işlediğini, bu nedenle toplu bir eleştiri-özeleştiri toplantısına gerek kalmadığını..." (I Nolu ABK Sekreteri AK Üyesi Siyasi Komiseri'nin konuşmasından notlar. Bak. AK II. Toplantı Raporu).

"Zaman yoktu" kocaman bir yalan. Çünkü, koca bir yaz faaliyeti, iki-üç köyün dışına taşmamıştır. Akşamdan sabahlara kadar köylerde yatılmış, sabahtan akşama kadar da köyün birkaç kilometre uzağındaki yerlerde yatılmıştır. Bütün faaliyet budur. İki üç köyde toplantı yapılmıştır. Ve eğitim hep bireysel (ne anlama geliyorsa) olmuş. "Eğitim grupları" dediği şey ise, bir kaç gruba ayrılan savaşıçılara, her gruba birer kitap verilmiş bunları "okuyun" demiştir. Bu bile uygulanmamıştır. İşte yoldaşlarımızın oportünist eğitime alternatif "eğitim politikaları", işte, ordunun siyasileştirilmesi, işte savaşıç eğitim: Kendi başınıza "okuyun".

Bu revizyonist eğitim politikasını, koyun sürüsü yerine konan, hiç ciddiye alınmayan, horlanan, küçümsenen, küfür edilen, "beyinlerine kurşun sıkma" tehdidi altında tutulan, kısacası insan yerine bile konmayan savaşıçılar yargılıyor.

"Şehirden gelenlerin elini sıkamak içimden gelmiyor." Bunu bir savaşıçı söylemiştir. Ve birçok savaşıçıda aynı düşüncededir. Tabi, savaşıçılar bunu anlayarak, kavrayarak söylemiyorlar. Üstleri kendilerine nasıl eğitim verirse altlarda öyle şekilleniyor. Ben bir savaşıçıdan bu sözü duyunca sadece üzüldüm. Ama, bu eğitimi verenlere üzüldüm. Partinin niteliğini, MK üyeliğine çıkmış bazıları nedeniyle "siyasi" olduğunu ve bu Partinin daha çok mesafeler katetmesi gerektiği kendiliğinden ortaya çıktı. Daha bugünden (OPK yapılabildiği fazla bir zaman geçmedi) Pratiyi bunalıma itme çabalarının nereden kaynaklandığı da savaşıçının aktardığı sözden rahatlıkla ortaya çıkmıyor mu? Özellikle geri düzeydeki savaşıçılarda bu yaygındır. Şehirlerde mücadele etmek, "savaş kaçınılıdır", şehirlerde mücadele etmek, "Parti tasfiyeciliğidir", "alçaklıktır". Daha doğrusu ordu dışında mücadele etmek, "ibrahimcilik değildir." İşte savaşıçılara verilen eğitim. işte bu eğitimi veren mantıklar. Bunlar, sadece sıradan savaşıçıların düşüncesi değildir. Başta AK sekreteri olmak üzere, ordu içindeki birçok kadrolarımızın anlayışı ve yaklaşımı budur. Komünist Partisi'nin MK'sına kadar yükselmiş olanların, Komünist Partisi'nin yönetici organlarına kadar çıkmış olanların bu anlayışa sahip olması, KP için büyük bir ayıp, yitik bir dönem ve aynı zamanda bu KP'nin Parti içi eğitime özel bir önem vermesinin kaçınılmaz görevi olarak oraya çıkıyor. Hem de bu eğitimi önce yönetici organlara kadar yükselmiş olanlara en kısa zamanda vermek zorunda. Tabi, kavramak isterlerse...

Savaşıçılara kışın barınaklarda verilen eğitim tek tip eğitimidir. Sözde İbrahim'in görüşleri kavratılıyor, ama gerçekte İbrahim'in kavratılması için değil, ezberletilmesi için. Eğer İbrahim kavransaydı, Parti tasfiyeci anlayışlara ordu içindeki üyelere çok ses çıkardı. İbrahim'i kavramayanların, İbrahim'i dogmatik olarak yorumlayanların, kavratmaları da beklenebilir.

Evet. Kaypakkaya yoldaşın görüşleri birinci ders olarak verilmeli üyelere. Ama, ezberletilmek için değil, kavranılması, bilince çıkarılması için. Bunun dışında güncel olaylar, ülke ve uluslararası alandaki gelişmeler,

farklı ideolojik anlayışlar, çeşitli aktüel bilgiler, marksizmin temel ilkeleri vs... Yani, insanlara Marksizm, tek düze kavratılamaz. Çok yönlü bilgiler verilmeli. Basitten karmaşığa giden bir eğitim yöntemi verilmelidir. İnsanlar Lenin ulusal sorununu okumadan İbrahim'in ulusal sorunla ilgili görüşlerini kavrayamaz. İnsanlar, ekonomik politika hakkında hiçbir şey bilmeden, ülkenin sosyo-ekonomik yapısını kavrayamaz, tahlil edemez, Partinin bu konudaki görüşünü bilince çıkaramaz.

"Yaşasın İKD" adı altında İbrahim'in eğitim politikasının yanından geçmeyenler, bir de İbrahim'i dinlesinler:

"Şafak revizyonizminden ayrıldıktan sonra, onun okumaktan ibaret sağ çizgisine bir tepki olarak, aksi yönde bir hata doğdu. İdeolojik ve siyasi eğitim bir ölçüde ihmal edildi, önemsenmedi. Bu hatayı en kısa zamanda düzeltmeliyiz. Pratik faaliyetle sınımsız birleştirilmiş siyasi ve ideolojik eğitim faaliyetine süratle girişmeliyiz. ... kadrolar arasında sık sık tecrübelerin özetlendiği tartışmalar açmalısınız. Saflarımızda canlı bir tartışma ortamı yaratılmalı, sürekli bir şekilde yanlışlar atılmalı, doğrular benimsenmeli, tecrübe alışverişi yapılmalıdır. ... başka ülkelerinin devrimci tecrübelerinin sentezi olan Marksist-Leninist eserler, bizim pratik faaliyetlerimize ışık tutması amacıyla uygun bir program dahilinde okunmalı ve tartışılmalıdır." (açı) (SY, sf: 5-6).

Bırakın savaşıtlara düzenli eğitim vermeyi, onları siyasi olarak geliştirmek için parmağın bile -savaşıtların ısrarlı istemlerine karşın- oynatılmadığı bir ortamda, Parti üyelerine yönelik eğitim verilmemiştir. Organ toplantılarının yapılmadığı, bir yerde parti organlarının lavğ edildiği bir ortamda; "Yaşasın İKD" iye çığırkanlık yapanların

samimiyetine inanılır mı? Çünkü bunlar basit, sıradan hatalar değil, partiyi ordunun karşısına diken ve partinin orduya kumanda etmesini reddeden salt askeri bakış açısının sistemleşmiş şeklidir.

Mao'nun belirttiği gibi;

"Samandan sandalların belli bir şekli yoktur, yapana göre değişir." 'Yeminbillah İbrahimci' ve 'maocu' sol oportünizmin eğitim politikası da aynen böyle. Ortada eğitim yok, ortada İK'nın düşüncelerini kavratmak için en küçük bir çaba yok, ortada savaşıtların tecrübelerinden yararlanmak için eleştiri-özeleştiri yok, ortada Parti organlarının toplantısı yok. Bunları eğitim politikası da aynen samandan yapılmış sandallar gibi... Yani AK'nın ortada ve kağıt üstünde samandan yapılmış sandalları çok. ama, samandan sandallarla nehir geçilmez. Ancak, oportünizm siyasi kıvraklıkta da Şark dansözlerine taş çıkartır. Tanrı Partimizi bu tür oportünüst kıvraklıklardan korusun!

HALKA ŞİDDET UYGULAMAK, DEVİRİMCİ AHLAK KURALLARINI ÇİĞNEMEKTİR

Devrimci siyasi eğitimin verilmediği ve parti organlarının işletilmediği, Parti üyelerinin ne üyesi olduklarını bilmedikleri bir orduda, kitlelerle ilişkilerinde, kitlelere yaklaşımda devrimci tarzda, yani Maoist olamaz. Bu konuda yaşanan birkaç örnek verirse, sorun dahiyi anlaşılır. Ordumuzda

"ceza" olarak, "dayak atma" yaygın bir hal almıştır. Gerekçe ne olursa olsun halktan insanlara dayak atılamaz. Halktan insanlara dayak atmak, beyaz ordudan bize geçen bir hastalıktır. Beyaz ordunun bu şiddet yöntemi, alt komutanlıklarda görüldüğü gibi, MK üyesi siyasi komiserlerimizin birçoğu da aynı yöntemi sistemleşmiş bir şekilde uygulamaktadır. AK sekreterinin ve bazı MK üyesi AK ve GK üyelerinin bile rahatlıkla dayak attığı (dayak atılan kişiler karşı-devrimciler değil-ki, karşı-devrimci de olsa işkence yasaktır ve devrimci ahlak kurallarıyla bağdaşmaz.) bir ortamda, alta doğru gidildiğinde bunun daha yaygın olarak görülmesi doğaldır.

Mao'yu dogmatik olarak 'kavrayanlar'(!) keskin Maocu kesildiği bir ortamda, ne yazık ki, Mao'nun ilkeleri orduda uygulanmıyor, tersine uygulamaya çalışanlara engel olunuyor. Mao'nun kızıl ordudaki uygulamaları, kızıl ordu içindeki parti organlarının çalışması ve faaliyetlerine, partinin kızıl ordu üzerindeki etkinliğine verdiği önemi içeren alıntıları buraya aktarmaya gerek yok. Mao'nun "Üç Temel Disiplin Kuralı" ile "Dikkat Edilmesi Gereken Sekiz Nokta" (C. 4, sf: 150)'yı bütün yoldaşlarımızın tekrar tekrar okuması gerekir. Parti ve Ordu Tüzüğüümüz halka kötü davranmayı, dayak atmaya yasakladığı gibi, bu yasaklar Mao'da da vardır. Kızıl Ordu içinde yeralan Partili bütün unsurlar, komutanlar ve siyasi komiserler, savaşçılar halka karşı saygılı olmak, terbiyeli davranmak zorundadırlar. Ama, üzülerek söyleyeyim. Başta, AK ve GK üyelerimizin bazılarının üzere birçok komutanlarımızın savaşçılara ve halka iyi davranmadıklarını gördük. Bunları yukarıda açıkladık.

Bizim orduda bazı yanlış eğilimler vardır. Erzincan'da 9 Ekim'de bir işbirlikçinin cezalandırılması eyleminde, evlerin aranması sırasında evlerdeki eşyaların rastgele dağıtılması, bazı eşyaların ve kapıların kırılması, devrimci bir orduda olmaması gereken eğilimlerdir. Yine bir başka eylemde, öldürülen askerlerin, alınmaması gereken bazı eşyaları alınmıştır. Bu da, bu konuda ordudaki eğitimin eksikliğinden kaynaklanmaktadır. Daha kötüsü, ihbarcılara ya da "ihbarcı" olduğundan şüphelenenlere işkence yapılmaktadır. Ve bu anlayış, her ne kadar parti tarafından mahkum edilmesine karşın, 'şüphelenen' yoldaşlarımıza karşı da kullanılmıştır. işkence, devrimci şiddet değildir. Ama, işkenceyi "devrimci şiddet" diye uygulayan MK üyesi ve kadrolarımız vardır. Ve bu orduda yaygındır.

AK sekreteri ve diğer siyasi komiser ve komutanlarımızın çoğu bu yöntemi halka kullanıyorlar. Örneğin, bizim bir (bir ay gerilla birliği içinde kalmıştır) taraftarımız, AK sekreterimize "saygısızlık" ettiği için, bu saygısızlık, AK sekreterimiz tarafından iki tokatla derhal bertaraf(!) edilmiştir. Yine, savaşçılarımızın anlattığına göre, I Nolu ABK Siyasi Komiseri AK üyesi yoldaşımız, beş ay içinde yine bu tür "saygısızlıkların" bertarafı için halktan bazı kişilere şiddet kullanmıştır. Bunların bazıları DS, bazıları ise PKK taraftarı insanlardır. "Alçak", "Adi" vb. sözler ise, "saygısızlık" eden halktan insanlara tokatın yanında çerez olarak sunuluyor.

Şef tipi bir örgütlenmede, partinin denetiminden uzak bir orduda, parti

organlarının çalıştırılmadığı bir ortamda komutanlar birer kral, siyasi komiserlerimiz (AK üyesi) ise, tam bir diktatör olur. Çünkü kendilerinden hesap soran yok, çalışmalarını denetleyen yok. Organlar çalıştırılmadığı için, parti orduda etkinliğini kuramadığı için, en melaike insan da arkasına ontane silahlı adam alınca despot kesilir, halka ve savaşıtlara şiddet uygular.

AK'nın "en iyi komutanlarımız" diyerek atadığı, komutanlarla, GK'ya "layık" görmediğı komutanların savaşıtlarla ilişkilerini yine savaşıtlar, bu farkı ortaya koyuyor. Savaşıtlar, "GK'ya layık" görülmeyen komutanların uygulamalarını ve savaşıtlarla ilişkilerini olumlarken ve onların yanında savaşmayı tercih ederken, AK'nın komutanlarından bir an önce kurtulmak istiyor. AK sekreterinin kendi parti tasfiyeciliğini, kariyeristliğini, parti yıkıcısı, Partiyi hizipler federasyonuna çevirme girişimlerini ve apolitik tavrını örtme çırpınışının bir ifadesi olan ve bu yaklaşımlarını eleştirdikleri için, aynı kişi tarafından "alçaklar" deyimi ni kullandığı komutan ve siyasi komiserlerimiz ise, AK tarafından, yeteneklerine göre görevlendirilmeyip, daha geri görevlere verilmişlerdir. Ama, savaşıtlarla, eleştiri-özeleştiri toplantıları yapan ve savaşıtlar tarafından sevilen ve çalışmaları olumlu karşılanan kadrolarda yine bunlardır.

Ordunun bu denli yozaştırılması, savaşıtlarda küçümsenmeyecek derece de dökülmelerin olması, üst düzey komutanlarımızın savaşıtlara iyi davranmaması, komutanlıkların işlemez hale sokulması, şef tipi örgütlenme anlayışı ve bireylerin öne çıkarılması, orduda dayak ve küfürlerin olağan hale getirilmesi ve bunlara karşı hiçbir tavrın alınmaması, savaşıtlara siyasi eğitim verilmemesi, AK'nın salt askeri bakış açısının ürünüdür. Dökülmelerin nedenini zerre kadar irdemeyen, irdemeye yanaşmayan ve ordudaki dökülmeleri "zaten onlar böyleydi" diyerek, bilimsellikten uzak tavrıların sergilenmesinin altında yatan gerçek, okun ucunun kendilerine gelmesini önlemek içindir. Parti, kitleleri kazanmak ordunun saflarına çekmek için can bedeli bir mücadele yürütürken, bir köylüyu ordu saflarına katmak için onlara bedel öderken, kazanılan insanların kaybedilmemesi için hiçbir çaba harcanmamakta, tersine, "defolsun" denmekte. İşte, kendilerine Maoist diyen, ama Mao'nun kitle çizgisiyle ilintisi olmayan sol kafaların zavallılığı ve "belirleyici olan iççelişki" adı altında, kendi oportünistliklerine felsefi kılıf uydurma, bir yerleri kurtarma mantığı ya da felsefi sefaletin siyaseti yapılmaya çalışılıyor. Daha doğrusu bu yaklaşım, KP'nin kitleleri örgütleyici, dönüştürücü, geliştirci ve kitlelere sosyalist bilincin dışarıdan verilmesi MLM ilkesini iğdiş eden, çarpık anlayışların çırpınışları... İşte, KP'nin kitleler üzerindeki devrimci dönüştürücü rolünü reddeden ekonomist mantık. % 40 dökülmenin suçlusu Prati değil, giden köylüler(!). Ne kadar korkaklarmış! Parti içi iki çizgi mücadelesini de bilmiyorlarmış! Öğrenin öyle gelin! KP'nin size vereceğı, sizi dönüştüreceğı hiçbir şeyi yok, siz kendi kendinize dönüşün, devrimcileşin! Ayrıca siz savaşa katılmasanız da katılanlar olur. Bunun da ötesinde aslan gibi, hiçbir şeyden korkmayan kahraman gibi savaşan AK üyelerimiz var. Onlar, kitleler olmadan da savşır!

Komutanların ve bazı SK üyelerinin olumsuz tavırlarına biz SB üyelerine şikayet eden savaşıçılara ise bizim söylediklerimiz: "Eleştiriden korkmayın, hataların üzerine yürüyün". Parti SB üyelerinin (bende dahil) düştüğü zavallı bir durum. Bir komutanı eleştiremeyen, eleştirdiğin zaman "senin müdahale hakkın yok" diyen SK ve Komutanlar karşısında eli ayağı tutulan SB üyeleri, savaşıçılardan, olumsuzluklara karşı mücadele etmesini istiyorlar. Biraz bilinçli bir savaşıçı, aynen şunları söylemiştir.

"*Senin tavır almadığın bir yerde ben nasıl alayım, bu tür olumsuzluklara sizin tavır almanız gerekir... Her şey gözlerinizin önünde oluyor, bu olumsuzluklara göz yumamazsınız...*" Bu durum Partimizin ayıbıdır. Müdahale etmemiz ise "organ dışı" ya da "yetkin yok" sert çıkışlarıyla karşılanıyor. Ve hatta benim, MK Üyesi Genel Komutan'a; "BK üyesi... yş'a yardımcı olun" demem bile, AK sekreteri tarafından "şeflik yapıyorsun", "sen talimat veremezsin" vb. apolitik çıkışlarıyla karşılaşılıyor. Oysa, bir SB üyesinin aynı organda yer aldığı bir kişiye görüşlerini açıklaması, onunla tartışması, eleştirmesi, öneri götürmesi parti ilkeleriyle çelişmez. İlginç olan yan ise, MK üyesi G.Komutan yoldaşımız tarafından hiç ses çıkarılmaması ve AK sekreterinin sessizce onaylaması. Bir MK üyesi kimden talimat alacağını bilmiyorsa, onun MK üyeliği tartışma götürür. Ama, insanlar öyle alışmış ki, şefin dediği doğrudur mantığıyla hareket ediyor. Zaten öyle bir ilişki var ki, Genel Komutanın kim olduğu tartışılır. İnsanlar AK sekreterini GK olarak biliyor. Genel komutanımız ise onun yardımcısı gibi davranıyor. Onun yanında GK olduğunu unutuyor. Biz bunu çok doğal karşılıyoruz. Çünkü böyle görmüş, böyle biliyor.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, bu oportünist anlayış ve uygulamalar mahkum edilmedikçe ordunun gelişmesinin önü tıkanacaktır.

Bu yıl katılımların hızla artmasının esas nedeni OPK'nın ve birliğin yarattığı olumluluktur. Ne var ki, geline bu süreçte bu olumluluk, yerini olumsuzluğa terk ediyor. Ordu ve Partideki olumlu gelişmeler (kitlelerin ve ileri kesimlerin partiye yaklaşımları), Parti birliğinin yarattığı olumluluktur. Bunu reddetmek, geçmiş durumu açıklayamaz. Çünkü, iki yıldır Ordu faaliyetini olumsuz olarak değerlendiriyoruz ve eylemliklerimizde düşüş olduğunu söylüyoruz. Bunu AK da 'tescil' ediyor. Buna rağmen, bu yıl, ordunun sayısal artışında, eğer hızlı bir gelişme varsa, o da partinin birliğinin yarattığı güçlü atmosferdir. Fakat, bu atmosfer, bazı kariyerist ve klikçi tavırlar yüzünden ortadan yavaş yavaş kalkıyor. Eğer bu tavırlar terk edilmezse, sonucun böyle olacağını kısa bir süre sonra hepimiz göreceğiz. Fakat, bunca yaşanan tecrübelerden sonra, Partimizin, bu tür sol oportünist yıkıcı ve Partiyi bölücü, mücadelesini zaafa uğraticı anlayışlara prim vermeyeceği de bir gerçektir.

ORDUNUN SAVAŞ DÜZEYİ VE HAREKAT TARZI

Ordumuzun savaş düzeyi, sayısal ve silah durumu, düşmanın bugünkü hantal hareket tarzı dikkate alındığında olması gerektiği yerin çok gerisindedir. Ordumuzun en önemli hatası, hiç kuşkusuz sürekli savunma içinde olması ve bu taktikten bir türlü çıkıp, saldırı taktiğine bütünüyle gire-

memesidir. Sürekli savunma içinde kalma, gerillanın ölümüdür. Ayrıca, böyle bir taktik gerilla savaşını geliştiremeyeceği gibi, savaş düzeyini de yükseltmez.

Parti uzun yıllardır stratejik olarak savunma döneminde olduğumuz bugünkü aşamada, taktik olarak saldırıyı benimsemiştir. Saldırı taktiğini kağıt üstünde belirlemek, sadece yönelimimizin o aşamada ne olacağını belirler. Ama, önemli olan bunu yaşama geçirmektir. Yaşama geçirilmeyen bir taktik ya yanlışır ya da uygulamadığımız için yaşam hakkı bulamıyordur. Fakat, saldırı taktiği koşullara uygun olmadığından değil, bizim bu taktiği yaşama geçirmede pasifist kaldığımız içindir.

Sürekli düşmandan kaçan, düşmanı izleyen, ona saldırmak için yaklaşmayan ve hemen hemen düşmanın gelemeyeceği yerlerde seyir eden bir gerilla birliğinin saldırı diye bir amacı olamaz. Çünkü, o, böylesi bir hareket tarzı izlemekle düşmandan kaçıyor. Bugünkü aşamada düşman, gerillayı kovalamıyor, tam tersi o da savunmada kalmış durumdadır. Savunmada kalan düşmana karşı gerillanın yapacağı tek bir şey vardır, savunmada kalan düşmana saldırmak ve iyice onun çemberini daraltmak ve hareket tarzını kısıtlamak olmalıdır. Gerillanın taktiği düşman saldırıya geçtiğinde geri çekil, kayıp ol, düşmanın önüne geçmemek olmalı; düşman savunmaya ya da geri çekilmeye başladığında ise, gerillanın saldırıya geçmesi ve onu en zayıf yerlerinden yakalayarak vurması olmalıdır.

Bizim ordumuzun izlediği taktik tam da bunun tersidir. Düşman da savunmada, biz de savunmadayız. Birbirine saldırmayan düşman güçlerin birbirine kayıp verdimesi de sözkonusu olamaz. Çünkü, deyim yerindeyse her ikisi de yatıyor. Yani, savunmada kalmaktan, birbirlerine saldırmamaktan memnunlar.

Düşmanın savunmada kalması, hareket halinde olmaması bizim hem lehimize hem de aleyhimizedir. Lehimizedir, çünkü, gerillanın hareket tarzı genişliyor, daha geniş alanlarda düşmanla karşılaşmadan dolaşabiliyor. Ama, bu bize yetmez. Aleyhimizedir, çünkü biz, savaştığımız alanı bütünüyle düşmandan temizlemek ve bölgenin yönetimini ele geçirmek istiyoruz. Bunun için de düşmanla savaşmak ve onu parça parça yıpratmak, imha etmek zorundayız. Eğer, düşman ininden çıkmıyorsa, o zaman yapılması gereken, düşmanı ininde vurmak ya da iniden çıkarma taktikleri izlemek. Sanıldığı kadarıyla, düşman, bütünüyle de hareketsiz değildir. En azından karakolların çevrelerindeki köylere girip çıkıyorlar. Bizim yapacağımız düşmanın bu hareket tarzına göre taktikler izlemek ve onu deliğinden çıkar çıkmaz yakalamak olmalıdır.

Düşmana darbe vurulmadan düşman yok edilemez ve yerinden oynatılamaz. Bizim ise düşmanı yerinden oynatarak imha etme gibi bir niyetimiz vardır, olmalıdır. Ama, "herkes hayatından memnun" diye düşünüp, kılıcımızı kıpırdatmazsak, sonuç Partimizin aleyhine olacaktır. Çünkü, uzun süre savunma taktiği izleyen bir gerilla hareketi yaşamını fazla sürdüremez. Hem saflarında sürekli bir dökülme olur, hem kitlelerin güvenini ve desteğini kazanamaz, hem de savaşın boyutunu geliştiremeyeceği için varlık nedenini ortadan kaldırır.

Ordumuz atıl durumdadır. Özellikle yaz sürecini atıl geçirmiş, düşmanı kovalama yerine kaçma taktiği izlemiştir. İlkbaharda ve Kasım-Aralık aylarında bazı saldırılar olmuşsa da bu genel hareket tarzımızın durumunu değiştirecek nitelikte değildir.

Yaptığımız saldırılar ise imha etmekten uzaktır. Daha çok sabit hedeflere saldırı (son saldırıları saymazsak) esas alınmıştır. Düşmanın hareketini izleyerek, onun en zayıf noktasını yakalayıp vurma taktiği hemen hemen hedef alınmamış, bu yıl içinde (Ekim ayında Aliboğaz'da ve Aralık ayında Hozat'ta) iki tane eylem olmuştur ve ikisinde de düşmana önemli kayıplar verdirilmiştir. Demek ki, düşman hareket halindeyken onun zayıf noktasından vurmak düşmana büyük kayıplar verdiriyor. Aralık ayı içindeki saldırı, gerillanın hareket halinde olmasından, en azından düşmana yönelik saldırı düzenlemek amacıyla seyir içinde olmasından kaynaklanmıştır. Gerilla, sürekli saldırı amacıyla hareket ederse, düşmanı mutlaka yakalar ve eğer iyi planlar yaparsa, düşmana ağır kayıplar verdirebilir.

Oysa, "savaşı en iyi kendilerinin bildiğini" iddia eden AK içindeki bazı yoldaşlarımız, orduyu sürekli savunma ve atıl durumda bırakmalarının nedenlerini kendi yanlış anlayışlarında, kendi sağcı düşüncelerinde arayacakları yerde, sorunu keskin sözlerle çarpıtma yoluna gidiyorlar. Sıradan savaşçılar bile, ordunun savaşmadığını, yattığını, birkaç köyü mesken tuttuklarını ve düşmandan kaçıldığını, karakollara saldırının "savaşıyoruz görüntüsünü vermek" için olduğunu, düşmanı kovalayıp onlara vurma yolunun seçilmediğini söylüyorlar. Ama, bazı AK üyelerimiz, ordunun savaşmamasını, daha doğru savaştırılmamasını "sağcılara" bağlıyorlar. Sağcılığa karşı mücadele adı altında kendi sağcılıklarını gizlemenin en iyi yolu bu olsa gerek. Yani, 'en iyi savunma saldırıdır' mantığından hareket ediyorlar. Ama, buna kendilerinin de inandığını sanmıyoruz.

Ordu bu hareket tarzıyla, bu savaş düzeyiyle giderse, daha ileri gidemeyeceği, ordu içinde bunalımların artacağı bir gerçektir. Bu yıl dökülmelerin katılmalara oranı % 40 olduğu düşünülürse, esaslı bir nedeni de savaşmak için orduya katılan insanların savaştırılmayıp, bir kaç köy etrafında yatırılmasıdır.

Orduda silaha tapma diye bir yanlış anlayış vardır. Silahı her şey gören, ama insana değer vermeyen bir anlayış. Bu AK'nın salt askeri bakış açısından kaynaklanıyor. AK II. toplantısında onayladığı perspektif yazısında paraya öncelik vermiş, insanı ise onların gerisinde saymıştır.

Aslında AK'nın bu anlayışı üzerinde kısaca da olsa durmak gerekiyor. Çünkü, ordunun savaştırılmamasının, savunmada kalmasının temelinde bu sağcı anlayış, kendine ve halka güvenmeyen ve silahlara tapan anlayış yatmaktadır. (Bu anlayış başka bir yazıda ele alınacak)

Silaha tapan bir anlayışın, gerilla savaşını geliştirme yerine gerileteceği, savaşma isteği olmayacağı ve düşmanı taktik olarak da gözünde büyüteceği bilinen bir olgudur. Sözde keskin laflarla düşman alabildiğine küçümserken, savaş pratiğinde ise, düşman büyük görülüyor ve düşmana yanaşmaktan çekiniliyor. Düne kadar; "elimizde büyük silahlar olmadığı için, düşmana saldıramıyoruz." diyen bir mantık, bugün eline istediği

silahlar geçtiği halde, saldırı açısından dünden daha geri (ordumuzun gelişme oranına koşut olarak) duruma düşmüştür. Sorun silah sorunu değil. Sorun doğru bir anlayışa sahip olmak ve doğru taktikler izleme sorunudur.

AK'nın (5 Eylül '93 tarihli) perspektif yazısında paranın önemi ve parayla silahlanmanın önemine ve düşmanın silahtaki teknik üstünlüğüne karşın bizim de teknik olarak gelişmemize ve bunun parayla olacağı vurgulanıyor. Böyle bir sağcı anlayış, düşmana vurarak silahlanma anlayışını geliştiremez. Her ne kadar esas olarak düşmandan "alma" esas dense de, ortaya konan anlayış bunun tersi, sağcı ve halk ordusunun silahlanmasını ve kendi gücüne güvenme ilkesini çiğnemekte ve silaha tapma anlayışının yanında düşmanı stratejik olarak da güçlü görme anlayışını içermektedir. Ordumuzun pratiği de bu anlayışa uygundur.

Ordu, koşullar ne olursa olsun, silahlanma konusunda esas olarak düşmana dayanmak zorundadır. Hatta kendi sanayisini kısmen kursa da, yine esas olarak düşmana dayanmak zorundadır.

Mao, 1936'da şöyle diyor:

"Kendi savaş sanayimizi kurmalı, ama buna dayanmamalıyız. Temel siyasetimiz, emperyalist ülkelerin ve iç düşmanımızın savaş sanayilerine dayanmaktır. Londra'daki ve Hanyang'daki silah fabrikaları bizim için de çalışmaktadır; üstelik, bizzat düşmanın ulaştırma birlikleri bu silahları ayağınıza kadar getirmektedirler. Bu şaka değil, gerçeğin ta kendisidir." (C.I. sf; 318)

Elbette silahlanmada satın alma işine de yer vereceğiz, ama bunu esas hale getirirsek (bugün olduğu gibi), silahlanmamız olası değildir ve yeterince de silahlanamayacağımız, yüksek düzeyde katılımlara silah açısından yanıt veremeyeceğimiz de bir gerçektir. Ancak, partimizde öyle bir anlayış geliştirdi ki, silahlanmada düşmana dayanma yerine, tamamen parayla satın alma işine dayandırıldı ve nitelik AK'nın II. Toplantı raporunda da bu çok açık bir şekilde göze çarpmaktadır.

Silahlanmayı düşmana dayandırmayan bir mantık (bugün de), silahlı mücadeleyi geliştiremez ve düşmanın silah üstünlüğü karşısında pısrık bir hal alır ve düşmandan kaçmayı esas ilke haline getirir. Bu bir nevi tekniğe tapma anlayışının da ürünüdür. Bugün neredeyse elimizde bir helikopter ve uçak yok.

"En iyi program savunucuları", "yeminbillah İbrahimciler", İbrahim'in av tüfekleriyle savaştığını, bu silahlarla düşmandan silah almayı hedeflediğini ne çabuk unutuyorlar. Diğer konularda olduğu gibi bu konuda da "İbrahimcilik"leri sahte, içi boş çığırkanlıktan öteye gidememektedir. Savaş "uzmanlarımız" nedense savaş konusunda bir türlü "İbrahimci" olamıyorlar. Elinde silah dağda dolaşmak "İbrahimcilik" olursa, varılacak nokta da kötü bir sağ oportünizm olur ve bunun adı; silahlı ekonomizmdir. Yoksa TİKKO tüzüğünde, "düşmandan silah almayın", "düşmana saldırmayın", "düşmandan kaçarak, sürekli savunmada kalın", "birkaç köyün dışına çıkmayın", "komutanların saldırı yetkisi yok", "savaşçıları savaştırmayın, randevularınızın peşinde sürükleyin", "savaşçılar bazı AK üyesi siyasi komiserlerimizin muhafızlığını yapmak için vardır" mı diyor acaba? TİKKO, halkın silahlı ordusu mu, yoksa bir kaç AK üyesinin

egolarını tatmin etmek için mi var? Bunu ben değil, koyun sürüsü yerine konan savaşılar soruyor. Birkaç sekte, kariyerist ve bazı silahlı bürokratların orduya hakim olması, Partinin ordudaki otoritesine karşı çıkmaları ve bunu engelleme yolunu seçmeleri, ordunun bu hale gelmesine neden olmuştur.

Savaş düzeyimiz yukarıda anlattığım gibi iken, hareket tarzımız da bundan farklı değildir. Gerilla birliklerine gelen en büyük eleştiri "birkaç köyün dışına çıkmadıkları". Bu doğru olduğu kadar, artık sistemleşmiş bir hal almıştır. Örneğin, I No'lu ABK'ya bağlı bir gerilla birliğinin (şu anda sayısı en az 50) faaliyet alanı, esas olarak üç köyü geçmemiştir. Bu köylerin arası yarımşar saati geçmez. Gerillalar imalı bir şekilde kendi faaliyetlerini; "(...) köyü cevizlik" diye belirtiyorlar. Yani en az 15 kişilik bir gerilla birliği 5 ay içinde birkaç köyü kendine mesken tutuyorsa, faaliyetimizin ne olduğunu varın siz düşünün. Oysa aynı alandaki 7-8 kişilik DS'nin birliği ise, bizim beş yıldır gitmediğimiz yerleri mesken tutmuştur. Üç köyü kendine mesken tutanların, faaliyetlerini "olumlu" değerlendirmeleri de ilginç. Bunların başında AK üyelerimizin bazıları var. GK üyelerimiz var. Çünkü bu köyler gerillaya aktif destek veriyor, güzel yemekler sunuyorlar. Ama, bir saatlik ötedeki köylere nedense girilmiyor. Yıllardır, partiye büyük destek veren köylerimize beş yıldır uğranılmıyor. İlk defa bu yıl, o da planlı olmaktan çok, kışın geç gelmesinden dolayı gezmek zorunluluğu çıktığı için, beş yıldır uğranılmayan köylere uğranıldı. DS ve TDKP'nin sayısal güçlerine göre faaliyetleri ile bizim sayısal gücümüze göre faaliyet alanlarımız karşılaştırıldığında, şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, onlar (özellikle DS) bizden daha fazla alanları dolaşmıştır. Çünkü, bizim GK üyesi komutanlarımız kendilerini fazla yormak istemiyorlar. İyi bir konaklama yeri ve kendilerine iyi davranan üç beş köy bulduklarında o çevrenin dışına çıkmıyorlar.

DS, TDKP ve PKK gibi örgütler gittikleri yerlerde bir eve girip kapanmak yerine köy toplantılarını tercih ediyorlar. Biz ise genelde, bir eve girip yemek sırasında birkaç köylüye konuşma yapıyoruz. Kitleleri harekete geçirme, onlara kollektif bir ruh aşılama, sık sık toplayarak toplantı yapma diye bir pratiğimiz yok. Böyle bir çalışma tarzını "menşevik" ve "sağcı" çalışma tarzı diye nitelerken, hiç de haksızlık yapmıyorum. Köylülere sekte yaklaşan, kitle faaliyetlerini küçümseyen, kitle örgütlenmelerine sert şekilde karşı çıkan ve bunları devrim sonrasına erteleyen bir anlayışın köy parti komitelerini bile, milisten sonra tali bir örgütlenme olarak ele alan, yerel parti örgütlenmesini, ordu örgütlenmesinin karşısına koyarak, "PDA"cı mantık diye suçlayan bir anlayışın TKP (ML) ile uzaktan yakından ilişkisi olamaz. Ve bu denli revizyonist bir anlayışın, Parti tasfiyecisi bir anlayışın, ordu içinde Partiyi hakim kılmaya, bunun yanı sıra kitleleri kazanma, kitleler içinde Parti örgütlerini geliştirme diye bir yaklaşımı ve anlayışı olamaz. 20 yıllık mücadele tarihimizi bir kenara bırakalım, son beş yıllık faaliyetimiz sonucu bile doğru dürüst bir parti organı bu alanda mevcut değildir. Bunun bir tek nedeni var: Parti örgütlenmesiyle ordu örgütlenmesinin karşı karşıya konması ve parti örgütlenmesinin tasfiye edilmesindedir. Sürekli ordunun öne çıkarılıp (gerçekten orduya da doğru bir anlayışla yaklaşsalar, insan

biraz ferahlar, ama, Parti örgütlenmesinin küçümsendiği, Parti faaliyetinin ve örgütlenmesinin ikincil plana atıldığı bir yerde ordu gelişemez. Geçmiş pratiğimiz bunun en iyi kanıtlarından birisidir.) Partinin ikinci plana itilmesi, salt askeri bakış açısının ürünü değil mi?

Tersyüz edilmiş menşevik ve fokocu anlayış sahiplerinin bu anlayışlarına karşı çıkanları, yani Partinin önemli bir kesimini; "alçaklar" ve "II. MK çizgisi" diye niteleme yapanların ne yapmak istediklerini düşünmelerini öneriyorum.

Böyle bir hareket tarzıyla, faaliyet anlayışıyla, böyle bir Parti örgütlenmesi anlayışıyla, böyle bir Parti önderliğinin orduda reddedildiği bir anlayışla ne savaş gelişir, ne düşmana darbe vurulur ne de kitleler kazanılır.

Planlı programlı bir hareket tarzının olmadığı, Parti denetiminden uzak bir orduda (çünkü ordu içindeki parti organları işletilmiyor, işlevlerini yerine getirmelerinin önünde AK tasfiyeci kliği dikilmiştir.), AK üyesi Siyasi Komiserlerimiz ve GK üyelerimizin keyfine göre faaliyet sürdürülüyor. Ve savaşçıların enerjileri bu keyfiliğin kurbanı oluyor. Harekat tarzı bu denli hantal olmasına karşın, utanmadan ve insanların gözünün içine baka baka "hareket halinde olduğumuz için toplantılar yapamıyoruz." diye Partiye yalan söylemekten çekinmiyorlar. Birkaç köyün dışına çıkmayanlar, raporlarında "faaliyetlerimiz olumlu" demeyi komünist parti üyesi olmalarına 'yaraşır' görebiliyorlar.

Ordunun savaştırılmayıp, bazı AK ve GK üyelerimizin keyfi ve devrimci olmayan tavırlarına kurban edildiğine bir örnek olması açısından bir konuyu açıklamakta yarar var. Esasında tek tek konulara girmeyi istemiyorum. Tek tek konularla işin içinden çıkmak pek olası değil. Ancak, bazı konuların açıklanması, okuyucunun TIKKO'nun ne duruma getirildiğini görmesi açısından gerekli olduğuna inanıyorum.

"Ordu savaştırılmıyor, yatırıyor", "randevular peşinde koşturuluyor", "savaş dışı keyfi işlerde kullanılıyor" derken, inanıyorum ki, kırsal alanda uzun süre kalma kademine nail oldukları için övünüp, kırsal alan dışında mücadele eden yoldaşları küçümseyen ve bundan hareketle de kendilerine "en savaşçı", "en programcı" payesi veren bu yoldaşlarımız, kendilerine böyle bir eleştiri geldiği için ayağa kalkacaklardır. "Elde silah dolaşan insanlara nasıl böyle şeyler söylenir!?" Söylenir ve söylenmesi de gerekir. Çünkü, proletaryanın savaşı ne çocuk oyuncuğu ne de bazı kişilerin kendi egolarını tatmin aracıdır. Ne de Partinin verdiği yetkileri kötüye kullanma hakkı vardır!

Gerilla birliklerimiz komutanların "hava" atmalarının kurbanı durumundadır. Bir toplantı yerine bütün birlikler getiriliyor- örneğin kamp yerine, o kadar savaşçı neden toplandı belli değil? Belli olan yan, toplantıya gelen her AK ve bazı GK üyelerimiz, savaşçıları kendi işleri için peşlerinden sürüklemeleri... Ayrıca, toplantıların güvenliği için o kadar savaşçının getirildiğini söylemek de saçmalaktır. Plansız ve programsızlığın ürünü ya da 'hava' atmalarının... Savaşçılar savaşmak için mi yoksa, bazı AK üyelerimizin "hava" atmaları için mi Parti ordu örgütüyor, orası pek belli değil? Partinin ve ordunun zorunlu işleri için bazen birlikler ayrılır. Buna karşı çıkan yok.

Ama, eğer ordunun yarısı bir yerde, amaçsız bir şekilde toplanıyorsa, o ordu savaşıyor demektir. Nitekim, koca bir yaz böylesine boşa geçirildi. Bütün bunlara karşın, sol lafazanlıkla hala sağcılıklar gizlenmeye çalışılıyor. Ve hiç utanmadan da Partide sağcılığı başka yerde arıyorlar. Sağcılık, AK'nın kendi anlayışında yatmaktadır. Bunlar sol lafazanlıklarla, "yeminbillah programcılık"la gizlenemez,- ve bir ay boyunca yatırılıyor. Üstelik bunu bile değerlendirme yoluna, yani askeri ve siyasi olarak eğitim vererek savaşçıları geliştirmeyi bile yapmıyorlar. GK üyesi Komutan ve AK üyesi siyasi komiserlerimizden bazılarının, gerillaları keyfi olarak savaştan alıkoyduklarını yukarıda anlatmıştım.

Bu keyfi ve 'hava' atma olgusuna son bir örnek vereceğim. AK ve Dersim SK üyelerinden bir yoldaş, hasta olmasına karşın, yanına seçme on savaşçıyı alarak dolaşıyor. Nasıl mı, rahatsız olduğu için katırla gerilla faaliyeti sürdürüyor. Diğer on kişilik gerilla birliği de bu "fedakar" ve "çalışkan" yoldaşımızı koruyor. Olayın iç yüzünü bilmeyenler, hasta olmasına karşın, kış ayında bu yoldaşın dolaşmasını fedakarlık ve davaya bağlılık göstergesi olarak sanırlar. Ama hiç de öyle değil. Tam tersi gerilla birliğine ayak bağı olmaktan öte birşey yapmıyor. Üstelik, en seçme on gerillayı da yanına alarak. Oysa bu insanlar başka gerilla birliklerinde eyleme katılabilirlerdi. Ama, şimdi katır üzerinde gezmekte ısrar eden bir SK üyesini korumaktan başka bir görevleri yok. Düşmanla bir çatışma anında ise SK üyesi hasta olmasından dolayı gerilla birliğini imhaya neden olabilir. Çünkü, kaçamayacağı için gerillalar onu korumak zorunda kalacaklar. İşte keyfi ve kendi egoları için on kişilik seçme bir birliği savaş dışında tutmasının en açık bir örneği... İşin diğer bir yönü ise, iyi bir komutanın atıl durumda bırakılması... Gerçekten niyet, faaliyet ve eylem ise, SK üyesinin komutanlığında on kişilik bir birliğin atıl durumda kalmasına karşın, şu anda (uzun süredir atıl durumda, bu da ayrı bir örgütsel tasfiyecilik) atıl durumda kalan komutanın komutanlığında daha iyi faaliyet olurdu ve üstelik salt hava olsun diye gezmezler, eylem için dolaşırlardı ve başarıma şansları da çoktu. Çünkü, bu komutan yoldaşın savaşçı yapısı herkes tarafından biliniyor.

Burada dikkat çekici ayrı bir nokta da; "TİKKO tüzüğü SK üyelerinin komutanlık yapamaz" yönlü demagoji yapımlarına karşın, AK üyesi SK'nun aynı zamanda birliğin komutanı olması. Bunu ileri sürmelerinin nedeni, sözde tüzüğü boşa çıkarmak, tüzüğün bünyemize uymadığını "ispatlamak" ... Oysa tüzüğün hiçbir maddesinde "SK'ler Komutanlık yapamaz" denmiyor. Eğer, "komutan ben değil, birim komutanı var" diye gerekçe getirirse, bu da kıvırtmanın ve gerçek niyetini açığa çıkarmasının bir başka noktasıdır. Çünkü, komutan yardımcıları atıl durumda yatırılırken, daha alt bir komutanın birlik dolaştırması tüzüğe de aykırıdır. Kısacası, bazı savaş ağaları kendi egolarını tatmin etmek için, orduyu resmen savaştırmıyorlar, salt hava olsun diye birkaç köyün içinde dolaşıp duruyorlar. Bu uygulamalar TİKKO tüzüğünü çiğnemektir. Ama buna ne AK ses çıkarır ne de GK. Çünkü hepsinin birbirine ihtiyacı var. Hemen hemen hepsi aynı şeyleri yapıyor.

Bir taraftan yürüyemeyeceksin- rahatsızlığından dolayı-, öbür yandan ise en seçme savaşçıları, savaştırmayıp koltuk değneği olarak kullanacaksın! (Bunları eleştirdiğimiz ve "Dr. Baran özentisi" olarak sıfatlandırdığımız- bu benzetme benim değil, birçok savaşçının ve bazı taraftarımız olan köylülere aittir.-için, 'lord' ve 'şovalyelik' ünvanlarıyla takdis (!) edildi)Diğer yandan ise, DBK üyeleri bir köye gitmek istedikleri zaman "tüzük reddediyor" diyeceksin. Onların çalışmasını kolaylaştırmayacaksın ve sanki başka bir siyasetin elemanlarıymışcasına yaklaşıacaksın... Bir AK üyesi hariç, bütün AK üyeleri. DBK üyelerine yardımcı olmak bir yana, onları dışlamak için ellerinden geleni yapmışlardır. Sözkonusu AK üyesi de aynı şeyleri yapmış, aynı birlikte dolaşan DBK üyesini kovmaktan beter etmiştir. Oysa tüzükte böyle bir şey yok, tersine aynen şunlar var: "*Yerel Parti örgütleriyle ilişki sağlamak ve parti-ordu faaliyetlerinin koordineli yürümesini olanaklı kılmak, siyasi komiserin görevleri arasındadır.*" (TIKKO Tüzüğü, Onikinci Bölümü, İ bendi)

Günübirlik işler, günü birlik hareketler, günü birlik değişen plan ve programlar. Daha doğrusu plansızlığın planı bile yok. Kendiliğindencilik diz boyu. Bürokratism tepeden tırnağa bünyeyi sarmış durumdadır.

Böyle bir yapı da da savaş örgütünün gelişmesi düşünülemez. Savaşmak için gelen gerillalar, böyle bir yönetim altında gönül rahatlığı içinde orduda kalamazlar. Çünkü muhafızlık yapmaya değil, savaşmaya geldiler.

TIKKO GENEL KOMUTANLIĞI AK KLİĞİ TARAFINDAN DEVREDEN ÇIKARILMIŞ DURUMDA

AK sol oportünist kliği "ordu"nun önemi üzerine çokca methiyeler düze gelmiş ve "en orducu" olma payesini de kimseye vermek istememişlerdir. Onların Halk Ordusundan neyi anladıkları net olmadığı gibi, bunun nasıl oluşturulacağı konusunda kafalarının açık olmadığı da bir o kadar açıktır.

"Ordu!", "Ordu!" diye fetvalarda bulunmak, bunun sıkça çığırkanlığını yapmak, onu iyi anlamak anlamına hiç gelmiyor. Ya da silahlı mücadele esas, silahlı mücadele şart demek sadece bir belirlemedir. Önemli olan bunu içeriğini doldurarak ve ülkemiz koşullarında ve her değişen özgül durumda ne gibi taktiklerle böyle bir halk ordusunu yaratacağımızın ortaya konması ve buna uygun hareket edilmesi bir değer taşır.

TKP (ML), İ. Kaypakkaya yoldaştan bu yana Halk Savaşını savunuyor. Ve Parti yazınımızın büyük bölümünü istisnasız bu konu kapsar. Bildirilerimizin önemli bir kesimini bu sorun kapsamıştır ve daha çok kapsayacak ve daha çok yazıp çizeceğiz şüphesiz. Yazmamız da gerekli. Ama, içi boş, güncelle ilişkisi olmayan salt sloganvari bir şekilde yırtıp durmak sadece iyi niyetin ortaya konulmasını ifade edebilir. Ama, sorunun gerçek anlamıyla ortaya konuşunu, sorunun bilimselliğini ve ülke anlamında ne anlama geldiğini, her özgülde ve her değişen koşullarda nasıl bir rota izleneceğini ortaya koymaya yetmez.

Kadroların önemli bir kesiminin "kıra aktarılmasını" savunmakla da ya da aktarmakla da sorun çözülmez ve bugünkü AK'nın bazen sağcı bazen ise

solcu çıkışlarıyla hiç mi hiç çözülmez ve Parti, orduyu halk ordusu haline getiremez.

En yetkin ve önemli bir kesimini kırsal alana, özellikle de ordu içine kaydırılması doğrudur. Ama, bunlar iyi konumlandırılmıyor, yeteneklerine göre görevlendirilmiyorsa ve Ordu içindeki Parti organları Parti ilkelerine göre çalıştırılmıyor ve kollektif bir çalışma tarzı uygulanmıyorsa, yetkin kadro yığınağı bir sonuç vermez. Nitekim bugün, Partimizin sahip olduğu kadro oranına göre yüzdeye vurursak, bugün ordu içindeki kadro oranı yüzde altmışı geçmektedir. Yine, Parti üye oranı da bu kadardır. (Bu sorunu ayrı bir yazıda ele alacağım için geçiyorum)

Asıl konumuza dönersek, TIKKO-GK'ı ordu içinde oynaması gereken fonksiyonu oynayamamaktadır. OPK'dan bu yana GK, kendi altındaki komutanlıklara yazılı bir talimat dahi sunmamıştır. Çünkü, o perspektife sahip değil, kendi görevlerini AK'dan beklemektedir. AK da bundan memnundur.

Ordu komutanlığının kendi alt komutanlıklarına söyleyeceği bir şeyler olmalı. Savaşın gidişatıyla, askeri taktiklerle, düşmanın hareket tarzıyla, buna göre bizim gerilla birliklerimizin nasıl bir taktik izleyecekleriyle ilgili olsun, kışın izlenecek taktik ve buna uygun hazırlıkların neler olması gerektiğiyle ilgili söyleyecekleri bir şeyler olmalı. Çünkü bu organ sıradan bir organ değil, ordunun en üst organıdır. GK'nın bileşeni ise yine Partinin MK'sında yer alan bir çok kadrosu yer almaktadır. Ancak, bugüne kadar (öğrendiğim kadarıyla) GK'dan alt komutanlıklara bir talimat gelmediği gibi, alttan da üste pek bir şey gitmiyor. Kısacası ne üst altı denetliyor, ne de alt üstü, üst kendini denetime sunmazsa, altın da kendisini denetlemesini istemez. Kendiliğindencilik ve bürokrat çalışma tarzı ordunun bütün bünyesini sarmıştır. Alt-üst ilişkilerinden tutun da, savaşçı-komutan, komiser-savaşçı ilişkilerine kadar böyledir.

Ademi merkezîyetçilik; kendiliğindencilik ve merkezîyetçiliğin işletilmemesi anlamına gelmez. Gerilla birliklerini her hareketi her eylemi sıkı şekilde izlemek ve anında yanlışlar üzerine gitmek ve hareket tarzını sürekli kontrol etmek gereklidir. Gerilla birliğinin vuruşu, kitlelerle ilişkisi, düşmana yönelme tarzı, saldırı ve eylem anında geri çekilmesi komutanlığın bilgisi dahilinde olmalıdır. Diğer yandan gerilla birliklerinin raporları düzenli olarak üste gitmeli ve GK bu raporları inceleyerek ona göre tavırlar takınmalıdır. Yapılan her eylemin en geniş şekilde raporları üste gitmeli ve bu raporların içinde savaşçıların da değerlendirmeleri yer almalıdır.

TIKKO GK'ı bunları ne kadar yapıyor? Bunların yapılmadığı çok açık. Yapılanlar ise, ciddi bir değerlendirmeden yoksun, ayak üstü değerlendirmelerin ötesine geçmiyor. Üst, kendi altına ciddi olarak bir rapor sunmaz ve alt komutanlıkların kendisini denetlemesini istemezse, altın da üste rapor vermesi beklenemez. Bürokrat çalışma tarzı içinde boğulan bir yapının da MLM bir çalışma tarzı uygulaması pratiğe yansımaz. Çünkü oportünist çalışma tarzından MLM çalışma tarzı çıkmaz. Çıksa çıksa oportünizm çıkar. Tavuk yumurtasından çıksa çıksa civciv çıkar, deve kuşu değil.

Partinin bugün bünyesini kemiren en önemli hastalık bürokratism ve bu yapıya uygun kendiliğindenciliktir. Bürokratism hastalığı salt ordu içinde yoktur, bütün Parti bünyesinde- başta da MK'de- vardır. Bir numaralı "yemin billahcı İbrahimci" miz; "biz bu tür hastalıkları bilmezdik, sonradan çıktı" demişti, GBMK Olağanüstü I. Toplantısı'nda. Yani, Partinin birliğinden sonra, Konferansçı kanat getirmiş demek istiyor. MLM biliminin nasibini almayan bir beyin ancak böyle düşünebilir. Partinin karşısına 30'a yakın "ajan" şüphesiyle çıkan bir yapı nasıl oluyor da bu tür hastalıkları bilmiyor. Bilmemesi çok doğal, çünkü bu hastalıklar bütün büneyi sarınca ve ona uygun teoriler üretilince, Marksizm değil, oportünizm "Marksizm" olarak savunulabilir. Bolşevik Partisi bile bu tür hastalıklarla sık sık boğuşurken, bazı savaş uzmanlarımız kendilerini bütünüyle bu hastalıklardan "arındırılmış" olarak görmeleri ve "ilk defa" böyle hastalıkları tanınması, Parti örgütüyle ne kadar yakından "İlgilendiğini(!)" de ortaya koymuyor mu? Ayrıca, ordu bünyesinde bu hastalıkların olmaması düşünülemez. Tali de olsa bu hastalıklar her zaman olacaktır. Bu hastalıklara karşı göz yumulduğu ve mücadele edilmediği anda kısa zamanda gövdeyi kapsayacağı bilinmelidir. Çünkü, ordunun zemini buna uygun ve sürekli bu hastalıkları üretecek bir zemine sahiptir. Parti bu nedenle ordu içinde ideolojik mücadeleyi ciddiye almak ve bu doğrultudaki eğitimi sıklaştırmak zorundadır. En yakın örneği ÇKP'dir. Mao'nun yazıları incelendiğinde, bu tür zaafılara karşı etkin bir mücadele edildiğini görürüz. Buna karşın bile, Çin Kızıl Ordusu'ndaki hastalıklar bitmemiştir ve bitmez de. Sınıfların olduğu bir yerde burjuva hastalıkların, halk ordusu bir yana KP içinde bittiğini ya da olmadığını söylemek MLM biliminin yanından bile geçmemektir. Gerçi, bir numaralı savaş uzmanı yoldaşımızın beyni, bir gerilla birliğinin hareket tarzı dışına çıkmadığı için (bunu bile kavramamıştır) böylesine idealistçe gaflar yapması çok doğal karşılanmalıdır. Doğal olmayan şey, böylesi idealist beyinlerin, idealizme karşı savaşıyor gözükmesidir...

GK'nın bürokratismi atamalardan da kaynaklanıyor. AK'nın atamaları yanlı ve klikçi bir atamaydı. Bugün bu daha net olarak ortaya çıkmıştır. Atamalarda dikkat aldığı nokta, komutanların iyi savaşçı olmasından öte, belli bir kliğin adamları olması öne çıkmıştır. Gelineen süreçte bunun gizlenecek bir yanı kalmamıştır. Diğer yandan ise, atamalarda komutanların (GK üyeleri için) siyasi yönüne hiç dikkat edilmemiştir. Oysa, GK ordunun en üst organıdır ve Parti atamalarda bunu dikkat etmek zorundadır. Ordunun beyni gelişmeye açık değilse, askeri gelişmeleri takip edemiyorsa, alta anında taktikler sunamıyorsa, o orduda gelişme değil gerileme olur.

GK'nın bugünkü yapısıyla da orduya önderlik etmesi, bütün birlikleri savaş içine sokması pek olası değil, öncelikle anlayışlar değişmelidir. Bürokratism hastalığı atılmalı ve kendisinin ordu önderliği olduğunun bilincine varmalıdır.

AK, OPK'dan bu yana GK'yı devreden çıkarmıştır. Örneğin Askeri Bülten (*) çıkarma görevi tüzük gereği de Genel Komutanlığın olmasına karşın, AK kendisi çıkarmıştır. Oysa parti komutanlığı öne çıkarma

anlayışla hareket etmiştir. Çünkü ordu partimizin yan örgütüdür. Örgütün kendi tüzüğüne uygun işleyişi olmalıdır. AK, bunları görmezden gelerek, ordunun da yapacağı işleri kendisi üstlenmiş durumda. Bu ordu tasfiyecilidir. Sorun niyet sorunu değil, niyete yol gösteren siyasettir. Nasıl bir siyasal anlayışa sahip olursan, pratikte siyasete genellikle uygunluk arzeder.

GK'nın kendi iç bünyesine yönelik talimat ve genelgesi olmadığı gibi, halka yönelik bildirimleri de çıkmamıştır.

Ocak '94

DİPNOTLAR:

orj. 17.sf: Eğer Artvin'de asgari düzeyde de olsa bir Parti örgütlülüğü olsaydı, bu denli ağır darbeler yemez, bütünüyle imha olmaz ve gerilla birliğimiz -iki yıldır- orada tutunabilirdi. AK solculuğu, Parti örgütlülüğünün önemini kavrayabilmiş değildir.)

orj. 22. sf: I Nolu ABK ... Mıntika savaşı toplantısının tutanağı vardır. Bu toplantıya ben de dahil bir SB üyesi daha katıldı. Bu toplantı tutanağı bütün Partiye kesinlikle dağıtılmalıdır. Bu toplantıda savaşılar Partiyi yargılamıştır. Bu birliğin Siyasi Komiseri, -AK üyesi- OPK'dan bu yana hiç bir eleştiri-özeleştiri toplantısı yapmadığı, savaşılara "kurşun sıkırım" demeden tutun da, değişik despotça baskılar, halktan insanları tokatlamaları, özel muhafızlarla gezmesi, savaşılara yönelik hiçbir siyasi eğitimi vermemesi, kendi organındaki Parti üyelerini organlaştıran toplantı yapmaması, Parti organı işletilmediği için tam bir burjuva şefi gibi hareket etmesi, aynı birliğin GK üyesi komutanı ise, bürokrat, despot, savaşıları korkutması, küfür etmesi, en meşhur ve olağan sözlerinden biri olan "kafana kurşun sıkırım"ı sürekli bir tehdit unsuru olarak kullanması vs...

orj. 38. sf: Burda şunu da belirtmekte yarar var, AK sekreteri, "SB üyeleri köylere gitmekten korkuyor" diyor, AK sekreteri. (bak, AK II. Toplantı Raporu) Buna yanıt vermeye bile gerek yok. Bu, AK sekreterinin apolitik niteliğinin ortaya koyması açısından üzerinde konuşulması gereken bir nokta. Oysa, SB üyeleri, beş yıldır gerillalarımızın uğramadığı köylere gitmeyi zorladı ve onlar sayesinde o köylere girildi. Ve şimdi gerillalarımız bu girilmeyen köyleri mesken tutmuş durumda. Bu olumlu bir gelişme. "Köylere girmekten korkan SB üyeleri" Köylerde toplantı yapmayı unutan AK üyelerine toplantının nasıl yapılacağını, bunu birçok köyde pratiğe geçirerek gösterdiler. Ayrıca SB'nin faaliyeti köyleri gezmek de değil. Eğer MK önelerine öyle bir görev koymuş olsaydı, onu "savaş uzmanlarımızdan" çok daha iyi yapacakları da bilinen bir gerçek. Nitekim benim bir aylık köy dolaşmalarım ve köy toplantılarım bunu göstermiştir. AK sekreteri, asli görev alanında acaba kaç köy toplantısı yaptı, üstelik yıllardır bu alanda olmasına karşılık? Partinin en önemli eksikliği köy toplantılarını yapmaması değil mi?

Kısa da olsa, burada "korku" ile ilgili kısa bir açıklamada bulunmayı kendimi zorunlu hissediyorum. Çünkü bu sorun, bazı "korkusuz kahramanlarımızın" ağzında kendi basitliklerini gizlemenin bir perdesi haline getirildi. Kendileri dışında herkesi 'korkak', 'mücadele kaçkını' vb. şekilde sıfatları yakıştırmaktan çekinmeyen ve siyasal yaklaşımdan uzak bu tür pespaye küçük burjuva silahları(!) "ideolojik mücadele(!)" aracı yapan ve bu yaklaşımlar içine girenleri kurtarmaya yetmez. Belki, sorunlara siyasal yaklaşmayanlar için kısa süreli bir "kurtarıcı" aracı görevini görebilir, hepsi o kadar!

Yoldaşlarımız bu pespaye silahları adeta bir siyasal çizi haline getirmişlerdir. Ben de dahil diğer SB üyesi de beş, altı -seçme değil- kişiyle köylere giderken, korkusuz AK üyelerimiz, TIKKO Genel Komutanlığı'na kendileri için özel koruma altına alma kararı çıkartmışlardır. Korkusuzluğun bu kadarı da görülmemiş(!) doğrusu. Parti Genel Sekreteri ve Parti Genel Sekreter Yardımcısı hasta ve yeni gerillalarla birlikte kalmaktan şikayetçi olmazken, tersine güvenlik nöbetine ve bazı kolektif yaşamın işlerinden uzak tutulan -hasta oldukları için- geril-

lalarla köye gitmeyi tercih ettiği için mi "korkuyor" oluyoruz? Ama, PKK'nın durumunu bahane ederek en seçme savaşçıları yanına muhafız olarak almadan köye gitmeyen aslan yoldaşlarımız ise hiç mi hiç korkmuyorlar(!?). Tanrı bizi bu tür korkusuz evlatlardan korusun!

PKK ile aramızdaki ilişkilerin bozulduğunda ise meşhur korkusuz yoldaşlarımızın eli ayakları birbirine karıştı. O güne kadar eylem yapmayı unutup, tesadüf bu ya o gün eylem kararı almışlardı. Yine tesadüf bu ya, PKK da tam o sırada Partiye yönelmek istedi. Bunun üzerine üst düzey komutan ve AK üyelerimiz kendilerini özel koruma altına aldılar ve ordunun saldırı faaliyetini erteleyip, savunmaya çekildiler. Ne zaman ki, PKK biraz gevşedi, onlarda kısmen de olsa rahatladılar, ama hâlâ PKK korkusu nedeniyle özel korumayla hem de kendilerine isim isim tahsis edilmiş savaşçılarla... Ama SB üyelerini "koruma" altına almaya gerek duymadılar. SB üyelerinin de böyle bir istemleri olmadı. İşte Parti önderliğini koruma anlayışı! İşte en "korkusuz" kahramanlarımızın hali ve korkusuzlukları! Kendi içinizde gizlediğiniz pespayeliği başkasına yüklemeyin. Ve bu küçük burjuva darlıklar, utanmazlık perdesine bürünerek, şehirlerde mücadele veren PÜ'leri ve kadroları "korkaklıkla" suçlarlar! Artık bırakın bu tür küçülmeleri de, az da olsa, komünist alçak gönüllülük denen insani erdemin yanından geçin diyorum.

(*) Bu yazı yazıldıktan sonra GK, "TİKKO BÜLTENİ" çıkardı. İçinde doğru yaklaşımlar olmasına karşın ve bu doğru anlayışlar AK'nın perspektifi ile çelişmesine karşın, hâlâ "gece-gündüz" eylemini tartışması ve hâlâ gündüz eylem yapılmaz anlayışını savunanlar varmış gibi ortaya koyması yanlıştır.

Tüm partiye çağrı

Yoldaşlar, 11 Ocak '94 tarihinde yapmış olduğu toplantısında, 28 Aralık '93 tarihli S.İ imzasıyla "AK II. TOPLANTISINA EK" diye organımıza verilen LORDLAR KAMARASI ve ŞOVALYELERİ" başlıklı yazı değerlendirilip şu kararlara varılmıştır.

KARAR 12:

Bu yazı, Konferans kararları ayaklar altına alınarak ve hile yolu ile sansürden geçirilerek daha doğrusu geçirildiği sanılarak (oysaki sansür OPK'nın iradesindedir) tüm parti hukuku ayaklar altına alınarak yayınlanmıştır.

Yazının esası bir hizip faaliyeti ve komplo tezgahlama amacı yüklü olup, bütünüyle küçük burjuva oportünizminin ideolojik-siyasi mücadeleden kaçındığı ve bütün hasımlarına siyasi-ideolojik cepheden değil de, çeşitli oyunlar tezgahlayarak saldırıya geçmesidir.

Üslubu ve yaklaşımı ile bir MK üyesi konumuyla hiç bağdaşmayan ve önderlik vasfına uygun olmayan bir durumda olduğu gibi, kariyerizmin büyük sıkıntıları içindedir.

Ayrıca yazısında örgüt illegalitesini hiçe sayarak, organ sekreterini ve çeşitli organ üyelerini, yakalanan yoldaşların durumunu deşifre ederek bilinçli bir faaliyetle suç işlemektedir.

Hiçbir maddi gerekçelere dayanmadan PÜ'lerini "dalkavuk", "sefiller", "zavallılar", "eti yolunmuş kemik parçalarıyla meşgul olan bu sefiller", "zayıf karakterliler", "harem ağaları", vs vs. gibi niteleme ve ithamlarla, önderlik görevini yaptığını sanan bu yazı sahibinin bu durumu da suç içerdiği gibi tümüyle ciddiyetten uzak ve bir devrimci tavrından dahi yoksundur.

Bu durumuyla burjuva politikacılar gibi bir yaklaşım içine girerek, Komünist Parti sıfatını da ayaklar altına almıştır.

Bu aynı zamanda yazı sahibi hakkında suç duyurusu olarak geçmeli ve ilk elden idari tedbir alınmalı (konumu dondurulmalı) ve soruşturma açılmalıdır.

Ayrıca bu yazının yayınlanmasında haberi olan AK sekreteri hakkında da aynı işlem yapılmalıdır. (AK Sekreterinin onayı olduğunu da belirtmiştir.)

KARAR 13:

Yazıda iddia edilen şeyler, OPK kararına bağlı kalınarak Parti Hukuku işletilmeli ve bu olaylar bütün yönleriyle partiye açılmalıdır. Ayrıca yazıda "kanıtlayacağım" dediği, MK içindeki olaylar kanıtlanmadığı durumda, iddia edilen suç kapsamında bu iddia sahibi yargılanmalıdır. Kanıtlandığı takdirde, suç işleyenler aynı biçimde yargılanmalıdır.

Ayrıca bu iddialar gerçeklik kazandığı durumda, tüm OPK delegeleri bu suçları gizlediğinden ve bu suç sahiplerini tekrar MK'sına ve yönetici organlara seçerek, bu suça onay verdiklerinden dolayı yargılanmalıdırlar. Ayrıca MK'si tez elden olağanüstü toplanarak, bu durumu sonuçlandırmalıdır.

KARAR 14:

Bu yazıya ilişkin alınan 12 ve 13 No'lu kararlar en acil yoldan SB'ya iletilmelidir.

Bunu takiben, AK sekreteri organımıza bir yazı yazarak, aldığımız kararları "tekrar gözden geçirmemizi" AK üyeleri soruşturma istemekle "baltayı ayağımıza vurduğumuz"u ve saflarımızı belirlememiz çağrısını da içeren tehdit ve gözdağı ile söz de bir "parti kurtarıcılığı" edasıyla tepeden başlatılarak yapılan disiplinsizlik ve parti tanımazlığın tarafımızdan onanması istenmiştir. Organımız bu yazıyı ele alıp değerlendirmiş ve aşağıda aldığı kararı tüm partiye çağrı şeklinde iletmeyi uygun görmüştür:

AK sekreteri imzalı bu yazı da, esas olarak bir önceki (Sİ imzalı) yazıdaki gibi, parti işlerliğini ve OPK kararlarını hiçe sayan ve kendi kişisel veya grupsal çıkarlarını parti çıkarları önüne geçirerek içine girdikleri hizipçi faaliyetin somut göstergesidir. Bu durum partinin irade ve eylem birliğini bozmakta ve partiyi yeni bölünmeyle karşı karşıya getirmektedir. Partinin bugün içinde bulunduğu bu bunalımı aşması ve siyasi arenadaki yerini koruyabilmesi, sınıfın ve devrimin menfaatine olup, parti bu gidişata sessiz kalmamalıdır. Çünkü bu durumda sessiz kalmak ve gerekli müdahaleyi yapmamak, partinin parçalanmasına katılmak demek olduğu gibi, partinin kendi iradesi olarak ortaya çıkan OPK'nı da tanımaması demektir. Bu iradeyi hiç kimsenin, veya hiç bir grubun parti adına partiden bağımsız olarak kendi kişisel hesapları ve kariyerist emelleri için kullanmaya hakkı yoktur. Eğer bir sorgulama olacaksa, bunu parti, parti ve sınıf çıkarları için kendisi yapmalıdır. Çünkü OPK'da ortaya çıkan irade parti iradesidir ve onu bozacak veya alaşağı edecek olan yine partinin kendisidir. Bunu ne parti adına MK ne de başka bir organın yapma hakkı yoktur.

Gelinen bu süreçte MK'nın, boyutlanan bu sorunları çözebilmesi olanaklı değildir. Bunun önündeki en önemli sorun, grupçu ve kariyerist emellerin MK'da belirleyici bir yönelimi teşkil ediyor olmasıdır. Bundan dolayı, bugünden, MK'nın yetkisi dahilinde olmayan sorunları, parti iradesine meydan okuyarak değiştirme yönünde girişimde bulunan MK

üyelerinin bu tavrı (bunun için, Sİ'nin tüm partiye sunduğu ve NT'nin organımıza gönderdiği yazılar irdelenmelidir) MK tarafından mahkum edilip, bu disiplinsizlik karşısında gerekli tavrı takınmadığı durumda, OPK kararları dışına çıkan bu durumuyla MK'nın meşruluğu kalmayacaktır.

MK'nın bunu yapabilecei kanısında değiliz ve sorunun esas olarak partiye sunularak halledilmesi gerekmektedir.

Organımız, merkezi OPK gündemine alınan ve tartışılarak bir sonuca bağlanan kararın (Kararın doğruluğu yanlışlığı-cezanın denk olup olmadığı ayrı bir tartışma konusu ve bu ancak parti iradesiyle ortaya çıkarılabilir.) OPK'nın yetkisi dahilinde olduğunu ve bunu MK'nın kendi başına değiştirme yetkisinin olmadığı, değiştirmeye giriştiği böylesi bir durumda da MK'nın meşruluğu sözkonusu olamayacağı, çünkü, Parti iradesi olan OPK ancak parti iradesiyle meşruluğunu geliştirebilir anlayışındadır. MK'nın bu süreçte OPK kararlarını hiçe sayarak, bir yargılama yapma yetkisi de yoktur. Çünkü bu OPK'da karar altına alınmıştır ve OPK'da "burası parti iradesini temsil etmiyor" tartışamayız ya da "tanımayalım" şeklinde hiçbir üye görüş belirtmediği halde, bunun üzerinden 7-8 ay gibi bir süre geçmeden, her şeyi bir çırpıda reddederek, "parti iradesi" diye bas-bas bağlamak, gerçekte, "parti iradesini" kendi kişisel emellerine alet etme girişiminden başka bir şey değildir.

Mücadelenin siyasi-ideolojik cephede değil de, esası küçük-burjuvazinin mücadele yöntemi olan ayak kaydırma, ekarte etme şeklinde kişisel hesaplaşmalar düzeyinde ele alınması, parti açısından en önemli tehlikelerden biridir. Bu durum, parti güçlerinin birlik sorunu ve onun ideolojik-siyasi temelde sürdürülmesi önünde en önemli engeldir. Birlik süreciyle başlayıp, parti içinde devam ede gelen grupçluk, güvensizlik vb. türünden güçlü eğilimleri tümüyle atmasa da, asgari düzeye indirilmesi, partimizi en anlamlısından bir iki çizgi mücadelesini bünyesinde yaşaması zorunludur. Sürekli varolacak olan iki çizgi mücadelesinin eleğinde, bunun daha canlı yaşandığı bir süreç olarak kongre tartışmalarının başlatılması gerekmektedir. Bu ideolojik-siyasi saflaşmayı da yaratacak ve bir bölünme olacaksa bu vesileyle olması en doğru olandır. Bunun da öncesinde bölge düzeyinde tüm PÜ'lerin katılacağı toplantı yapılarak, bu durum tartışılmalıdır.

NE YAPILMALI?

1) MK'nın yapması gereken, olağan genel toplantısı, olağanüstü toplantı şeklinde salt bu sorunlara özgü toplanmalı. Sorunları tüm yönleriyle partiye açılması faaliyetini örgütlemelidir.

2) OPK'da gizli oturum şeklinde yapılan toplantı ve tartışılan sorunlar tüm yönleriyle partiye açılmalıdır.

3) SB bunu en kısa zamanda partiye açarak parti iradesi, sonucu değerlendirmeli ve sonuca varılmalıdır.

4) Parti, OPK iradesini çiğneyen ve disiplinsizlik yapan üyelere hesap sormalıdır.

5) OPK kararlarına bağlı kalarak kongre tartışma süreci başlatılmalıdır.

6) Kongre tartışmalarını örgütleyecek bir komisyon parti iradesiyle oluşturulmalı ve kongre süreci boyunca bu komisyon görev yapmalıdır.

7) Bölgesel düzeyde tüm partililerin katılacağı toplantı en kısa süreçte gerçekleştirilmelidir.

5 Mart '94

**II NOLU MINTIKA OPO
II. OLAĞANÜSTÜ TOPLANTISI KARARIDIR**

I No'lu Alt Bölge Komutanlığı'na Bağlı II No'lu Mıntıka Ordu Parti Organı

*Ve bu sorun,
basında çıktıktan
sonra, bana soru
soran parti
üyelerine, basının
yazdığı doğru
mudur sorusuna
ben yalan
konuşmam, yalan
konuşmak isteyen
varsa hodri
meydan. Yalan
konuşan üyenin de
bence üyeliği
tartışılabilir. Ben
bir üyeden suçun
saklanmasını
isteyemem. Veya
yalan konuşmam.
Basında çıkmasa
açmayacak
mıydık? Elbette
açılacaktı.*

Sekreter yoldaş,

Organ sekreteri kanalıyla düşüncelerimin organda okunmasını talep ediyorum. Yazımın organınızda okunmasını istememin gerekçesi ise, benim (NT) ve AK üyesi (EN) yoldaş hakkında suç duyurusu yazınizi okuduktan sonra gerekli açıklama yapma ihtiyacını duymuş olmamdır. Aslında sekreter yoldaştan talebim, organını toplayıp, kendimin de denetleyici olarak katılmak istiyordum. Yalnız, sizlerin yer değiştirmesi, benim sizin birliğe gelmemi objektif olarak engellemiş oldu. Sizinle tekrar görüşmem için bu alanda beklemem zaman kaybına neden olacağından dolayı düşüncelerimi yazılı olarak aktarıyorum.

Suç duyuruınıza neden olan gerekçelerim yeterli açıklanması olmadığı için, sizlerin haklı olarak suç duyurusunda bulunmanıza neden olmuştur.

Ancak, olay bildiğiniz gibi değildir yoldaşlar. Benim öncelikle sizlere önerim, AK'nun raporunda yer alan suçla (Eroin) ilgili alınan karar maddesini daha iyi okumanız, AK'nun II. toplantısında organın gündemine giren Eroin işinin neden gündeme tekrar girdiğidir. OPK sonrası, OPK'da eroinden alınması gereken paranın alınmaması için karar olmasına rağmen, (irade/para) resmi olmayan kararlar olmasına rağmen, OPK sonrası AK'nun II. toplantısı süreci içinde bir SB üyesi (TN) bir AK üyesi (EN) eroin mafyası ile ilişkiler (OPK'da ilişkiler yasaklanmıştı.) kesinlikle kurulmayacaktı. Durum bu iken, nedense iki MK üyesi ilişkilerini sürdürüyorlar. Durum öyle bir aşamaya geliyor ki, bir SB üyesi (TN) bir AK üyesi (EN) hakkında MK'ya suç duyurusunda bulu-

narak yazının başlığı şöyledir. (T)'in yazısına cevap veren (E)'de bir yazı ile sorunun partiye açılmasını istemişti. Daha sonra sorunun MK'da kalmasını bana ileterek, ben (EN)'nin düşüncesini SB'nun toplantısında iletmişim. (T) ve (E)'in birbirini suçlayan yazıları SB'nun II. Toplantı tutanaklarında mevcuttur. İnanmıyorsanız SB'ya yazılı olarak başvurup, yazıları alın. Bu sizlerin üyelik hakkınızdır. Eroin ticareti yapılıp yapılmadığı yönünde kuşkunuz varsa, kuşkunuzu neden bir parti üyesi olarak SB'dan durumu öğrenmek istemiyorsunuz. Bu hakkınızı kimse elinizden alamaz. Bu konuda tüzükte gerekli hükümler konulmuştur. Neden giriş böyle yaptım. Nedeni şudur: OPK'nın kararlarında yer almayan eroin ticareti, bugün nedense OPK'nın kararı imiş gibi yansıtılmaya çalışılıyor. Gerçek OPK'nın bu suçu partiden gizleme hakkı olmamasına rağmen, parti iradesine saygısızlık yaparak suçun gizlenmesi yönünde karar çıkaran OPK delegeleri suç işleyerek bu yetkiyi kimden aldıkları sorulmalıdır. İkinci olarak, eroin mafyası, eğer suçlarını alt konferanslarda açıklasaydılar. Bu şahıslar (TN, EN, HH) (B, M) tekrar delege olarak konferansa gelemecekleri gibi, PÜ'likleri dahi ellerinden alırdı. Peki, soruyorum sizlere, eroin ticareti yapılır diye TKP(ML) programının hangi maddesinde böyle bir hüküm var?

Ayrıca, alt konferanslarda hangi üye bu suçun saklanması için gelen delegelere irade verdi ki, bugün suçun açıklanmasını isteyen parti üyelerine "irade" çiğnendi, disiplinsizlik yapıldı diyerek suç duyurusunda bulunuluyor? Hayır yoldaşlar. Ne disiplinsizlik sözkonusu ne de OPK iradesi çiğnendi. Sadece ve sadece OPK delegelerinin sahtekarlığı, yapılan disiplinsizlik ve çiğnenen iradenin (parti iradesi) hesabı verilmek istendi. Parti suçu işleyen partililer, suçlarını partiden gizleyemezler. Şayet suç bir parti üyesi tarafından açıklanmak isteniyorsa, açıklanmasına ambargo koyanlar tüzük karşısında suçlu duruma düşerler.

Ben bir AK ve SB üyesi olarak OPK'da suçun, partiden gizlenmesi yönünde, böyle bir hakkım olmasına rağmen, suçun gizlenmesi için oy verdiğim için suç işlemişim. Neden suç işledim. İster inanın, ister inanmayın, OPK'da isteseydim eroine bulaşmış (TN, HH, EN) üyelerin üyelikleri kesin giderdi. O zaman da, bundan adım gibi eminim ki, OPK'da parti Konferansı-DABK'çı olarak tekrar ikiye bölünecekti. OPK'nın atmosferi buydu. Benim açımdan ve sürekli savunduğum ve uyguladığım mantık parti çıkarlarını o kesitte neyi emrediyorsa ona uygun taktikle sorunların üzerine gitmektir. OPK'da bu taktik doğru muydu, partinin birliği için gerekliydi. Kim kazandı, bence parti kazandı. Durum bu iken, sözüm ona (disiplinsizlik ve irade)yi ne ben çiğnedim ne diğer AK üyeleri. OPK sonrası tekrar organların gündemine sokan (TN) ve (EN)'dir. Sorun tekrar ele alınmasında, AK raporunda ve tutanaklarında özeleştiri verdim. Özeleştirim gerekçesi ise sözkonusu eroin işinin II. bir sefer gündeme sokulması ve bu suçun ikinci bir sefer partiden gizlenmek veya gizlenmesi yönünde karar çıkarmak, ikinci defa suç işlemek olacağı için bu aşamadan sonra suçun (OPK'daki gizli tutanakla) birlikte partiye açılmasını istemişim. Ve bu sorun, basında çıktıktan sonra, bana soru soran parti üyelerine, basının yazdığı doğru mudur sorusuna ben yalan konuşmam, yalan konuşmak isteyen varsa hodri meydan.

Yalan konuşan üyenin de bence üyeliği tartışılabilir. Ben bir üyeden suçun saklanmasını isteyemem. Veya yalan konuşmam. Basında çıkmasa açmıyacak mıydık? Elbette açılacaktı. Biz bunu AK'nun raporuna koyduk. Her AK üyesi de çalıştığı organlarda yazılı ve sözlü olarak açabileceği gibi bir bildiri ile bu durumu partiye açabilir. Çünkü bir cinayet işlenmiştir. Hiçbir irade suçun açılmasını isteyen bir üyenin hakkına tecavüz ederek, üyenin düşüncelerine zincir vuramaz. TKP(ML) MK'nın da buna hakkı yoktur... Vardır diyenler bir adım ileri çıksınlar. TKP(ML) MK'si mafyanın MK'sı değil. Hiç kimse TKP(ML) MK'na böyle bir yetki vermemiştir.

Bence tüzük gereği yargılanması gerekenler suçun saklanmasına imza atanlar ve bu suçun açıklanması önünde, parti iradesi diyerek iradeye saygısızlık yapanlar yargılanmalıdır. Elbette yargılanacaklar. Çünkü, OPK'nın suçu saklayan kararı, parti iradesi değil, bu anlamda resmi olmadığı gibi, ben sözkonusu suçun parti iradesi olarak yutturulmaya çalışılan iradeyi tanımıyorum. Kim tanıyacaksın diyorsa, tüzükle karşıma çıksın. Az çok tüzük maddelerini ben de okudum. Kim diyorsa OPK kararının OPK'nın kamuoyuna açıkladığı kararlarla ortaya çıksın. OPK'nın kararı değil, hatta OPK'nın tutanaklarından ayrı olarak özel bir tutanak tutularak suç saklanmıştır ve şu konuşulmuştur. OPK tutanaklarına geçmesin, olur ki duyulursa (Çünkü YD'da konuşuluyormuş: parti MK'sinin yalanlaması yönünde gizli tutanakta konuşulmuştur. Ve bu özel tutanak OPK sonrası bir buçuk ay sonra kaybedilmiştir(!)

Askeri komisyonun raporu, organ üyeleri tarafından onaylanmasına rağmen, SB'nun raporu ve genelgeleri partiye bugüne kadar yayınlanmamasının gerekçesi ne olabilir? Böyle bir hakkı olmadığı halde, yayınlanmaması açıktır. Çünkü, AK'nun raporu sözkonusu şahısların sonu olacaktı. Ama yine sonları olacak. Yanınızdaki bayımızın (HH) raporu geciktirmesi bir şey değiştirmeyecek. (HH) zaman kazanmak istiyor. Bu durumdan paçayı (ucuzdan) kurtarmak için, grupçuluğu körüklemektedir. Çünkü başına gelecek herhangi bir durumda, tavır alarak partiyi bölmek isteyecektir. Ama nafile, herkes yerlerini belirlemede özgürdür. Suçludan yana tavır alanlar varsa bir an önce almalıdır. Korkum yok. Var gücümle bu suçun üzerine gideceğim. Hatta MK toplantısından sonra bu suçu bildiri ile başına dahi (özeleştiri yaparak) göndereceğim. Hangi irade bana izin vermeyecek onu görmek isterim.

MAFYA ÇETESİNİN KURULDUĞU TARİH VE KAPATILDIĞI TARİH..

Üzülerek söylüyorum. Gerçi benim haklarımda dedikodularla özellikle birlik öncesi ve sonrası yapılan dedikodular (konferansçı kesimdeki parti üyelerinde belirlemek için bu cümleyi kullanıyorum. Sizlere konferansçı kesimdeki üyeler olarak bakmıyorum) sonucu benimle ilgili düşüncelerini az çok tahmin ediyorum. Kendime ilişkin şunu söyleyeceğim. Ben hiçbir organda veya her gün bir yerde ne yalan konuştum ne de düşüncelerimi gizledim. İnanmak veya inanmamak sizlere aittir. Tarih herşeye rağmen yazıyor ve yazacaktır.

Onun için bu mafya çetesinin üyeleri konferansçı kanat içinde (birlik öncesi) örgütlendiği için, ister istemez o kesimden gelen üye yoldaşların canını sıkacaktır. Ben şunu açık söyleyeyim. Sizin durumunuzda ben olsaydım, benim önderliğimin bu kadar alçaklığını duyduğumda bir çok etkisi geçirmem mümkün olabilirdi. Sizlerin neden soruna biraz taraflı yaklaştığınızı saygıyla karşılıyorum. Ancak, konferansçı (suç işleyenleri hariç) kesimden gelen PÜ'ler ne suçludur ne de güvenim sarsılır.

Birlik öncesi: Yıl '89'dur. Konferansçı kanadın MK-SB'da yer alan (T, E, HH, B, M) bu şahıslar tarafından örgütlenmesi yapılmasına rağmen o zamanki MK'dan dahi gizli tutuyorlar.

Bu şebeke, Birlik Komisyonları'nda dahi bu suçlarını birlik komisyonunda yer alan DABK kanadından gelen temsilcilerden de gizliyorlar. Hani, birlik bültenlerinde samimiyet güven olacaktı? Neden gizlendi?

Birlik Komisyonu'nda gündeme gelseydi, birlik olmazdı yoldaşlar. Ya da bizler durumu konferansçı kanadın diğer üyelerine bildirir yargılanmalarını ister, sizlerin kararı üzerine birlik görüşmelerine yeniden başlardık. O zaman söyleseydi. Sizler bu alçakları ne yapacaktınız?Söyler misiniz?

Birlik Komisyonlarında açıklanmayan GBMK'de yine açıklanmıyor. Hatta SB toplantısında yine açıklanmıyor. Tesadüfen bir SB üyesinin görev gereği (92-93) YD'na çıkması sonucu şebekenin elemanlarından biri yoldaşa durumu açıklıyor. Yoldaş SB'nun II. Toplantısı'nda sorunu açıyor. SB suçun gizlenmesi için SB da karar çıkarıyor. En son SB üyesinin konferans süresi içinde yakalanmasını ve cezaevinden OPK'ya gönderdiği mektupla gündeme getiriyor.

En az 3 yıl eroin ticareti yapan bu şebeke elemanları, elde ettikleri gelirleri ne yaptılar?Birlik komisyonları toplantısında eroin şebekesi beş kuruluş paralarının olmadığını söylemişti. Birlik sonrası bizler, silah alınması için 3 milyar para teslim ettik. Peki bu şebeke üyelerinin eroin parasını bir tarafa bırakalım, örgütün kendi gelirini ne yaptılar. Yediler, adiler. Veya bir yerlere yatırım yaptılar.

Peki MK içinde örgütlenen SB'nun partiye danışmadan bırakalım eroin ticaretini yapmasını, tuvalete dahi gidemez. Ama soytarılardan oluşan SB zerre kadar onur haysiyet sahibi olmayan bu bayların neler yapabileceğini varın siz düşünün. Şebekenin kısa tarihi budur. Eğer istiyorsanız organımızda gerekli açıklamaları yapabilirim.

Organınıza önerim, şu maddelere cevap verilmesini istiyorum:

1) OPK tutanaklarına geçmeyen, OPK'nun kararları ile birlikte kararlarda yansıtılmayan OPK'nın kararı imiş gibi eroin işinin partiden ve parti kitlesinden, devrimci kamuyoundan saklanacak diye OPK kararlarında var mı? Cevap istiyorum yoldaşlar.

2) Nasıl oluyor da OPK'nın resmi kararı olmuş? Siz PÜ'ler OPK'ya böyle bir irade verdiniz mi? Cevap verin yoldaşlar.

3) OPK'da saklanmaya çalışılan suç, o sürede YD'da kahvehanelerde konuşuluyordu. Buna rağmen OPK delegeleri neden saklansın dediler? Cevap verin yoldaşlar.

4) OPK'da iki delege partiden saklanmasının suç olduğunu buna rağmen

men OPK'nun gündeminde saklanması için neden özel tutanak tutuldu? Ve bu tutanak neden kayboldu?

5) OPK'da neden oy verdim? Bilinçli olarak suç işlememe neden olan durum neydi? DABK'çuların ellerine fırsat geçti. Konferansçı (böyle konuşmak zorundayım, yanlış anlamayın) kesimden gelen bazı delegelerin tasfiye yapmak için bu fırsatı kullandılar demagojisine yer vermemek içindi. Bu tavrımız karşısında suça bulaşmayan (Konferans) bir delege şunları söylemişti: "Ben inanıyorum ki partide grupçuluk esas tehlike değil." Cevap verin yoldaşlar.

6) Bu tavrı sonucu OPK'da birlik sağlandı. Cevap verin yoldaşlar.

7) OPK sonrası, parti sekreterine teslim edilen eroin tutanağı, OPK'dan 1.5 ay sonra tutanak kaybedildi. Cevap verin yoldaşlar.

8) OPK'nun (resmi olmayan kararı) OPK tutanaklarında yer almadığı (alsa da resmi görmüyorum) Bu eroin işi ile bağlantısı olanlarla ilişkiler kesilecek sözkonusu para dahi alınmayacaktı. Bu karar OPK sonrası (TN) ve (EN) tarafından neden çiğnendi? Cevap...

9) Ve tekrar partinin gündemine girdiğinde, ikinci bir defa saklanmasını kim ne hakla karar altına alacak? Disiplinsizlikler yapılmışsa (TN) ve (EN) yapmıştır. Cevap verin yoldaşlar?

10) Sözümlerine ona "karar" SB üyesi (TN) ve AK üyesi (EN) tarafından neden çiğnendi? Aynı çeteyle neden ilişkiler sürdürüldü? Sorunun tekrar parti gündemine girmesi, (EN)'nin oluşturduğu sorgu ekibinin istihbari bilgileri sonucu araştırmalar (TN)'nin evin kapısına dayanmıştır ve (TN) olayı engellemek için elemanları ile yollarda mekik dokumasının nedeni nedir? Cevap verin yoldaşlar.

11) (TN)'nin OPK kararı olmasına rağmen (Burda) ne amaçla görev yerine gelmediği açık değil mi? Cevap verin yoldaşlar.

12) Paranın alınmamasına ilişkin karar almasına rağmen, alınmak istenen paralar kimin adına alınmak isteniyor? Cevap...

13) AK'nun II. Toplantısı'na getirilen (getiren (TN) ve (EN)'dir) bu suçun tekrar ele alırken OPK'nun suçu eleştirilerek AK'nun özeleştirisi yaparak, suçun partiye açılması neden suç sayılsın? Partiden gizlenmesi yönünde, hangi organ, konferans, kongrelerin kararı var? Veya böyle bir hakkı var mı? Cevap...

14) İkinci bir defa partinin gündemine girerse, MK yasaklar diye OPK'nun hangi kararı var? Cevap verin yoldaşlar.

15) Başta bugüne kadar açmamakla suç işlememe rağmen, bu güne kadar açmadım. İş başında yer aldıktan sonra, bana şunu soran parti üyelerine açıklama yapmayacaksınız diye kim söylemiş? Veya benim bir üyeye yalan söyleme hakkım var mı? Cevap...

16) OPK sonrası sürdürülen (EN operasyonu) sonucu, (TN)'nin yazdığı yazı ve (EN)'in cevap yazısını okuyun ve ondan sonra benim alçak olduğumu söyleyin. Yazı SB'dadır. Alın. Cevap verin yoldaşlar.

17) (E) yazısında, bu kişi (TN) bana her an bir oyun oynayabilir. Sizleri AK'nun tutanaklarında ve kendi yazdığı yazıda mevcuttur.

18) İki MK üyesi (TN ve EN) birbirlerini komploculukla suçlayacaklar

buna rağmen durum partiden gizlenecek. Kim söylüyor bunları?

19) AK'na bağlı 1 Nolu ABK'da ordu parti organlarında açıklanması burjuva basına yansıdığı durumda olmuştur. Buna rağmen açılmaz diyen baylara soruyorum. Kimi yalancı yapmak istiyorsunuz? Cevap verin baylar.

TÜZÜK HÜKÜMLERİNE GÖRE SUÇLU KİM?

1) Her üye, kongre ve konferans kararları dahil, kendi çalıştığı organlarda kendi düşüncelerini açar. Tüzük maddelerince mevcuttur.

2) Her üye, partideki gelişmeleri, yapılan herşeyi öğrenme hakkı vardır. Tüzükte mevcuttur.

3) Parti MK'nin veya MK adına konuşan mafya şefinin hakkı vardır diye, hangi tüzük hükmüne bağlanmıştır?

4) Üstün-altı, altın-üstü denetlemesi bu parti raporları üzerinden yapılması tüzük hükümlerine bağlanmıştır. Neden organ raporlarına yansıyan eroin işinin, diğer organlara ulaşmasını yasaklayan hangi madde var? Partinin gelişmelerden haberdar edilmesi için, raporunu yayınlayan AK'nun raporu hangi tüzük maddesine bugüne kadar yayınlanması durduruldu? Bu tüzük (HH)'nin dışlarının arasında çıkan sözlerle ifade edilmemiştir. O tüzükle bazılarının dışlarını sökmezsem, bana alçak deyin yoldaşlar.

5) Beni ve AK üyelerini yargılamak isteyen PÜ'lerine önerim, şudur. Tavırlarınızı tekrar gözden geçirmenizi isterken, sağduyunuzu kullanmanız iyi olur kanatindeyim. Çünkü kararında inatçı olanlar yoldaşlar yargılanmaya gelirken ellerine birer adet partinin tüzüğünü almayı unutmasınlar.

6) "Disiplinsizlik yapıldı, irade çiğnendi" adı altında grupçuluk yapılarak, hizipsel faaliyet içerisine girenler kesinlikle yargılanacaktır.

7) TKP(ML) programında, tüzüğünde eroin ticareti yapılır diye neresinde bir madde var?

8) OPK'nın parti suçunu, partiden gizleyebilir diye hangi tüzük maddesine konulmuştur?

9) Bu suçun, partiye açan üye yargılanır diye, parti tüzüğünde bir madde var mı?

10) Parti iradesinin MK'nın partiden gizil karar alır diye tüzükte bir maddesi var mı? Parti iradesini temsil eden MK'nin hakkı var mı?

11) Bu suçun partiye, kamuoyuna ve üyelerin çalıştığı organlarda açıklanmasını yasaklayan bir madde var mı? Parti tüzüğüne dayanılarak yargılamaya (Askeri Komisyon) çalışılan organı yargılamaya kalkan üyeler bence baltayı ayaklarına vuruyorlar.

Sonuç olarak:

Bu alçakları bilinçli veya bilinçsizce savunmak veya tarafsız kalmak, bu suçlular kadar olmasa da, parti yaşamında dosyasına kara bir leke geçeceğinden kuşkusuz olmasın. Ben kendi payıma bu lekeyi OPK'da aldım. İkinci bir sefer parti gündemine giren (TN ile E'dir) Buna rağmen açılmasını istemek veya kendi organlarında parti üyelerini haberdar eden AK üyelerine hak etmedikleri eleştiriler yürütenler de, suç işleyenlerle birlikte suça iştirak ediyorlardır.

Bugün, partide oynanmak istenen oyunların başarı şansı %10'dur. Bazılarının kariyerist çıkarları için poh-pohladıkları grupçuluk demagojilerine kanan PÜ'ler uyanık olmalıdır. Partinin sorunu DABK-KONFERANSCI sorunu değil. TKP(ML) programı üzerinde sürdürülen ideolojik mücadelenin, partimiz özgülündeki ifadesi MLM ile oportünistler arasındaki bir sorundur. Bu böyle bilinmelidir. Partideki özellikle AK ve SB arasında keskinleşen iki çizgi mücadelesine AK'nun SB'nun içinde bulunduğu durumun olsun. Ve bu suçu işleyenlerin yargılanması için mücadelelerinde grupçuluk arıyanlar bilinçli veya bilinçsizce grupçuluk yaptıklarını biliyorlar mı? Ve bu mücadeleyi grupçuluk yapıyorlar gerekçesi ile hizipsel faaliyet yürüten ve ilişkilere girerek klik oluşturmaya çalışan kim olursa olsun o parti düşmanıdır.

Yoldaşlar,

Suçlular yargılanmalı ve hak ettikleri cezaya çarptırılmalıdır. Ancak proletaryanın diğer bir anlamda partimizin çıkarları gereği. Bilime karşı dürüst olmak her komünistin asla vazgeçemeyeceği bir ilkedir. Bu ilkeyi sözle söylemek veya nutuk çekmek kolaydır. Tayin edici olan pratikte ne kadar uygulandığıdır. Bu ilkeye bağlı kalarak sürdürülen mücadelede sizlerin yanında olduğumu belirtirken, yazımın organınızın sekreteri tarafından sizlere iletilmemesi durumunda gerekçeleri ile birlikte bana iletilmesini istiyorum. Organınıza yazı yazmamın nedeni ise, hakkımda suç duyurusunda bulunduğunuz için durumu anlatmak, verdiğiniz kararı tekrar tekrar gözden geçirmenizi istememdir. Beni, işlenen cinayeti partiye duyurmak istememden dolayı yargılamak isteyenlere söylüyorum. Benim suçum OPK'da sahtekarlık yapanlarla birlikte suçun saklanması imza atmamdır. Bunun hesabını AK'de ve SB'da verdim. AK'nun raporunda yer verildiği için yargılamak isteyenlere önerim, yanlış yapıyorlar. Ben şunu söylüyorum. Gerekli gördüğümde basını çağırıp açıklama yapacağım. Kim yapamazsın diyorsa, ben diyorum ki hordi meydan!

31.1.94

TKP(ML) MK
Askeri Komisyon Sekreteri

Not: Sizin organ üyelerinden (B, K, N) bu yoldaşlara durumu anlattım.

AK'nun raporunda yer alan her kelimeyi sorun ve açıklamamı isteyin, olsun veya olmasın, açıklamak benim hakkımdır.

SB'ye MK'ya

Yoldaşlar, bugünlerde aldığımız bir duyuma göre benim yakalanmamla ilgili hiç te hoş olmayan şeyler yayılıyormuş. Kim ne amaçla, ne adına, ne yapmak amacıyla çalışıyor anlamak zor. Umarım yanlış bir duyum olsun ve herkes bu tür şeylerin yolunu tıkasın. Şimdi yazılı olmadığı ve direk söyleyenlere tanık olmadığım için üzerinde fazla durmayacağım .. Ancak denilen doğruysa yine de uyarılarda bulunmak istiyorum.

Yoldaşlar, duyduğuma göre beni R'nin yakalattığı söyleniyormuş. R ile aramızda bazı polemikler olduğundan böyle birşey çıkarılıyor sanıyoruz. Bu çok çirkin ve hesaplı yapılan birşeydir. Yakalanmamı en iyi bilen benim. Bunu yapanlar benden öğrenmeden nasıl böyle bir sonuca gidebiliyor anlamak mümkün değil. Yakalanmamla ilişkin çok kısa sürede bilgiyi E.yş.a iletmıştim. Geniş ve dikkat etmesine ilişkin hayli önerilerle. Yakalanma kaynağını bildiğim için yine çok kısa sürede başka yoldaşlara da durumum ve ne yapmalarına ilişkin yazdım. Buna rağmen eğer bilmeyen varsa durumu benden öğrenme, ve durumumu yakından bilen insanlardan öğrenme yerine başka insanları suçlamak kasıtlı, hedef şaşırtan ve belli amaçlar peşinde koşmanın yolları düşünülüyor gibi geliyor bana. Bu sıradan bir iddia değil, sıradan bir kişi adına, sıradan bir kişi hakkında yapılmıyor. Ve anlaşılın bunu sıradan insanlarda yapmıyor. Bütün yoldaşlar bu ciddi konuda hassas olmalı. Hiçbir veri olmadan, benim de bu yönlü en ufak kuşku duymadığım biri hakkında sıradan bir suçlama değildir. Ne yapmak istiyorsunuz? Kimin haklı, kimin haksız olduğu bir yana, benim R ile birbirimizi eleştirmemizi "onu yakalattı"ya çekmek veya yorumlamak, kabalığımı bağışlayın, geçmişte de benzer bir durumda söylediğim gibi "ben olsam öyle yaparım" demekten ve düşünmekten başka birşey değildir. Böyle birşey söyleyenleri de, hakkında söyeneği de, Partiyi de çok zor durumda bırakır, P'yi teşhir eder. P'ye hesaplamadığımız güvensizlik geliştirir. Altında bir tehlikeli hesap yatmadığı konusunda da kimseyi ikna ettiremez. Bütün bu durumların farkına vararak herkesin kendisine gelmesi gerekir. Kimseye de bir şey kazandırmaz. Bakın sonra çok zorlanıp, mahçup olunuz. Dilerim yanlış duymuş olalım veya pek yayılan ve savunan kimsenin olmasındır.

...
Devrimci durum muazzam bir yükseliş gösterecek, devrimci örgütler tıkanmış, dağınık, PKK uzlaşmalar peşinde. Partimiz ayakları üzerine oturdu. Rotasına emin adımlarla gidiyor. Gelişim yolu iyi. Katılım hayli olacak ve hayli geliyeceğiz. Bugünkü durum tarihi fırsattır. Tarihi fırsatlar her zaman yakalanmaz, meydana çıkınca da rolünü yerine getirmemek affedilemez, tarihi hata olur. Böylesi dönemlerde Partinin dikkatini sınıf mücadelesine ve üzerindeki rolü yerine getirme yerine iç didişmelere çekmek nesnel olarak Parti düşmanlığı olur. Partinin önünü tıkamak olur. Bunun bilincinde olalım.

26.3.94/34

Tüm partiye açık mektup

Hatalarını açık yüreklilikle ortaya koymak yerine dikkatleri başka yöne çekip keskin programcı kesilmenin hiç de inandırıcı olmadığını belirtelim. Bu anlayışa sahip olanlar yarın öbür gün olumsuzluklarını gizlemek için çevresinde saldıracaklar, "oportünist" bulamayınca birbirlerini günah keçisi ilan etmeye başlayacaklardır. Ancak devrim aşkıyla yola çıkmış onca insanın enerjisi de bu süreçte çar çur olmaktan kurtulamayacaktır.

Yoldaşlar,

G elinen aşamada TMLGB bünyesinde faaliyet yürüten PÜ ve PAÜ'leri (X) olarak elimize geçmiş bulunan AK(Askeri Komisyon) üyesi Sİ imzalı iki yazıyı ve SB(Siyasi Büro) üyesi ÇO imzalı yazıyı değerlendirmenin, parti içi gelişmelere yönelik bakış açımızı ortaya koymanın bir zorunluluk olduğunu düşünüyoruz.

Öncelikle Sİ yş.ın 28 Aralık 93 tarihli AK 2. Toplantı Raporu'na ek olarak çıkan "Lortlar Kamarası ve Şovalyeleri" başlıklı yazısını ele alalım.

Yazı "partimizin içinde bulunduğu durumu" dile getirme iddiasıyla kaleme alınmış. Ve yazının ana temasını yazarın deyimiyle "bürokrat, sağ oportünist"leri teşhir(!) oluşturmuştur.

Ancak görülen odur ki, yoldaşın sorunları ele alış yöntemi parti içi iki çizgi mücadelesini sağlıklı temellerde sürmesine yardımcı olmamaktadır. Yazım, anlayışların siyasi -ideolojik farklılıkların ortaya konulmasından çok, önyargılarında beslediği senaryolar, sorunların esası içinde ayrıntı olarak nitelendirebileceğimiz konular ve bazı doğruların yanlış sonuçlar için gerekçelendirilişi üzerine kurulmuş.

Açıkçası bizler, yoldaşın sorunları ele alış yönteminin "birçoğunun sırtında GBMK ve OPK'dan kalma (hatta daha öncelerden) 'sağ oportünist' pankartı asıldığını" iddia ettiği yoldaşları hangi sağ oportünist anlayışlarından dolayı böyle nitelendirdiğini, yoldaşı ve içinde yer aldığı AK'yi diğer yş.lardan farklı olarak ML kılanın

ne olduğunu anlayamadık. Bunun anlaşılmasının nedeni parti içi iki çizgi mücadelesinin, öncelikle anlayışların savaştırılmasından çok, kişiler düzleminde ele alınmasındandır.

Yş. OPK'da parti içi esas tehlikenin sağ oportünizm olarak tespit edildiği, ancak sorunun sağ oportünizmin kimler aracılığıyla kendisini ifade ettiğinden kopuk olarak ele alınmanın yanlışlığı üzerinde duruyor. Ve böylece sorunların kişiler düzleminde ele alınmasının nedeninin bu olduğu açığa çıkıyor.

Ancak sorun yine yanlış ele alınıyor. Bir kere OPK'nın nedenlerinden kopuk bir şekilde, ne idüğü belirsiz bir içerikte (nedenleri ve içeriğine ilişkin yayınlarda herhangi bir açılıma rastlamak) bir esas tehlike tespiti yapmasının anlamsız olduğu düşüncesinde olduğumuz bilinsin. Burada öncelikle sağ oportünizmi kimlerin temsil ettiğini öğrenme uğraşından çok, tehlike olarak görülen sağ oportünist düşüncelerin, anlayışların ne olduğunu öğrenme uğraşında olmak gerekir.

Yalnız yş.ın parti içi sorunları ele alış yönteminin parti tarihinde sıkça başvurduğuna rastladığımız ve parti içinde rağbet görmesinin maddi zeminleri bulunan bir yöntem olduğunu da söyleyelim. Bu maddi zeminlerin ne olduğunu yeri geldiğinde ele alacağız.

Ama herşeyden önce belirtelim ki, böylesi bir yöntem partinin içinde bulunduğu durumu ve sorunlarımızın esasını ortaya çıkartmamıza ve aşmamıza şimdiye kadar yardımcı olmamıştır, bundan sonra da olmayacaktır. Olsa olsa esas üzerinde yoğunlaşmaktan çok ayrıntılarda boğulmayı, bu durumda sorunlara köklü çözümler üretmekten çok pansuman tedbirlerle kendimizi kandırmayı gündeme getirecektir.

Bu yanlış yöntemin bir ürünü olarak gündeme gelen (yazıdaki) üslubu da doğru bulmadığımızı hemen belirtelim.

Yazının çatısı başta "ticaret" olayı ve bazı kurgularla, ayrıntılardan yola çıkıp ilgili yş.ların mücadele niyetlerinin kalmadığı, bunlardan arınılması gerektiği üzerine kurulu. Bu nedenle ilk olarak "ticaret" olayına yaklaşımımızı ortaya koyalım.

Böylesi bir "ticaret" olayını savunmanın tutarlı bir yanının olamayacağı, hem bizler hem de tabanımız tarafından savunulmadığı; savunulamayacağı açıktır. Bu nedenle olayın yanlışlığı üzerine uzun uzadıya dersler verecek değiliz, buna gerek de yok.

Somutumuzdaki olayın ikili yönü var. Birinci yönü, böylesi bir "ticaret"e ister kişisel, isterse örgütsel çıkarlar için başvurmanın yanlışlığıdır. İkincisi böylesi bir olayın birlik öncesi ilgili yapının MK'sından, daha sonra GBMK'dan hangi kaygularla olursa olsun gizlemenin yanlışlığıdır.

Anlayabildiğimiz kadarıyla OPK bu konuyu gündeme getirip, olayı mahkum etmiş ve olayın kapatılması kararını almıştır. Aslında konferansın, alt konferanslarda tartışılmayan konular hakkında karar alma yetkisi yoktur, bu da başlı başına bir yanıştır. Bu sorun o dönem partiye açılıp, sonuçlandırılmıyordu. Böylece olayın yarın, öbür gün farklı amaçlarla gündeme getirilip malzeme olarak kullanılmasının da önüne geçilmiş olacaktı.

Peki bugün bu konunun gündeme gelmesinin nedeni nedir? Bu olayın

basına çeşitli biçimlerde yansması mı? Sanki günlerce basın bu olayın üzerine gidip bir karalama kampanyası yürüttü de, bir açıklama yapmak zorunda kalınıyormuş gibi sakın kimse böylesi bir gerekçeye sarılmasın. Aksine böylesi bir olayın kamuoyuna açıklanması bu aşamada burjuvazinin geniş kitleler üzerinde etki de yaratabilecek bir kampanya yürütüp, dikkatlerin başka yönlere çekilmesine malzeme yaratacaktır.

Ama yazıdan anladığımız kadarıyla bu olayın gündeme getirilmesinin nedeni Sİ yş.ın partiden arındırılması gerektiğine inandığı, ama yazısında neden sağ oportünist olduklarını göremediğimiz bu yş.ların hanesine bir olumsuzluk ekleme çabasıdır. Yş. bu çabasını o noktaya vardırması ki, yazısında "bunun elinden klasikleri alıp alıntı yapacak yer bırakmadan bir paragraftan fazla yazı yazamaz" şeklinde, yanıt vermeye dahi gerek olmayan böylesi yorumlara yer vermiştir. Bu tür yöntemlere kim tarafından başvurulursa vurulsun yanlışlara karşı verilecek ideolojik-siyasi mücadelelerin etkisini zayıflatacaktır.

Diğer taraftan Sİ yş. "Ticaret" olayının kayıtlı olduğu OPK'nun "gizli ve çok özel tutanak" diyerek ayrı olarak yazılan ve saklanan bu tarihi belgenin "bütün partiye açılmasını bir defa daha talep ediyorum" deyip ardından ekliyor, "işte o zaman 'faili meçhul' birçok olayla birlikte hanın özel odasına kurularak gizlenmeye çalışanlar tüm iğrençlikleriyle ortaya çıkacaklardır."

Bu cümleler bu belgelerde "ticaret" olayının dışında yş.ın deyimleriyle başka "faili meçhul" olayların da varolduğu şeklinde izlenimler veriyor. Böyle bir durum var mı yok mu, bilmiyoruz. Ancak bu belgelerde başka olaylar olmuş olsa yş. OPK delegesi olduğuna göre bilmesi gerekirdi ve yöntemi itibariyle yazısında böylesi olaylara yer vereceğinden şüphemiz yoktu. Ama yazıda böylesi bir olay yok. Eğer "bunlar bu olayı yaptıklarına göre kimbilir daha neler yapmışlardır?" gibi bir varsayımdan hareket ediliyorsa, ciddi şaibeler yaratıp, kurgularla iddialı sonuçlara ulaşmanın ne kadar vahim bir hata ve suç olduğunu hatırlatalım.

Peki, bu sorun gelinen aşamada nasıl ele alınmalıdır?

Bu sorun yş.'ın yazısı sayesinde zaten P.ye yansıtılmıştır. Sözü edilen OPK belgeleri de parti içine dağıtılmalı ve parti iradesine başvurulmalıdır. Bu olayın farklı kaygılara malzeme olarak kullanılmasına mücadele edilmemelidir.

Anlayabildiğimiz kadarıyla OPK'mız bu olayı ele aldığında ne adına olursa olsun isterse "örgüt çıkarı" için olsun pragmatist davranmanın yanlış olduğunu tespit edip mahkum etmiştir.

Eğer bu olayın kişisel çıkarlar için kullanıldığı yönünde bilgiler varsa, bir soruşturma açılıp bu kapsamda ortaya konulmalıdır. Sadece varsayımlara dayanıp ulu orta şaibeler yaratmanın önüne geçilmeli ve kesinlikle bu olay parti dışına çıkartılmamalıdır. Soruşturma sonucunda parti iradesine başvurulmalı ve iradeye göre olayın kamuoyuna açıklanıp/açıklanamayacağı sonucu ulaşılmalıdır. Eğer soruşturma sonunda varolan bilgiler dışında somut bilgilere ulaşılmamışsa bu olayı OPK'da ele alındığı gibi parti içinde mahkum edilmeli. Parti tabanımızda bu konuya ilişkin doğru anlayışın zaten varolduğu, bu nedenle özeleştirisinin ders çıkarma, eğitim anlamın-

da bir işleve sahip olmayacağından ve de kamuoyunun gündeminde hiçbir yeri yokken, gündeme getirip egemenlerin geniş kesimler içinde yankı uyandıracığından ve dikkatleri başka yöne çekmesine, demagojilerine malzeme olacağından hareketle parti dışına çıkartılmamalıdır. Bu aşamada koşullardan bağımsız "ne olursa olsun" deme lüksüne kimsenin sahip olmadığı bilinmelidir.

Sİ yş. "ticaret" olayından ve ne idüğü belirsiz bir şekilde "bahsedildiği iddia edilen komplolardan" hareketle "görüldüğü gibi bu bayların artık mücadele diye bir sorunları kalmamıştır" sonucuna ulaşıyor. Bu yargısını kuvvetlendirmek için HH'nin "partinin keşmekeşlik içerisinde boğulmak üzere olmasına, sekreterleri yakalanan üç bölge komitesinin dağılmayla yüzyüze olmasına rağmen bunlara müdahale etmediği", TN'nin halen görev alanı olan kırsala dönmemesi ve bu yş.ların "pratiğe girmekten öcü görmüş gibi korktuğu" örnekleri veriliyor. Bu örnekleri de değerlendirmekte yarar var.

Yakalanmalar sonrası partinin içinde bulunduğu duruma müdahale etmek sadece HH'nin değil, organ olarak SB'nin görevidir. Eğer müdahale edilmemişse, ki öyle gözüküyor, SB organsal olarak eleştirilmelidir.

TN'nin sağlık durumundan habersiz, yani nedenlerinden bağımsız olarak görev alanına dönmemesini bir şeylere malzeme olarak kullanmak için gündeme getirmenin yanlışlığı ortadadır. Bugün düz yolda dahi yürümekte zorlandığı, aşırı zorlanma durumunda felç olma tehlikesi olduğu halde yş.in kırsala gitmemesini, gidememesini sırf yş.in hanesine zorlama bir şekilde "olumsuzluk" ekleme çabasına girmek, "kendisi şu anda derin acılar içerisinde hastahane de kıvranıyor olsa gerek" biçiminde bir üsluba başvurmamak hiç de yş.ça bir tavır değildir. Ancak görüldüğü kadarıyla Sİ yş.in bu yönlü bir çabası da yok zaten.

"Pratiğe girmekten öcü görmüş gibi korkulduğundan" bahsedilirken, girilmekten korkulan pratiğin ne olduğunu anlayamadık. Pratikten herhangi bir baskına, eyleme girmek kastediliyorsa onlardan öyle bir pratik bekleyip, olmayınca da "korkaklar" biçiminde bir yoruma gitmek saçmadır. Onları değerlendirirken SB olarak P.ye ideolojik-politik-örütsel önderliği ne oranda yerine getirdiklerini baz alırız. Ona göre değerlendiririz. Yoksa "en iyi nişan alan, en fazla kurşun sıkan, en cesur en ML'dir" gibi sonuçlara ulaşılabilecek bir mantıktan hareket etmenin kurumsallaşan bir parti yerine, tamda Sİ yş.in bahsettiği "putlaştırılan kahramanlar" yaratacağı açıktır.

Yeri gelmişken Sİ yş.in dile getirdiği "en iyi kadroları en zor alanlara" şeklindeki anlayış üzerine duralım. Yş.in içeriğini açmadan doğru olarak gördüğü bu anlayışı deşmekte yarar olduğu düşüncesindeyiz. İlkın, Sİ. yş. tarafından partimizin anlayışı (!) olarak dile getirilen "en iyi kadrolar, en zor alanlara" ifadesini muğlak buluyoruz. Zorluklar görecedir. Her alanın kendine özgü zorlukları vardır. Ancak bizler kırsal alanları esas alırken, devrimle karşı-devrim arasındaki güçler dengesinde kırsal alanlarda devrimin lehine bir güç dengesinin varlığından hareket ediyoruz. Buradan şu sonuca varmamız çok zor değildir, eğer adına layık bir mücadele verilse (ki, bu her alan için geçerlidir, eğer yatılıyorsa nerede olursa olsun işlerin bir zorluğu

yoktur) karşı-devrimin, ekonomik, siyasi, askeri yığınaklarını yaptığı şehirlerde faaliyet yürütmenin zorluğu ortadadır. Parti tarihinde yediğimiz darbeleri esas olarak buralarda almamız boşuna değildir. Ancak şehirlerdeki geçmiş pratiğin adına layık bir nitelikte olmaması "kırsal zordur, şehirler kolaydır" biçiminde anlayışların gelişmesine neden olmaktadır. Bu anlayış basit gibi görünse de devrimin yolu konusundaki partimizin anlayışını çarpıtabilecek içeriktedir.

MK üyelerinin çoğunluğunu kırsala yerleştirirken örgütün esasının olduğu yerde, onların başında olmanın gerekliliği dışında bu yş.ları kırsalda korumanın şehirlere göre daha kolay olacağından hareket etmiyor muyuz? Partimiz açısından uzun vadeli önemi ortadayken İsmail Bulut vb. yş.ları Dersim'de tutmak yerine Karadeniz'e yollamamızın yanlışlığının özeleştirisini vermiyor muyuz? Son yediğimiz darbelerin kırsalda değil de şehirlerde olduğu ortada değil mi?

Anlayacağınız sonuçta, Sİ yş.in ortaya koyduğu ve verilerden ilgili yş.ların mücadele niyetleri olmadığı sonucuna ulaşmanın zorlama bir tespit olduğu düşüncesindeyiz. Zorlamadır, çünkü nedenlerden sonuçlara varılacağına, önyargıların beslediği ulaşılmış bir sonuca, yani bu yş.ların mücadele niyetlerinin olmadığına nedenler bulunmaya çalışılmaktadır.

Diğer taraftan, kongreyi 2 yıla almanın gerekçesi olarak, ilgili yş.ların "partiye geriye çekme" uğraşından dolayı işlemeyen MK'nın yerine bunlardan arınmış yeni bir MK'yı oluşturmayı gündeme getirmek gerçekçi değildir.

Keşke partimizin sorunları birkaç kişiden arınmakla çözülecek sorunlar olsaydı.

Sİ yş.in bu konudaki mantığı kendi içinde dahi tutarsızlıklar taşıyor. Bizler, bu yş.ları (bazılarının koşullarını-hastalık, engellenme gibi-hesaba katmasak da eleştirmeye kalksak) olsa olsa neden sürece müdahale edemiyorlar diye eleştirebiliriz. Böyle olunca bu yş.ların müdahalelerini partiye geriye çekmek olarak değerlendirebilecek (öyle ya sağ oportünistlerin (!) müdahalesi nasıl olacaktır!) Sİ yş. açısından, bugünkü aşamada MK'nın çoğunluğunu oluşturan içinde de yer aldığı AK'nın önünü tıkayan (!) Sİ yş. böyle değerlendiriyor) MK'nın işlememesini sağlayacak bir sorunun da olmaması gerekir (!?)

Yineliyoruz, yş.lar keşke sorunlarımız birkaç kişiden arınmakla çözülecek kadar basit olsa. Ancak öyle değil. Bu nedenle sorunları bu kadar sığ ele alan yöntemleri bir kenara bırakalım. Bırakalım bu "kartlaşmış" yöntemleri. Başta MK olmak üzere, tüm yş.ların, günah keçileri yaratmaktan çok, birçok sorunumuzun çözümünü belirleyecek yapısal sorunlarımızı görmesi, buna yönelik politikalar üretmesi gerekir.

Partinin içinde bulunduğu duruma ve esas sorunu olarak gördüğümüz konulara geçmeden önce ÇÖ) . yş.in "AK'ye" başlıklı yazısını ve Sİ yş.in bu yazıya karşı yazılmış yanıtını değerlendirmek istiyoruz.

ÇÖ yş.in söylediklerinin özü şunlar;

"Ordu içinde büyük bir huzursuzluk yaşanmaktadır. Yoğun dökülmeler oluyor ve eskiye oranla, firar ve firar girişimleri artıyor.

Ordu içindeki huzursuzluğun esas kaynağı, ordu içindeki Parti organlarının çalıştırılmaması, işlevsiz kalması, parti organları şeklinde örgütlenmemesi."

Bu belirlemelerin içeriğine geçmeden önce Sİ yş.ın bu yazıyı eleştirme yöntemi üzerinde duralım. Ki yş.ın eleştiri olayına bakış açısının ipuçları diğer yazısında da mevcuttu.

Marksistler bir düşüncüyü, bir eleştiriyi değerlendirirken bu düşüncenin kişi olarak kimler tarafından savunulduğundan çok düşüncenin içeriği üzerine yoğunlaşırlar. Çünkü (örneğin) bir Troçkist, Troçkist olduğu için düşünceleri savunmaz, Troçkist düşünceleri savunduğu için Troçkist olur.

Anlayacağınız, bir düşüncenin doğruluğunu, yanlışlığını belirleyen savunan kişilerin kimliği değildir. Bizler Sİ yş.ın sorunlara yaklaşımının, düşüncelerinin doğruluğunu, yanlışlığını değerlendirirken düşüncelerinin içeriğini baz aldığımızdan ve de her zaman böyle olması gerektiğinden yş.ın uzun uzadıya geçmişinden bahsetmesinin bizim açımızdan hiçbir anlamı yoktur. Kişilerin mücadele geçmişleri, yetenekleri değerlendirilmez mi? Evet değerlendirilebilir, ancak bunun platformu farklıdır, yani o yazı değildir.

Böyle davranılmazsa Kİ yş.ta, "sorunları değerlendirirken diğer yş.ların isimlerinden etkilenmeyin ama benim ismimden etkilenin" gibi bir duruma düşmekten kurtulamayacaktır, kurtulamamıştır da. Evet, partimizde kişilere tapma olayının varlığı sözkonusudur. Bu durum Sİ yş.ın sözünü ettiği yş.larla da sınırlı değildir, kırsalda da yoğundur. Bu durum zeminini ülkemizin sosyo-ekonomik yapısının şekillendirdiği mevcut kültürel yapısının saflarımızdaki etkilerinden (Kahramanlar, kurtarıcılar yaratma eğilimi) bulurken, bunun etkilerini en aza indiremememizin nedeni de sonuçta açacağımız, esas sorunumuzdan başka birşey değildir.

Yeri gelmişken şu örnek üzerinde duralım. Komün'ü sağcı oportünist, revizyonist kılan bu insanların kavga kaçkınlıkları, korkaklıkları değildir, düşüncelerinin içerikleridir. Soruna böyle yaklaşmayan bir kafa yarı, öbür gün içimizde veya dışımızda mücadelede samimi unsurların bu tür sağcı oportünist, revizyonist düşünceleri savunusu karşısında onlara karşı ideolojik-siyasi mücadele yürütemez, apışıp kalır. Ki sadece satır aralarında reddedilen (dikkat edin, kökleriyle mahkum edilen değil) düşüncelerin yarı, öbür gün saflarımızda yeşermesinin önüne bu kafayla geçilmez. Yıllardır aynı sorunlarla uğraştığımız parti tarihi bunun örnekleriyle dolu değil mi?

Alın, daha OPK sürecimizden bir örnek. Bir allahın kulu çıkarak bunların örgütlenmesine ilişkin bir yazıyla kendi doğrularını ortaya koyup, hiç olmazsa partinin konuyu detaylarıyla tartışmasına ortam yaratmadı. Böyle olduğundan bu konu yine sorun oluyor. Ama yine bir allahın kulu çıkıp sorunun hangi boyutlarda tartışıldığını ortaya koymuyor. AK raporunda konuya değiniliyor ama açılmıyor. Başta SB, OPK'nın bu konudaki kararını detaylı bir şekilde partiye açmamakla bir olumsuzluk sergiliyor. Öyle ya düşünceler gökten zembille inmiyorsa, doğrular kendisini ifade etme çabasını göstermediği müddetçe yanlışların kitleler içinde yayılmasından başka ne olabilir, bu görülemiyor mu? Öyleyse yakınmanın gereği ne?

Yoldaşlar, önümüzde kongremiz var. Bırakalım herkes düşüncesini en

ince detayına kadar açsın. Satır aralarında "yok sağdır, yok soldur" gibi etiket yapıştırma yüzeyselliğinden kurtulalım. Açılsın ve kurtarılınsın ki köklü ideolojik-siyasi hesaplaşmalar yaşayalım. Yaşayalım ki her seferinde aynı sorunlarla uğraşmayalım. Ve "aslında o öyle düşünmüyor da kendini gizliyor" şeklindeki spekülasyonlardan kurtulalım.

Neyse, ÇO yş.ın yazısına geçiyoruz.

Yş.ın bir gözlemi var. Nedir bu? "Ordu da huzursuzluğun varlığı, dökülmelerin olduğu." Yş.a göre nedeni nedir bunun? Ordu içindeki parti organlarının ya örgütlenmemesi ya da işlevsiz kalması.

Sİ yş. ne diyor bunlar üzerine? Özcesi dediği şu; bu yazı "birşeyleri maskelemek için" yapılmış "karanlık ve kötü emelleri" içeriyor.

Eğer getirilenlerin içeriği, doğruluğu-yanlılığı üzerinde durulsa, bizi ilgilendiren bu olsa, bu eleştiriler neden başka şeyleri maskelesin ki?

Örneğin ÇO yş. bu konuda yanlış söylüyorsa her konuda yanlış mı söylüyor olacak ya da bu konuda doğru söylüyor diye her konuda doğru mu söylüyor olacak? Diyelim ki bu konuda ÇO) yş.ı doğru bulmamız onun yanlış olan düşüncelerini neden gizlesin ve onlarla mücadele etmemizi etkilesin ki? ÇO yş. bu kadar saf mıdır ki böylesi bir şeyden medet umsun ya da bizler o kadar safmıyız ki böyle basit yöntemi ayırt edemiyelim?

Anlayacağınız, ÇO yş.ın "savunmanın en iyi yolu saldırıdır" mantığından hareket edip etmediğini bilemeyiz ama iki sayfalık yazısının maske gibi bir niteliğinin olmadığı açıktır.

Ve bizi daha çok ilgilendiren "hamlelerin boşa gidip gitmediği" yani eleştirilerin doğru olup olmadığıdır.

Sİ yş. "orduda huzursuzlukların varlığı, dökülmelerin olduğu" şeklindeki görüşler hakkında birşey söylemiyor. Bu durumun nedeni olarak getirilen ordudaki parti organlarının oluşturulmaması ya da işlevsiz kaldığı iddiası üzerinde duruyor ve uzunca bir şekilde ordu içindeki parti organlarının -Karadeniz'de ki gecikmenin dışında- oluşturulmuş olduğundan şu toplantıyı yaptığından, bu bildiriye çıkardığından yani siyaset ürettiğinden, işlevini yerine getirdiğinden söz ediyor. Yş.ın verdiği örneklerin (şu, şu yapıldı şeklinde) yanlış olduğunu söylemiyoruz. Ancak sorunun özü bu değil. Geçmişten beri sorun olan ordu içindeki dökülmelerin bugün de sorun olup olmadığı, eğer sorun olduğu kabul ediliyorsa "işlevli" komitelerin bu sorunu çözme noktasındaki politikaları nedir? Yoksa örgütün dönüştürücü olma esas işlevini -ki, kişiler kendiliğinden dört dörtlük olsa, örgüte ne gerek var yerine getirip getirmediğini sorgulamayı bir kenara bırakıp sorun sadece dökülenlerin ideolojik zaaflarıyla mı açıklanacaktır? Huzursuzluğun kaynağı nedir ve onca emek harcanıp kazanılan ve kırsal alanda silah elde mücadele etme aşamasına getirilen birçok yş.ın bir anda bırakalım kırsalı, tamamen mücadeleyi bırakmasına neden olan koşullar nelerdir? Sonuçta huzursuzluğun önüne nasıl geçilecektir? Önemli olan bunlar üzerinde durmaktır. Yoksa verilen emeklerin çarçur olması karşısında boşverdimciliğin gelişeceği açıktır.

Hatalarını açık yüreklilikle ortaya koymak yerine dikkatleri başka yöne çekip keskin programcı kesilmenin hiç de inandırıcı olmadığını belirte-

lim. Bu anlayışa sahip olanlar yarın öbür gün olumsuzluklarını gizlemek için çevresinde saldıracaklar, "oportünist" bulamayınca birbirlerini günah keçisi ilan etmeye başlayacaklardır. Ancak devrim aşkıyla yola çıkmış onca insanın enerjisi de bu süreçte çar çur olmaktan kurtulamayacaktır.

Görülebileceği gibi şimdiye kadar Sİ yş.ın ilgili yş.ların mücadele niyetleri olmadıklarına yönelik iddiası ve bunu kanıtlamak için verdiği örnekler üzerinde durmak zorunda kaldık. Zorunda kaldık diyoruz. Çünkü partinin içinde bulunduğu durumu ele alan bir tartışma platformunda bu konuları başlıca konu haline getirmek partinin, sorunların çözümünü yanlış yerlerde aramasına neden olduğu için boş bir uğraştır. Sınıf mücadelesinin yükseltilmesi sadece niyetlerle olabilecek bir olay değildir.

Sİ yş. partiyi eleştirme yetkisini kendisinde bulmasının nedenlerine değinerek istenildiğinde işlerin yapılabileceğini gösterdiğinden bahsediyor. Evet birşeyi gerçekleştirebilmek için istemek gereklidir. Ama yeterli değildir. Yeterli olsaydı Türkiye devrim tarihinde 50 yıllık pasifizme son veren 70'li yılların devrimci ruhu, coşkusu, atılımı çoktan devrim yapmıştı. Böyle bir sonuca ulaşılmadı diye onların devrimi istemedikleri sonucuna ulaşılabilir mi, bundan şüphe edilebilir mi?

İşte şimdi parti çizgimizi istenilen boyutta hayata geçirememiş olmamızın nedenlerine geldik. Sadece bugünün de değil 20 yıllık sorunumuza.

Herkesin kabul edeceği gibi bir düşünceyi hayata geçirebilmek için onu hayata geçirebileceğimiz araçları yaratmamız gerekir. Mücadeleyi yükseltmek, devrimi gerçekleştirebilmek ve sürdürülebilmek için devrimi yapacak olan kitlelere önderlik edecek, onları dönüştürecek sürekliliği sağlamış bir örgüte, yani kurumsallaşmış bir örgüte ihtiyaç vardır. İşte bizim 20 yıldır yaratamadığımız budur.

Kimse çıkıp "işte partimiz var ya" demesin. Evet var, ama nasıl?

Kitlelere önderlik edebilecek, onları yeni toplumu baz alarak dönüştürebilecek, bu konuda katalizör işlevi görece sürekliliği sağlanmış bir örgütten bahsederken; dikkatleri, dönüştürücü olma işlevine ve kurumsallaşmasına çekiyoruz. İşlerin kişiler üzerinden yürüdüğü; değil, kitleleri, kendi potansiyelini dönüştüremeyen, seferber edemeyen, üyelerinin kendisini yeniden üreteceği bir ortam yaratamayan bir örgütten bahsetmiyoruz.

Gerçek şudur ki, ister kırsaldakiler isterse şehirlerdeki olsun, komitelerimiz/organlarımız katalizör olması işlevini yerine getiremiyor. İşte en somut örnek ÇO yş.ın yazısında da geçen kırsalda geçmişten beri varolan sorunumuz; şehirlerden k. burjuva, köylerden köylü kökenli yş.lar ordu saflarına katılıyor. Bu yş.lar her somut olayda kendisini gösteren, geldikleri sınıfların olumsuz özelliklerini de üzerlerinde taşıyorlar. Bu alandaki parti organları (diğer alanlarda olduğu gibi) bireyleri olumsuz özelliklerinden, zafırlarından arındırıp, MLM tomasından geçirecek yeniden kalıba dökemeyince -çünkü kendisinin buna ihtiyacı vardır- bireyler olumsuzluklarını uzun süre üzerlerinde barındırıyorlar. -Ki, yarının düzenli ordusunun çekirdeği olacak bir yapıyı dönüştürüp nitelikli hale getirmenin KP açısından önemi açıktır. Yoksa böylesi bir yapı kitleleri bağrında toplayıp yarının düzenli ordusunu yaratamaz, yaratsa bile düzenli ordunun karmaşıklaşan so-

runlarının altından kalkamaz. -Proletaryanın haricinde farklı sınıf tabakalarına ait bu olumsuz anlayışlar hem kendi kendileriyle hem de proletaryanın siyasi, kültürel anlayışlarıyla çatışıyor, çelişiyor. Sınıflı toplumun ürünü olarak kendisini çeşitli biçimlerde sınıf örgütlerinde de gösteren çelişkileri, KP'nin çözmek için var olduğunu anlamayan bir kafa, sorunu kestirmeden halletme yolunu seçecek, ya sorun çıkardı diye birilerini atacak ya da kendisi dökülenlere "ideolojik zaafı var" deyip geçecektir.

Açıktır ki, kendi potansiyelini dönüştürecek bir ortam yaratamayan, dönüştüremeyen, verimli kullanamayan bir örgütün geniş kitleleri dönüştürüp, mücadele için seferber edebilmesinin olanağı yoktur, hemen belirtelim, önderliğin örgüte önderliği ile örgütün kitlelere önderliği birbirinden bağımsız, kopuk olaylar değildir. Önderliğin örgüte önderlik edebilmesi demek örgütün kitlelere önderlik etmesi için seferber edebilmesi demektir.

Yukarıda da değindiğimiz gibi sınıflar var olduğu müddetçe bunların ürünü çatışmalar, çelişmeler var olacaktır. Bu çelişmeler kendisini KP içerisinde de çeşitli biçimlerde gösterecektir. Önemli olan bu çelişkileri çözebilme için komitelerimizin/organlarımızın kolektif bir çalışma tarzıyla harekete geçirilebilmesi ve çözülen her çelişkinin yerini yeni çelişkiler alacağından bunların da çözülebilmesi için bu kolektif çalışmanın sürekliliğinin sağlanabilmesi, yani kurumsallaşılmasıdır.

Bu olmayınca ne olacaktır?

Bugün hemen hemen her işimizde olduğu gibi işler kişiler üzerinden çözülmeye çalışılacaktır. İşin altından kalkamayanlar ya işe yaramaz diye nitelendirilecektir ya da işin altında kalıp mücadeleyi kendileri bırakacaklardır. O anlık işin altından kalkanlar ise (o anlık diyoruz, çünkü her iş kişilerce çözülebilsen örgüte gerek olmazdı) kahramanlaştırılıp, tapılacak kişiler haline getirilecektir.

Ancak kişiler gelip geçicidir. Örgütünse sınıflar var olduğu müddetçe varolacağı bir gerçektir. Kolektif çalışma kurumsallaştırıldığı oranda kişiler gitse bile KP, sınıf mücadelesindeki rolünü oynayabilecektir. UKH (Uluslararası Komünist Hareket)'nin tarihi, bugünkü Peru deneyimi bize bunu öğretmektedir. Öğrenmesini bilelim.

Öğrenemediğimiz müddetçe kişilere tapılması hastalığından kurtulmamız, kitlelerin devrimci eylemini kahramanlaştırmamız mümkün değildir. Bunun dışında nitelikli, uzman, profesyonel kadrolar yaratmakta mümkün değildir. Yoksa Sİ yş. ve sözünü ettiği yş.ların da dahil olduğu MK'nın tüm örgüte, tüm PÜ.lerinin oluşturduğu örgütün kitlelere (özellikle son yıllardaki objektif koşullar bu kadar uygunken) önderlik etmedeki beceriksizliği/yeteneksizliği, yetersizliği nereden geliyor sanıyorsunuz?

Örgütlülük adı altında yaşanan örgütsüzlüğün yarattığı olumsuz ortamda kendisini geliştirme olanağı bulamayan bireylerin bir süre sonra örgütsüzken (siz örgütlülük adı altında yaşanan örgütsüzlük ortamına girmeden önceki anlayın) kendisini daha iyi geliştirdiğini, örgütlülüğün (siz bunu da örgütlülük adı altındaki örgütsüzlüğü anlayın) bireyin gelişiminde pranga olduğunu düşünüp örgütsüzlüğü vaaz edebildiğini gördüğümüz halde nedenlerini kavrayamadığımız ortada değil mi?

KP'yi oluşturan kadrolardır. KP ile kadrolar, örgütle birey arasında birbirini etkileyen diyalektik bir ilişki vardır. Kollektif mekanizmayı oturtmuş, kurumsallaşmış bir örgütte, bireylerin örgütün hedefleri doğrultusunda şekillenmesinin, dönüşmesinin, yeniden kalıba dökülmesinin olanakları mevcuttur. Bireylerin olumsuzluklarının örgüte damgasını vurabilmesinin pek olanağı yoktur. Belirleyici olan örgüttür.

Kurumsallaşamamış bir örgütte ise işler bireyler üzerinden yürüdüğü için olumlulukları, olumsuzluklarıyla bireyler etkilidir. Bir yerde işin başındaki kişinin bireysel yetenekleri mevcutsa bir süre işler iyi gidiyor gözükür. Ama bir süre... Bir başka yerdeyse tamamen işlerin yürümediğini görmek mümkündür. Böylesi bir "örgütlülük" ihtiyaçlara yanıt verebilecek bir kadro tipi ortaya çıkartamaz. Her bölgede aynı "örgütün" ayrı ayrı örgüt adamı tipleri ortaya çıkar. Bölgeciliğin, alancılığın, şefçiliğin gelişmesinin her türlü maddi zemini vardır, böylesi bir ortamda. Aynı kollektifin birer parçaları bulunduğu unutulur. Bu koşullardaysa, partinin çok cepheli yürüyen sınıf mücadelesinin de farklı farklı görevleri, işlevleri olan parçalarını aynı anda, bir hedefe doğru koordineli bir şekilde harekete geçirebilmesinin olanağı yoktur. Bunu yapamayan bir partininse siyasal iktidarı ele geçirme perspektifi hayalden öte bir anlam ifade etmeyecektir.

Bir örgütün sürekliliğini sağlamasında, kurumsallaşmasında belirleyici olan en önemli unsur, tüm örgütü kollektif çalışmanın oturtulması doğrultusunda seferber edecek MLM bir önderlik çekirdeğidir. Önderlik kurumu örgüt açısından her zaman önemini koruyacaktır, ancak başlangıçta çok daha fazla belirleyici olacaktır.

Peki nasıl bir önderlik örgütü bu doğrultuda yönlendirebilir? Bu önderlik çekirdeğinin nitelikleri nedir?

Bu soruya esasta aynı sorunu yaşadığımız bundan 10 yıl önce 3. Konferans delegesi şehit yş.lardan Zeki Uygun bizim de katıldığımız şu yanıtı veriyor:

"En genel tanımıyla bunu; ML'in evrensel gerçeğini yaratıcı tarzda kavramak, ML'yi bir dogma değil bir eylem klavuzu olarak, bir bilim olarak kabul etmek, ML'nin evrensel gerçeğini (onun yaşayan ruhu olan somut şartların somut tahlili ilkesi ışığında) yaratıcı bir tarzda sosyal pratiğe uygulamak. Kısacası ideolojik, siyasi, örgütsel deney, bilgi ve tecrübe sentezi, objektif iç ve dış gerçekliğin kanunlarına vakıf olma, meseleleri çözme, partinin ve kitlelerin nabzını elinde tutma ve daima onların en önünde olma özelliği... İşte gerçek ML önder ve önderlik çekirdeğini yaratacağı sarsılmaz otoritenin, demir disiplininin, irade ve eylem birliğinin kaynağı buradan gelir."

Nasıl ki bireyle örgüt arasında birbirini etkileyen bir ilişki varsa örgütle önderlik arasında da diyalektik bir ilişki vardır. Örgüt ne oranda kolektif çalışma tarzını süreklileştirme yönelimine girerse, önderlik bu konuda ne oranda başarılı olabilirse, önderliğin yukarıda sözü edilen özellikleri o oranda kazanabilmesi olasıdır. Bu da bir süreç ve iradi bir müdahale sorunudur. Böylesi bir örgüt ve önderliğin silahlı mücadele içinde oluşacağı doğru önermesini pratikte, silahların patlamasıyla örgütün kendiliğinden oluşacağı, kitlelere gitmek yerine "silahları patlatalım gelirler" fokocu anlayışına in-

dirgeyenlerin kendiliğindencilikten kurtulamayacakları ve böylesi bir örgüt oluşturamayacakları açıktır.

Parti tarihimiz boyunca böylesi bir örgüt ve önderlik yaratamadığımız ortada.

Parti birliğimizin belki de en önemli yanının böylesi bir örgüt ve önderlik yaratabilmek için önemli bir potansiyelin açığa çıkarması olduğu düşüncesindeydi. Ancak bu fırsatlar kullanılmadı. Bu kafayla kullanılamazdı da. Çünkü birlikten bu yana önyargılarla dolu kafalar kim kimi tasfiye ediyor hesaplarından, denge politikalarından başka hiçbir şey yapmamışlar/yapamamışlar. Örgütü esas sorunlar üzerinde yoğunlaştırıp objektif durumun bu kadar uygun olduğu koşullarda birliğin coşkusunun yarattığı potansiyeli de harekete geçirememiştir.

Birliğin yarattığı bu olumlu ortamın hovardaca kullanımı, olumsuzlukların üzerine gitmenin engeli durumundaki denge politikalarının sonucunda varacağımız ve vardığımız nokta bu coşkunun yerini moral bozukluğunun almasıdır.

Eğer böyle bir denge politikasının mevcut olmadığı söylenecekse, varolan potansiyeli kollektif tarzda harekete geçirebilecek yukarıda belirttiğimiz niteliklere en azından yakın ya da aday yaşlara (önderlik içindekilerin hiçbirisinin tek başına bu niteliklere sahip olmadığını düşünüyoruz) yer verileceğine, niteliklerine bakmadan "bir sizden bir bizden" tavrına neden girilmiştir? Ya da birçok TMLGB üyesinden ideolojik-politik olarak çok daha geri yaşlar neden PÜ yapılıyor. Savaşın ilerleyen aşamasında örgütün kurumsallaşmasıyla birlikte PÜ alımında genişlik olumsuz bir etki yapmaz. Ancak işin başında (ki halen işin başında olduğumuza inanıyoruz) üye alımlarında niteliğe yeterince önem vermemek partinin kaderini olumsuz yönde etkileyebilecek bir durumdur.

Yoldaşlar,

Birlikten bugüne istediğimiz boyutta olmasa da, elimizdeki kısıtlı imkanlara rağmen gençlik içinde ideolojik-politik-örgütsel canlılık yaratabilmiş, potansiyelimizi harekete geçirmede gözle görülür, önemli adımlar atabilmişsek bu durumda birliğin benimsenmesinin en sorunsuz olduğu alan olmamız, hangi kesimden olursa olsun bütün yaşların zorluklara karşı mücadelede birbiriyle yarışma şeklinde kendisini gösteren fedakarlık ruhuna, yaşca ilişkilere sahip olmamızın payı büyüktür. Çünkü biz, sen-ben kaygısı gütmeyerek, mücadeleyi geliştirebilmemizin önündeki sorunları bu önderlikteki birçok yaştan daha iyi görebildiğimize inanıyorduk. Ve bugün parti içindeki sorunları değerlendirirken de DABK-Konferans kaygısı gütmeyen yanlıslara karşı mücadele anlayışıyla hareket ediyoruz.

Yoldaşlar,

Sonuçta toparlayacak olursak,

- "Ticaret olayı" parti iradesine açılmalıdır. Bu sorunu nasıl ki OPK'nın parti iradesine açmadan çözmeye çalışması yanlıssa, bugün de MK'nın çözmesi mümkün değildir. Çünkü MK üyelerini seçen parti iradesini temsil

eden delegelerdir. Bu nedenle MK toplantısında kimsenin kimseyi atmaya yetkisi yoktur.

- Sİ yş. ilgili yş.ların "ticaret" olayını kendi çıkarları için kullandığını, daha başka benzer işler de yaptığı imasında bulunuyor. Bunun yanında son yakalanmalara ilişkin bazı yş.ları zan altında bırakan açıklamalar yapıyor. Bu konularda soruşturma açılmalı, soruşturma sonunda Sİ yş. iddialarını kanıtlayamazsa hesap sorulmalıdır.

- Son yakalanmaların ardından Sİ yş.ın 3 ay önce yapılan AK toplantısının raporuna ek olarak ilgili yazıyı hangi işleyişe dayanarak partiye dağıtmıştır? Bunun hesabı verilmelidir.

- Kırsaldaki huzursuzlukların, dökülmelerin acilen önüne geçilebilmesi için sorunları başka yerlerde aramak yerine soruna gerçekçi yaklaşım hatalarımızın kaynağına inilmeli, hatalardan çıkartılan dersler doğrultusunda pratikte olumlu yönde somut adımlar atılmalıdır. Bunun için ilkin bu sorunların tartışılacağı kadro toplantıları yapılmalıdır.

- Son olarak Sİ yş.ın sorunları ele alış tarzına bir kez daha değinmekte fayda var. Yş.ın yöntemi parti içi iki çizgi mücadelesini ideolojik-siyasi zeminlerden yoksun sağlıklı temelde gelişmesine neden olacak tarzdadır. Böylesi bir durum zamansız, sağlıklı saflaşmalara neden olacaktır. Köklü bir ideolojik-siyasi hesaplaşma sonucunda belki çok daha fazla ortak noktası bulunan yş.lar aynı safta yer almayacak, alamayacaktır. Saflaşmada öne çıkacak olan parti içi iki çizgi mücadelesini ideolojik siyasi temelleriyle yürütme anlayışıyla örgütü hiçe sayan, siyasi hasımlarını ideolojik siyasi mahkum etme yerine "komplo teorileriyle" alt etme anlayışı arasında tercih yapmak olacaktır. Bizler bilimselliğine inandığımız Kaypakkaya yş.ın düşüncelerinin, yanlışlarla köklü ideolojik-siyasi mücadeleler içinde çelikleşeceğinin; bir daha aynı sorunlarla uğraşmak yerine (ki köklü bir şekilde mahkum edilmezse -sadece reddetmek değil- birilerinden arınmakla sorunların çözüleceği sanılırsa yarın yine aynı sorunlarla uğraşılacağı kanısındayız) Örgütü bu doğru çizgiyi hayata geçirilebilecek tarzda işlerin kişiler üzerinden yürütülmesinden, şefçilikten, amatörlükten, üretimsizlikten, beceriksizlikten kurtararak kollektif çalışmayı, profesyonelliğin, parti içi siyasi yaşamı canlandırarak üretkenliği hakim kılmanın doğruluğuna inanıyoruz. Yani menşevik örgütlenme tarzı yerine bolşevik örgütlenme tarzını hakim kılmak istiyoruz. Bunu teoride değil, pratikte hakim kılmak istiyoruz. Bunun için örgütün bu konu üzerinde yoğunlaşmasını, ideolojik-politik-örgütsel canlılığın yaratılmasını istiyoruz. Örgütlenme konusunda sözünü ettiğimiz adımları pratikte attığımız oranda çizgimizi hayata geçirmemiz mümkün olacak ve olumsuz gidişata günah keçileri bulma histerisinden de kurtulmuş olacağız.

Hatalarımızın üzerine gitmek yerine günah keçileri bulmak sorunlarımızı çözmez. Aksine sorunların içinden çıkılmaz hale gelmesine neden olur. Spekülasyonların önüne geçmek için bir soruna açıklık getirelim. Bazı yş.lar çıkıp 2. MK'da "hataların üzerine gidelim, günah keçileri bulmayalım vb. şekillerde açıklamalarda bulunuyorlardı, bunlar da benzer şeyler söylüyorlar" diyebilirler. Saçma olur ama sağda solda herkes nedenleri açıklan-

madan 2. MK'cı ilan edildiğine bakılırsa bu da pek mümkündür. Bu nedenle açıklayalım: 2 MK sorunu, hatayı çizgide buluyordu, bizse bu doğru çizgiyi hayata geçirecek sürekliliği sağlanmış, kuramsallaşmış bir örgüt yaratamamakta buluyoruz. Ve diyoruz ki, bolşevik örgütlenme ilkelerinin hakim olmadığı bir örgütte yozlaşma, dejenerasyon kaçınılmazdır. Bu durumda programın hayata geçirilmekten çok ağıza sakız edilmesi de kaçınılmazdır. Sorunlara Sİ yş. gibi yaklaşan bir kafa Kaypakkaya yş.ın düşüncelerini hayata dökemez. Çünkü bu çizgiyi hayata dökcek tek silah olan örgütü; örgütü meydana getiren kadroları yaratacak bir örgüt bilincine sahip değildir. Kitleleri dönüştüremez. Çünkü kendini dönüştürme anlayışı yoktur. Varolan potansiyeli devrim için verimli bir şekilde seferber edemez. Çünkü kazanıcı değil, kaybedicidir. Uzun süreli bir devrime önderlik edecek olan bu partiye önderlik edemez. Çünkü bugün sınıf mücadelesinin gelişimimiz için yarattığı fırsatları göremeyecek kadar kördür; ancak parti içi "fırsatları" kaçırmayacak kadar da gözü açıktır...

Ülkedeki siyasal gelişmeler devrimciler ve özellikle partimiz için bulunmaz fırsatlar yaratıyor. Kitlelerin karşısına her zamankinden daha derli toplu çıkmak zorundayız. Sınıf mücadelesi bizleri beklemez, bu böyle biline...

(X) Bir yş. kendi verdiği randevuya gelmediği için 2 PÜ'nün yazı hakkındaki düşünceleri alınamadı. Yazımızın zaten geciktirildiği için ilgili yerlere ulaştırılmasına karar verildi.

Yoldaşça selamlar...

- Şehitlerimizin Kanları, Canları Pahasına Yaratılan Değerlerin Çar Çur Edilmesine İzin Vermeyeceğiz!
- Sağ Sapmanın Panzehiri Sol Sapma, Sol Sapmanın Panzehiri Sağ Sapma Olamaz!
- Her Türden Anti-MLM Sapmanın Tek Panzehiri MLM'dir.
- Başarı İçin, MLM Programda Israr, Bolşevik Örgütlenmede Israr!
- Yaşasın Kaypakkayacı Güzergah!
- Birlik-Eleştiri-Daha Yüksek Birlik!

10.4.94

BİR KEZ DAHA PARTİYİ HESAP SORMAYA ÇAĞIRIYORUZ:

Askeri Komisyon Sekreteri'nin, Askeri Komisyon adına organımızı tasfiye kararına hayır!

Hile yoluyla disiplinsizlik yaparak "yayınlanmamalıdır" şeklindeki OPK kararını ihlal eden Sİ ve buna onay veren NT hakkında soruşturma isteyen organımıza tehditler yağdırılmış ve bugünkü girişimin ön göstergelerini vermiştir. "Böyle devam ederseniz sonunuz kötü" der gibidir bu. Ve bunun ne kadar doğru olduğu bugün ayyuka çıkmıştır.

Bir KP'de ilerlemenin dinamiği, onun kendi bağrında taşıyacağı çatışmaları olacaktır. Bunun en anlamından yaşama geçirebilmek, iyi bir önderliği, bilinçli bir yönlendirmeyi ve tüm çatışmaların yarış içinde olabileceği zemini gerektirir. Bu Maoist olmanın da temel koşuludur. Eleştiriye tahammül edilemediği her yeni şeye, hiç de maddi gerçekliğe dayanmayan anti-bilimsel yaftalar yapıştirarak, biçimsel anlamda sözde bir iki çizgi mücadelesini kabul görüp, özde, Hoca'cı zemine çulu seren küçük burjuvazi bu tahammülsüzlüğünü parti düşmanı bir kisveye büründürmekten, siyasi-ideolojik mücadele zeminini bir tarafa bırakarak örgütsel tasfiyeye yönelmekten geri durmaz. Tabi buna özellikle çoğunluk ya da organsal yetkiyi elde ettiği durumda girişir. Azınlıkta olduğu durumda siner ve esas özünü küçük burjuvazinin TEK BİR BEN mantığının her siyasi ve örgütsel faaliyetine yansımaları da kaçınılmazdır. O kendini partinin tek kurtarıcısı, tek sahibi, tek yorumlayıcı sayar. Bu başta bilimsel bir gelişmeyi dumura uğratan etmenlerin başında gelir. Bütün alemin kendine kayıtsız itaatini ister ve böyle bir alemin bulduğunda da, kendisini kral ilan ediverir.

Komünistler, kendisini suskun ve "koyun" bir aleme kral ilan eden küçük burjuvazinin bu türden aymazlığını kabul görmez ve ona karşı tutarlı ve ilkeli bir mücadeleyi benimser. Onun, azınlık veya çoğunluk diye bir endişesi yoktur. Onun, yönetici organların yetkisine dayanma, onu kendi grupçu kaygılarına tabi kılması diye bir sorunu yoktur. Çünkü o, her şeyden önce kendi düşüncesinin bilimsel gücüne dayanır ve güvenir. Onun sorunu

ideolojik-siyasi alanda yürür ve örgütsel tasfiye, ideolojik-siyasi tasfiyeden önce gelmez/gelemez.

Bugün partide yaşanan iki çizgi mücadelesinde komünistlerle küçük burjuvazi arasındaki anlayış farklılığı, bu kesitte de kendisini oldukça açık biçimde ifade etmektedir. Bunun daha açık biçimde kavranabilmesi açısından, parti içi sorunların ve partide iki çizgi mücadelesinin nasıl yürüdüğü daha doğrusu nasıl yürütülmez duruma getirildiğini deşifre etmek için bölümümüzde, özelde de organımızın siyasi-ideolojik faaliyetini ve AK (Askeri Komisyon)un tutumunu kısa kesitlerle aktarmayı uygun görüyoruz. Daha önce bazı organ üyelerimizin kaleme aldığı yazılar ve organımızın 1. Olağan Toplantı Raporu ve daha sonra "Tüm Partiye Çağrı" başlıklı kararında da bu gelişmelerin daha objektif değerlendirebilmesi açısından, gelişen bu süreci kavraması açısından organımızca partiye açılması istenipde, AK tarafından açılmayan yazı ve kararları incelenmesi gerekir. AK bu olanağı bizzat fiili uygulamalarla darbecilikle ortadan kaldırmaya çalışmak, önemli oranda da bunu başarmaktadır. Bu nedenle tüm partililerin bu konuda duyarlı olmaları gerektiği kanısındayız. Bu parti birliği için temel ödevlerden biridir.

Gelelim çeşitli yönetici organları "işgal" eden k. burjuvazinin parti içi sorunlara ve iki çizgi mücadelesine yaklaşımına:

OPK yeni sayılmayan önderlikleri tekrar resmileştirmiş, biçimsel düzenlemelerle, "birlik pekiştirildi", "zaferler elde edildi" türünden keskin sloganlarla gerçekte varolan durumun üstü örtülmeye çalışılmışsa da, bu sürecin başlaması aşamasında dahi grupçu kaygıların ve grup için tavırların atama ve görevlendirmelerden tutunda bir çok soruna yansıdığı görülüyordu. Bu durum, ilerleyen süreçlerde daha da netleşmiş, "Benim yetkim, senin yetkin", "benim işim, senin işin", "yaparım, yapamazsın" türünden esas özü bir klik faaliyetinin küçük yansımaları olan organ içi işlevsizlikler şeklinde sürmüştür. Öyleki, bireyler birbirini olumsuzlayabilmek, boşa çıkarabilmek için adeta pratik faaliyette yapabilecek şeylerin önüne geçilmeye çalışılmaktan tutun da "ben sana güvenmiyorum" deyip, tüm varoluşa karşı durmaya kadar bir yığın apolitik davranış, varolan grupçu kaygılarla pekiştiriliyordu.

Ve 93 Eylül-Ekim ayına geldiğinde bu grupçu anlayış ve yaklaşımlar bazı yönetici organları işlevsiz kılarken, (Başta SB) bir kısmı da AK, GK gibi bu yaklaşımlarla iyiden iyiye besleniyor ve hasımlarını ekarte etmek için siyasi-ideolojik bir zeminde döğüşmeyi bırakıp, k. burjuvazinin ekarte etme yöntemlerine uygun zeminde çatlaklar aramaya koyuluyordu. SB işlemiyordu, çünkü merkezi önderliğin tepe noktası karar alamıyordu. Parti içinde var olan günü birlik, kendiliğindenci gidişata AK siyasi yetersizliği, politikasızlığı nedeniyle müdahale edemediği gibi, esas uğraşı partiyi değil de, grubu kurtarmak olduğundan, böylesi bir faaliyette yoğunlaşamıyor, yetkisinin sınırı, İKK-Komünist gibi yayınları çıkarmakla sınırlandırılan SB da, varolan gidişata müdahale edemiyor, -bunun için yeterli bir gözlem içine giremediği de açık- ufak bazı girişimleri olduğunda da, eşit oy durumu nedeniyle karar çıkaramıyor ve derken parti, şimdiye kadar olduğu gibi somut durumu kavrama, onu bilinç düzeyine çıkarma ve o doğrultuda özgün tak-

tik politikalarla durumu yönlendirme görevini hiç mi hiç yerine getiremiyor. Organlar işlevsiz ve tam menşevik tarzda bir örgütlenmeye tâbi, parti önderliği belirsiz, orduda parti tasfiyeciliği biçimsellikten öte bilinçli bir faaliyete maruz, ordu gün geçtikçe devrimci niteliğinden kan kaybetmekte, hot-zotçu, sekte yaklaşım lar orduyu aşır kitlelere gitmekte ve kitle politikasının esasına oturmakta, savaş üzerine yürütülen "kahraman komutan" yarışında, savaşın kendisi unutulmakta, apolitik ve önderlik vasfından uzak bir çok "kadronun" ayyuka çıkmış BEN bezenişleri, saltanat sefaları ve tersine işleyen bir dönüştürme vs. vs. tüm sorunlar parti önderliklerini bağlayan bir durum olarak değer bulmadığı gibi, bu yönde girişimlerin, "aman parti disiplini, aman tüzük", "sen ne yapmaya çalışıyorsun", "yok yıkıcılık, yok parti düşmanlığı", gibi zemini çürük, basitten nitelermelerle önüne geçilmeye, bu yş.lar hemen anti-programcı, anti İK'cı ilan edilmeye çalışılmaktadır. Ama nafile! Gelinen süreç, pratiği ile kimin nerede olduğunu gayet iyi ortaya koymuştur. Kitlelere tokat atıp, küfredenler, savaşçılara hakaret edenler, üzerinde kişisel otoritenin her türden despotizmini uygulayanlar, politikasız politika yapmaya çalışanlar, iki çizgi adına farklı, en ufak düşünceye yasak koyanların ne kadar İK'cı oldukları söz götürmez bir açıklığa sahiptir.

Yönetici organların raporları yayınlanmıyor ya da altı ay, bir seneyi bulan gecikmelere uğruyor. Hiçbir alt organ üstü denetleyemiyor ve küçük hesaplar ucuz pazarlıklar alıp başını gidiyor.

Ekim 93'te yapılan AK-SB toplantı raporları Aralık ayında elimize geçiyor. (Sadece AK raporu) AK'nin 1. Toplantı Raporu bu sürece kadar hâlâ elimize geçmiyor, o da AK 2. Toplantı Raporu'yla elimize geçiyor. Bu sürece başlamadan, organımızın o güne kadarki durumunu kısaca ortaya koyalım;

Organın en son oluşum durumu 93 Kasım ayında yapılan kış konumlandırması dahilinde olmuştur. Bu sürece kadar, 2 Nolu Mıntıka OPO (Ordu Parti Organı) olarak (1. ABK OPO'nun iki Mıntıka OPO şeklinde örgütlenmesinden sonra) üç üye ve bir organ sekreteri (...), 1. ABK Siyasi Komiseri) yer alıyor. Bu süreçten sonra, (Kasım) bu organa yedi üye ve bir AÜ devrediliyor. Bu yedi üyeler, daha önce kimi görevlerde, kim tamamen organsız, kimi daha özel işlerle meşgul ve bu süreçte hiçbirinin tam bir organ işlevine sahip örgütlemeler içinde yer almamışlardır. Organın Ocak 94'te yapmış olduğu (son bileşimi ile) birinci olağan toplantısında organın öncesi değerlendirilmiştir. (Bkz. 1. OPO Toplantı Tutanak ve Raporu) Bu sürece gelirken organımızın bazı üyelerinin gidişata ilişkin çalışmaları olmuştur. Bunlar Aralık'ta toparlanarak gerekli yerlere sunulmuştur. Bu çalışmalar, çeşitli perspektifleri içeren politik önermelerdir. Yine AK Toplantı Raporları eline geçen üyeler, bu organın faaliyetini değerlendiren yazılar hazırlamışlardır. Rapor resmi olarak yayına girmediğinden yazılar bekletilmiş, AK 2. Top. Rap. eleştirileri ile sunulmuştur. Yine bazı organ üyelerimiz tamamen işlevsiz bir durumda olduklarından (kiminin özel durumu gereği) bu sürece müdahale durumu esas olarak Aralık'tan itibaren başlamıştır. Aynı organda yer alan diğer üyeler ise, PÜ.liği misyonunun tümüyle farkında olmayıp, bir yönlendirme ve yönlendirilme dahilinde de değillerdi. Ve şefçiliğin uzaktan

takipçileri olarak kalmışlardı. Organ üyeleri (Aralık'ta) organın toplantısını organ sekreteri olan Sİ'ye dayatmış, onu toplantıya çağırıp gerilla birliğinin aylarca aksatılan eleştiri-özeleştiri toplantısının gerekliliğine işaret etmiş, organın işlerlik kazanmasını şart koşmuştur. Bir kaç kez çağrıyla birlikte, son olarak "gelmezsen, organ hakkında işlem yapacak" şeklinde istemiyile organ sekreteri SŞ "KM yoldaş sekreterdir, ben oluşturduğum yedi kişilik ABK sekreteriyim" diyerek sorundan kendisini sıyırmayı, bütün yetkilerin taşıyanı olarak yerine getirmiştir. Organ, birliğin eleştiri- özeleştiri toplantısının yapılması gerektiği kanaatine varmış ve ilk iş olarak onu gündem almıştır. Bu toplantıda savaşçılar çok çeşitli şikayetlerini dile getirerek, parti düşüncesiyle çelişen ve birçoğu tüzük hükümlerince de suç sayılan uygulamaları açığa çıkarmış parti üyeleri bu durumun partice sorgulanması gerektiği-öyle olacağına işaret etmiş, sorunların açığa çıkarılmasının bir zorunluluk olduğunu belirtmişlerdir. (X) (Bkz. Tutanak) (Bu toplantıya istenildiği halde, Mıntika Komutanı BŞ ve ABK sekreteri SŞ çeşitli gerekçelerle toplantıyı ertelemiş ve son yapılan toplantıya da katılmamışlardır. Toplantı, gerilla birliğinin yarısını oluşturan bir sayı ile yapılmıştır.)

Sonrası süreçte, organ normal toplantısını başlatmış, organa işlerlik kazandırmayı ve partide sürekli hale gelen şefçe yönetim tarzına son verilmesi gerektiği, kolektif parti faaliyetinin esas işlerliği belirlemesi ve her organın canlı bir hücre işlevini yerine getirmesi gerekliliğine işaret edilmiştir. (Bkz. Toplantı Tutanakları) Organ toplantısının devam ettiği süreçte AK üyesi ve AK 2. Toplantı Raporu'na EK olarak "Lordlar Kamarası ve Şovalyeleri" başlıklı (28 Aralık 93) bir yazıyı piyasaya sürmüştür. Organımız AK'nın faaliyeti haricinde bu yazıyı da değerlendirmiştir. Sİ bu yazıyı yayınlamasına yasal dayanak olarak AK 2. Toplantı Raporu'nda, "Bir AK üyesinin düşüncesini (özel durum tartışılırken) sonradan ek olarak yayınlayacağı şeklinde belirleme dayanak olarak gösterilmektedir. Organımız bu yazının OPK kararlarını (PÜ ve bilinmeyen kararını) ihlal ettiğinden yayınlanmasının doğru olmadığı, bunun disiplinsizlik olduğu ve yayınlanış biçiminde "hile" denilecek bir yöntemle yapıldığını vurgulamış, yazıda geçen durumun ele alınışı, yazının yayınlanış biçimini ve sorunun geline süreci piyasaya sürülmesinin altında yatan gerçek özün partiyi koruma ve birliği koruma anlayışının değil, kendilerinin (OPK delegeleri) ele alıp hallettikleri meseleyi bu kez parti kitlesine -tüm disiplin kuralları ihlal edilerek- açık, ekarte etme uğraşlarına maddi bir dayanak, yani o aranan çatlağın yakalanmaya çalışıldığını tanıtılmıştır. Kişisel kariyerizmi ve grupçu çıkarların "partiyi koruma" olarak yutturmaya çalışan bu baylar, PÜ.lerinin gönlünü kazanabilmek için çokça dem vurdukları "keskin programcılık" kimseye bırakılmayan "İK'cılığa" bu kez de, E. ticareti olayını eklemeye çalışmaktadırlar. Organımızın bu yazıya ilişkin aldığı karar organ raporunda mevcut olduğu gibi, "MK'ne acil çağrı" başlığıyla ayrıca MK'ya sunulmuştur. Bilgisi dahilinde olmayan yş.ların bilgi edinmeleri açısından, bu raporda geçen (12, 13 ve 14. kararlar) o bölümü, tekrar buraya aktarmayı uygun görüyoruz. Bu bölüm, bundan önce "Tüm Partiye Çağrı" şeklinde sunulan metinde mevcuttur. Bkz.)

"AK 2. Toplantı Raporu'na Ektir" diye organımıza sunulan, 28 Aralık 93 ta-

rihli Sİ imzalı "Lordlar Kamarası ve Şovalyeleri" başlıklı yazı okunup üzerinde tartışıldı ve aşağıdaki kararlara varıldı.

KARAR 12:

Bu yazı, konferans kararları ayaklar altına alınarak ve hile yolu ile sansürden geçirilerek, daha doğrusu geçirildiği sanılarak (oysaki sansür OPK'nın iradesindedir) tüm parti hukuku ayaklar altına alınarak yayınlanmıştır.

Yazının esası bir hizip faaliyeti ve komplo tezgahlama amacı yüklü olup, bütünüyle küçük burjuva oportünizminin ideolojik-siyasi mücadeleden kaçındığı ve bütün hasımlarına siyasi-ideolojik cepheden değil de, çeşitli oyunlar tezgahlayarak saldırıya geçmesidir.

Üslubu ve yaklaşımı ile bir MK üyesi konumuyla hiç bağdaşmayan ve önderlik vasfına uygun olmayan bir durumda olduğu gibi, kariyerizmin büyük sıkıntıları içindedir.

Ayrıca yazısında örgüt illegalitesini hiç sayarak, organ sekreterini ve çeşitli organ üyelerini, yakalanan yş.ların durumunu deşifre ederek bilinçli bir faaliyetle suç işlemektedir.

Hiçbir maddi gerçeklere dayanmayıp PÜ'lerin "dalkavuk", "sefiller", "zavallılar", "eti yolunmuş kemik parçalarıyla meşgul olan bu sefiller", "zayıf karakterliler", "harem ağaları" vs. vs. gibi niteleme ve ithamlarla önderlik görevini yaptığını sanan bu yazı sahibinin bu durumda suç içerdiği gibi tümüyle ciddiyetten ve bir devrimci tavrından dahi yoksundur.

Bu aynı zamanda yazı sahibi Sİ hakkında suç duyurusu olarak geçmeli ve ilk elden idari tedbir alınmalı (konumu dondurulmalı) ve soruşturma açılmalıdır.

Ayrıca bu yazının yayınlanmasından haberi olan AK sekreteri hakkında da aynı işlem yapılmalıdır. (AK Sekreteri'nin onayı olduğunu da Sİ belirtmiştir.) -

(X): Daha sonra bu durum, "parti sorunlarını savaşıçılara açmak" olarak değerlendirilip organ hakkında soruşturma açılmıştır. Temel dayanak da, savaşıçıların hedef olarak yöneldikleri ve olumsuzlukların baş sorumluları olarak gösterilen mintika komutanı BŞ ve ABK Siyasi Komiseri ŞŞ'in savunulmuyup, "parti yanlışların hesabını soracaktır/sormalıdır" şeklinde beliren anlayış gösterilmektedir.

KARAR 13:

Yazıda iddia edilen şeyler, OPK kararına bağlı kalınarak parti hukuku işletilmeli ve bu olaylar bütün yönleriyle partiye açılmalıdır. Ayrıca yazıda "kanıtlayacağım" dediği, MK içindeki olaylar kanıtlanamadığı durumda, iddia edilen suç kapsamında bu iddia sahibi Sİ yargılanmalıdır. Kanıtlandığı takdirde, suçu işleyenler aynı biçimde yargılanmalıdır.

Ayrıca, bu iddialar gerçeklik kazandığı durumda, tüm OPK delegeleri bu suçu gizlediğinden ve bu suç sahiplerini tekrar MK'ne ve yönetici organlara seçerek, bu suça onay verdiklerinden dolayı yargılanmalıdırlar. Ayrıca MK tezelden olağanüstü toplanarak, bu durumu sonuçlandırmalıdır.

KARAR 14:

Bu yazıya ilişkin alınan 12 ve 13 nolu kararlar en acil yoldan SB'ya iletilmelidir.

**1 Nolu ABK'na bağlı 2 Nolu
Mintika OPO 1. Top. Rap. (Sf. 7-8)**

(Sİ)'nin yazdığı ve sonrasında NT'nin organımıza yazdığı yazıda da, görülen o ki, sorun sadece E. ticaretine karışan yş.larla sınırlı değildir. Olayla hiçbir ilgisi olmayan, fakat etkili bir muhalif olan ZL yoldaşın hedef seçilmesinden tutun da, (bkz. Sİ'nin yazısı) HH ile kişin bir arada kalma durumundan başka, sorunla ve HH ile hiçbir alakası bulunmayan organumuzun üyeleri yş.lara hakaret, küfür ve saldırılarına kadar içine düşülen tavır ve esas amaç daha farklı boyuttadır. Bu davranışların gerçekte neyi amaç edindiği organımızca tespit edilmiş ve varolan duruma partinin müdahalesi istenmiştir. Bu tasfiye girişimlerinin MK içindeki çoğunluk durumunun değişmesine tekabül etmesi bir rastlantı değildir.

Bugün hizipçilikle suçlanıp, işlevi dondurulan organımızın, faaliyeti ve aldığı kararları raporlarında açıktır. Ve sorunun esas çözümü parti iradesinin harekete geçirilmesi olduğu her defasında gösterilmiş, parti bir hizipsel faaliyetten alıkonulmaya çalışılmıştır. Disiplinsizliği, tepeden başlatan "yüce parti önderleri" altı her zaman söylenileni olduğu gibi kabul eden "ko-yun sürüleri" ya da kendi deyimleriyle "inek" gördüklerinden her daim rahat asıp keseceklerini hesaplıyorlar ki, bütün bu girişimleri ve gerçekte varolan grupçu faaliyetlerini hiçbir işlerliği de gözetmeksizin rahatça yürürlüğe koyabiliyorlar. Bu bayların, bunun her zaman böyle gitmeyeceğini bu saltanatın böyle sürmeyeceğini görmeleri gerekiyordu. Bunu bir parti organı olarak göstermeyi görev bildik ve bundan sonra da bu ilkeli mücadeleyi sürdürmeyi görev biliriz. Danışıklı bir döğüşün uzun bir süre yol alamayacağı komünistler açısından açıktır. Hiçbir zaman ilkelerden sözde bir sınıf adına taviz verilemez/vermeyiz de. Sınıfa yapılacak esas ihanet bu olur.

Organımızın yukarıya aktardığımız kararı bu küçük burjuva bayların rahatını bozmuş, düşledikleri o rahat at oynatma ortamını bulamayınca bu kez yine saldırılar tehditler ve vaatlerle organın eleştirel yaklaşımını ve parti birliğini dumura uğratacak girişimlere karşı duyarlılığını kendi grupsal faaliyetlerine tabi kılmaya çalışmışlardır.

Hile yoluyla disiplinsizlik yaparak "yayınlanmamalıdır" şeklindeki OPK kararını ihlal eden Sİ ve buna onay veren NT hakkında soruşturma isteyen organımıza tehditler yağdırılmış ve bugünkü girişimin ön göstergelelerini vermiştir. "Böyle devam ederseniz sonunuz kötü" der gibidir bu. Ve bunun ne kadar doğru olduğu bugün ayyuka çıkmıştır. Siyasi-ideolojik zeminde hiçbir faaliyet gösteremeyen AK üyeleri, kendilerine kafa sallayacak ve her davranışlarını olumlayacak "inekler" yetiştirmeye çalıştığından yollarına çıkacak her girişimi tasfiye etmekten çekinmeyecektir. Çünkü bu k. burjuvazinin mücadele yöntemidir. Organımızın vurguladığı birçok nokta ve takındığı tavırlar cevap beklerken, yine bu süreci irdeleyen birçok yazı hazırlanmıştır. (!) Tabi bu durum partinin içinde bulunduğu işlevsizlik ve AK'nun politik yaklaşımdan uzak muhtevası ile birleşince hiçbir anlam ifade etmiyor/edemez de. "Ben herşeyi bilirim", "birşeye ak diyorsam, aktır, kara diyorsam karadır" diyen mantığın kendi çalıp kendi oynaması onu rahatsız etmemektedir. Ama bilinmeli ki, bu bozuk hava ile sürdürülmeye çalışılan oyunun bozulması kaçınılmazdır. Çünkü yaşam bağrında olumsuzluğu da olumluyu da taşır. Eskiyenin yenilenmesi gerek, başka yolu yok!

AK sekreteri organımıza yazıp gönderdiği Şubat 94 tarihli yazısında hiç de organın disiplinsizlik yaptığından, hizipsel faaliyet içinde olduğundan bahsetmiyordu. (Bkz. NT'nin yazısı) Özellikle organ üyelerini kazanmayı amaç edinen oportünist bir tutum içeren bu yazıda, tehditler savurmakla birlikte, bir yağın aymazlık örneği sergileniyor. Organımız bu yazıyı değerlendirmiş ve aşağıdaki "Tüm Partiye Çağrı" başlıklı o kararı almıştır. (Ayrıca buna ilişkin organ üyelerimiz RR, KM, AN, AI yoldaşların yazıları da mevcuttur. Bkz.)

"AK sekreteri imzalı bu yazıda, esas olarak bir önceki (Lordlar Kamarası ve Şövalyeleri) yazıdaki gibi, parti işlerliğini ve OPK kararlarını hiçe sayan ve kendi kişisel veya grupsal çıkarlarını parti çıkarları önüne geçirerek içine girdikleri hizipçi faaliyetin somut göstergesidir. Bu durum partinin irade ve eylem birliğini bozmakta ve partiyi yeni bölünmeyle karşı karşıya getirmektedir. Partinin bugün içinde bulunduğu bu bunalımı aşması ve siyasi arenadaki yerini koruyabilmesi, sınıfın ve devrimin menfaatine olup, parti bu gidişata sessiz kalmamalıdır. Çünkü bu durumda sessiz kalmak ve gerekli müdahaleyi yapmamak, partinin parçalanmasına katılmak demek olduğu gibi, partinin kendi iradesi olarak ortaya çıkan OPK'nın da tanınmaması demektir. Bu iradeyi hiç kimsenin veya hiçbir grubun parti adına partiden bağımsız olarak kendi kişisel hesapları ve kariyerist emelleri için kullanmaya hakkı yoktur. Eğer bir sorgulama olacaksa, bunu parti, parti ve sınıf çıkarları için kendisi yapmalıdır. Çünkü OPK'da ortaya çıkan irade parti iradesidir ve onu bozacak veya alaşağı edecek olan yine partinin kendisidir. Bunu ne parti adına MK'nin ne de başka bir organın yapma hakkı yoktur.

Gelinen bu süreçte MK'nin boyutlanan bu sorunları çözebilmesi olanaklı değildir. Bunun önündeki en önemli sorun, grupçu ve kariyerist emellerin MK'da belirleyici bir yönelimi teşkil ediyor olmasıdır. Bundan dolayı, bugünden MK'nin yetkisi dahilinde olmayan sorunları, parti iradesine meydan okuyarak değiştirme yönünde girişimde bulunan MK üyelerinin bu tavrı (bunun için SI'nın tüm partiye AK raporuna ek diye sunduğu ve NT'nin organımıza gönderdiği yazılar irdelenmelidir.)

MK tarafından mahkum edilip, bu disiplinsizlik karşısında gerekli tavır takınılmadığı, OPK kararları dışında çıkan bu durumuyla, MK'nin meşruluğu kalmayacaktır.

MK'nin bunu yapabileceği kamsında değiliz. Ve sorunun esas olarak partiyi sunularak halledilmesi gerekmektedir. Organımız, merkezi OPK gündemine alınan ve tartışarak bir sonuca bağlanan kararı (kararın doğruluğu yanlışlığı cezanın denk olup olmadığı ayrı bir tartışma konusu ve bu ancak parti iradesiyle ortaya çıkarılabilir) OPK'nın yetkisi dahilinde olduğu ve bunu MK'nin kendi başına değiştirme yetkisinin olmadığı, değiştirmeye giriştiği böylesi bir durumda da, MK'nin meşruluğunun sözkonusu olmayacağı, çünkü parti iradesi olan OPK ancak parti iradesiyle meşruluğunu yitirebilir anlayışındadır. MK'nin bu süreçte OPK kararlarını hiçe sayarak, bir yargılama yapma yetkisi yoktur. Çünkü bu OPK'da karar altına alınmıştır. Ve OPK'da 'burası parti iradesini temsil etmiyor', 'tartışmayız' ya da tartışmayalım şeklinde hiçbir üye görüş belirtmediği halde, bunun üzerine 7-8 ay bile geçmeden her şeyi bir çırpıda reddederek, parti iradesi diye bas bas bağarmak, gerçekte parti iradesini kendi kişisel emellerine alet etmekten başka birşey değildir.

Mücadeleyi siyasi-ideolojik cephe de değil de, esaslı k. burjuvazinin mücadele

yöntemi olan, ayak kaydırma, ekarte etme şeklinde kişisel hesaplaşmalar düzeyinde ele alınması, parti açısından en önemli tehlikelerden birisidir. Bu durum, parti güçlerinin birlik süreci ve onun ideolojik ve siyasi temelde sürdürülmesi önünde en önemli engeldir. Birlik süresinde başlayıp, parti içinde devam edegelen grupçuluk, güvensizlik vb. türünde, güçlü eğilimleri tümüyle atmaya da asgari düzeyde irdelenmesi partimizin en anlamlısından bir iki çizgi mücadelesini bünyesinde yaşaması zorunludur. Sürekli varolacak olan iki çizgi mücadelesinin eleğinde bunun daha canlı yaşandığı bir süreç olarak kongre tartışmalarının başlatılması gerekmektedir. Bu ideolojik siyasi saflaşmayı da yaratacak ve bir bölünme olacaksa, bu vesileyle olması en doğru olanıdır. Bunun da öncesinde bölge düzeyinde tüm parti üyelerinin katılacağı toplantı yapılarak, bu durum tartışılmalıdır.

NE YAPMALI?

1- MK'nın yapması gereken olağan MK toplantısı, Olağanüstü Toplantı şeklinde bu sorunlara özgü toplanmalı sorunların tüm yönleriyle partiye açılması faaliyeti örgütlenmelidir.

2- OPK'da gizli oturum şeklinde yapılan toplantı ve tartışılan tüm sorunlar partiye açılmalıdır.

3- SB bunu en kısa zamanda partiye açarak parti iradesi sonucu değerlendirmeli ve sonuca vardırılmalıdır.

4- Parti, OPK iradesini çiğneyen ve disiplinsizlik yapan üyelere hesap sormalıdır.

5- OPK kararlarına bağlı kalarak kongre tartışma süreci başlatılmalıdır.

6- Kongre tartışmalarını örgütleyecek bir komisyon parti iradesiyle oluşturulmalı ve kongre süreci boyunca bu komisyon görev yapmalı.

7- Bölgesel düzeyde tüm partililerin katılacağı toplantı en kısa sürede yapılmalıdır (gerçekleştirilmelidir)

Tüm partiye çağrı başlığıyla yayınlanan 2 Nolu Mıntıka. OPO 2. Olağanüstü Toplantı Kararı'dır.

5 Mart 94"

Görüleceği gibi organımızın hizipsel bir faaliyet ve kararı sözkonusu değildir. Sorunun esas çözümü parti iradesinin harekete geçirilmesiyle olanaklı olduğu/ olabilirliği vurgulanmış ve sorunların partiye açılması istenmiştir. Sormak gerekir, bu hizipsel bir faaliyet mi, ya da onu önleyen bir girişimi mi içeriyor? Buna yine parti iradesi karar vermelidir. Acep, Merkez Komitesi'ne, Askeri Komisyon'a güvenmemek, OPK kararlarına bağlı kalınmasını istemek mi hizipçilik ? Sorunun partiye sunulması ve parti iradesiyle halledilmesini istemek mi? AK değil onu önleme, ona karşı geçerli tek çözüm olabileceğini rahatlıkla kavrar.

Organımız NT'nin ve daha önce Sİ'nin bu disiplin tanımaz tavırlarıyla bir klik faaliyeti içine girdikleri, hizipçi çalışmalar yaptıklarını tanıtlamış ve bunu partiye sunmuştuk. Bütün bunları bir çırpıda hizipçi faaliyet olarak getirip organımıza mal etmek, gerçekte varolan tasfiye faaliyetine suni bir

gerekçe bulmaya çalışmaktan başka birşey değildir. Tüm partili yoldaşlar organımızın aldığı kararları ve diğer yandan Sİ'nin ve NT'nin yazılarını inceleyerek bir sonuca varabilir. Hangi tavrın gerçekte parti birliğini savunabileceğini de rahatlıkla bilince çıkarabilir. "Dişlerini sökeceğiz" tehditleriyle sağa sola küfür savuranlar mı? Ya da sorunun partiye açılıp tartışılmasından mı? Ve parti iradesinin ortaya çıkarılmasından yana tavır takınanlar mı?

Anlaşılan o ki, bu bayları çileden çıkaran esas etmen, organımızın sorunu partiye açma yönündeki sitemi ve MK'ne güvensizliktir. Diğer bir deyimle at oynatmaya fırsat tanınmamış olmasındandır hedef durumuna gelişi. Sİ'nin yazısını OPK iradesini tanımadığını ve OPK kararları ayaklar altına alınarak yayınlanmış olduğunu tanıttıran organımız, bunun suç olduğunu yine parti iradesini (ve OPK) yetkisinde olan kararların MK'nın ayaklar altına alınamayacağını söylemesi ve bu yönde tavır koymasız hizipçi faaliyet olarak görülüyor. Buna Dersim'in delileri bile güler. Küçük burjuva baylar öylesine tahammülsüzler ki organın her hareketi, her duyarlı yaklaşımı onları çileden çıkarmaya devam ediyor. En son organımızın almış olduğu kararların ve üyelerimizin hazırlamış olduğu yazıların bir üst organ aracılığıyla gerekli yerlere gitmesi istendiği halde, üst organ toplanmamış ve bu durumda organımız, yapılacak olan yönetici organ ve MK toplantılarına gitmesi için karar, rapor ve yazıları AK sekreterine iletme kararı almıştır. Bu kararı da buraya aktarmayı uygun görüyoruz.

"KARAR 1:

Organımız tarafından alınan kararlar ve organ üyeleri tarafından yazılan yazıları bir üst organ aracılığı ile gerekli mercilere ulaştırılmak istendiği halde, Alt Bölge OPO'nun toplantısının bugüne kadar yapılmaması ve bu aşamada yapılar gibi bir görünüm içinde olmaması nedeniyle organımız, bu karar ve yazıları gerekli yere iletilmesi gerektiği kanaatine varmıştır. Bu yazıların gerekli organlarda ele alınarak, yazıların kendisine ve organların tavrının partiye açılması gerektiğini belirtir, sonucun organımıza iletilmesini talep etmektedir.

Organımız, partimizin içinde bulunduğu durum gereği de bunun zorunluluğunun duyumsanması gerektiği inancındadır."

29 Mart 94/2 Nolu Mıntıka OPO

KARAR 2:

Organımız, daha önceden Parti Aday üyeliği onaylanan ve altı aylık aday üyeliği dolan ANyoldaşın durumunu değerlendirip, yş.in PÜ olması gerektiği yönünde karara varmıştır.

D yoldaşın şerhi: üyeliği onaylanan AN yoldaşın üyeliğini onaylamıyorum. Parti içinde hizipçilik yapması, hizipçiliği yapanlara karşı tavır yanlı ve destekleyici faydacı anlayışına sahip olması ve grupçu mantık taşımamasından dolayı, yş.in PÜ'liğini onaylamıyorum."

Görüleceği gibi parti sorunlarına eğilmek, çözümler sunmak, eleştirmek denetlemek ve her yoldan çıkan tanrı tanımaz papaza yolu göstermek, ve

bütün girişimlerin takipçisi olmak, partinin tepesine çöreklenmiş bu bayların işine gelmemektedir. Ve bundan öcü gibi korkmakta ve bu faaliyeti durdurmak için en iyi yol organı susturmak, onu saf dışı bırakmak olduğunu hesaplayarak "artık bu kadarı da fazla, nedir bize dayatıp durduğunuz" anlayışıyla AK Sekreteri AK'nin toplanmasını bile beklemeden kesip biçmek için bıçağı çekiyor. Bakın:

"29 Mart 94, 2 Nolu Mıntika Ordu Parti Organı'nın Askeri Komisyon'a ilettiği rapor üzerine düşüncem aşağıdadır.

Sözkonusu organın uzun süredir kış faaliyeti süreci boyunca yaptığı organ toplantılarında olsun, 18 Aralık 93 tarihli gerilla birliği (bir kısmının) toplantısında, parti içi sorunları, parti hukuku, parti disiplini içerisinde yapmadığı bilinen açık bir gerçekken, bugünkü sürece kadar kendi disiplinsizliğini görmesi gerekirken ve suçun hesabını partiye karşı samimi bir özeleştiriyle yanlısını kabullenip hesabını verme, hesabını sormada devrimci eleştiri-özeleştiri silahını kullanma cesaretsizliğini gösterdiği gibi, bu, faaliyetiyle parti birliğini yıkıcı, hizipçi, grupçu faaliyetini daha da sistemli hale getirerek adeta açıktan organ faaliyetinin parti tasfiyeciliğine dönüştüren hizipçi ve grupçu çalışmalarından dolayı, gelinen süreçte sözkonusu organ üyesi (...) yoldaşın organ kararına düştüğü şerhi dikkate alarak, Askeri Komisyon'a bağlı Ordu Parti Organı olması nedeniyle, organın hizipçi grupçu faaliyetler içerisine girdiğinden dolayı ve bu organ yetkisini parti yıkıcılığı yaparak kötüye kullanması, Askeri Komisyon'un gözlemleri olmakla kalmayıp, organın kendi üyesi tarafından dikkat çekilmesi gündeme geldiği için ve sorun parti sorunu ve aciliyetinden dolayı Askeri Komisyon adına tavır takınmak ertelenemez görevimizdir. Bu sorumluluktan dolayı, sözkonusu ordu parti organının hizipçi ve bölücü, grupçu faaliyeti partiye daha büyük zarar vermemesi için Askeri Komisyon adına organınızın dondurulduğunu ve bu soruşturma sonuçlanana kadar, görevini iptal edip denetimindeki birlikle birlikte belirlenen yere acilen gelmesini istiyoruz.

Bu bir taşımattır."

(Yer: ... çevresi)

1.4.94

TKP(ML) MK Askeri Komisyon Sekreteri

Evet bir bıçak darbesiyle organın tüm faaliyeti men ediliyor. Ne büyük bir cüret. Herhalde parti tarihinde istisna olan bu kahraman davranış örneği ile tarihe mal olacaktır AK sekreteri. Ve tasfiyeciliğin daniskasının sergilendiği bu durumda, bir hasmına küfredip "tencere dibin kara" diyecektir hiç şıklmadan.

Sözde organın kış boyu organ toplantılarında gerilla birliğini toplantısında (...) hizipçi faaliyet içine girmiş. Bu bay, daha önce organımıza yazdığı yazıda böylesi bir durumu hiç dile getirmeyken, nedense şimdi aniden o gün öncesinden olan gerilla birliği toplantısı ve organ toplantısında hizipçi ve grupçu faaliyet yürütüldüğü iddia ediliyor. Açık bir alıkklık örneği, oportünist bir tutum. Çünkü gerilla birliğinin toplantısında yapılanlar belgelidir. Orada anlayış düzeyinde partiye sahip çıkmıştır. Olumsuzlukların sorumlularından, suçlulardan partinin hesap soracağı belirtilmiştir. Ve

organın partiye sahip çıkmasından başka birşey değil. Bunun karşısında durup, birkaç aymazın suç durumunu korumak biz komünistlerin işi olmadığı gibi, orda dile getirilen sorunların tümü savaşıların anlatımı dahilindedir. Birileri hedef durumuna getirildiyse, o, bu gerçekliğe bağlıdır. Hiçbir PÜ.si asılsız bir iddia ileri sürmemiştir. Ve böyle bir şeyi ileri sürmesi için kimseyi teşvik etmemiştir. Savaşçılara yansıyan, onların dile getirdiği sorunları onlarla konuşulması, bu bayların kendilerinin de çokça bahsettikleri şeylerdir. Fakat sorun içinde kendileri olunca herşey tersine dönüyor.

Yine organın kendi toplantısında takındığı tutum aldığı kararlar açıktır. Her yş. bunu ayrıntılı ele alıp değerlendirmelidir. Bu organ raporunu da olduğu gibi, organımızca yazılan tutanaklarda yayınlanacaktır. Bu baylarımızın yüreğini hoplatan organımızın varolan olumsuzlukları, politikasızlıkları, müdahalesizlikleri tasvip etmeyip bunu açık olumsuzlamaları olmuştur. AK, faaliyeti ve önderliği sorgulamalarıdır. Organımızın raporu incelendiğinde görülecektir ki, organı işler kılma yönünde ilk ciddi ve somut adımlar atılmış, seçme yönetime müdahale edilmiş, ilk kez, her organ üyesi somut görevlendirmelerle parti faaliyeti içerisine çekilmiş, organ somut görevler ve müdahaleler noktasında perspektifler sunmuştur.

Bütün bunlar partiye sunulup, hizipçi denilen faaliyet somutlaştırılmadan, (somutlaştırmaları da beklenemez) ayakları havada ve hiçbir maddi dayanağa tutunamayan iddialar ileri sürerek, kitleyi yanıltma hedefi içine düşürülmüştür. Nerede? Nasıl? Bir hizipsel faaliyet sorusuna cevap verebilecek durumda değildir bu bayımız sözde bir de organı hizipçi faaliyetini, organın bir üyesi D şerhi bir delil olarak gösterilmiştir. Oysa bu üye aynı şerhte NT'nin hizipçi faaliyet içinde olduğunu samimi bir özeleştirme yapması gerektiğini belirtmiştir. Ama bu bayımız kendisi açısından bunu hiç dikkate almazken, organı cezalandırma, daha doğrusu tasfiye etmek için yeterli görüyor ki, zaten bir üyenin farklı düşüncesinin olması mümkündür. Ve somut olan organ kararları mevcuttur. Bunun dışında nasıl bir hizipsel faaliyet olduğunu bu üyenin de somut olarak ortaya koyması gerekir. Bu organ üyesi, organın birinci toplantı kararlarına katılırken, 2. Olağanüstü toplantı kararlarına katılmadığı, alınan kararlar çelişildiği iddia ediliyor. Yanlı davranıldığını, hizipçilik yapan HH.'ne kuyrukçuluk yapıldığını iddia ediliyor. Ama bu bir türlü somuta indirgenemiyor... Şöyleki, organın 1. Toplantı'sında aldığı karar ile 2. Olağanüstü Toplantı'sında alınan kararlar birbirleriyle çelişmeyi bırak, tamamlayıcıdır. Çünkü NT'nin organımıza yazdığı yazı sözkonusu olmuş ve bu yazı değerlendirilmiştir ve sonuçta ne yapılması sorusuna yedi madde içeren çözüm önerilmiştir ve bu hiçbir biçimde öncekiyle çelişir bir durum arz etmemektedir. (Bu yedi maddeyi yukarıda verdik.)

Yine Sİ ve NT'nin parti hukuku ve işlerliği diye bir sorumluluk duyumsamadıkları durumda, diğerlerinden hukuka uyma talebinde bulunma, heleki bu parti birliğini bozan ve tasfiye girişimlerini gündeme getirdiği durumda tam bir "ineklik" örneğidir. Bu bayların ideolojik ve siyasi mücadele zeminini tercih etmeyip kendi kara emelleri için çatlaklara akmaya çalıştıkları durumda hiç mi hiç haklılığı varsayılmaz. Üstte disiplinsizliğin en almasını yapacak, alttakine "kuzu kuzu uy" diyecek bunu biz komünistler kabul

görmeyiz. Varsın kim zulasına gizlerse gizlesin biz gizlemeyeceğiz.

Organımızın hiç kimseye özel bir tolerans tanıma diye bir kaygısı olmamıştır. Organımızın istediği tek şey, -bir kez daha yineleme durumunda kahyolar- sorunun, veya sorunların ele alınış biçimi ve merkezi önderliklerin buna yaklaşmasının, parti birliğini tehdit eder durumda olduğu ve bu nedenle sorunların parti iradesine sunulmasını tepeden yapılan disiplinsizlik ve yapılmak istenen (bugün açıkça yapılmış olan) tasfiyeciliğin suç olduğu ve bunun sorgulanmasının gerekliliğini belirtmiş olmasıdır. Hizip denilecek parti birliğini yıkma denilecek faaliyet buysa, buyurun deyin, deyin ama bunu ayakları havada şatolar kurarak değil, zemine indirin baylar. "Sistemli hale getirilen hizipçi, bölücü, grupçu faaliyet" esasta organ değil, AK üyelerinin icraatıdır. Organımız MK olağanüstü toplanıp sorunu değerlendirmeli, denildiği durumda "suçlular yargılanmalıdır", "disiplinsizlik yapanlar yargılanmalıdır" denilmiştir. Bunlar başta, yaptıkları disiplinsizlikleri somut olan Sİ ve NT iken, diğer suç teşkil eden durumların da sorgulanması gerektiği suçluların cezalandırılması istenmiştir. Organımız hiç kimsenin suç durumunu aklama ve gizleme durumu gütmemiştir. (Karar 13'e bakınız).

Bir de bay NT eleştiri-özeleştirelinin gerekliliğinden ve onun işletilmesinden bahsetmeye çalışıyor. Evet sadece ağızda geveleme düzeyinde. Eğer eleştiriye tahammülünüz varsa, neden savaşçının dile getirmeye çalıştığı sorunlar hot-zotçuluğun en üst boyutuyla ağızlara kapatılıyor. Neden organın eleştirilerine cevap vermeye yanaşmıyorsunuz? Neden organın bulunduğu onca yazıyı değerlendirmeyi boş verelim de okuma zahmetinde bulunmadan, böyle bir tasfiye kararı aldın bay NT? Her şeyin salt talimatlarla halledilmemesi için az da olsa kavramaya çalışsaydınız, çok daha iyi olurdu. Ve eleştiri-özeleştiri de tam bir ham kafalık içinde olanların burda daha samimi olması gerek. "Önüne bir kaya al, nereye dayarsan daya" demek kadar da komünistlik yapabilirsiniz baylar.

TÜM TKP(ML) ÜYELERİ:

Yoldaşlar,

Bugün tepeden yapılan tasfiyeciliği tanımıyor ve tüm partiyi bu tasfiyeciliğin önüne geçmeye çağırıyoruz!

Yukarıda kısa biçimiyle özetlemeye çalıştığımız, organımızın içinde bulunduğu durum, icraatı ve AK'nın yaklaşımıydı. Organı korumakla birlikte, AK sekreterinin 1.4.94 tarihli notla organımızın tasfiye edildiği yönündeki bildirimini ve aldığı kararın parti tüzüğü ve hukukuna ters anti-demokratik, darbeci olduğundan tanımadığımızı, tüm partiye duyuruyor. Partinin bu tasfiyeciliği mahkum etmesi gerektiğini ve bunun birliği korumanın tek teminatı olduğunu düşünüyoruz.

Anti-demokratik ve darbecidir, çünkü, hiçbir organ sekreteri organ adına (organ üyeleri kendisine iradeyi vermedikçe) durduramaz, görevden alamaz. Ve görevini durduramaz. Böylesi bir iradenin verilmediği de AK 1. ve 2. Toplantı Raporu tanıtlamaktadır. Ayrıca bir organ faaliyetinin don-

durulması çok açık ve reddedilemez, (düşmanla işbirliği, ihanet vs. gibi) durumlar dışında bir soruşturma açıp yargılama yapılmadan, organın savunması alınmadan, bir cezai müeyide uygulamaya kimsenin hakkı ve yetkisi yoktur. Tabi bu işin hukuki yanı. MLM'lerin hukuk anlayışı. Fakat hiçbir şeye daha doğrusu en ufak bir muhalifliğe dahi tahammül edemeyen bu küçük burjuva bayların MLM parti hukukuna bağlı kalmaları beklenebilir mi?

Üstüne üstlük, bir de AK sekreteri, GK veya birliğin üst komutanlıkların yetkisinide gasp ederek "Organın faaliyetini dondurup, faaliyette bulunduğu birliğiyle gelmesini" emrediyor. Bir kere organa birliğin hareket tarzını belirlemiyor, bir. İkincisi, bir komutanlığı AK yönlendirmiyor ve AK sekreterinin böyle bir talimatı geçersizdir. Yine, buna uyulmadı diye AK sekreterinin kim adına olursa olsun tutuklama kararı çıkaramayacağı ve böylesi bir tutum, tüm parti hukukunu ayaklar altına almak olacağı bilinmelidir, üç. Yine biralalım bir organı, bir parti üyesi bile, yukarıda belirttiğimiz açık fiiller dışında, sorgulanmadan tutuklanamaz, dört. Bu bayların çokça bahsettikleri tüzüğü istediklerinde ne güzel ayaklar altına aldıkları oldukça bariz bir biçimde kendisini göstermektedir.

Organımız bu anti-demokratik, darbeci kararı tanımamakta, parti hukuku ve işlerliğine sahip çıkarken, aynı zamanda darbeciliğe, şefçiliğe karşı en aktif tavrı takınarak üzerine düşen misyona uygun hareket etmektedir. Merkezi organlara (GK, AK, MK, SB) güven duymadığımızı ve sorun esas olarak parti iradesiyle yeniden belirlenmesi gerektiğini daha önce tanıtmış olmakla birlikte, bu aşamada MK'nun parti iradesini harekete geçirmesi açısından olağanüstü toplanarak sorunu partiye sunmalıdır. Bunun dışında, AK, GK gibi organların bizim açımızdan bağlayıcılığı olmayacaktır. Çünkü bu organların tasfiyeci olduğu ve bu yönde yönelim içinde oldukları bizim açımızdan açıktır.

Organımızın faaliyetinin durdurulması, açık tasfiyesidir. Çünkü hiçbir haklı gerekçe gösterilmez, bu durum için. Bunu partinin değerlendirmesi gerektiği inancındayız. Birliğin ilkeli bir zemin üzerinde yükselmesi gerektiğini iddia ediyorsak, o zaman ilkelerin yenilmez olduğunu tanıtmak zorundayız.

AK'nin kendi gerçek niyetini deşifre etmesi açısından somut bir kanıt olan bu tasfiye durumu, açık bir tahammülsüzlüğün ve sabırsızlığın ürünü olduğu kadar, AK kendisi açısından büyük bir yanlış yapmıştır. Tabi bunu yaptıran esas gerçeklik, k. burjuvazinin kestirmeci ve darbeci mantığından başka bir şey değildir. Bir de bunu "tasfiyecilik, grupçuluk, hizipçilik" yaf-tası altında yapmış olması apayrı bir aymazlığı içermektedir. Bununla kendi hizipçi faaliyetini gölgelemeyi amaçlamışsa da, açıktır ki tam tersi olan gerçekliğini ifade etmiştir.

Yoldaşlar,

Parti sorunlarını parti adına halletmeye koyulan bu baylar partinin temel ilkelerini de iki çizgi anlayışını, demokrasi ve onun şekillendirdiği hukuk anlayışını da ayaklar altına alarak giriştikleri bu faaliyetlerine dur

demenin zamanı çoktan gelmiştir. Partinin tepesine çöreklenen her bir kliğin bu denli rahat at oynatmalarının temel nedeni de yine susturulan, bastırılan parti kitlesi, işlemeyen parti ve denetimden uzak alkışlayıcıların varlığından başka birşey değildir. Menşevik parti örgütlenmesinin partiyi götürceği son nokta şefçilik ve darbeciliktir. Bugün tarihi bir sorumluluk gereği oynanmak istenen oyunları boşa çıkarmak olan parti birliğini gerçek sağlam zemini üzerine oturtacak ilkeli bir açısı ile ideolojik siyasi arenada yürütülmesi gerekli bir mücadelenin ortaya çıkarılması yönünde tavır koymak bir komünist için temel ödevdir. Kariyerist hesaplar için yapılacak olan danışıklı döğüşleri alkışlamak değil, onları sorgulamak zorunda olduğumuzu sınıf mücadelesinin kızgın akışına tabi kılmalıyız.

Bugün bir organın varolan aymazlığa müdahalesine tahammül edemeyip onu tasfiyeye yönelmesi İK'cılık ile bağdaştırılabilir mi? Maoizmle bağdaştırılabilir mi? Buna evet diyenler, Hoca'nın bilinmeyen "müritleri"nden başkaları olamazlar.

Birkaç genellemeyi tekerlemelerle yenilemek sınıf mücadelesinin öncülüğünü yapmak demek değildir. Kolektif-parti yaşamının bilimsel çerçevede yaşama geçirilemediği bir durumda, bazıları çıkıp, geçmiş değerleri ağızlarına sakız ederek siyaset yaptıklarını sanırlar. Oysaki olan varolanı sülük misali emen asalaklıktan başka birşey değildir. Önderlik önceden görebilmeyi, uzak görüşlülüğü, somut durumu kavramayı gerektirir. Bunu yapamayan bir önderlik, yapma kapasitesinde olmayan bir önderlik, elbeteki bu aymazlığa müdahale edip, aymazı uyarmaya çalışanları da kendi apolitik mücadele yöntemleriyle alaşağı etmeye girişecektir ve bugün olan da budur.

Yoldaşlar,

Buna dur demek gerekmektedir, tüm partinin harekete geçmesi ve varolan durumu çok yönlü sorgulaması gerekmektedir. Bunu son bir kez yineliyoruz. MK olağanüstü toplanıp, kongre tartışmalarını başlatıp, sorunlar en detaylı biçimiyle ele alınmalı, bu süreçte parti iradesiyle oluşturulacak bir komisyon kongre çalışmalarını örgütlemeli, partiyi en anlamlısından bir iki çizgi faaliyeti yaşayarak bir ayrışım olacaksa bu zeminde olmalıdır. Ya da sorun bugünkü önderliklere kalırsa, bir bölünme kaçınılmazdır.

Tüm partili yş.ların bu soruna eğilmesi ve gelişmeleri çok yönlü değerlendirerek, önderlikleri buna zorlaması gerekmektedir. Bu türden anti-demokratik uygulamalarını partiyi darbecilikle ve yıkıcılıkla kaçınılmaz olarak karşı karşıya getirmektedir.

TÜM PARTİ ÜYELERİNE AŞAĞIDAKİ AÇIK TAVRIMIZI VE ÖNERİLERİMİZİ DESTEKLEMeye ÇAĞIRIYORUZ

- AK Sekreteri'nin AK adına organımızı tasfiye (faaliyetini dondurması denilen) kararını anti-demokratik darbeci parti yıkıcılığı olarak görüyor bunu tanımıyor ve tüm partiyi bu anti-demokratik uygulamaları reddetmeye çağırıyoruz.

- MK, SB, AK, GK gibi yönetici organlara güvenmiyor ve bu organların, bugün içinde buldukları kariyerist, grupçu ve yıkıcı faaliyetlerden dolayı partinin içinde bulunduğu sorunları çözemeyeceklerine inanıyoruz.

- Bu nedenle parti iradesi harekete geçirilerek, sorunlar partide tartışılmalıdır.

- Bunun için tüm parti üyelerinin katıldığı bölgesel düzeyde parti bölge konferansı yapılmalıdır.

- Bu tartışma konferansı, parti konferansı veya kongre tartışmalarının başlatılması ve bugün bölgede cereyan sorunları tüm yönleriyle ele alıp tartışmalı ve diğer bölgeleri de harekete geçirilmelidir.

- Bu parti birliğini sağlamada ve varolan olumsuzlukları gidermede tek doğru çözümdür.

Bu durum için tüm parti güçleri bir araya toplanmalı ve sorunlar detaylı tartışılmalıdır.

- Bunu yapma yönünde tavır koymadıkça (bugünkü haliyle) GK, AK, SB, MK'nın bizim açımızdan tanıma ve bağlayıcılığı olmayacaktır.

- Bu gerçekte parti çizgisinin devamından yana tavır koyacak olanların, bugün birliği korumanın teminatı olan bu yönde tavır koyması ve bu tavrı desteklemesi zorunlu komünist ödevdir.

- Partiye, parti üyelerine güven duyuluyorsa, yönetici organlar (önderliğin) buna evet demek zorundadır.

- Organın bu kararlara tüm parti üyelerine iletme (çeşitli yollardan) kararı almıştır.

14 Nisan 94

TKP(ML) 2 Nolu Mıntıka Ordu Parti Organı

TKP(ML) Merkez Komitesi'nin olağanüstü toplanması için acil çağrıdır

Aşağıda imzası bulunan PMK üyeleri olarak; aşağıya aktaracağımız parti içi önemli sorunların giderilmesi için PMK'ı Olağanüstü Toplantıya çağırıyoruz.

1) Parti ve Ordu içerisinde had safhada gelişmekte olan Hizipçi ve BOZGUNCU tavrılara dur demeli ve sözkonusu suçları işleyenlerin Yargılanmasını başlatmak için;

2) Organsal işlevini yitiren Dersim, Amed, Karadeniz ve Marmara Bölge komitelerinin organsal işlerliğini yeniden sağlamak için;

3) Eroin ticareti yapan ... kişilerin parti içerisindeki yargılanmasını başlatmak için;

4) Parti örgütlülüğünün yukarıdan aşağıya yeniden örgütlenmesini sağlamak için;

5) Bugünkü Parti önderliğine ilişkin gerek MBK (ki organsal işlevini yitirmesine rağmen) tarafından gerekse savaş bölgesinde hizipçi ve bozguncular tarafından yapılan teşhirini bertaraf etmek; vb. vb. nedenlerden dolayı PMK'ı acilen toplantıya çağırıyoruz.

Yukarıda sıraladığımız parti içi önemli sorunların çözümü için PMK'nın acilen toplanması bir zorunluluktur. Bu gerekçelerden dolayı biz aşağıda imzası bulunan PMK üyeleri olarak bütün MK üyelerini toplantıya çağırma gereğini duyduk. Bu çağrıya herkes uymalıdır.

17 Nisan 1994

PMK ÜYELERİ: BD, İE, NC, HA, SB, DA ...

TKP(ML) MERKEZ KOMİTESİ'NİN AÇIKLAMASIDIR!

PARTİMİZİN KIZIL ÜYELEİ

*Halk Ordumuz TIKKO'nun Yiğit ve Kahraman Savaşçıları,
Gençlik Örgütümüz TMLGB Üyesi Komünist Gençler,
Partimizin değerli Sempatizan ve Taraftarları,
Ülkemizin ve Dünyanın İlerici, Devrimci-Demokratları,
Diğer Ülkelerin Komünistleri!*

Partimiz TKP(ML) içerisinde şimdiye kadar gizlenmeyi başarmış Marksist kılıflı Mafya Hizibi'ni tanıyalım

Partili Yoldaşlar,

Bildiğiniz gibi Partimiz güçleri (DABK-KONFERANŞCI) '92 Nisanında örgüt-sel birliğini gerçekleştirerek bir tarihsel görevi yerine getirdikleri gibi ileriye doğru çok önemli bir tarihsel adım da atmış oldular. İdeolojik birlik esas alınarak gerçekleşen bu gelişme, kabul edilmelidir. Ki hem tarihsel, hem toplumsal, hem de enternasyonalist nitelik ve değere sahiptir. Bu gerçeklik dün olduğu gibi bugün de ve hatta gelecekte de aynı nitelik ve değerini koruyacaktır.

Biz komünistler şunu iyi biliriz ki, bizim birliğimizi istemeyen başta sınıf düşmanlarımız olmak üzere tüm gericiler komünistlerin birliğini bozmak için akla hayale gelmeyen hile ve entrikalara başvururlar. Nitekim partimiz güçlerinin gerçekleştirdiği "birlik" de bu hile ve entrikalardan nasibini almış, ve birlik düşmanları OPK(Olağanüstü Parti Konferansı)'ndan yeni bir ayrılık, yeni bir bölünmenin gerçekleşeceği beklentisinin sarhoşluğunu daha OPK aşamasında yaşamaya başlamışlardır.

Ancak OPK'mızın başarıyla gerçekleştiği, anti-birlikçilere büyük bir şamar indirdiğine tarihimiz tanık olmuştur. Bu nedenle konuyu daha fazla irdelemeye gerek yok kanısındayız.

Şu denenmiş bir gerçektir: Bir KP eğer iç birliği ve bütünlüğünü sağlayamazsa, o parti sınıfına ve halkına karşı gerçek sorumluluğunu yerine getiremez, dolayısıyla da devrim mücadelesinde başarıya ulaşamaz. Çünkü KP'sinin saflığını bozan, O'nun ilkelerine ters düşen bir anlayış ve hareket tarzının egemen olduğu bir yerde sınıf düşmanlarının iktidarını alt etmek imkansızdır. Daha açıkçası "Komünistler ilkelerine bağlı olarak hareket ettikleri zaman başarısızlığa uğramaz; fakat buna uygun hareket etmedikleri zaman başarısızlığa uğramaları kaçınılmazdır."

Bu böyle bilinmesine karşın partimiz içerisinde bir takım unsurlar komünist

ilkelere taban tabana zıt olan ve kaynağını idealist felsefeden alan pragmatik düşünceye dayalı davranışları Partimiz içinde geliştirmeye ve ona hayat hakkı tanımaya yönelik çeşitli hizipsel faaliyetler içerisine girmişlerdir. Bugün partimizde pragmatizmin baş temsilciliğini yapan ve oradan da (93 sonbaharı-özellikle Ekim sonrası) HİZİPÇİ ÖRGÜTLENMEYE tüm birlikler içinde giren Bay HH, ZL ve RR, Ordu Komutanlığı ve Askeri Komisyon'a karşı bozguncu tavırlarını hızla sürdürdüler. Bu BÖLÜCÜ ve BOZGUNCU tavırları gerek toplantılarda kaydedilen kasetlerde gerekse tutulan TUTANAKLARDA sabittir.

Pragmatik ve kariyerist grup, HİZİPÇİ ÖRGÜTLENMELERİNİ 1 No'lu Gerilla Bölgesinde başlatırken, aynı örgütlenme gerek 2 No'lu Gerilla Bölgesinde gerekse MBK içerisinde de devam edegeldi. Bu HİZİPÇİ FAALİYETLER Parti tarafından kısa sürede farkedilip müdahale edildiğinde ise suçlarını gizleme psikozu ile savunma mekanizmaları yaratılarak "GRUPÇULUK" yapıyor bahanesi ile Konferansçı kanattan gelen yoldaşların duygularını okşama yöntemi ile onların kafalar bulandırılmaya çalışılmıştır. Ki bu da "tasfiye ediliyoruz" kılıfıyla pazara sürülmüştür.

Buna neden gerek duyulmuştur? Bu gayet açıktır. Kendi sonlarının ne olacağını çok iyi bilen HİZİPÇİ, KARIYERİST ve EROİN ŞEBEKESİ başlarının bu son geldiğinden (Ki bu doğal olarak ihraç edilmektir) beraberlerinde aynı kanattan gelen iyiniyetli yoldaşları götürme ve birliği bozmak için hazırlanmış bir senaryodan başka birşey değildir. Acemi ve kötü niyetlerle hazırlanmış böyle bir senaryoda rol sahibi olup oynamanın iyiniyetli partili yoldaşların işi olamayacağını tahmin edemediler. Senaryo sahiplerinin gerçek yüzleri sonbaharda esen rüzgarlarının etkisi ile maskeleri düşmüş olup ortaya çıkmıştır. Ki savaşçılar içerisinde teşhir ve tecrit edilerek dışlanmışlardır.

Burada partimiz programına bağlı komünist bir ruhla donanmış partili yoldaşlara düşen asıl görev doğaldır ki , Partide HİZİPÇİ FAALİYETLERİ su yüzüne çıkmış, emperyalizme direk hizmet demek olan EROİN TİCARETİNE yeşil ışık yakmış ŞEBEKE ELEMANLARININ peşinden gitmemek, onları bu yönleri ile her ortamda teşhir ve tecrit etmek olmalıdır.

En kısa anlatımla görev bu grupun parti birliği ve bütünlüğüne karşı başlattığı HİZİPÇİ FAALİYETİ boşa çıkarıp bertaraf olmalıdır.

Partili yoldaş sana çağrımız şudur:

Unutma ki sen bir komünistsin. Bu kişiliğe sahip bir insansın partisinde emperyalizmle suç ortaklığı niteliğindeki EROİN TİCARETİNE yeşil ışık yakan bir partiliyi (Hele bu MK üyesi ise) yargılayıp partiden atılmasını istemek onun en doğal hakkı olmalı.

Aksi durum senin proleter kültürünle hiçbir koşulda uyuşmaz. Senin komünist ilkelerin bünyesinde faydacı düşünce ve tavırları barındırmaz. Pragmatizmi bir yaşam biçimi haline getirenlere şu söz kolaylıkla söylenmez mi? Bu burjuvaziye dolayısıyla emperyalizme hizmettir! Böyle bir hizmette kusur etmeyenlerin bir komünist partisi içinde ne işi olabilir? Hele

bu parti MLM bilimini kendine rehber edinmişse.

Partili yoldaş, bu suçu işleyenlerle geçmişteki ilişkilerinin boyutu ne olursa olsun "bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı var" deyip susmamalısın. Komünist bir kişiliğin gereğini yapmak durumundasın. Bilirsin ki susmak suçu onaylamaktır.

Parti önderliğin bu kişilerin suçlarını gizlemedi, geçiştirmedi. PMK(Parti Merkez Komitesi) II. Toplantısında sözkonusu kişilerin yukarıda belirtilen suçlarını değerlendirmek üzere toplanmış, ancak EROİN ŞEBEKESİ başları toplantıya katılma gereği duymamış ve sorgulanmaktan kaçarak partiye cepheden bayrak açmışlardır. Bu HİZİPÇİ, BOZGUNCU çetenin başı HH'dir. Şimdi soruyoruz sana komünist bir önderliğe onları sorgulamaktan başka tavrı yakışır mı? Elbette yakışmaz. Şu gerçeği belirtmekte fayda görüyoruz: EROİN TİCARETİ yapma suçu Konferansçı kanattan 5 kişi tarafından '92 Nisanından (Birlik öncesi) önce işlenmiştir. Bu durum yurdisına bir görev için giden bir Siyasi Büro (SB) üyemiz tarafından tesadüfen öğrenilmiştir.

Ancak bu gerçek bizim onların geçmişteki suçlarını görmezlikten gelmemizi gerektirmez. Çünkü bu grup kendi kariyerist burjuva düşünce ve tavırlarını senin duygularını okşayarak gizlemeye çalışıyor ve kendisini savunamayacağı için senin onu savunmanı bekliyor. Bu kariyerist, HİZİPÇİ ve BOZGUNCU unsurlara verilen hakedilmiş cezanın yerini bulması için onların kurnaz, sinsî planları içine düşüp onların destekçisi olmamalısın!

Tam ternz onları YIKICI ve BOZGUNCU davranışları ile başbaşa bırakmalısın. Ancak o zaman parti üyeliği görevini yerine getirmiş ve komünist kişiliğine zarar vermemiş olacaksın, Yoksa birlik öncesi cereyan etmiş bu suça ve anlayışa ortaklık etmiş olacaksın! Bununla da kalmayacak parti birliğine ve bütünlüğüne yönelik kalkan "BOZGUNCU" ve "HİZİPÇİ" ellerin kırılmasını ve Partinin komünist arılığını bozan hareketlerin boşa çıkartılmasını engelleyecek, ve de proleter ahlaka ve değerlere aykırı davranmış olacaksın.

Bir komünist "Ne yararlıysa o doğrudur" ya da "amaca giden her yol mübahtır" şeklindeki burjuva pragmatist anlayış ve tavırları savunabilir mi? Ya da bu anlayışa hizmet edebilir mi? Bu sorulara bir komünistin vereceği yanıtlar pek tabidir ki fazla düşünmeden ve sesli bir şekilde "HAYIR" dır. Çünkü ezilen halkların uyuşması ve onların kölece boyun eğişlerinin artması amacıyla emperyalizm aracılığı ile piyasaya sürülen böylesine bir zehirin ticaretine karşı çıkması için bir komünistin çok fazla düşünmesi gerekmez. Bırakalım komünistleri bir devrimci-demokratın dahi ahlak anlayışına ters gelir bu durum. Komünistler bu gibi anlayış ve tavırların emperyalizm ve tek tek ülkelerdeki suç ortağı durumundaki sınıf ve onların ideologlarına ait olduğunu belirtirken, aynı zamanda bu gibi tavrı sahiplerinin de amansız düşmanları/olmak zorundadırlar. Çünkü komünistlik ve komünist ahlak, ezilen halkların özellikle de sınıfın aleyhine kullanılan ve onları uyuşturan bütün tavrı ve davranışların amansız düşmanı olmasını zorunlu kılar.

Yani buna karşı sadece teoride değil pratikte de müsaade etmez.

PMK toplantısına gelme cüreti gösteremeyip suçlarını gizlemek için partimize karşı tavır alan EROİN ŞEBEKESİNİN başları revizyonist unsurların beraberlerinde tek bir üyemizi dahi götürmelerine müsaade etmemelisin. Zira bu revizyonist EROİN ŞEBEKESİ kendisini geçmişte bir kanadın iradi temsilcileri olarak göstererek bunun partide yeni bir ayrılık olduğu şeklinde propagandalardan da kaçınmayacaktır. Revizyonist şebekenin bir diğer adıyla MAFYA ÇETESİNİN bu oyunlarını boşa çıkarmak tüm üyelerimize düşen birincil görev olmalıdır.

Parti önderliğinin bu çeteye karşı mücadelesi amansız olacaktır bu mücadelede tüm varlığınla parti önderliğine destek olmalısın. Senin komünist kişiliğine bundan başka da tavır yakışmaz. Şunları yüksek sesle haykırmalısın.

Halk Ordumuz TİKKO'nun Kahraman ve Yılmaz Savaşçıları!

Senin o görkemli mücadeleye kara çalmak isteyen başka bir deyişle kızılığına gölge düşürmek isteyen, ve bu amaçla partin TKP(ML)'nin birliğini bozmak için türlü hile ve entrikalara başvuran HİZİPÇİ-REVİZYONİST çete yüzünü daha fazla gizleyemediği için PMK'sı II. Toplantısını yapmak üzere hazırlık aşamasına girmişken, onlar bu toplantıya bile katılma cesareti bulamayıp kurtuluşu Partiyeye cepheden bayrak açmakta buldular.

Bu revizyonist hizipçi EROİN ŞEBEKESİNİ sizler yakından tanıyor-sunuz. Çünkü onlar büyük oranda sizlerin nezdinde teşhir olmuşlardı. Evet tahminleriniz doğru. Bu şebekenin başı HH olup onun ardılları TN-EN-BN ve MT'dir.

Bu mafya çetesinin partimize yaptığı kötülük elbette cezasız kalmayacak! En büyük cezayı da bu mafya çetesini yalnızlaştırarak verecek olan sensin!

Onlar, kızıl ordumuzun şanlı kavgasını sekteye uğratmak için bozgun-culuk yapmaktaydılar.

Onlar emperyalizmin marifeti olan pisliklerden EROİN TİCARETİNE bulaşıp, senin öncü örgütün TKP(ML)'nin komünist ilke ve ahlak kurallarına uymadıkları gibi; O'nun irade ve eylem birliğini de HİZİPÇİ çalışmalarıyla parti birlik ve bütünlüğünü dinamitlemeye çalıştılar. Senin de çok yakından tanık olduğun gibi komünistlerin örgütsel birliğinin sağlanması daha iki yılı bile doldurmadan kendi burjuva kariyerist emellerine ulaşmak için "grupçuluk yapıyor" teraneleri ile için için partinin içbirliğini bozmak ve partiyi yeni bir ayrılığın eşiğine getirmek için her türlü yola başvurdular. Bununla da yetinmediler. Bu kez de sizlerle ordu yönetimi, sizlerle parti yönetimi arasında yapay krizler oluşturup siz savaşçıları isyana teşvik etmeye yöneldiler.

Tüm savaşçı yoldaşlara soruyoruz. "Aynası iştir kişinin" diye bir atasözünü hepimiz bilirsiniz. Bu sözden yola çıkarak bu kişilerin gerçek yüzünü gösterecek ayna bunların yaptıkları işler ise bu MAFYA ÇETESİNİN pratiğine bakarak bunların gerçek yüzlerini görmek o kadar zor mudur?

Emperyalizme suç ortaklığı etmiş MAFYA HİZİBİNİN çirkin suratlarını görmek elbette o kadar zor değil. Bu çirkin suratlarla partiye bayrak açmakla hayra alamet değildir elbet.

Bu Marksist kılıklı mafya hizibi, düşmana hizmet eden anlayış ve tavırlarını entellektüel bilincin kendine has kurnazlığını kullanarak tüm tavırlarına Marksist bir kılıf yaratmaktan geri kalmayacaktır.

Eğer sizler halk ordusunun komünist savaşçıları iseniz, onlara şu soruları sormaktan çekinmemelisiniz. EROİN TİCARETİNİ hangi komünist ilkeye dayanarak yaptınız? Parti içinde hizip faaliyetlerini tüzüğün hangi maddesine dayanarak yaptınız?

Madem partimize bayrak açınız "ideolojik temelde" idi neden Parti Merkez Komitesi Toplantısı ve Parti Kongresini bekleme cesaretini göstermediniz? Parti Merkez Komitesi yapacağı son toplantıda bu hizipten bu soruların yanıtlarını elbette isteyecekti. MAFYA HİZİBİNİ vereceği yanıtlar teşhir etmeye yetecekti. Bunu çok iyi bildiklerinden toplantıya katılmadan "biz ayrıldık" bahanesi ile kaçmışlardır.

Peki sizlerden kaçabilirler mi? Hayır! Zira sizleri kullanarak kendilerini meşrulaştırmaya çalışacaklardır. Halk adına canı pahasına savaşan hiçbir savaşçı yoldaş, MAFYA HİZİBİNE destek olarak onların suçlarının kamuflajı olamaz/olmamalı. Aksi durum kendisine ve halkına verebileceği en büyük zarar olacaktır.

Sizlerin kurmay örgütü TKP(ML) bu revizyonist gerici MAFYA HİZİBİNİ Türkiye halkları ile birlikte komünist adalet ölçüleri ile yargılayacak, onlara hakettikleri cezayı vermekten çekinmeyecektir.

Halk ordusunun kızıl savaşçıları bu yargulamada nasıl bir görevin beklediğini bir savaşçı olarak sen bilmek ve uygulamak eğer bilmiyorsan, parti önderliğinin yardımıyla öğrenmek zorunda kendini hissetmelisin. Bu konuda parti önderliği sana yardım etmekte bir saniye bile tereddüt göstermeyecektir.

Parti çizgisi ve dolayısı ile komünist ilkelerin zırhını kuşanarak her alanda MAFYA HİZİBİNE karşı mücadele et! Ordu Birliği ve Bütünlüğünü Korum!

Komünist Gençlik Örgütümüz TMLGB'nin Genç Üyeleri;

Partimiz, Ordumuz ve sizlerin üyesi olduğunuz Komünist Örgütümüzün önünde engellik teşkil eden ve onun kızılığına leke süren "HİZİPÇİ", "BOZGUNCU", kariyerist unsurları tespit etmiş ve bu amaçla (PMK) bir toplantı düzenlemeyi kararlaştırmış ancak başını HH'nin çektiği Revizyonist Mafya Hizbi toplantıya katılma cesareti gösterememiş ve alalacele teşhir ve tecrit olabilecekleri kaygısıyla parti disiplinini tanımayacaklarını açıkça ilan etmişlerdir.

Bu şahısların emperyalizme ve karşı-devrime hizmet eden EROİN TİCARETİNİ yapıp bu suçu partiden gizlemek, gizlemekle kalmayıp bu suçlu kamufla etmek için gurupçuluğu öne çıkarmakta, dahası bunu da "HİZİPÇİ" ve "BOZGUNCU" bir yöntemle sergilemeye çalışmışlardır. Bu suç sahipleri (HH-TN-MT-EN-BN) daha parti adaleti doğrultusunda

yargılanmadan hedef şaşırtıcı söylem ve demagojilerle yola koyulmuşlardır. Bunu kamufle etmenin yolunu ise "tasfiye ediliyoruz" söylemleri ile süslemeye girişmiş oradan da Askeri Komisyon ve ordu yönetimine karşı HİZİPÇİ ve BOZGUNCU bir şekilde örgütlemenin yolunu tutmuşlardır. Ve en son olarak Parti önderliğine bayrak açarak disiplini tanımadıklarını açıkça ilan etmiş ve Parti önderliği hedef gösterilerek mücadeleye girişmişlerdir.

Komünist Gençler sizlere soruyoruz: Emperyalizmin ezilen halkları uyuşturmak için ticaretini yaptığı ya da teşvik ettiği EROİNİ PAZARLAYANLARI (Niyet ne olursa olsun) komünist olarak değerlendirebilir miyiz? Hayır! Peki bu suçu işleyenleri üstelik de partiden gizleyenlerin bundan amaçları ne olabilir? Bu tür amaçlara sahip bir şebekenin ardılı olmayı bir komünist olarak kendine yakıştırmamalısın.

Partiyi,Orduyu tasfiye etmek isteyen parti birlik ve bütünlüğünü parçalamaya çalışan ve de bu suçlarıyla partinin, ordunun ve senin üyesi bulunduğu Komünist Gençlik Örgütünün kızıllığına leke süren suç sahiplerini teşhir etmek, yalnızlaştırmak komünist bir tavır değil midir?

Öyleyse burada sana düşen görev bu komünist tavrın bilinciyle hareket etmektir. Onların ideolojik ayrılık yalanını boşa çıkarmaktır. Bunu boşa çıkarmak zor mudur? Hayır! Zira Partimiz tarihinde ideolojik ayrılıklar çoktur. Ancak hiçbir ayrılık bu tür yöntemin ürünü olmamıştır. "Yavuz hırsız ev sahibini bastırır" misali.

TMLGB'nin genç komünistlerine çağrımız şudur!

Komünist ilkeler ışığında Parti Birliği ve bütünlüğü için Parti önderliğinin (PMK) aldığı/alacağı kararları savunmak ve uygulamak zorunda olduğunuzu unutmamalısınız. Partimiz içerisinde uzun süre gizlenmeyi başarmış bu MAFYA HİZİBİNE yüz verme! Yüz verme ki bu KARİYERİST, PRAGMATİST, REVİZYONİST MAFYA ÇETESİ yalnızlaşsın. Yaşamın hiçbir mekanında yerleri olmasın. Parti düşmanı ve dolayısıyla halk düşmanlığına hizmet eden politikalarının mükafatını böylece görsünler.

Bunu yapmak demek savunduğunuz komünist düşüncelerinizin daha geniş kitlelere nüfuz etmesi demektir. Bu da devrime daha etkili bir şekilde katılmanızdan başka birşey değildir.

Partimizin taraftar ve sempatanları,

Sizlerin de çok yakından tanık olduğunuz gibi parti güçlerimizin birliğinin sağlanmasının üzerinden iki yıl geçti. Bu birliğin oluşmasında sizlerin katkısını da küçümsemeyeceğimizi geçmişte söylediğimiz gibi bugüne dek parti programını hep savundunuz, savunanların yanında yer aldınız.

İşte geçmişte olduğu gibi bugün de bazı kendini bilmez kariyerist, hizipçi, bozguncu ve pragmatist unsurlar senin gerçekleştirilmesinde büyük katkı sağladıkları gibi birliği ve bütünlüğünü parçalamaya yönelik davranış sergilemektedirler. Bu koltuk düşkünüleri halka, devrime ve partiye karşı işledikleri suçları (EROİN TİCARETİ yapmak, Parti içerisinde

BÖLÜCÜLÜK yapmak, ORDU'da savaççıları ordu yönetimine karşı İSYANA teşvik ederek BOZGUNCULUK yapmak vb.) gizlemek ve kendilerine taraftar bulmak için tasfiye ediliyoruz çıçlıkları atmaktadırlar. Peki sizlere soruyoruz. Yukarıdaki suçları işleyenler parti ve ordu içerisinde hele bir de KP' de uzun süre barınabilirler mi? Onlar kendi sonlarını çok iyi bildiklerinden ve suçları ortaya çıkacağından Partimize cepheden bayrak açma yöntemini kullanmışlardır. Burada sana düşen görevler ise şudur: Bundan sonra MAFYA HİZBİNE karşı önderliğin aldığı/alacağı kararları savunmak ve uygulamaktır! Bu hizbin demagojilerine kanmamak onları yalnızlaştırarak toplumdaki dışalamaktır. Yoksa o inşasında çokça emek harcadığın Parti birliği ve bütünlüğüne zarar vermiş olursun.

Yoksa devrimci ve komünist ilke ve kurallara karşı saygısızlık etmiş olursun. Yoksa bugün her yönüyle oturma ve oturtulmaya çalışılan parti çizgisine yöneltilen saldırılarda parti önderliğini güçsüz bırakmış olursun. Yoksa İbrahim KAYPAKKAYA'nın Kızıl Güzergahında yürüyenlere karşı BOZGUNCU ve BÖLÜCÜ tavrılara girenleri bu çabalarında yalnız bırakmamış olursun. Yoksa bugün her yönlü (ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri) atılımın eşliğinde olan Partinin ve Ordunun önünde engellik teşkil eder, halk düşmanı politikalara hizmet etmiş olursun.

Türkiye ve Dünyanın Komünistleri İlerici Devrimci Demokratları:

Türkiye özgülünde Sosyal Kurtuluş için mücadele yürütmekte olan Partimiz TKP(ML) kendi komünist ilkelerine uygun hareket etmeyen pragmatist, revizyonist anlayış sahipleri ve Parti Birliği ve Bütünlüğünü dinamitlemeye çalışan BÖLÜCÜ ve BOZGUNCU tavrı sahiplerini sorgulamak ve suçlarını teşhir etmek için Parti önderliği nezdinde toplantıya çağırıldı. Kariyerist unsurlar suçlarının altından kalkamayacaklarını anlamış olacaklar ki Partimize cepheden bayrak açarak saldırıya geçtiler. Bu saldırıyı ideolojik ayrılık teraneleriyle süslemeye çalışmaktan da geri kalmayacaklardır elbet. Bu kariyerist ve pragmatist unsurlar komünist ilkeleri bir tarafa bırakıp sınıf düşmanlarımızla işbirliği demek olan EROİN TİCARETİNİN içine bizzat girmişlerdir. Bunu da uzun süre parti önderliğinden gizlemeyi başarmışlardır! Diğer yandan partimizin irade ve eylem birliğini bozucu HİZİPÇİ ve BOZGUNCU tavrı sergilemekten de kaçınmamışlardır. İşte PMK bu suç unsurlarını komünist yasalar ve kurallar çerçevesinde yargılamak ve parti ve ordudan atılmasına karar vermek amacıyla toplantı düzenleme kararı almıştır. Ancak komünist adalet suçluları çok korkutmuş olacak ki yargılanmaktan kaçınmışlardır. Çünkü bu suç sahibi unsurlar partimizin güzel ve iyi değerlerine leke sürmüşlerdir.

Çünkü suç sahibi unsurlar yaptıklarıyla emperyalizme ve karşı-devrime hizmet etmişlerdir!

Çünkü suç sahibi unsurlar yaptıklarıyla partimize, halkımıza ve sosyal kurtuluş mücadelemize zarar vermişlerdir!

Çünkü suç sahibi unsurlar komünist niteliğe sahip olmayan fakat o maskeli revizyonist unsurlardır!

Çünkü suç sahibi unsurlar partimiz ve ordumuzun gelişip güçlenmekte

olan akışını engellemeye çalışmışlar yaptıklarıyla bir nevi burjuva işbirlikçisi olduklarını adeta kanıtlamışlardır.

Tüm bu suçlardan hareketle partimiz önderliği adı geçen unsurlarla mücadele kararı almış ve onların gerçek yüzlerini ortaya çıkarmayı kendisi komünist bir görevi olarak görmüştür. Bu revizyonist mafya hizbinin hedef şartıcı söylemlerine inanmayın. Ve onların yaptıkları/yapmak istedikleri tamamıyla partimiz, ordumuz ve komünist gençlik örgütümüzü yıpratmaktan başka amaç taşımamaktadır.

Parti önderliğimizin aldığı/alacağı kararların doğruluğuna inan MAFYA HİZBİNİN partimize cepheden bayrak açması bir ölçüde partimizin arınarak emin adımlarla ilerlemesine de neden olmuştur. Bu unsurların partiden ayrılması bir Komünist Partisini zayıflatmaz, tam tersi komünist niteliği daha da sağlamlaştırır. Son olarak diyoruz ki: Bu revizyonist MAFYA HİZBİNİN partimizden ayrılması partimizi daha da güçlendirecektir.

Tüm partili yoldaşlara, savaşçılara, taraftar ve sempatanlara, Partimiz ile ilgili diğer tüm unsurlara sonuç olarak diyoruz ki;

Partimiz içerisinde uzun süredir kendisini gizlemeyi başarmış revizyonist, pragmatist MAFYA HİZBİNİN partimize cephe almasının temelinde ideolojik bir ayrılık sözkonusu olamaz. Bu unsurlar kamuoyuna şu propaganda ile gidebilirler/gideceklerdir de: "Konferansçı kanadı Partiden tasfiye edeceklerdi bu yüzden ayrıldık". Bu MAFYA HİZBİNİN Konferansçı kanattan olması bir tesadüftür. Konferansçı kanadı tek başlarına iradi olarak temsil etme hakkına da sahip değillerdir. Bu iddia kendi suçlarını ört-bas etmek ve kafaları bulandırmaya yöneliktir. Komünistler şunu bilirler ki: İdeolojik temelde hiçbir ayrılık MAFYA HİZBİNİN kullandığı yöntemlerle olmamıştır/olamaz! Bu amaçla Partimiz ile ilgili tüm unsurları tekrar uyararak bu MAFYA HİZBİNİN oyunlarına gelmemelerini, tam tersi bu çetenin çirkin suratlarını açığa çıkarmanın Komünist bir görevin gereği olduğunu hatırlatmak isteriz.

- PARTİYİ VE PARTİ BİRLİĞİNİ GÖZBEBEĞİN GİBİ KORU!
- MAFYA HİZBİNİ EZ, SAVAŞI YÜKSELT, PARTİ ÇİZGİSİNİ OTURT!
- PARTİ ÖNDERLİĞİNİN REVİZYONİST MAFYA HİZBİNE YÖNELİK ALDIĞI/ALACAĞI KARARLARI SAVUN, UYGULA!
- KAHROLSUN ANTI-BİRLİKÇİ REVİZYONİST MAFYA HİZBİ!
- YAŞASIN PARTİ BİRLİĞİNİ KORUYAN PARTİ ÖNDERLİĞİMİZ!
- PARTİ MALLARINI VE DEĞERLERİNİ REVİZYONİST MAFYA HİZBİNE KARŞI KORU/SAHİP ÇIK!
- KAHROLSUN PARTİ YIKICISI VE BÖLÜCÜSÜ TAVIR SAHİPLERİ! KAHROLSUN ORDU BOZGUNCULARI!
- YAŞASIN PARTİMİZİN BİRLİK VE BÜTÜNLÜĞÜ İÇİN ÇABA SARFEDEN KOMÜNİSTLER!
- YAŞASIN ORDUMUZUN SAĞLAM VE GÜÇLÜ BİR ŞEKİLDE İNŞASINI SAĞLAYAN KOMÜNİSTLER VE KIZIL GERİLLALAR!

- YAŞASIN PARTİ BİRLİĞİ VE BÜTÜNLÜĞÜ!
- YAŞASIN KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB'NİN MAFYA HİZİBİNE KARŞI MÜCADELESİ!
- YAŞASIN PARTİMİZ TKP(ML)-ORDUMUZ TIKKO- KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB!

18 Nisan 1994
TKP(ML) MERKEZ KOMİTESİ

TKP(ML) Merkez Komitesi'nin tüm parti organlarına genelgesidir

Parti birliği ve bütünlüğünden yana olan tüm Yoldaşlar, bildiğiniz gibi 14 Nisan 1994 günü Partimize karşı cepheden bayrak açarak ayrılan MAFYA HİZBİ diye bir hizibin geline süreçte Partimize uzaktan yakından hiçbir ilişkisi yoktur. Sözkonusu hizbe ilişkin Parti Merkez Komitesi bir bildiri yayınlayarak kamuoyuna bildirimde bulunmuştur. Hizibin başını bildiğiniz üzere EROİN TİCARETİ'ni yaptırtan HH Kodlu Merkez Komitesi üyesidir. Bu ve başını çektiği Mafya hizbi bugün partiye karşı pervasızca bir örgütlenmeye giriştiği de bilgimiz dahilindedir. Sözügeçen hizip başı ve yandaşı B kodlu MK üyesi gündemde olan Merkez komitesi toplantısına gelmeyecek önceden sürdürmüş oldukları Hizipçi ve Bozguncu tavırlarını 14 Nisan tarihinde aylık ilan etmekle resmileştirmiş oldular. Bu gürûh ve Şürekası bugün meşru olan Parti MK'sının disiplinini tanımayarak tamamıyla ve de aleni bir şekilde örgütlenmeye girişmiş durumdadırlar.

Bugün meşru olan Parti MK'sı organsal işlev ve niteliğini korumaktadır. Dolayısıyla bu Hizibin Partiyi temsilen herhangi bir statüsü yoktur. Çünkü, Parti önderliğinin disiplinini tanımayarak ayrı hareket etmektedirler.

Bu nedenle PMK tüm Parti organlarının ve onun üyelerinin uyması için aşağıdaki kararları almıştır. Şu hiçbir zaman bilinçlerden çıkmamalıdırki bugün Parti birliği ve bütünlüğünün gerçek anlamda sağlanmasının biricik yolu varsa, o da Parti önderliğinin (PMK) aldığı kararlara uymak ve onun belirlediği perspektif ışığında hareket etmektir. Bunun dışındaki anlayış ve tavırların Parti disiplinini zedeleyen, Parti birlik ve bütünlüğünü zayıflatan ve MAFYA HİZBİNE hizmetten başka bir anlam ifade etmeyeceği de açıktır.

1- MAFYA HİZBİNE Parti mallarından en küçük parçayı dahi bırakma. Elleri olanları ise al.

2- MAFYA HİZBİNİ destekleyenleri yalnızlaştır.

3- Geline aşamada (Organ Sekreterleri ve bazı üyelerin esir düşmeleri sonucu) bütün Bölge Komiteleri organsal işlevini yitirmiştir. Dolayısıyla hiç bir bölge komitesi kendi adına bildiri vb. yayınlar çıkartamaz ve tavır belirleyemez. Bu durum PMK toplantısı bitinceye dek devam edecektir.

Burada Őunlara dikkat edilmelidir:

a) Bölge Komite üyelerinin Parti disiplinine uymaları zorunludur

b) Parti disiplinine uymayıpta MAFYA HİZBİNİ destekleyenler olursa, herhangi bir organsal meşruiyetleri olmadığı gibi, hizibi destekleyenlerin elinden parti mallarını al ve hizipçilik yapanları ise tutukla.

c) BK'ların kendi organsal işlevlerini yitirdikleri için, İl yürütme organları oluşturarak faaliyetleri sürdür. PMK'nın aldığı kararları PMK'dan aldığı yetkiyle kendi faaliyet alanında uygula/uygulat.

d) Hizipçi faaliyetlerde bulunan tüm partililer kayıtsız-şartsız Parti önderliğininin disiplinine uymalı. Ve PMK'nın geçici olarak atadığı il yürütme komitelerinin disiplini doğrultusunda hareket etmelidir.

e) Hizibi destekleyen hiç bir parti komitesi meşru değil. Dolayısıyla bu komitelerin disiplinine uyma.

Bu perspektif ve kararlar doğrultusunda bütün Partililer hareket etmek zorundadır. Bu doğrultuda hareket etmeyen üyelerin üyelikleri otomatikmen düşmüş durumdadır!

18 Nisan 1994
TKP(ML) - MK

TİKKO (Türkiye İşçi-Köylü Kurtuluş Ordusu) Genel Komutanlığı'ndan duyuru

1 992 yılı Nisan ayı Partimizin tarihselliğinde yaşadığı önemli dönemeçlerinden biri olarak, gerek dahilimizde, gerek devrimden çıkarı olan, sürecin gelişiminden haberli olanlarca coşku ile selamlanan bir tarihti. Beş yıllık bir aradan sonra her iki kanat da mücadelenin gelişimine daha büyük katkı sağlanması amacıyla '72 programı etrafında birlik kararı almıştı, yine her iki kanadın MLM'lerinin dayatması ile birlik komisyonları bir araya gelerek, yakın sürece ilişkin, birliğin gelişiminin pekiştirilip daha sağlıklı düzeye ulaştırılması konusunda anlayış birlikteliğine varıldı. GBMK oluşturularak yakın sürecin sorunlarına çözüm getirmesi için yetkili kılındı. İlk etapta OPK'nın örgütlenmesi için çalışma yöntemi ve de tarih belirlemesi için zorunlu olarak görevlendirildi. Birtakım aksaklık ve olumsuzluklarla beraber sürecin içerisinde yapılması gerekenler gerçekleştirilirken, bunun gerek en geniş kitlelerde, gerekse yakın çevrede (yapılan propagandalar sebebiyle) yaratmış olduğu coşku ile beraber fazlaca bir sayı olmasa da huzursuz olan birlik karşıtları da olduğu bir gerçektir.

1993 yılı ilkbaharında OPK sonuçlandırıldığında ise (ki üzerinde ortak hareket edilen nokta '72 programıydı), bunun parti ve yan örgütlenmelerinde yapılan yeni belirlemelerle birlikte, her sorumluluk sahibi kişinin faaliyet alanındaki çalışmalarında OPK'nın tespitli perspektifleri doğrultusunda yapılması görevi yüklenmişti. Yapılacaklar açıktı. Geçmiş tarihlerde yerine getirilmemiş olanların, yerine getirilmesi yani anlaşılacağı; '72 programını hayata uygulama çerçevesinde faaliyet yürütülecekti. Bu konuda herkes duyarlı olarak OPK kararları doğrultusunda esas güçler ile çalışmalar yürütülecekti. '72 programından kaynaklı çalışmalar perspektif haline getirildiğinden çok doğal olarak silahlı mücadele örgütlenmelerinin ve bununla da kırılık alanlardaki köylü gerilla savaşını geliştirmek ve yaygınlaştırmak olduğu açıktı. Bu noktada OPK sonrası yeni bileşimi ile Genel Komutanlık da kendisine, AK'nin sunduğu perspektifler doğrultusunda çalışmalar yapabilmek için güçlerini tasnif ederek, AK tarafından sunulan perspektifleri uygulama amacıyla alt komutanlıklara perspektifler sunmuştu.

İlk ve en önemli aldığı karar ise, OPK kararlarının uygulanabilmesinin önünü açabilmek için mevsimlik durumunda yürütülen gerilla savaşını, kesintisiz, sürekli

olarak sürdürmektir. Yani anlaşılacağı; alandaki faaliyetin (askeri faaliyetin) on iki ay devamını örgütlemek, savaşın sağlıklı bir düzlemde geliştirilmesini sağlamaktır. bu ise OPK kararlarının pratikte uygulanması için atillik oluşturan sınırlı zamanın genişlemesi ve rahatlaması demektir. 1993-94 kış faaliyetinde bu perspektif ile yürütülmesi için hazırlıkların yapılmasını belirtmiş ve tüm komutanlıklardan istenmiştir.

Burada GK'nın yaptığı çalışmaların hizmet ettiği nokta, hiç kuşku yok ki bugüne kadar geliştirilmeyen ve eksikliklerle sadece varlığının devamını elde tutan faaliyet biçimlerinin aşılarak, savaş yükseltme amaçlı faaliyet yürütmek ve gelişme sağlamaktır.

.....!
İşte ordu yönetimimiz tüm bunların bilinciyle hareket ederek elindeki güçleri harekete geçirmiş, pratik olarak da hareketteki mantığını sunmuştur. Geçmişten beri düşünülüp de yapılmayanların tek sorumlusu olarak ilan edilen eksikliği (kalı-cesaret ve cüretkârlığı) diyalektik bakış açısıyla ele almış ve gidermiştir. Düşmana karşı iradi olarak geliştirilmeyen gerilla savaşının gelişebileceğini, giriştiği birbiri peşisıra yerine getirdiği saldırılarla göstermiştir. Şunu da çıkardığı "Bülten" de ilan etmiştir:

"Yapılamaz, kışın faaliyet yürütülemez, diyenlere karşı biz bunun yapılacağını göstereceğiz! Bizzat faaliyet içerisinde öğrenme-öğretme anlayışından hareket edeceğiz ve bunu başaracağız!"

Gelişmeler bu şekliyle, sürerken düşmana karşı, kinimizin kayanlığından dolayı coşkulu mücadele etme isteğinden rahatsızlık ve huzursuzluk duyanların pratik kontra faaliyetinin uç'ları da görünmeye başladı. Ne zaman ki bu olumsuz çabalar özelde ordumuzun faaliyeti içerisinde objektif olarak bozgunculuk yapmaya başladıkları zaman, irade ve eylem birliğinin rencide olması gündemi doldurduğu an, istemlerimizi geriletmeye başladılar. Düşmana karşı planlı eylemlerde yönelmede de düşüşler başladı.

OPK sonrası organize olmuş bugünkü HİZİBİN ŞEFLERİ, kış faaliyetinde tüm gerilla üstlenim yerlerine dağılarak her biri kendine düşen misyonunun gereği faaliyete girişmişlerdi. Önceleri savaşçı kitle içerisinde örgütlenmelerini başlatmış, Parti ve Ordu yönetimine karşı gelişte kendilerine kast oluşturmuşlardı.

OPK tespitli parti içerisindeki idelolojik mücadelede okların sivri ucunun sağ-öportünizme yönelmesi kararı çıkmasına rağmen-EROİN MAFYASI'na karşı başlatılan mücadeleden ürken HH ve şürekası gelişmeleri Konferans-DABK kanatlarının ayrılığına dönüştürmek için çalışmalar yapmış, ve bu noktada elde ettikleri, gelişmelerin esas yönünün habersizliğini yaşayanların saf güveninden de yararlanarak bir grup oluşturmuş ve bunlardan aldığı güç'le de Parti ve orduya karşı başkaldırarak parti tarihimizin en karanlık hizbini inşa etmişlerdir. Bu süre içerisinde MK, AK, GK'ya saldırarak; "grupçu ve sol sektör bileşimler" diye anti-propagandalara başlayarak, parti ve orduya saldırıya geçmişlerdi - Parti birliğini (eroİN) suç unsurlarını gizlemek için hedef saptırarak parçalayan, bu parti düşmanlarının esas amacı ise '72 programı ile tezatlık

taşıyan o minyon kafalarının (yani ülkenin kapitalist olduğunu, Kürdistan'da örgütlenmede seksiyon formülünü vb.) noktalandaki düşüncelerinin gelişen mücadele ile mahkum olacağı gerçeği ile karşı karşıya gelmeleri ve telaşa düşmeleridir.

Tüm bu gelişmeler üzerine bizlerin söylemi şu olacaktır;

Bizler KP örgütlülüğünün kurmaylığında inşa olmuş Kızıl Ordu saflarında, her türden beyaz rejimin maddi ve manevi güçlerine karşı savaşmak için yer aldık. Bu konuda bugün için Parti önderliğimizin tespit ettiği hedeflere karşı gerilla güçlerimizle yöneliyoruz. Önderliğini kabul ettiğimiz TKP(ML)'nin uzun ve kısa vadeli programını kabul ediyor ve bu konuda Türkiye halklarına sesleniyoruz.

Partimizin ve onun yan örgütlenmelerinin çalışmalarına engellik teşkil eden ne tür tehlike olursa olsun düşman muamelesi görecektir ve durumuna göre mücadele yöntemi tespit ederek faaliyet yürüteceğiz.

HİZİP örgütlenmelerinin hiç bir türünü kabul etmiyor ve Partimizin bu noktadaki mücadele biçimlerini olduğu gibi benimsiyoruz. Ordu BOZGUNCULUGU'na izin vermeyerek bu konuda faaliyet yürüten her türden hizip faaliyetine karşı uyanık olunacağımızı ilan ediyoruz.

Bugün Partimizin karşı karşıya olduğu tehlike tam da belirttiğimiz noktalardadır. Yani anlaşılacağı şudur ki.

Partimizin ve diğer Komünist Partilerinin tarihlerinde eşine rastlanmayan bir kara leke ile karşı karşıyayız.

Partimizin tüm değerlerine ve ilkelerine terslik oluşturan EROİN MAFYALIĞI gibi utanç verici bir lekeyi bize sürenler yargılanarak hesap sorulmalıdır.

Bugün özellikle OPK sonrası alınan kararları hayata uygulamada üzerimize düşen görevin bilinciyle hareket edip, nafile olacak bu tür faaliyetleri saflarımızda yaşatmayacağız. Sınıfımıza ve Partimizin siyasal düşüncelerine ve ideolojisine olan bağlılığımızı, düşmana sıkacağımız kurşunlarla ifade edip bu noktada KSI'lerin oluşumu için halkımıza ve şehitlerimize verdiğimiz sözü yerine getirerek, Köylü Gerilla Savaşını geliştirip yaygınlaştıracız!

Değerli Komutanlar ve Yılmaz Savaşçılar;

Birinci görev Parti birlik-bütünlüğüne ve ordu bozgunculuğuna yönelik Mafya Hizbinin gerici tavırlarını mahkum etmek, savaşı yükseltmek ve P. programını daha bir oturtmak olmalıdır. Şunu hiç bir zaman unutmamalısınız ki, bir KP ve ordunun içbirliği sağlanmadan gerçek kalıcı başarılar elde edilemeyeceği açıktır. Öyleyse Mafya Hizbini ezmek için bilinç ve cesaretle görev başına... Senin ve şehit düşen yoldaşlarının dökülen kanlarıyla elde edilmiş olan değerlere sahip çık!

- KAHROLSUN MAFYA HİZİBİ!

- YAŞASIN PARTİ BİRLİĞİ VE BÜTÜNLÜĞÜ İÇİN HAREKET EDEN PARTİ ÖNDERLİĞİMİZ!

- KAHROLSUN ORDU BOZGUNCULUĞU!
- YAŞASIN PARTİ ÇİZGİMİZ DOĞRULTUSUNDAKİ İRADE VE EYLEM BİRLİĞİMİZ!
- OPK KARARLARINA SAĐİP ÇIK UYGULA-UYGULAT!
- YAŞASIN PARTİMİZ TKP(ML), KIZIL ORDUMUZ TIKKO, KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB!

19 Nisan 1994

TKP(ML) - Merkez Komitesi kararıdır

1- Ordu bozgunculuğu yapmak (savaşçılar ordu yönetimine karşı isyana teşvik etmek).

2- Hisipçilik yapmak.

3- Askeri Komisyon ve Genel Komutanlığın iki ayrı tarihli çağrılı Talimatlarına uymamak.

4- 14 Nisan tarihinde Partiyeye karşı cepheden bayrak açmak, gibi işlediğiniz suçların özeleştirisini yazılı olarak yapmak zorundasınız.

PMK Toplantısı sonuçlanıncaya kadar silahlarınızı partiye ve orduya teslim etmek zorundasınız.

PMK Toplantısı sonuçlanıncaya dek tutuklu olduğunuzu kabul etmek zorundasınız.

Bu işleme tabi tutulacaklar aşağıda ismi yazılı olanlardan;

HH, B, K, R ve U. İsmi geçen şahıslar yukarıya aktardığımız koşulları yerine getirmenin ve Partiyeye karşı sorumluluğunun kanıtı olarak belirttiğimiz hususlara ilişkin yazılı tavr takınmaları zorunludur.

Mafya HİZBİ peşinde giden diğer Partili ve Savaşçılar ise kayıtsız şartsız Partiyeye teslim olmak zorundadır.

Bugün Parti birliği ve bütünlüğünü korumanın biricik yolunun Parti önderliğinin disiplinine uymaktan geçtiğini Unutmamalısın! Dolayısıyla alınan kararlara uymak zorundasın.

24 Nisan 1994

TKP(ML) - MK (TÜRKİYE KONÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-
LENİNİST) - MERKEZ KOMİTESİ

Genel Komutanlık talimatıdır

1- Ordu bozgunculuğu yapmak (savaşçılar ordu yönetimine karşı isyana teşvik etmek).

2- Hisipçilik yapmak.

3- Askeri Komisyon ve Genel Komutanlığın iki ayrı tarihli çağrılı Talimatlarına uymamak.

4- 14 Nisan tarihinde Partiyeye karşı cepheden bayrak açmak, gibi işlediğiniz suçların özelleştirisini yazılı olarak yapmak zorundasınız.

PMK Toplantısı sonuçlanıncaya kadar silahlarınızı partiye ve orduya teslim etmek zorundasınız.

PMK Toplantısı sonuçlanıncaya dek tutuklu olduğunuzu kabul etmek zorundasınız.

Bu işleme tabi tutulacaklar aşağıda ismi yazılı olanlardan;

HH, B, K, R ve U. İsmi geçen şahıslar yukarıya aktardığımız koşulları yerine getirmenin ve Partiyeye karşı sorumluluğunun kanıtı olarak belirttiğimiz hususlara ilişkin yazılı tavrı takınmaları zorunludur.

Mafya HİZBİ peşinde giden diğer Partili ve Savaşçılar ise kayıtsız şartsız Partiyeye teslim olmak zorundadır.

Bugün Parti birliği ve bütünlüğünü korumanın biricik yolunun Parti önderliğinin disiplinine uymaktan geçtiğini Unutmamalısın! Dolayısıyla alınan kararlara uymak zorundasın.

24 Nisan '94

**TİKKO (TÜRKİYE İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞ ORDUSU)
GENEL KOMUTANLIĞI**

TKP(ML) MK- AK [Türkiye Komünist Partisi (Marksist- Leninist) Merkez Komitesi- Askeri Komisyonu]nun Duyurusu!

Yıl '92'nin 14 Nisanı. TKP(ML)'den genelde dünya halkları ve komünistlerine, özelde çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına (Kürt, Türk, Ermeni, Laz, arap vb.) umut ve güven veren tarihi bir açıklamasını yapıyordu.

TKP(ML) güçlerinin birliği sağlandı. Bu birlik başta Parti kitlesinde ve emekçi halkımızın yüreğinde sevinç çılgınlıklarına neden olmuştu. Birliğin verdiği coşku ve sevinç çılgınlıkları tüm gericilere ve bu gericiliğin uzantısı olan oportünist ve revizyonist unsurlara vurulan en ağır bir şamardı. Artık TKP(ML) Türkiye devriminin muzaffer ilerleyişinde engin ufukları fethetme mücadelesinde, devrim cephesinde ideolojik, örgütsel ve askeri otoritesini kurmayı başarmıştı.

'72 programı üzerinde yükselen birlik ve bu birliğin MLM'nin bilimi ile perçinlenmesi, dövüşerek sağlanışması parti içinde Parti programına düşman oportünist ve revizyonist unsur ve klikleri çileden çıkarıyordu. Proletaryanın demirden disiplinini enselerinde hissedilen ve ağızlarına vurulan gemi hazmedemeyen kaşarlanmış revizyonist unsurlar, imdat imdat diye bağurmaya başlamada hiç gecikmediler. Parti içinde kümelenmiş bürokrat burjuvaları bu tarihi sürece kadar Partinin parasal gelirlerini hovardaca yiyen, kendilerine karşı yönelen her bilimsel eleştiri yürüten kadro ve üyelerine adice komplolar ve iftiralar düzenleyerek, kendi, gizli çekirdek merkezlerine yönelecek her saldırıyı yoketmede kullandıkları tek yöntem komploculuklarıdır. Bu aşağılık unsurların yaptıkları pislikler Olağanüstü Parti Konferansında, konferansa sunulan üyelerin (CN-KR) yazılarında mevcuttur. Parti ideolojisini kendilerine rehber edinen MLM'nin, yıkılmaz, ilkel birlikleri karşısında, alanları daralan bu revizyonist, kariyerist yaratıklar OPK sonrası daha da hırçınlaştılar. Ve bu hırçınlıklarını öylesine ileriye götürdüler ki, Parti içinde, Parti organlarını, kaleyi içten fethetmenin sinsice planlarını hazırlayanlardı. Bu düşüncelerini eyleme dönüştürmede, kendilerince iyi bir yol seçmişlerdi. Önce komutanların kişiliklerine yönelik iftiralar ve bu iftiraları boşa çıkınca Askeri Komisyon'a yönelmekti. "Akıllı" aptal bu bürokrat kafalar Askeri Komisyon'u kolay yenecek lokma sanmışlardı. Askeri Komisyon'un şahsında TKP(ML) programına saldıran bu aptal burjuvalardan (HH,ZL) Olağanüstü Parti Konferansı'ndan hiç ders çıkarmamışlar olacaklar ki okun ucunu

Askeri Komisyon'a çevirmekle yakayı ele verdiklerini hatırlamayacak kadar "zeki" olduklarını sanıyorlardı. Askeri Komisyon'un bileşiminde yer alan üyeler, oysa, Parti Konferansında, bu baylara diz çökertmişlerdi. Oylesine yenilgi almışlardı ki kariyerist ZL, MK seçimini reddederek kutsal burjuva ittifak böylece parçalanmış oluyordu. Bu durumu hazmedemeyen ancak midelerine oturtmak zorunda kalan bu Parti düşmanı unsurlar Askeri Komisyon'a karşı topyekün saldırıya geçmede acele etmek zorunda kaldılar. Bu acelelikleri de kendi sonlarını belirledi. Zafer yine Parti ideolojisi ile donanmış MLM'nin ideolojik, örgütsel ve askeri önderliği ile kanıtlanmış oldu.

Bu MAFYA HİZİBİ'nin ele başı HH revizyonisti Parti disiplinini bozguna uğratarak, MK'nın son yakalanmalarından sonra, hangi kişilerin yer aldığını deşifre ederek, düşmana bilgi vermenin, parti içinde nasıl olduğunu da göstermiş oluyordu. Bu burjuvazinin devşirmesi aynı yol ile konferans arifesinde iki (D-S) delegenin de düşman eline geçmesine neden olmuştu. İşlediği Parti suçunun hesabını vermemek için, Partiden kaçmayı kurtuluş yolu olarak görmekte. Bu kaçışını da kamufle yapmak için, MK'da çoğunluğu "DABK'çılar sağladı. Konferansçı kesim tasfiye ediliyor vb. yalanları ile Partide gurupçuluğu kışkırtarak, bozgunculuk ve yıkıcılık yapmıştır.

MK'da çoğunluğu filan kanat sağladı, ve filan kanat tasfiye ediliyor diyenlere birşey demiyoruz. Ancak, bu yalanlara inanan yoldaşlara iki soru sorarak, yapılan demagojilere inanmamalarını istiyoruz!!!

a) Birlik Komisyonlarının oluşturduğu GBMK'nin bileşimi; 12 MK üyesi Konferansçı kanattan, 5 MK üyesi DABK'çı kanattan.

b) OPK'da seçilen MK'nın bileşiminde 8 MK üyesi Konferansçı kanattan, 7 MK üyesi DABK'çı kanattan.

Peki! Bugün tasfiye ediliyoruz yalanları ile Parti yıkıcılığı yapmış olan HH revizyonistine neden sorulmuyor? Bugüne kadar Partide tasfiyecilik yoktu da neden DABK kökenliler MK'da çoğunluğu sağlayınca Tasfiyecilik olsun? Yukarıdaki yalanla Parti yıkıcılığı yapan bu Parti düşmanı HH ne yapmak istiyor? Bunu hiç düşündünüz mü?!

Uzun söze gerek yok!

Kültür Devriminin kızıl çocuklarına sesleniyoruz:

Yoldaşlar!

Parti militanları, TİKKO savaşçıları!

Parti üyeleri, TİKKO komutanları!

TKP(ML)'nin kurucu önderi, TİKKO'nun Başkomutanı İ. Kaypakkaya adına ve isimleriyle köylü gerilla savaşını teorileştiren İsmail BULUT, Baba ERDOĞAN, Tuncay ÇARIKÇIOĞLU yoldaşların adına ve daha nice şehit yoldaşlarımızın kızıl kanlarıyla sulanmış tertemiz, pırıl pırıl şanlı ve onurlu tarihimizi kirlendiren MAFYA ÇETESİNİ ve HİZİBİNİ yalnız bırak!

TKP(ML)'nin sempatanları ve TİKKO savaşçıları,

Uykusundan, giyiminden, yemesinden kısarık her türden desteğini

esirgemeyen çilekeş, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, özelde, özellikle de Dersim halkının yıllardır başına bastığı, güven dolu sevgisini sarsan Mafya çetesini ve hizbini Partin TKP(ML)'ye teslim etmek için tutukla.

Halkımız!

Senin kurtuluşun için canlarını seve seve veren canlarına hainlik yapan Mafya çetesine ve hizbine kapılarını kapat. Çünkü gördüğün o çetenin elebaşları, HH ve şürekası, Partine, Orduna ve sana ihanet etti. Ve gördüğün her yerde Partin TKP(ML) adına konuşmasına izin verme. Çünkü, onlar seni ve senin gibi halk çocuklarını zehirlemek için kan kustular... Ve bunun hesabını sana vermemek için Partin TKP(ML)'ye, Ordun TIKKO'ya ihanet ederek, Partinden kaçtılar. Senin görevin, sana ihanet eden bu Mafya çetesi ve hizbinin yüzüne tükürmektir. Bugün Eroin-Esrar satan bu adilerin, yarın kadın tüccarlığını yapmayacağını nereden bileceksin ve ona nasıl güveneceksin? (*) Partinden suç işleyerek kaçan Mafya çetesinin elindeki silahından tut, giyimine kadar herşeyini Partin senin verdiği paranla aldı. Ellerindeki silahlara el koy Partine teslim et. Bu görev sana düşüyor.

Mafya hizbinin peşine takılan savaşçı yoldaşlar. Sizlere sesleniyoruz!

Partinden, Partin Merkez Komitesine hesap vermekten kaçan çete sana hesap vermez.

Senin yarattığın değerleri Antalya'nın sosyete mahallelerinde hovardaca yiyen çete, sana hesap vermez.

Senin dürüstlüğüne ve kişiliğine kara leke süren çete, sana hesap vermez.

Sorsana! Çete başlarından HH, BA ve yanındaki birkaç "PÜ"ne, neden Parti'nin Merkez Komitesine teslim olmuyor? Çünkü senin bilmediğin, o çetenin bildiği, ancak sana söylemediği düşmana dolaylı ve dolaysız olarak bilgi sızdırdığı karanlıkta kalan şaibeler var. Ve bu kuşkuların hesabını vermemek için Siyasi Büro'nun ve Askeri Komisyon'un '93 sonbaharında almış olduğu soruşturma kararını boşa çıkartmak için Parti Merkez Komitesine karşı beyaz bayrak açtı. Düşün ve sorgula: Neden isyan ettiler???!?

Sizler!

İbrahim KAYPAKKAYA yoldaşın çizdiği kızıl güzergahta yürümek istiyorsunuz. Ancak Mafya Hizbinin parti ideolojisine olan düşmanlığını bilmiyorsunuz. Mafya hizbinin ideolojik çizgisi '89'da partiden atılan Komüncü revizyonistlerin seksiyoncu çizgisidir. Peşine takıldığın, "önder" dediğin Mafya hizbi, Partin TKP(ML)'nin programına düşmandır. DABK'çılar, Konferans'çılar tasfiye ediyor yalanları ile Partiden kaçan MAFYA HİZİBİNİN yalanlarına inanma. Çünkü, Parti birliğini ve Parti Merkez Komitesinin önderliğini tanıyan ve koruyan MLM'nin birliğini parçalamak için bozgunculuklarına kılıf geçirerek Konferansçı kanattan gelme yoldaşların gözlerine sis perdesi çekmek istiyorlar. İnanma!

- KAHROLSUN MAFYA HİZİBİ!
- YAŞASIN MLM'NİN PARTİ PROGRAMI ÜZERİNDE YÜKSELEN İLKELİ BİRLİĞİ!
- KAHROLSUN PARTİ BİRLİĞİNİ BOZAN VE KEMİREN ELMA KURLARI!
- YAŞASIN PARTİ BİRLİĞİ!
- PARTİ BİRLİĞİNİ KORU, MERKEZ ÖNDERLİĞİ TANI!
- ŞAN OLSUN PARTİMİZ TKP(ML)YE, ORDUMUZ TIKKO'YA, KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB'YE! ŞAN OLSUN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM'E!
- ŞAN OLSUN İK YOLDAŞIN ÇİZDİĞİ KIZIL GÜZERGAHTA KORKUSUZCA ÖLÜMÜ KUCAKLAYAN ŞEHİT YOLDAŞLARIMIZA!

26.04.1994

TKP(ML) MK-AK(ASKERİ KOMİSYON)

(*) tarafımızdan altı çizilen yerler korsan Partizan'da özel olarak çıkarılmış ibarelerdir

Çeşitli Milliyetlerden Türkiye Proletaryası ve Emekçi Halkına,

TKP(ML)'nin Onurlu Üyelerine,
TİKKO'nun Yiğit Savaşçılara,
TMLGB'nin Militan Üyelerine,
Tüm Devrimci-Demokrat Dostlarımıza;

*Sormazlar mı
madem bu kadar
partici, bu kadar
programcısınız
neden programın
önemli bir parçası
ve bütünleyicisi
olan parti tüzüğüne
uyumuyorsunuz?
Neden onu ayaklar
altına alıyorsunuz?
İşte samimiyetsiz-
lik burada ön plana
çıkıyor. Çünkü siz
gerçekten programı,
MLM'nin çıkar-
larını değil, farklı
şeylerin çıkarını ön
plana çıkarmışsınız
da ondan. Bütün
herşeyi grupçu, bir-
eyci çıkarları için
kullanıyorlar.
Kariyerizm
hastalığından muz-
darip şeflerinin
çıkartları bunu
emrediyor.*

Sınıf savaşımı MLM (Marksizm-Leninizm-Maoizm) biliminin yol göstericiliğinde yaratılan temel ve onlarca tali araçlar yoluyla yürütülür. Sınıf savaşımının ana hedefi hiç kuşkusuz ki politik iktidar sorunudur. Mevcut sistemin politik iktidarının yıkılması ve proletaryanın politik iktidarının kurulması ve giderek bunu sınıfsız, sömürsüz bir sistem olan komünizme taşınmasıdır. Bu politik iktidar savaşımında proletaryanın en donanımlı aygıtı KP (Komünist Partisi)dir. KP sınıf savaşımında olmazsa olmaz derecede önemli bir araçtır. Bu araç amacına ve işlevine uygun kullanılmaz ve amaç haline getirilirse veya onun gerçek önemi kavranmaz da onun yerine çok daha tali olan biçimler ön plana çıkarılırsa orada amaç ve araçlar birbirine karıştırılır. Esas ve tali olanlar birbirine karıştırılır. Böylelikle de sınıf savaşımında işlevsiz konuma düşürülür. Bilimsellik adına, MLM adına nutuklar çekilir ancak gerçekte ise onlar alt üst edilir. Bunun önemle görülmesi gerekir. Yoksa ne kadar doğru belirlemeler yapılırsa yapılsın, iyi-güzel şeyler söylenirse söylensin her olgu yerli yerine konulmadığı, yerli yerinde, işlevine uygun kullanılmadığı sürece bir toplumu örgütlemek mümkün olmaz.

Proletaryanın savaşımı ve iktidarı için KP ne kadar gerekli ve zorunluysa, bir partinin KP. olması ve bu işlevini oynayabilmesi için o partinin hiyerarşik şekillenmesi, iç işleyişi, hukuku da o kadar önemli ve gereklidir. Bu zorunluluk ve gereklilik komünist partisinin bütünlüğü, çelikten disiplini, sınıf savaşımını ve kendisini yeniden üretmesi açısından önemlidir. Bu kavran-

madan KP'nin proletarya savaşımındaki rolü ve önemi kavranamaz. Bunu kavramak, buna uygun savaşımında bulunmak, komünist olup olmamakta önemli bir kriterdir.

Emekçiler, devrimciler-demokratlar, yoldaşlar;

Çeşitli milliyetlerden enternasyonal proletaryanın ve Türkiye proletaryasının öncü kurmayı Partimiz TKP(ML) [Türkiye Komünist Partisi (Marksist-Leninist)]de belli bir süreden beri iç sorunlar yaşanmaktaydı. PMK (Parti Merkez Komitesi) da yaşanan bu sorunların çözümünü konusunda Partimizin temel çözüm mekanizmaları harekete geçirilememiştir. PMK, bu sorunların çözümünü konusunda, partiye ve devrime karşı duyulan sorumluluk ve özveriyle hareket etmemiştir. Sorunların büyümesini engelleme yerine körükleme yoluna gitmiştir. Özellikle PMK, bazı hastalıklı unsurların oyuncuğu durumuna getirilmiştir. PMK'daki hastalıklı küçük burjuva unsurlar kendi sınıf karakterlerine uygun bir yöntemle kendi kariyerist, küçük grup çıkarlarını Partinin ve devrimin temel çıkarlarının önüne koyarak Partimize ve MLM'lere ayrılık dayatmışlardır. Onların bu darbeciyikci tutumunun sınıf karakteri Lenin'in şu belirlemede çok açık ifadesini bulmaktadır; "Küçük burjuva oportünistleri, her zaman, bir anlık başarı ile, son haberin pırlıtısı ile, bir dakikalık bir ilerleme ile tatmin olur." (abç) Bir başka yerde de "oportünizm hareketin köklü çıkarlarını, en kısa görüşlere ve yüzeysel hesaplara dayalı bir anlık çıkarlara feda eder. Oportünizm işte bundan dolayı oportünizmdir." İşte PMK'da kümelenen bir grup oportünist-kariyerist unsur Nisan '94 tarihli bir bildiriyle ülke ve dünya kamuoyuna Partiyi nasıl böldüklerini, proletarya davasına nasıl ihanet ettiklerini, Partinin ve devrimin çıkarlarını, kendi grupçu, bireyci ve kariyerist çıkarlarına nasıl feda ettiklerini birkaç ibret belgesiyle ilan ettiler. Bu hilkat garibesi belgeleri daha ilk okuyuşlarında tüm komünist ve devrimci-demokratlar onun tam bir sahtekarlık abidesi olduğunu gördüler, göreceklerdir. Küçük burjuvazinin özel mülkü karşısındaki tutumunun bir yaşınması olan pratiği, hırçınlığı, derbeder isyankarlığı her yönüyle orta yerde durmaktadır. Burjuva mantık nasıl işler? Malını satman için önce yalan söylemelisin. Mantık şudur: "Aldatmazsan, malını satamazsın". Bu mantığın damgasını vurduğu ibret belgesinin ülke ve dünya komünist ve devrim güçlerine, enternasyonal proletaryaya hakaret ve saldırı belgesi olarak görülmesi gerekir.

Bu ibret belgesi hangi siyasal-ideolojik-örgütsel mantığın ürünüdür? Önemle sorulması gereken nokta burasıdır.

- Bu ibret belgesi; sınıf savaşımında MLM biliminin yol göstericiliğinde politikaların önemini, belirleyiciliğini göremeyen, kavramayan, bunun yerine araçları ön plana çıkararak, araçlar içinde de "silah"ı ön plana çıkararak ve herşeye namlunun ucundan bakan, salt askeri bakı açısının esiri olan politikayı ve partiyi küçük burjuva dar kafalılığı ve ukalalığıyla yadsıyan bir anlayışın ürünüdür.

- Bu ibret belgesi; sınıf savaşımının bugünkü sorunlarına çözümler sunamayan, gelecek hakkında politikalar üretmeyen Partinin ve devrimin genel çıkarlarının önemini ve bunların her şeyden daha fazla korunması

gerektiğini göremeyen sığ, tek yanlı mekanik bir kafanın ürünüdür.

- Bu ibret belgesi; sınıf savaşımında KP'nin önemini kavrayamayan, KP'nin önderliği ve otoritesi yerine şeflerin, kahramanların önderliğini, otoritesini dayatan; şef tipi örgüt kafasına sahip unsurların tehditleri ve şantajcılığı politik mücadelenin esas yöntemi haline getirmiş kafalarının çirkin bir ürünüdür.

- Bu ibret belgesi; Proletarya hukuku, Parti hukuku yerine kendi bireyci, burjuva hukukunu egemen kılan kişilerin kayıtsız şartsız diktatörlüğünün çirkin bir ürünüdür.

- Bu ibret belgesi; Parti içinde grup ve birey çıkarını kurumlaştırmak amacıyla hizipçilik yapan, tasfiyecilik yapan, Parti içindeki politik-ideolojik mücadelede her türlü gayri-politik yöntemi mübah gören, seviyesizliği, entrikayı, ayak oyunlarını ahlaki kural haline getirerek meşrulaştırmaya çalışan bir kafanın ürünüdür.

- Bu ibret belgesi; Parti ve ordunun komünist-devrimci yaşamını, küçük burjuva-feodal kültürün harmanlamasına dönüştürmeye çalışan, komünist ve devrimci kültürü, ahlaki dejenere ederek, bireyci, bencil, lumpen proletaryanın sistemleşmiş kültürünü Parti ve Ordu yaşamında hakim hale getirmeye çalışan dejenere olmuş bir kafanın ürünüdür.

- Bu ibret belgesi; Parti örgütlerini, hiyerarşisini, iradesini yok sayarak, bireylerin şeflere bağlılığını, köleliğini bir kültür haline getirerek, bir yanıyla anarşizmi, öbür yanıyla örgütsel menşevizmi hakim kılmaya çalışan kafaların bir ürünüdür.

- Bu ibret belgesi; söylemde ve parti içinde komünistlere karşı sol-sekter, yıkıcı, ancak düşmana karşı sağcı pratiğinin çelişkisi arasına sıkışmış, bir çıkar yol bulamayan, kendine güvensiz, ileri adım atma cesaretini göstere-meyen, hep varolanla yetinen, sunulanla varolmaya çalışan statükocu bir kafanın ürünüdür.

-- Bu ibret belgesi; burjuva-feodal toplumun kültür ve ahlak anlayışından bir bütün olarak kopmamış ve kopmayı da bir zorunluluk olarak görmeyen, dolayısıyla politik iktidar ve yeni toplum mücadelesini böylesine dejenere ve yoz kafalarla da verebileceğini sanan, bunun içindir ki komünist insan, yeni insanın varlığına ihtiyaç duymayan, yeni sistemin yaratılmasının ancak yeni insanla verilen savaşımın mümkün olacağını göremeyen, bunun için bir adım atamayan kafaların ürünüdür.

- Bu ibret belesi; bir sakız gibi ağızdan hiç düşürmediği "köylü gerilla savaşımı"nın nasıl verildiğini, verilmesi gerektiğini bilmeyen, onun gelişmesinin politikalarını ve taktiklerini üretemeyen, birkaç silahlı eylemin ve dağda nasıl yaşanılacağını öğrenmenin gerilla savaşı için yeterli olduğunu sanan bir kafanın ürünüdür.

- Bu ibret belgesi; kitlelerin devrimdeki rolünü, önemini göremeyen, devrimin birkaç bin askerin işi olduğunu sanan bir kafanın ürünüdür.

- Bu ibret belgesi; proletaryanın devrimdeki öncü rolünü kavraya-mayan, onun örgütlenmesinin ve savaşırılmasının gerekliliğini göremeyen ve bu yönlü somut politikalar üretemeyen, ama diğer taraftan da sınıfın kendiliğinden hareketleri karşısında da secdeye varan bir kafanın ürünüdür.

- Bu ibret belgesi; Parti içi sorunları MLM, yöntemlerle işleyiş çerçevesinde çözme yerine, fırsat kollayarak farklı düşünce sahiplerini ekarte ve darbe yoluyla etkisizleştirmeye çalışan darbeciliği, ekarteyi bir gelenek haline getirmiş bir kafanın ürünüdür.

Yoldaşlar, devrimciler, emekçi halkımız,

"Siyaset devrimci bir siyasi partinin pratik bütün hareketlerinin çıkış noktasıdır ve hareketlerin yürüyüşü ve sonucunda kendini gösterir. Devrimci bir siyasi partinin her hareketi, siyasetin uygulanmasıdır. Doğru bir siyaset uygulanmazsa yanlış bir siyaset uygular, bilinçli olarak bir siyaset uygulamazsa, gözü kapalı olarak uygular..." (Mao, Kızıl Kitap s. 13) Mao'nun yol göstericiliğinde ele alınarak incelenirse sözkonusu ibret belgesi onun gerçek niteliğine damgasını vuran anlayışlar daha rahat görülecektir.

Gelinen aşamada birçok gayri-politik söylem ve anti-MLM yöntemlerle bu sözkonusu ibret belgesi, "TKP(ML) MK'sının" kararı olarak lanse edilmeye çalışılıyor. Bu ibret belgesinin hiçbir biçimde TKP(ML)'yi bağlamadığı açıktır. TKP(ML)'nin yasaları karşısında, hukuk anlayışı ve iradesi karşısında meşru olmadığı gibi haklı hiçbir nedene de dayanmamaktadır. Gayrı-meşruluğu anlayış haline getiren ibret belgesinin mucitleri TKP(ML)'ye karşı suç işlemişlerdir. Disiplinsizlik, hizipçilik, komploculuk ve darbecilik yapmışlardır. Bunun belgeleri ortadadır. İbret belgesi ise bunun için çirkin bir örnektir. Yapılanlar bugünle sınırlı değildir. 1993'ün Kasım-Aralık ayından beri sistemleştirilerek sürdürülen planlı bir hizip ve darbe faaliyetidir. Bunun için hazırlanan ortam ve kullanılan çirkin yöntemlerin hepsi belli bir sistemlilik içindedir. Parti önderliğinde çeşitli nedenlerden (!?) ötürü yaşanan boşluk, bu entrikacı, darbeci ve kariyerist unsurlar için bulunmaz bir fırsat yarattı. Bu fırsatı ele geçirmenin sarhoşluğuyla Partimizi ve yaratılan değerlerimizi ayaklar altına almaya kalkıştılar. Şuursuzca saldırılar geliştirdiler. Bunların böylesi bir zamana denk düşmesi özellikle dikkat çekicidir.

Yalanlar ve entrikalar dolu ibret belgesi "Yargılanmaktan Korkan Mafya Hizibi Partimize Cepheden Savaş Açma Cüretine Kalkıştı" başlığını taşımaktadır. Bu tam anlamıyla sahtekarlıktır. Bayrak açtı denilen yoldaşlar yukarıda sıraladığımız sorunlar ve anlayışlardan kaynaklı darbeci klik faaliyetine, kültürüne karşı tavrı alan ve bunu Partimiz işleyiş çerçevesinde, hukuk kuralları dahilinde "Tüm Parti üyelerine Açık Çağrı" (abç) ön başlıklı "Partimizde Boy Gösteren Savaş Ağası, Tasfiyeciliğin, Darbeci ve Tasfiyeci Girişimlerini Boşa Çıkaralım" alt başlıklı 16 Nisan 1994 TKP(ML) Genel Sekreteri, Dersim Bölge Komitesi Sekreteri, TMLGB Genel Sekreteri imzalı belgede ortaya koymuşlardır. Darbeci kliğin entrikalarına karşı çıkmak ve bu sorunların çözülmesini Partinin iradesinden (Tüm Parti üye ve aday üyeler) istemek bir anda istem sahiplerini "mafyacı hizip, bozguncu, tasfiyeci" vb. vb. saldırılara maruz bırakılarak Partiden atılıyorlar. Suçlamalar nelerdir? Bu suçları işleseler bile darbecilerin bu yöntemle cezalandırmalarının yetkisi var mı? Yargılama nerede? Alınan savunmalar nerede? Parti hukuku nerede?

Suçlamalar şunlardır; "Parti içinde bölücülük yapmak, grupçuluk yap-

mak..."; "Orduda savaşçıları ordu yönetimine karşı isyana teşvik ederek bozgunculuk yapmak.", "komutanları ve siyasi komiserleri tek tek teşhir etmek" vb. vb. Tüm bu suçlamaların bir an doğru olduğunu varsayalım. Hemen peşinden de böyle durumlarda Partinin ve devrimin çıkarlarının nasıl korunması gerektiğini Lenin'den aktaran Dimitrov'dan öğrenelim: "Hiçbir zaman unutulmamalı ki, Partinin yöneticileri değişebilir, fakat Parti kalır ve varlığını sürdürür. Parti yöneticilere değil, yöneticiler partiye bağımlıdır. Ve onlar sarsılmaz ML öğretiyeye sadık kaldıkları ve Partinin sağlam kolektif iradesini yerine getirdikleri ölçüde gerçek Parti yöneticileridir." (Düşünce ve Aforizmalar SF. 45, Dimitrov) İşte kendisini PMK'sı olarak Partinin bütün iradesinin yerine koyan ve birkaç "hizipçi, bozguncu" yüzünden Partiyi bölen bu "yöneticiler" in nasıl önderler olduğunu, Partiye ve devrime karşı nasıl sorumluluk duyduklarını, kendilerini Partinin iradesine sunma yerine, Partinin iradesini kendi çıkarları için nasıl ayaklar altına aldığını görmek gerekiyor. Kaldı ki, darbecilerin "suç" diye ortaya attığı şeylerin çoğunluğunu kendi suçlarını gizlemek için kullandığı da görülmelidir. Parti içindeki dejenerasyona, anti-MLM anlayışlara karşı çıkmayı darbeciler "suç" sayıyorlar. Kimin hukukuna göre? Elbette darbeci şeflerin hukukuna göre.

Ordu içinde küçük burjuva kültür ve ahlak anlayışına sahip değerli "komutan" larına savaşçılarımız ve halkımıza karşı savaş ağasıvari despotizmine, çirkinliğine karşı çıkmak ve bunun düzeltilmesi için politik-ideolojik mücadele vermek, bu uygulamalara kölece boyun eğmemek bu "değerli komutan" ların ve komiserlerin küçük burjuva-feodal gururuna dokunulduğu için, "savaşçıları ordu yönetimine karşı isyana teşvik ederek bozgunculuk yapmak..." oluyor. Komiserleri, komutanları yıpratmak oluyor. İşte bunların proletarya kültüründen, ahlakından anladıkları budur. Proletarya kültürüne ve ahlakına, partinin ilkelerine değil, kendilerindeki küçük burjuva-feodal çirkinliklere saldırıldığı için çılgık çılgığa bağırılmaktadırlar. Hemen sınıf karakterine uygun savunma ve karşı saldırı mekanizmaları geliştirerek Partiye ve proletaryanın değerlerine saldırmakta ve onları parçalamakta, yok etmede tereddüt etmemektedirler. Şuursuz saldırıların nedeni budur. Sorunların özü de burada yatmaktadır. TKP(ML) içinde proletarya kültürü ile lumpen proletaryanın kültürü arasında çeşitli konular üzerindeki ideolojik-politik farklılığın bir yansımasıdır bütün bunlar. Bunlar görülmeden sorunu anlamak, haklıyı-haksızı, doğruyu-yanlışı belirlemek mümkün olmaz.

İbret belgesinde darbeci klik özellikle sorunun özünü çarpıtarak seviyesiz yöntemlerle varolan parti içi çizgi mücadelesini "...revizyonist mafya hizibine...", ülke ve dünya devrimcilerine, komünistlerine, entarnasyonal proletaryaya ve dünya halklarına kelimenin tam anlamıyla yalan söylüyor ve saygısızlık yapıyor. Bu yöntemle inandırıcı olmaya çalışıyor. Bunu yaparken ne kadar gayri politik (devrimci politika anlamında) yöntem varsa, ne kadar kirli ve çirkinliği ifade eden kavram varsa ardarda sıralayarak yalanlarının şiddetini, etkisini artırmaya çalışıyor. Geri kitlelerin en geri yanlarına hitap ederek duygularını ve hassasiyetlerini sömürerek onları etkilemeye çalışıyor. Bakın incilere! "...revizyonist mafya...", "...anti-birlikçi

mafya...”, “partiden izinsiz eroin ticareti yaparak” vb. vb. MLM literatürüne yeni katkılar. Şuursuzluk, entrikacılık dediğimiz nokta işte burasıdır. Sormazlar mı adama; onlar “revizyonist mafya” olduğuna göre siz de MLM mafya mısınız? Onlar “anti-birlikçi mafya” siz birlikçi mafya mısınız? Veya eroin ticaretini siz parti izniyle mi yaptınız?! Ama şuursuzluk, sorumsuzluk onları zavallılaştırmış anlaşılın. Fırsat bu fırsat deyip burjuva politikalarının tüm biçimlerini kullanmaktan kaçınmıyorlar. “Revizyonist mafya hizibine” karşı sorumluluk duymayabilirsin. Peki devrimci güçlere, peki kitlelere...?!

Partimiz önderliğinde klikleşen, partiye, devrime ve halka karşı sorumluluk bilincinden yoksun olan darbeci-entrikacı anlayış sahipleri çokça namuslu olmaktan bahsediyorlar. Partiye sahip çıkmaktan bahsediyorlar. Gerçekten partiye sahip çıkıyorlar mı? Kesinlikle hayır. Tasfiyeciliği, ben merkezçiliği, bireyciliği, bencilliği partiye dayatıyorlar. Ya ben, ya parti diyor; “Suç” diye iddia ettikleri şeyleri bunun için çirkin biçimde kullanıyorlar. Böyle olmasaydı ve gerçekten partiye sahip çıksalardı sorun böyle yaşanmazdı. Parti tüzüğü’nün “disiplin cezaları” bölümünde, “partinin birliğini bozan, partinin kararlarına uymayan, parti içi demokrasiyi zedeleyen, üyelik ve partinin verdiği görevleri amacı dışında kullanan, parti disiplinine uymayan davranışlarıyla partiyi halkın gözünden düşüren Parti üye ve üye adayları çalıştığı organ veya daha üst organlarca sorumlu tutulur ve yargılanır.” denilmektedir. İbret belgesinde ortaya konulan, büyük bir çarpıtma ve demagoji ile iddia edilen “suç”ların hemen hepsi bu kapsamdadır. Dolayısıyla parti tarafından tüzük hükmü gereği soruşturulup çözülebilecek veya cezalandırılacak “suç”lardır. Peki neden parti hukuku işletilerek, parti iradesi harekete geçirilerek “suç”lular cezalandırılmadı? Neden soruşturma açılıp, savunması alınmadı? Diyelim ki MK toplantısına çağrıldığı halde bunlar gelmedi. Neden bunlar parti içi işleyiş kullanılarak çözüm yoluna gidilmedi? Çünkü entrikacı-darbeci kafanın böyle bir sorunu yoktu. Parti ve parti iradesi, hukuku, onlar için bir anlam ifade etmiyordu. “Suç” olarak gördükleri biçimlerin daha alasını kendileri yapmış ve yapmaktaydılar. Fırsatları değerlendirmeleri gerekiyordu. Yalan söyleyerek “MK toplantısına gelmediler” diyorlar. Hemen peşinden de “Gelselerdi, başına gelecekleri biliyorlardı” diyerek entrikacılığını, şeytancılığını açığa vuruyorlar.

“MK çeşitli nedenlerden parti iradesini kaybetmesi veya kritik bir noktaya gelmesi durumunda sorunun hani yöntemle çözüleceğine karar vermek için parti iradesine başvurulur.” (abç) (Bkz. TKP(ML) tüzüğü) denildiği halde darbeler, kritik bir noktaya gelen MK’yı partiye sunma yerine, parti iradesini ön plana çıkarmak yerine, fırsat bu fırsat deyip, partiyi ve tüzüğü ayaklar altına alarak PMK adına bu ibret belgesini yayınlayarak parti iradesine karşı sorumsuzluğunu, darbeci, entrikacı mantığını ortaya koyuyor ve partiye bunu dayatıyor. Sormazlar mı madem bu kadar partici, bu kadar programcısınız neden programın önemli bir parçası ve bütünleyicisi olan parti tüzüğüne uymuyorsunuz? Neden onu ayaklar altına alıyorsunuz? İşte samimiyezsizlik burada ön plana çıkıyor. Çünkü siz gerçekten programı, MLM’nin çıkarlarını değil, farklı şeylerin çıkarını ön plana çıkarmışsınız da

ondan. Bütün herşeyi grupçu, bireyci çıkarları için kullanıyorlar. Kariyerizm hastalığından muzdarip şeflerinin çıkarları bunu emrediyor.

Yoldaşlar; devrimciler, emekçi halkımız;

Partimizde, devrime ve halkımıza karşı böylesine sorumsuzluk ve saldırganlık içinde olan darbeci-tasfiyeci ve ayrılıkçı klik suçunu örtbas etmek için "partimizde bir 'bölünme' ve 'ayrılık' sözkonusu değildir" teranelerini "Partimiz şimdi her zamankinden daha sağlam bir birlik içindedir..." şeklinde sürdürerek "zaten beş kişilik mafya çetesinden diğerleri faaliyetin dışındadır, bu çetenin sadece bir üyesi aktif durumdadır. O da hizip başıdır." (abç) demektedir. İşte entrikanın kendileri tarafından ifşa edilmesi... İşte gerçek yönleri! Peki sormazlar mı "Bir çete üyesi" yüzünden parti bölünür mü? Neden o "çete üyesini" parti hukukuna göre yargılamadın? Şuursuzluk bu ya! TC'nin sıkıştıkça kullandığı "Vatan-millet, üç-beş eşkiya" demagojisini, şimdi darbeciler ve şefleri kullanarak zavallılıklarını gizlemeye çalışıyorlar. Tüm çırpınışlar onların gerçek yüzlerini açığa çıkarıyor. Ve bundan sonra da çıkaracaktır.

MLM'ler bu olumsuz sürecin altından kalkabilecek gücü ülke ve dünya proletaryasının evrensel bilimi olan MLM'den almaktadırlar. Sorun doğru politikalara, doğru araçlara ve doğru yöntemlere sahip olma sorunudur. Ustaların dediği gibi, doğru bir politik hat'ta sahip değilsen yüzbinlerce kişiden oluşan bir orduyu yenilgiye götürürsün. Ancak doğru ve bilimsel bir politik hat'ta sahip isen bir tek silahlı askerin olmasa da, yüzbinlerden oluşan ve orduya sahip olabilir ve zafer kazanabilirsin. Sınıf savaşımında meselenin esası budur. Sınıf savaşımının her alanında ilkelere bağlı olmak, sebat etmek ve bunları sürekli yeniden üretmek kazanmanın garantisidir. Şimdi her zamankinden daha fazla ilkelerimize ve birliğimize ihtiyacımız var. Bunu dejenere etmeye çalışanlara izin vermeyelim.

— Partiyeye Ayrılığı Dayatanlar Proletaryaya Değil Burjuvaziye Hizmet Etmektedirler!

— Partinin ve Devrimin Çıkarlarını Kendi Çıkarları İçin Kullanan Kariyerist, Entrikacı,

— Darbeci Anlayışları Mahkum Edelim!

— Devrimci Politikanın, Devrimci Değerlerin Kirletilmesine İzin Vermeyelim!

— Yaşasın MLM'lerin Birliği ve Mücadelesi!

— Yaşasın Partimiz TKP(ML) Ordumuz TIKKO ve Gençlik Örgütümüz TMLGB!

3 Mayıs 1994

TKP(ML) Cezaevi Örgütü

Zorunlu açıklama: "Çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımız, Devrimciler-Demokratlar, Yoldaşlar" başlıklı "2 Mayıs 1994" tarihli "Sağmalcılar Cezaevi TKP(ML)-TIKKO Davası Tutsakları" imzalı bildiri, Partimizdeki darbeci anlayışın alanımızdaki yansımalarının bir ürünüdür.

TKP(ML) Cezaevi Örgütü'yle hiçbir ilişkisi bulunmamaktadır.

Silahlarımıza el koyan savaş ağası tasfiyeci hizip, düşmana yönelen yüreğimizi susturamayacaktır!

Oysa, proletaryanın gönüllü savaşçıların elinden uyurlarken silah alan bu savaş ağaları, en büyük silah olan komünist coşkuyu büyüterek, en güçlü silahların sahiplerine yenik düştüklerini çok geçmeden anlayacaklardır. Komünistler açısından temel belirleyici olan insan unsurudur. Zordan var etmek komünistlerin yaşam tarzıdır. Hiçbir engelleme bu feda ruhu üzerinde şekillenen proleter yaratıcılığı durduramaz.

"İdeolojik ve siyasi çizginin doğruluğu ya da yanlışlığı her şeyi tayin eder. Partinin çizgisi doğruysa her şey yolunda gider. Taraftarı yoksa taraftar kazanabilir. Silahları yoksa silah kazanabilir. Siyasi iktidara sahip değilse, siyasi iktidarı ele geçirebilir. Çizgisi doğru değilse, sahip olduklarını bile kaybedebilir."

(Mao)

"Partinin çizgisi doğruysa herşey yolunda gider"

Sınıf mücadelesinin engin denizinde basitten karmaşığa, küçükten büyüğe doğru yeniyi yaratarak ilerleyen proletarya ve onun kurmayı Partimiz, her yenilgi ve dağılma dönemlerinde olduğu gibi bugün de kendi içinde ilerlemenin teminatı olarak kendisiyle hesaplaşma durumunda olduğu burjuvaziyi, komünist erdemlerine sahip çıkarak ve onu yaşamının belirleyici özelliği olduğunu tanıtlayarak mahkum etmektedir.

Bugüne değin can-kan bedeli yaratılan parti değerlerinin önemli bir kısmının savaş ağası tasfiyecilerin elinde kalması, proletaryanın geçici bir zorlanma durumunu doğursa da, bu, hiçbir şekilde tarihin yazımını kuramlarının bilimsel gücüne dayandıran proletaryanın ilerleyişini engelleyemeyecektir. Proletarya zor koşulların nasıl aşılması gerektiğini bilir. Geçici yol arkadaşlarının paslanmış silahlarını, yoz geleneklerini ve her türden bayağılaştırılmış kara çalmacı siyasetsiz lümpenliklerini boşa çıkarmayı, maddi bir güce büründüreceği yaşam tarzıyla ele alır ve onu yaşamın gerçekliğinde mahkum

eder/edecektir.

Parti değerlerini hiçbir kaygı duymadan ayaklar altına alabilen tasfiyeci savaş ağaları, şimdiye değin yaratılan değerleri uzun bir süredir organsal ve idari yetkilere dayanarak kendi tasarrufuna almaya çalıştığı gibi, burjuva yozluğa baş kaldıran PÜ'si, savaşçı yoldaşlarımızı tam da kendi özgün karakterine uygun biçimde çeşitli hilelerle silahsızlandırmakta, kendilerine karşı tavır geliştirebilecek yoldaşları tehditlerle, baskılarla, takiplerle her zaman yaptığı gibi itaate boyun eğmeye zorlamaktadırlar.

Oysa, proletaryanın gönüllü savaşçılarından elinden uyurlarken silah alan bu savaş ağaları, en büyük silah olan komünist coşkuyu büyüterek, en güçlü silahların sahiplerine yenik düştüklerini çok geçmeden anlayacaklardır. Komünistler açısından temel belirleyici olan insan unsurdur. Zordan var etmek komünistlerin yaşam tarzıdır. Hiçbir engelleme bu feda ruhu üzerinde şekillenen proleter yaratıcılığı durduramaz.

Gerçekler ne kadar çarpıtılmaya çalışılırsa çalışılınsın proletaryanın bilimsel silahına dayanan gelişmeyi, hiçbir etkisizleştirme çabası durduramayacaktır.

Parti birliğini sağlama ve bunun tek koşulu da sorunların açık bir mecra da tüm PÜ'leri ile tartışılmasını salık veren kararlarımızı diğer birliklere iletmek için gönderdiğimiz yoldaşlarımızın (üç kişi) elinden silahları alan savaş ağaları, savaşçıların protesto mahiyetinde topluca silah bırakma girişimleri karşısında şaşkına dönerken, sorunu henüz bir kopuş aşamasına getirme niyetinde olmayan yoldaşlarımız, durumu yatıştırarak savaşçı yoldaşları tavırlarından vazgeçirdiği durumda da proletaryanın kendisine yakışanı, burjuvaziden ayrıncı bir belirginlikle ortaya koyması ideolojik ayrışımın güzel bir göstergesidir. Yine saflarımızda olup savaş ağalarının yanında olmayı isteyen bir PÜ'nin silahına el koyma gibi bir düşünceyi tümüyle red eden yoldaşlarımız, üstelik güvenliğini sağlama amacıyla silahına el konulacağı ihtimalinin yüzde yüz olduğu durumda bile silahlı bir savaşçıyı beraber göndermiş, geri gelmesi engellenmeye çalışılan savaşçı, daha sonra silahıyla firar etmiş, öte yandan "silahımı almaya çalıştılar vermedim" diyen PÜ'si kendince kağıttan bir kahramanlık örneği yaratmaya çalışmıştır. Oysa, silah almama tavrımız tüm savaşçı yoldaşların şahitliğindedir.

Onların yaptığı ise gayet açık ve tam da sınıf karakterine denk olup, tarafımızdan yadsınır bir durum olarak görülmemekle birlikte, Parti değerlerinin tek sahibi olduklarını ilan eden bu hizip şürekası, tüm parti işlerliği ve gelenekleri ayaklar altına alınarak bir ayrılığı kaçınılmaz bir son olarak dayatması, zaten hiçbir değer tanımaz bir tavır olarak ortaya çıkmıştır.

Hiçbir gelişmeden haberi olmayan ve salt yaşadığı olumsuzluklar ve savaş ağası uygulamaların muhalifi olmaktan öte bir örgütlü çalışmanın tamamen uzağında olan yoldaşlara, tam uç bir tercih konusu olabilecek ve zaten geliş biçimiyle de kafalarda şimşekleri uyandıran "hizipçi misin, partiden misin?" türünden sorularla, "ille de tavır" diyen tasfiyeci hizip, tavır koyan yoldaşların dış fırçalarından özel defterlerine varana kadar her şeye el koyarken, kendi gerçekliklerini olduğu gibi sergilemektedirler.

Yine ayrı bir birlikte olup, diğer birliklerdeki isyanlardan hiç haberi ol-

mayan, sadece kendi alanlarındaki olumsuz gidişatın muhalifleri olan ve birçok kere hizipçi yaftalar altında sorgudan geçen, PÜ'likleri, ordu üyelikleri elinden alınan yoldaşların da ellerinden silahları alınmıştır. Hem de bu, hiçbir devrimci duyarlılık gösterilmeden yapılmış, yoldaşlarımız düşman karşısında silahsız salınmışlardır. Yoldaşlarımızdan kimilerinin uyurlarken silahları toplanmış, kimilerine emniyetler açılıp namlular dayatılarak silahlarına el konulmuştur. Bu savaş ağası tasfiyeci hizip, yalan, iftira, küçük burjuva siyasi hokkabazlık üzerine oturduğu siyasi mücadele anlayışına uygun, gittikleri her yerde, 'bunlara ekmeğe vermeyin, kapı açmayın' türünden devrimcilikle bile bir alakası olmayan yönlendirmeler yanında, bir de, bizim onları silahsızlandırdığımız yönünde yalan yanlış beyanlarda bulunarak, kendi sınıf karakterini yansıtan bu uygulamaları bize mal etmeye çalışmaktadır. Elbetteki küçük burjuvazinin, bütün çirkefliklerine rağmen, kendisini pür-i pak göstermeye çalışması tarihin bilimsel akışında çok geçmeden gerçek özüyle ortaya çıkacaktır. Bizzat birçok köylünün şahitliğinde olan silahsızlandırma olaylarını gizlemeye çalışmaları yine, onların siyasi tutarsızlıklarını yansıtmaktadır.

Kendi içlerinde olup tavrı alan yoldaşlarımızdan (KŞ, HN, BN) yoldaşlar, II. muntika OPO kararlarını birliklerdeki PÜ'lerine iletmek için giden (AI, Zİ, OL) yoldaşlar ve daha sonra habersizce uyurlarken silahları alınan (ZL, NY, İO, BŞ, İL, KN, GO) yoldaşlar bu uygulamaların direk muhataplarıdır.

Gelinen bu süreçte de, bugün onların safında olup, onlarla birlikte olma niyetinde olmayan birçok yoldaş bu uygulamaların benzerleriyle karşı karşıyadır. Bu yönde tavrı koyabilecek yoldaşlardan silahlar alınarak, çeşitli askeri araç gereçleri vermeme yönünde kısıtlamalar getirerek, bir tür etkisizleştirme yöntemi izlenmektedir.

Ve bir kez daha bu durumda olan yoldaşlara, burjuva savaş ağası karar-gahları terk edip, proleter saflarda yerlerini almaları çağırısı yapıyoruz. Unutulmamalıdır ki, proletaryanın en güçlü silahı, onun kendi bilimsel dünya görüşü ve onun nitelendirdiği patlamaya hazır en güçlü silah olan dinamit dolu yüreğidir.

Esas güvencemiz proletaryanın siyasi-ideolojik cephaneliğine ve onun güçlü silahına sahip olmamızdır. İnsan, savaşta ve her yeni yaratmada esas belirleyici unsurdur. En tehlikeli olanı proletaryanın bilimsel gücünden yoksun olmaktır. Bunu elde tutmayı ya da edinmeyi isteyen her yoldaş, hiçbir tereddüt göstermeden demir parçası denilen silahtan yoksun kalma pahasına da olsa, burjuva safları terk edip proleter saflara girmelidir.

Çünkü gelişmenin teminatı nesnel koşulları bilimsel tarzda yorumlamaktır. Öte yanda, tüm zor ve baskıcı uygulamaların pervasızca yürütüldüğü tek yanlı söylemlerle adeta insanların beyinlerine zincir vurulmaya çalışıldığı koşullarda, "yeter artık hep siz konuştunuz biraz da biz konuşalım" diyerek isyan bayrağını yükselten savaşçıların, anlamlı başkaldırısı karşısında şaşırıp kalan tasfiyeci hizip, oradaki yoldaşların silahlarına el uzatmaya cesaret edememiştir. Bu coşkulu yükselişin sadece beş-altı kişiyle sınırlı kalacağı sanıldığı durumda, yirmibeş savaşçının aktif tavrı koyuşu ve ay-

larca dua okur gibi görünmeyen bir hizip yaratma çabalarının ters teperek gerçekte bir kopuşu gündeme getirmesi, bu darbeci hizip şeflerini şaşkına çevirmiştir.

Bütün bir kış boyu "alem buysa kral benim" şarkısını okuyan hizip şefi N'nin, savaşıların bu sorgulayıcı tavrı karşısında nasıl sindiği ve bütün o hotzotçuluğu unutup, süt dökmüş suçlu gibi yakarışları, tabanın kendisine iyi bir ders vermesiydi.

Tasfiyeci hizip şefleri, saflarında kalan milisleri yoldaşlarımızın üzerine saldırtarak ellerinden silahlarını almaya yöneltiyorlar. Bu durumun açık bir provakasyon ortamı olduğu bilinmelidir. Bir savaşçının, hele hele proletaryanın yüce erdemleri altında safa girmiş TIKKO savaşçılarının kimseye elindeki silahını bırakma diye bir sorunu olmaz. Bu tavırlarla ortaya çıkıp, savaşçının silahını elini uzatanlar, devrimci sorumluluk duygularından uzak ve içine girdiği vehametini farkında olmasalar gerek ki, şu an ayrı bir örgüt oluşturan yapıların birbirini silahsızlandırma türünden devrimci bir tutum olmayan girişimlere yöneldiği ve düşmanca bir davranış örneği sergilediği görülmektedir. Ve bu durumu kabullenmenin hiçbir makul yanı olamaz. Bu türden davranışların iyi bir sonuç vermeyeceği ve olası durumların sorumluluğunu kendilerinin bu günden sahiplenmeleri gerektiği bilinmelidir. Uygunsuz bazı sonuçları doğurabilecek girişimlerin önlenmesinde, halkımızın devrimci duyarlılığı, belirleyici bir rol oynayacaktır. Genel olarak, devrimci gördüğümüz bu örgütle, siyasi-ideolojik mücadelenin ötesinde şiddete dayalı bir çatışma ortamının tarafımızdan gündeme gelmeyeceği/getirilmeyeceği açık olduğu kadar, tasfiyeci savaş ağalarının aynı duyarlılığı sergilemedikleri, bugün savaşçısını, milisini içine soktukları yönlendirmeye bakıldığında rahatça görülmektedir.

Emekçiler! Halkımız!

Proletaryanın sınıf duyarlılığı, bizi bu zorunlu yol ayrımına getirmiştir. Esas silahımız bilimsel düşünme gücümüz ve onun üzerinde şekillenen davamıza olan inancımızdır. Sizlerin duyarlı ve fedakar katılımınız bizi güçlendirerek, görev ve sorumluluk bilincimizi alazlayacaktır. Sizinle bütünleştiğimiz aşamayacağımız dağ, yıkamayacağımız engel kalmayacaktır. Sizin yarattığınız değerleri sahiplenmek, ona layık olmak, onları korumak vazgeçilmez en temel görevimizdir.

Sizlerden bu tarihi süreçte her zamanki duyarlılığınızdan daha fazlasını beklediğimizi bilesiniz. Sorgulayıcı ve etkileyici olmanız, gelecek güzel günlerin yaratılması mücadelesini alevlendirecektir. Sizinle birlikte yürümek en büyük onurumuz ve en güçlü silahımızdır.

Darbeci savaş ağalarının siyasi-ideolojik çürümüşlükleri onları uygunsuz tutum ve davranışlara sürükleyecektir. Siz TKP(ML)'nin taraftarları, halkımız; bu uygunsuz tutum ve davranışlara sessiz kalmayın! Size yönelecek hangi güç olursa olsun, tarihin zorlayan gelişimi karşısında boyun eğmeye mahkumdur.

Öncümüz TKP(ML)'nin siyasi-ideolojik hattında kenetlenmeniz, yığın-

ların umut selini büyütecek, devrimci coşkunun yakıcı alazında tüm yozlukları yerle bir edecektir. Bilinmelidir ki; en büyük silah, proleter ideolojiyle donanmaktır.

En büyük silah, halk için büyütülen yürek ve inancın doruğunda kızıl-laşan feda olma ruhudur.

- **Burjuva Karargahları Bombala Proleter Saflarda Birleş!**
- **Yaşasın Partimizin İdeolojik-Siyasi Mevzilerini Koruyan Marksist-Leninist-Maoist**
- **Kadro, Üye, Savaşçı ve Taraftarlarımızın Şanlı Mücadelesi!**
- **Yaşasın Proletaryanın Yaratıcılığı Üzerinde Şekillenen Özgür Gelecek Mücadelemiz!**
- **Yaşasın Partimiz TKP(ML) Ordumuz TİKKO**
- **Gençlik Örgütümüz TMLGB!**

Mayıs 94
TKP(ML) 1 Nolu Gerilla Bölgesi Ordu-Parti Organı

SAVAŞ AĞASI TASFİYECİ KLİĞİN TÜM EYLEM VE
OLUŞUMLARINA ZEMİN OLARAK SUNDUĞU "TOPLANTIYA
ÇAĞIRMA, GELMEME" "AYRILIK İLAN ETME" İDDİALARININ
ESASTA KENDİ BELGELERİYLE ÇÜRÜTÜLMESİ

Parti iradesiyle sorunlarımızı aşmamızı hiçbir çarpıtma engellereyemeyecek!

Yani 17 Nisan tarihinde 6 üye çağrı yapmış 18 Nisan günü ise kararlar alınmıştır. Demek ki "çağrı" gerçekte "çağrı"yı yapanların dışındakilerin toplantıya katılmasını hedeflemektedir. Çünkü bir günde değil yurtdışında, farklı bölgelerde olan MK üyelerinin, aynı bölgede farklı muntıkada olanların dahi "çağrı"yı alması ve istenilen yere gelmesi mümkün değildir. Yani 17 Nisan tarihinde "çağrı" yapıp 18 Nisan'da "toplantı" yapanların (18 Nisan tarihli "MK" kararları bunu göstermektedir) toplantı "çağrısı"nın gerçekte MK'nın toplanması için değil, salt "yaptık" demek için yaptıkları açıktır.

Yoldaşlar,

Hepimizin bildiği gibi partimiz ciddi sorunlarla boğuştuğu bir dönemden geçiyor. Sorunların Partiyeye tüm yönleriyle yansması ise "Yargılanmaktan korkan mafya hizibi partimize cepheden savaş açma cüretine kalkıştı" ve "TKP(ML) Merkez Komitesi'nin açıklamasıdır!" başlıklı Nisan 94 ve 18 Nisan 94 tarihli "PMK" imzalı bildirimlerle başladı. Bu bildirimlerde ve kendine "PMK" diyen savaş ağası tasfiyeci kliğin bunların ardından yayınladığı bildiri ve yazılarda yanıtlanması, açıklanması ve mahkum edilmesi gereken birçok önemli konu yer almaktadır. Ki birçok yş.ın gerek sözkonusu bildiri ve yazıların yayınlanmasından önce gerekse de sonra kaleme aldığı ve şu anda dağıtılmakta olan çok sayıda yazıda bu gereklilik yerine getirilmeye çalışılmaktadır. Bundan sonra da bu yönlü çabalar sürecektir/sürmelidir. Ben bu yazıda yalnızca yukarıda adlarını andığım bildirilerden ve savaş ağası-tasfiyeci kliğin diğer bazı belgelerinden hareketle, partinin çok yönlü ve boyutlu sorunlarının tek çözümünü parti iradesine gitmekte gören PMK üyelerine bu kliğin "MK toplantısına çağırdık, gelmediler, ayrılık ilan ettiler" şeklindeki iddialarını ele alacağım ve birçok yş.ın kafasında soru işaretleri uyandıran bu sorunu belgelerle ve esasta da savaş ağası-tasfiyeci kliğinin belgelerinden hareketle aydınlatmaya çalışacağım.

Savaş ağası-tasfiyeci kliğin yukarıda adlarını ve tarihlerini belirttiğim bildirimlerinde bu konuda şunlar söyleniyor:

"MK'mızın yaptığı 2. Toplantı çağrısına "Toplantıya katılmıyoruz, ayrılık ilan ediyoruz. (abç) diyerek yargılanmaktan 'siyasi ve örgütsel bir ayrılık' görüntüsü vererek kurtulmaya kalkışmışlardır."

"Parti önderliği bu kişilerin suçlarını gizlemedi, geçiştirmede. PMK (Parti Merkez Komitesi) 2. toplantısında sözkonusu kişilerin yukarıda belirtilen suçlarını değerlendirmek üzere toplanmış (abç), ancak eroin şebekesinin başları toplantıya katılma gereği duymamış ve sorgulanmaktan kaçarak partiye cepheden bayrak açmışlardır."

Burada yazılanları toparlarsak;

a) PMK'nın bazı üyelerince diğer üyelerine toplantıya katılma çağrısı yapılmıştır.

b) Diğer üyeler bu çağrıyı almışlar, yanıt olarak da "toplantıya katılmıyoruz, ayrılık ilan ediyoruz" demişlerdir.

c) Bunun üzerine toplantı çağrısı yapan üyeler toplanmışlardır.

Bu noktada şu soruları sormak gerekmektedir:

1- Toplantı çağrısı yaptığını ilan eden üyelerin bu iddialarını kanıtlayan belgeler nedir?

2- Diğer üyelerin bu çağrıyı aldıklarını ve "toplantıya katılmıyoruz, ayrılık ilan ediyoruz" dediklerini kanıtlayan belge nedir?

3- Eğer biz savaş ağası-tasfiyeci kliğin "çağrı", "ayrılık ilan etme" iddialarını çürütürsek yapıldığı belirtilen toplantının meşruluğu sözkonusu olabilir mi?

Şimdi bu sorduğumuz soruların yanıtını arayalım.

Savaş ağası tasfiyeci-kliğin üyelerinin toplantı çağrısı olarak ortaya koydukları belge şudur;

"TKP(ML) MERKEZ KOMİTESİ'NİN OLAĞANÜSTÜ TOPLANMASI İÇİN ACİL ÇAĞRIDIR

Aşağıda imzası bulunan PMK üyeleri olarak; aşağıya aktaracağımız parti için önemli sorunların giderilmesi için PMK'ı olağanüstü toplantıya çağırıyoruz.

1- Parti ve ordu içerisinde had safhada gelişmekte olan hizipçi ve BOZGUNCU tavırlara dur demeli ve sözkonusu suçları işleyenlerin yargılanmasını başlatmak için;

2- Organsal işlevini yitiren Dersim, Amed, Karadeniz ve Marmara Bölge Komitelerinin organsal işlerliğini yeniden sağlamak için;

3- Eroin ticareti yapan ... kişilerin parti içerisindeki yargılanmasını başlatmak için;

4- Parti örgütlülüğünün yukarıdan aşağıya yeniden örgütlemesini sağlamak için;

5- Bugünkü parti önderliğine ilişkin gerek MBK (ki organsal işlevini yitirmesine rağmen) tarafından gerekse savaş bölgesinde hizipçi ve bozguncular tarafından yapılan teşhirini bertaraf etmek; vb. vb. nedenlerden dolayı PMK'yı acilen toplantıya çağırıyoruz.

Yukarıda sıraladığımız parti içi önemli sorunların çözümü için PMK'nın

acilen toplanması bir zorunluluktur.

Bu gerekçelerden dolayı biz aşağıda imzası bulunan PMK üyeleri olarak bütün MK üyelerini toplantıya çağırma gereğini duyduk. Bu çağrıya herkes uymalıdır.

17 Nisan 1994

PMK ÜYELERİ: BD, İE, NC, HA, SB, DA...

Not: Bu çağrı yapıldığı gün mafya hizibinin 14 Nisan günü partiye karşı bayrak açtığını ve ayrıldıklarının bilinmesini isteriz." (Bu not elyazısıyla eklenmiştir. BN).

Bu belgede dikkat edilmesi gereken noktalar şunlardır:

1- "Çağrı"ya eklenen notta "çağrı" yapıldığı gün (17 Nisan 94) "mafya hizibi"nin "14 Nisan 94" günü partiye karşı bayrak açtığını, yani ayrıldıklarını belirtmektedir. Yani bu belgeye göre "ayrılık" ilanı "çağrı"dan 3 gün önce olmuştur. Oysa aynı kişilerin kaleme aldığı/onay verdiği bildirimlerde aynen şöyle denmektedir:

"MK'muzın yaptığı 2. toplantı çağrısına "Toplantıya katılmıyoruz, ayrılık ilan ediyoruz" diyerek..." Burada biraz düşünelim: Savaş aşası tasfiyeci-kliğin bir belgesinde "toplantı çağrısı yaptık, buna karşılık biz toplantıya gelmiyoruz, ayrılıyoruz dediler" deniyor. Yani bu belgeye göre toplantı çağrısı yapılmış, bu çağrı diğer üyelerin eline geçmiş, onlar da gelmiyoruz, ayrıldık demişler. Diğer bir belgede ise "çağrıdan 3 gün önce ayrılık ilan ettiler" deniyor. Yani bu belgeye göre de önce ayrılık ilan edilmiş, sonra toplantı çağrısı yapılmış.

Bu apaçık çelişkiler neyi gösteriyor? Savaş aşası-tasfiyeci kliğin eli-ayağı neden birbirine dolaşıyor, daha sonra yaptığı tüm eylem ve oluşumlara zemin olarak sunduğu böylesine önemli bir konuda neden bir dediği bir dediğini tutmuyor? Bunun yanıtı açık, çünkü savaş aşası-tasfiyeci klik, sorunların çözümü için parti iradesine gidelim diyen MK üyelerini toplantıya çağırıldığını söylerken YALAN SÖYLÜYOR! Ve bu yalanına kılıflar ararken böylesine çelişkilere düşüyor.

2- Bu belgede dikkat edilmesi gereken bir diğer nokta da bu belgenin tarihidir. 17 Nisan 1994 tarihli bu "çağrı"dan bir gün sonra (18 Nisan 1994) "PMK" imzalı "TKP(ML) Merkez Komitesi'nin tüm parti organlarına genelgesidir" başlıklı genelge yayınlanmıştır. Bu genelge de "PMK'nın "hizibe" karşı aldığı kararlar partiye duyurulmaktadır. Yani 17 Nisan tarihinde 6 üye çağrı yapmış 18 Nisan günü ise kararlar alınmıştır. Demek ki "çağrı"gerçekte "çağrı"yı yapanların dışındakilerin toplantıya katılmasını hedeflememektedir. Çünkü bir günde değil yurtdışında, farklı bölgelerde olan MK üyelerinin, aynı bölgede farklı muntkada olanların dahi "çağrı"yı alması ve istenilen yere gelmesi mümkün değildir. Yani 17 Nisan tarihinde "çağrı" yapıp 18 Nisan'da "toplantı" yapanların (18 Nisan tarihli "MK" kararları bunu göstermektedir) toplantı "çağrısı"nın gerçekte MK'nın toplanması için değil, salt "yaptık" demek için yaptıkları açıktır. Bu da bize şunu göstermektedir ki kararlar 6 üyeye alınmıştır. Oysa parti tüzüğüne göre MK'nın geçerli kararlar alabilmesi için 6 oy yetmemektedir. Yukarıda gösterdik ki

“parti iradesine gitmeyi savunan MK üyeleri” toplantıya çağrılmamışlardır. Bu da hesaba katıldığında “PMK” kararları olarak sunulan kararların geçersiz olduğu daha net bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Sonuç olarak sözkonusu toplantı hiçbir açıdan meşru bir toplantı değildir. Dolayısıyla aldığı kararlar da partimizi bağlamamaktadır.

Görülüyorki doğrudan savaşağası-tasfiyeci kliğin kendi belgeleri P'nin sorunlarının tek çözüm yolunun P. iradesine gidilmesi olarak gören PMK üyelerine herhangi bir MK Toplantı'sı çağrısı olmadığını ispatlamaktadır. Ve bu, yaşananları da yansıtmaktadır. Benim de dahil olduğum ve sözkonusu tarihlerde 1 No'lu bölgede ancak ayrı bir muntıkada birarada bulunan 3 MK üyesine, ne yazılı ne de sözlü hiçbir MK toplantı çağrısı ulaşmamıştır. Açık-tır ki salt “yaptık” demek için yapılan, planlanan tezgahların bir parçası olan, ancak onu da yüzlerine gözlerine bulaştırdıkları bir “çağrı”nın ötesinde bir çağrı yoktur. Dolayısıyla da bizim haberdar bile olmadığımız bir toplantıya yönelik şu ya da bu yönde bir tavır almamız sözkonusu olamaz/olmamıştır. Biz sözde toplantı “çağrı”larından ve “toplantı”dan savaşağası-tasfiyeci kliğin yalanlarını, diğer bölge ve alanlara yayması sonucu, olan biteni bizden öğrenmek isteyen gençlik alanından ..yş.la yapılan bir... görüşmesiyle haberdar olabildik. O zamana kadarsa savaşağası-tasfiyeci klik “PMK” imzasıyla bilinen bildirilerini her yana yollamıştır.

İşte “toplantıya çağırma”, “gelme” iddialarının ardındaki gerçekler öz-lü olarak bunlardır.

Bu sorunu aydınlattıktan sonra bununla doğrudan ilişkili olan, dolayısıyla bu sorunun aydınlatılmasıyla kendiliğinden bir şekilde esasta aydınlanan “ayrılık ilan etme” iddiası üzerinde duralım.

Savaşağası tasfiyeci-klik çeşitli yazılarında “bayrak açmaktan”, “ayrılık ilan etmekten” söz ediyor. Bazı yazılarında “bayrak açmanın”, “ayrılık ilan etmenin”, “toplantı çağrısı” sonrası olduğu bazı yazılarında ise “toplantı çağrısı”ndan önce 14 Nisan tarihinde olduğunu söylüyor. Ama hiçbir yazısında “bayrak açmayı”, “ayrılmayı” belgeleyen bir kanıt sunamıyor.

Bunun nedeni; gerçekte “bayrak açma”, “ayrılık ilan etme” diye bir durumun zaten olmayışı, dolayısıyla da bunu belgelemenin mümkün olmayışıdır.

Sözkonusu tarihte P. iradesine gidilmesi yönünde iki belge vardır. Bunlardan birincisi 1 No'lu ABK 2 No'lu Muntika OPO'sunun “Bir kez daha partiyi hesap sormaya çağırıyoruz: Askeri Komisyon Sekreteri'nin, Askeri Komisyon adına organımızı tasfiye kararına hayır!” başlıklı 14 Nisan 94 tarihli yazıdır. İkincisi de 3 PMK üyesinin “Tüm partiye açık çağrı: Partimizde boy gösteren savaşağası-tasfiyeci kliğin tüm darbeci ve tasfiyeci girişimlerini boşa çıkaralım!” başlıklı 16 Nisan 94 tarihli yazıdır.

(burada şunu da belirtelim. Savaşağası-tasfiyeci klik 17-18 Nisan tarihli “çağrı”, “genelge” ve “bildiri”lerini P'ye ve kamuoyuna yaymaya başladığında bu yazılar eline geçmemişti. Onlar bu yazıları okumayı bile beklemeden “ayrılığı” ilan ettiler ve P.yi bölmeye çalıştılar, neden? Bu sorunun yanıtını yazımızın sonuç bölümünde vereceğiz) Her ne kadar bu yazılar savaşağası-tasfiyeci kliğin o tarihlerde eline geçmemiş dolayısıyla da, onların tavrı

üzerinde etkide bulunmamış olsa da, bu yazılarda "ayrılık ilan edildi mi, "bayrak açılmış" mı, biz yine de bu soruların yanıtlarını arayalım. Ki sonradan bulunmaya çalışılacak kılıfları da boş çıkaralım.

1 No'lu ABK 2 No'lu Mintika OPO'su yazısında sonuç olarak söylenenler şunlardır:

"- AK Sekreteri'nin AK adına organımızı tasfiye (faaliyetini dondurması denilen) kararını anti-demokratik, darbeci, parti yıkıcılığı olarak görüyor bunu tanımıyor ve tüm partiyi bu anti-demokratik uygulamaları reddetmeye çağırıyoruz.

- MK, SB, AK, GK gibi yönetici organlara güvenmiyor ve bu organlar bugün içinde buldukları kariyerist, grupçu ve yıkıcı faaliyetlerinden dolayı partinin içinde bulunduğu sorunları çözemeyeceklerine inanıyoruz.

- Bu nedenle parti iradesi harekete geçirilerek, sorunlar partide tartışılmalıdır.

- Bunun için tüm parti üyelerinin katıldığı bölgesel düzeyde parti bölge tartışma konferansı yapılmalıdır.

- Bu tartışma konferansı, parti konferansı veya kongre tartışmalarının başlatılması ve bugün bölgede cereyan eden sorunları tüm yönleriyle ele alıp tartışmalı ve diğer bölgeleri de harekete geçirmelidir.

- Bu parti birliğini sağlamada ve varolan olumsuzlukları gidermede tek doğru çözümdür.

- Bu durum için tüm parti güçleri bir araya toplanmalı ve sorunlar detaylı tartışılmalıdır.

- Bunu yapma yönünde tavır koymadıkça (bugünkü haliyle) GK, AK, SB, MK'nın bizim açımızdan tanıma ve bağlayıcılığı olmayacaktır.

- Bu gerçekte parti çizgisinin devamından yana tavır koyacak olanların, bugün birliği korumanın teminatı olan bu yönde tavır koyması ve bu tavrı desteklemesi zorunlu komünist ödevdir.

- Partiye, parti üyelerine güven duyuluyorsa, yönetici organlar (önderliğin) buna evet demek zorundadır.

- Organ bu kararları, tüm parti üyelerine iletme (çeşitli yollardan) kararı almıştır."

Görülüyorki bu yazıda konulan tavır "ayrılık" değil P iradesine gidilmesi isteğini ayrılık olarak "yorumlamak" ancak P. iradesinden tir tir korkanların işi olabilir.

3 MK üyesinin yazısında da sonuç olarak söylenenler şunlardır:

"- MK, SB, AK, GK gibi yönetici organların güvenilirliği kalmamıştır. Bu organlar savaşağası tasfiyeciler kliğinin, partiyi bölme, kendilerinin savaş ağalığı ve tasfiyeciler girişimlerine karşı mücadele edenleri ekarte etme faaliyetini yürüten organlar durumuna gelmişlerdir. Bu nedenle biriken tüm sorunlar ve hesaplaşmalar bu organlara bırakılmamalıdır ve parti iradesi harekete geçirilmelidir. Bunun için tüm parti bölgeleri ve yan örgütleri, bölgelerinde parti tartışma konferansları düzenlemelidirler.

- Parti iradesinin bu şekilde harekete geçirilmesine karşı çıkacaksa (abç), ve bugün partinin önünü tıkayan sorunların çözümünde tek çözüm olarak görülmesini kabul etmezse (abç) MK, SB, AK- GK gibi yönetici organlar tanınmamalıdır. Hiçbir karar ve yaptırımına uyulmamalıdır. Olası darbeci girişimlerine karşı tavır takılmamalıdır.

- Özellikle gerilla bölgesi, sorunların odaklaştığı bölge olma özelliğindedir. Burada tüm gerilla birlikleri bir araya toplanmalı ve bu bölge tartışma konferansı ancak bu toplanma gerçekleştiikten sonra gündeme gelmelidir."

16.4.1994

**Ç.O. MK ÜYESİ TKP(ML) GENEL SEKRETERİ,
BT MK ÜYESİ DBK SEKRETERİ,
AG MK ÜYESİ TMLGB GENEL SEKRETERİ**

Bu yazıda da söylenenler parti iradesine gidilmesi yönündedir. MK'yı tanımama tavrı dahi alınmamakta eğer MK P. iradesine gidilmesinin önünde direnirse bu tavıra girilmesi istenmektedir. Bilinirki P.'miz tüzüğünde P.'mizin en az 1/3'ü konferans isterse konferansa gidilir. (Bkz.TKP(ML) Tüzüğü 5. Bölüm. Sf. 9) Yani MK buna karşı çıkarsa tüzüğü çiğnemiş olur ve meşruiyetini yitirir. Bu koşullarda ise MK'yı tanımama tavrı doğallıkla ve tamamen doğru bir şekilde yürürlüğe girer/girmelidir. Bu yazıda da işaret edilen budur. PMK iradeye gidilmesi yönünde direnmezse, tanınmaması tavrı bu yazıda yoktur.

Sonuç:

Demek ki "bayrak açma", "ayrılık ilan etme" vb. sözkonusu değildir. Sözkonusu olan parti iradesine gidilmesi çağrılarınıdır. Ancak savaşağası-tasfiyeci klik parti iradesine gidilmesinden korktuğu için, bu çağrılarını partiye ulaşmasını engellemek, PÜ'leri, savaşçıları ve kamuoyunu istediği şekilde yönlendirmek için parti kitlemizin hassas olduğu "birlik", "ayrılık" sorununu gündeme sokmuş ve parti iradesine gidilmesini isteyenleri "ayrıldılar", "bayrak açtılar" iftiralarıyla damgalamak istemiştir. Sormak gerek, madem parti iradesine gitmek isteyenler en ağır suçları işlediler o halde neden onları tüm partinin huzurunda altetmeyi, yargılamayı göze alamıyorsunuz? Evet, neden?

Yukarıda 2 No'lu Mıntika OPO'sunun ve 3 MK üyesinin yazılarının savaşağası-tasfiyeci kliğin eline 17-18 Nisan tarihinde geçmediğini belirtmiştik. (Belki de hâlâ geçmemiştir.) Öyleyse savaş ağası-tasfiyeci klik parti iradesine gidilmesini çağrılarında nasıl haberdar oldu ve hemen parti iradesine gidilmesinin önünü kesmek için yoğun çabalarına başladı? 2 Nolu OPO'ya üye olan ve AK Sekreteri (NT)'nin OPO'yu dondurma ve çağırma kararını "haklı" bulan, OPO'nun, birlik komutanlığının ve savaşçıların ayrı ayrı oy birliğiyle birlikten gönderilme kararı alınmasıyla, birlikten savaşağası-tasfiyeci kliğin yanına (silahlı bir şekilde ve yanına da bir koruma verilerek) yollanmıştır. Bu kişi savaşağası-tasfiyeci kliğin yanına varıp 2 Nolu OPO'nun ve o süreçte onların yanında kalan MK üyelerinin parti iradesine gidilmesi düşüncesine ulaştıklarını ve bu yönde çağrılar yapmaya hazırlanmış olduklarını onlara bildirince, parti iradesine gidilmesinin önünü kesme hedefli bilinen manevralar başlamıştır. İşte olayların pratik seyri de böyledir.

Yoldaşlar,

Bu yazıda savaşığası-tasfiyeci kliğin tüm eylem ve oluşumlarına zemin yapmaya çalıştıkları "toplantıya çağrılma, gelmemek", "bayrak açma, ayrılık ilan etme" iddialarının boşluğunu dolayısıyla da savaşığası-tasfiyeci kliğin üzerinde yükselmeye çalıştığı zeminin çürüklüğünü, esasta onların kendi belgelerinden hareketle göstermeye çalıştım. Tüm yş.lar bu gerçeklerin ışığında süreci irdelemeli ve tavırlarını buna göre almalıdırlar. Partimizin birliğı korumanın önemini ve bu sorunda tek tek hepimize düşen sorumlulukları iyice kavrayarak hareket edilmesi gerektiğini hiçbir yş. asla aklından çıkarmamalıdır.

9.5.1994

(AG) TMLGB GENEL SEKRETERİ
(MK Toplantısına "çağrılıp" gelmediğı ve
"ayrılık ilan ettiğı" iddia edilen MK üyelerinden biri.)

Tüm TMLGB üye, aday üye ve örgütlü sempatzanlarına!

Siyasi-ideolojik bir sorun yokmuş, sorun sadece "ticaret" olayıymış. Eğer sorun ticaret olayının siyasi hasımları alt etmek için kullanılmasından başka birşey değilse SI'nin yazılarında bürokrat, sağ oportünistler olarak birilerinin hedef gösterilmesi - hem de siyasi-ideolojik içeriği nedenleri açılmadan-, "MK" imzalı yazıda REVİZYONİST mafya hizibinden bahsedilmesi boşuna mıdır? Revizyonist mafya hizibi ne demektir? MLM mafya hizbi diye bir şeyden bahsedilebilir mi ki REVİZYONİSTİN bahsediliyor? Amaç kimi hangi kozla etkileyebilirsen onu kullanma faydacılığından başka birşey değildir.

Yoldaşlar,

Partimiz içinde yaşanan bazı sorunlar parti içinde çözümlenmesi gerekirken ve de çözümlenebilecekken parti dışına taşırılmış; "PARTİMİZ TKP(ML) İÇERİSİNDE ŞİMDİYE KADAR GİZLENMEYİ BAŞARMIŞ MARKSİST KILIFLI MAFYA HİZBİNİ TANİYALIM", "YARGILANMAKTAN KORKAN MAFYA HİZBİ PARTİMİZE CEPHEDEDEN SAVA AÇMA CÜRETİNE KALKIŞTI!" başlıklarıyla "MK"(Merkez Komitesi) imzalı, "PARTİ BİRLİĞİNİ KORU! PARTİ YIKICILARINA KARŞI TAVİR AL!" başlığıyla "YDB"(Yurt Dışı Bürosu) imzalı tüm kamuoyuna yönelik açıklamalarla yazılı ve bazı bölgelerde sözlü propagandalara girilmiştir. Parti içi sorunların parti dışına taşırıldığı gelinen aşamada, sizleri parti içi gelişmeler hakkında objektif bir şekilde bilgilendirmek bir zorunluluk haline gelmiştir.

Sadece sözde değil, pratikte de diyalektik yöntemi rehber alan bizler, karşıtların mücadelesi içinde doğrulara varacağımız diyalektik yaklaşımdan hareketle, ilkin yukarıda sözünü ettiğimiz "MK" ve "YDB" imzalı belgelerin ana hatlarına yazımızda yer vereceğiz. Ardından parti içi gelişmeler hakkındaki tavrımızı ana başlıklar altında açacağız.

"Partimiz içerisinde bir takım unsurlar komünist ilkelere taban tabana zıt olan ve kaynağını idealist felsefeden alan pragmatik düşünceye dayalı davranışları partimiz içinde geliştirmeye ve ona hayat hakkı tanımaya yönelik çeşitli hizipsel faaliyetler içerisine girmişlerdir. Bugün partimizde pragmatizmin baş temsilciliğini yapan ve oradan da (93 sonbaharı-özel-

likle Ekim sonrası) HİZİPÇİ ÖRGÜTLENMEYE tüm birlikler içinde giren baş HH, ZL ve RR; Ordu Komutanlığı ve Askeri Komisyon'a karşı bozguncu tavırlarını hızla sürdürdüler."

"Pragmatik ve kariyerist grup, HİZİPÇİ ÖRGÜTLENMELERİNİ 1 No'lu Gerilla Bölgesi'nde başlatırken, aynı örgütlenme gerek 2 No'lu Gerilla Bölgesi'nde gerekse MBK (Marmara Bölge Komitesi) içerisinde de devam edegeldi. Bu HİZİPÇİ FAALİYETLER parti tarafından kısa sürede farkedilip müdahale edildiğinde ise suçlarını gizleme psikozu ile savunma mekanizmaları yaratılarak "GRUPÇULUK" yapılıyor bahanesi ile konferansçı kanattan gelen yş.ların duygularını okşama yöntemi ile onların kafaları bulandırılmaya çalışılmıştır. Ki bu da "tasfiye ediyoruz" kılıfıyla pazara sürülmüştür.

Buna neden gerek duyulmuştur? Bu gayet açıktır. Kendi sonlarının ne olacağını çok iyi bilen HİZİPÇİ, KARIYERİST ve EROİN ŞEBEKESİ başlarının bu son geldiğinden (ki bu doğal olarak ihraç edilmektir) beraberlerinde aynı kanattan gele iyi niyetli yş.ları götürme ve birliği bozmak için hazırlanmış bir senaryodan başka birşey değildir."

"Ki savaşılar içerisinde teşhir ve tecrit edilerek dışlanmışlardır."

"Burada partimiz programına bağlı komünist bir ruhla donanmış partili yş.lara düşen asıl görev doğaldır ki, partide HİZİPÇİ FAALİYETLERİ su yüzüne çıkmış, emperyalizme direkt hizmet demek olan EROİN TİCARETİNE yeşil ışık yakmış ŞEBEKE ELEMANLARININ peşinden gitmemek onları bu yönleri ile her ortamda teşhir ve tecrit etmek olmalıdır.

En kısa anlatımla görev bu güruhun parti birliği ve bütünlüğüne karı başlattığı HİZİPÇİ FAALİYETİ boşa çıkarıp bertaraf olmalıdır."

"Parti önderliğin bu kişilerin suçlarını gizlemedi, geçiştirmede. PMK (Parti Merkez Komitesi) 2. toplantısında sözkonusu kişilerin yukarıda belirtilen suçlarını değerlendirmek üzere toplanmış, ancak EROİN ŞEBEKESİ başları toplantıya katılma gereği duymamış ve sorgulanmaktan kaçarak partiye cepheden bayrak açmışlardır."

"Bu şebekenin başı HH olup, onun ardılları TN, EN, BN ve MT'dir."

"... bu KARIYERİST, PRAGMATİST, REVİZYONİST, MAFYA ÇETESİ..."

"YAŞASIN KOMÜNİST GNEÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB'NİN MAFYA HİZİBİNE KARŞI MÜCADELESİ!"

("MK" imzalı bildiriden)

"Parti OPK(Olağanüstü Parti Konferansı)'sında sorun tartışılmış, parti iradesine sorunu açıp açmama yetkisi parti MK'sına verilmiştir."

"Parti birliğini ve iradesini her kimki bozmaya ve yıkmaya çalışırsa parti düşmanıdır. Dolayısıyla sorun parti suçu işleyen mafya çetesinin parti hukukuna göre yargılanmasıdır."

"OPK sonrası yapılan atama ve görevlendirmelerde herhangi bir değişiklik olmamış, yoldaşlardan hiçbiri ne görevden alınmış ne de PÜ(Parti Üyesi)'lükten düşürülmüştür. Yapılan propaganda, işlenen parti suçunu gizlemek ve yargılanmalarını önlemektir."

("YDB" imzalı bildiriden.)

"OPK'mızda bir grup delege, bu suç işleyenlerin kamuoyuna açıklanmasını, cezalandırılmasını istemekle birlikte, hem parti birliğimizin nazik bir dönemden geçmesi ve hem de bu unsurların yaptığı özeleştirigözönünde bulundurularak, bunların suçlarına karşı tutarlı bir tavır takımları için bir fırsat tanınmıştır."

"Askeri Komisyon, bu kirli işin partiye açılmasını önermiş ve partimizin Siyasi Bürosu'da oybirliğiyle konuyu partiye açmaya karar vermiştir."

"MK'mızın yaptığı 2. toplantı çağrısına Toplantıya katılmıyoruz, ayrılık ilan ediyoruz" diyerek yargılanmaktan siyasi ve örgütsel bir ayrılık görüntüsü vererek kurtulmaya kalkmışlardır."

"Onlara çağırımız, parti adaletinden kaçmayın. Daha önce itiraf ettiğiniz bütün suçların hesabını kendi geçmiş devrimci yaşamınıza saygı duyarak dürüstçe verin, Partimiz tarafından yargılanmayı kabul edin. Ağır insanlık suçunuzu, partiye cepheden düşmanca çirkin bir burjuva savaşı açarak daha da ağırlaştırmayın!"

"Parti birliğini koru, suçluları cezalandır" şiarımızı bir gerçek haline dönüştürelim."

(**"MK" imzalı bildiriden.**)

Yoldaşlar,

Her zaman, düzenin yaratmak istediği araştırmayan, sorgulamayan insan tipinin yerine, olayları zaman-mekan ve neden sonuç ilişkisi içinde değerlendiren, sorgulayan insan tipinin yaratılmasının önemi üzerinde duruyoruz. Bu gün de parti içi gelişmeleri bilimsel şüphecilikle, sorgulayıcı tarzda ele almanızı istiyoruz. Ve böyle davranacağınıza inanıyoruz.

Bu güne gelene kadarki sürece değinmeden önce yukarıdaki alıntılar ana hatlarıyla toparlayalım.

- Bir hizipçi faaliyet vardır. Ve başını HH, ZL, RR çekmektedir.

- MK 2. Toplantısını yapacak ve eroin ticareti yapanlara ceza verecekken, bunu anlayan hizibinin başı HH toplantı çağrısına uymayarak cepheden bayrak açmışlardır.

- Bu hizibin niteliği "KARİYERİST, PRAGMATİST, REVİZYONİST MAFYA ÇETESİ" biçimindedir.

- Bunların cephe almasının siyasi-ideolojik bir yanı yoktur.

BU SÜRECE NASIL GELİNDİ?

Parti güçlerimizin birliği öncesi, Konferans kesiminin önderliğinde yer alan sözü edilen (EN, TN, HH- MT- BN) kişilerin bilgisi dahilinde böylesi bir ticaret olayı yapılmıştır. Bu durum birlik öncesi ve birlik görüşmelerinde de gizlenmiştir. Birlik sonrası bir SB(Siyasi Büro) üyesinin yurtdışında bu durumu öğrenmesiyle GBMK-SB(Geçici Birleşik Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu)'nin toplantısında gündeme getiriliyor ve olayın gizlenmesi konusunda karar alınıyor. Ardından bu konu OPK gündeminde tartışılıyor ve ticaret olayı mahkum ediliyor. Konunun partiye açılmaması ve özeleştirilmesinin yeterli olduğu yönünde bir-iki yş.'ın muhalefeti dışında oy çoğunluğuyla karar alınıyor.

Burada bir noktayı açalım. Yukarıdaki açıklamalarda, bir grup delegenin, bu suçu işleyenlerin kamuoyuna açıklanmasını ve cezalandırılmasını ist-

tediklerinden sözediliyor. Sakın, bu bir grup diye bahsedilenlerin "bu kişilerin suçlarını gizlemeyen, geçiştirmeyen" ilgili yazıları yazarlar olduğunu zannetmeyin. Yazıyı yazarlardan keskin hesap sorucular "bari ihtar cezası verseydik" dışında pek birşey söylememişlerdir. Ancak şu işe bakın ki, eroin ticaretine yeşil ışık yaktığı söylenen "Mafyacı hizibin" başını çekenlerden biri olarak ilan edilen ZL bu konunun partiye açılması yönünde en fazla ısrar edendir. Diğer taraftan OPK'da sorunun tartışılıp, parti iradesine açık açmama yetkisini PMK'sına verdiği şeklinde kararın olduğu savı doğru değildir. OPK'nın konuya ilişkin gizli tutanaklarına bakılırsa gerçekler anlaşılabilir. Şimdi bu bilgileri ve çelişkileri beynimizin bir kenarına not edelim. Ve olayların gelişimini anlatmaya devam edelim.

OPK'da tartışılan, sonuçta kamuoyuna açılması uygun bulunmayan bu olay, olayla ilgili iki yş.ın (TN, EN) birbirlerine yönelik yazdıkları yazılar nedeniyle AK(Askeri Komisyon) toplantısında ve ardından SB toplantısında tekrar görüşülmüştür.

Yukarıdaki alıntılarda geçen bir iki noktaya da dikkat çekelim. "Askeri Komisyon, bu kirli işin partiye açılmasını önermiş ve partimizin Siyasi Bürosu'da oy birliğiyle konuyu partiye açmaya karar vermiştir." deniliyor. Evet doğrudur, SB 2. Toplantısında bu konu konuşulmuş, MK 2. toplantısının gündemine alınarak partiye açılması hususu benimsenmiştir. Yani SB konunun partiye açılmasından yanadır ancak konunun MK 2. toplantısında görüşüldükten ve burada karar altına alındıktan sonra açılmasından yanadır. Yine düşünmeden edemiyoruz; oy birliğiyle konunun parti iradesine açılmasını isteyen SB'nin üyesi hatta -şimdiye kadar deşifre edildiği için söyleyelim- sekreteri HH, nasıl oluyor da bu konuyu gizlemeye çalışıp, hesap vermekten korkan mafya hizibinin başı oluyor? Yani HH, nasıl oluyor da hem konunun partiye açılmasını istiyor, hem de konuyu partiden gizleyip, hesap vermekten kaçıyor? Bu bilgiyi ve çelişkiyi de beynimizin bir kenarına not edelim. Ve devam edelim.

Bu konu SB 2. Toplantısında, MK 2. Toplantısında görüşülmesi yönünde -doğal olarak o zamana kadar konu partiye açılmayacak- karar alınmasına rağmen her ne hikmetse bazı MK üyelerinin yakalanmasının ardından, AK toplantısından 2.5-3 ay sonra, 28 Aralık 93 tarihinde MK ve AK üyesi Sİ imzasıyla AK raporuna "EK" olarak yayınlanan yazıyla bu konu partiye açılmıştır. Bu yazının yayınlanmasından Sİ'nin söylediğine göre AK Sekreteri'nin de haberi vardır. Bu yazıda iki çizgi mücadelesi siyasi-ideolojik temelleriyle yürütüleceğine, komplo teorileriyle siyasi hasımları alt etme yöntemi izlenmiş ve bu ticaret olayı komplo teorilerine dayanak edilmeye çalışılmıştır.

Burada da bir duralım ve düşünelim. Sİ'nin yazısının dağıtılması işleyişi ihlal etmek değil de nedir? Bu yazının neden işleyiş ayaklar altına alınarak dağıtıldığı, sorusunu da beynimizin bir kenarına not edelim. Ve yine devam edelim.

Sİ'nin bu yazısı 1 No'lu ABK(Alt Bölge Komitesi)'ya bağlı 2 No'lu Mıntıka Ordu Parti Organı (OPO)'nun 1. toplantısında değerlendiriliyor ve şu kararlar alınıyor:

"KARAR 12:

Bu yazı, konferans kararları ayaklar altına alınarak ve hile yolu ile sansürden geçirilerek, daha doğrusu geçirildiği sanılarak (oysaki sansür OPK'nın iradesindedir) tüm parti hukuku ayaklar altına alınarak yayınlanmıştır.

Yazının esası bir hizip faaliyeti ve komplo tezgahlama amacı yüklü olup, bütünüyle küçük burjuva oportünizminin ideolojik siyasi mücadeleden kaçındığı ve bütün hasımlarına siyasi ideolojik cepheden değil de, çeşitli oyunlar tezgahlayarak saldırıya geçmesidir.

Üslubu ve yaklaşımı ile bir MK üyesi konumuyla hiç bağdaşmayan ve önderlik vasfına uygun olmayan bir durumda olduğu gibi, kariyerizmin büyük sıkıntıları içindedir.

Ayrıca yazısında örgüt illegalitesini hiç sayarak, organ sekreterini ve çeşitli organ üyelerini, yakalanan yş.ların durumunu deşifre ederek bilinçli bir faaliyetle suç işlemektedir.

Hiçbir maddi gerçeklere dayanmayan, PÜ.lerini 'dalkavuk', 'sefiller', 'zavallılar', 'eti yolunmuş kemik parçalarıyla meşgul olan bu sefiller', 'zayıf karakterliler', 'harem ağaları' vs. vs. gibi nitelme ve ithamlarla önderlik görevini yaptığını sanan bu yazı sahibi bu durumu suç içerdiği gibi, tümüyle ciddiyetten ve bir devrimci tavırdan dahi yoksundur.

Bu aynı zamanda yazı sahibi Sİ hakkında suç duyurusu olarak geçmeli ve ilk elden idari tedbir alınmalı (konumu dondurulmalı) ve soruşturma açılmalıdır.

Ayrıca bu yazının yayınlanmasından haberi olan AK Sekreteri hakkında da aynı işlem yapılmalıdır. (AK sekreterinin onayı olduğunu da Sİ belirtmiştir.)

KARAR 13:

Yazıda iddia edilen şeyler OPK kararına bağlı kalınarak parti hukuku işletilmeli ve bu olaylar bütün yönleriyle partiye açılmalıdır. Ayrıca yazıda kanıtlayacağım dediği, MK içindeki olaylar kanıtlanamadığı durumda, iddia edilen suç kapsamında bu iddia sahibi Sİ yargılanmalıdır. Kanıtlandığı takdirde, suçu işleyenler aynı biçimde yargılanmalıdır.

Ayrıca, bu iddialar gerçeklik kazandığı durumda, tüm OPK delegeleri bu suçu gizlediğinden bu suç sahiplerini tekrar MK'ne ve yönetici organlara seçerek, bu suçta onay verdiklerinden dolayı yargılanmalıdırlar. Ayrıca MK tez elden olağanüstü toplanarak, bu durumu sonuçlandırmalıdır."

Bir başka ilginç noktaya daha dikkat çekiyoruz. Görüldüğü gibi bu OPO'nun ticaret olayına ve bu olayın usulsüz biçimde partiye açılmasına yönelik tavır ortadadır: Olaylar partiye açılmalı ve parti iradesi karar vermelidir. İşin ilginç yanı; ticaret olayına yeşil ışık yakıp, ticaret olayını partiden gizlemeye çalışan "MAFYA HİZİBİNİN" ele başlarından biri olduğu iddia edilen RR, bu OPO'nun üyesidir ve ticaret olayının partiye açılması yönündeki kararın altında imzası vardır. Bu bilgiyi ve çelişkiyi de beynimizin bir köşesine not ediyoruz. Ve tekrar devam ediyoruz.

OPO'nun hem ticaret olayının partiye açılması ve parti iradesi tarafından çözülmesi, hem de bu konuyu işleyişi hiçe sayarak faydacı fırsatçı bir

şekilde partiye açan Sİ ve NT hakkında soruşturma yapılması yönünde SB'ye iletmek üzere öneri kararı almasının ardından AK sekreteri NT- bu OPO'na Şubat 94 tarihli bir yazı yazar. AK sekreteri NT'in yazısını ve üslubunu kişisel ve grupsal çıkarları tehditkar bir biçimde, OPK ve parti işleyişinin önüne çıkarmak olarak değerlendiren ve parti içi mücadeleyi siyasi ideolojik cephede değil de esası, küçük burjuvazinin mücadele yöntemi olan, ayak kaydırma, ekarte etme şeklinde kişisel hesaplaşmalar düzeyinde ele alınmasının parti açısından en önemli tehlikelerden biri olarak gören OPO 5 Mart'ta yaptığı 2. olağanüstü toplantısının sonucunda gelinen aşamada ne yapılması gerektiğine ilişkin şunları söylüyor:

NE YAPMALI?

1- MK'nın yapması gereken olağan MK toplantısı, olağanüstü toplantı şeklinde salt bu sorunlara özgü toplanmalı, sorunların tüm yönleriyle partiye açılması faaliyeti örgütlenmelidir.

2- OPK'da gizli oturum şeklinde yapılan toplantı ve tartışılan tüm sorunlar partiye açılmalıdır.

3- SB bunu en kısa zamanda partiye açarak parti iradesi sonucu değerlendirmeli ve sonuca vardırmalıdır.

4- Parti, OPK iradesini çiğneyen ve disiplinsizlik yapan üyelerden hesap sormalıdır.

5- OPK kararlarına bağlı kalarak kongre tartışma süreci başlatılmalıdır.

6- Kongre tartışmalarını örgütleyecek bir komisyon parti iradesiyle oluşturulmalı ve kongre süreci boyunca bu komisyon görev yapmalı.

7- Bölgesel düzeyde tüm partililerin katılacağı toplantı en kısa sürede yapılmalıdır."

2 Nolu Mıntıka OPO'nun 5 Mart tarihli toplantı kararlarını bir üst organ toplantı yaparak değerlendirip, diğer organlara iletmesi yönünde adımlar atılmayınca 2 Nolu Mıntıka OPO, 2. olağanüstü toplantı kararlarının ve organ üyelerinin yazılarını AK Sekreteri'ne ve buradan MK toplantısına iletilmesi yönünde 29 Mart 94 tarihli kararını alır.

Bunun üzerine AK Sekreteri imzasıyla 1 Nisan tarihli yazısını bu OPO'na iletir. Yazıda bu OPO'nun parti birliğini yıkıcı, hizipçi, grupçu faaliyetini daha da sistemleştirdiği iddiasıyla, organ faaliyetinin dondurulduğu ve emri altındaki gerilla birliğiyle birlikte... yerine gelmesi çağrısı bulunuyordu. Bu çağrının/kararın sahibi AK veya başka bir yönetici organ da değildir, AK Sekreteri'dir.

Alınan not, düşülmesi gereken bir küçük bilgi ve çelişki daha: Hani OPK'dan bu yana kimse görevden alınmamıştı? Bir kere bu OPO tasfiye edilmeden önce dahi ordu içindeki PÜ'lerinin organsız bırakılması, organların işlevsiz kalması tüm yetkilerin birkaç kişinin elinde toplanması başlı başına bolşevik örgütlenmeden uzak, parti tasfiyeciliğinin daniskasıdır.

Ardından OPO 14 Nisan 94 tarihli yazıyla, 2 Nolu Mıntıka OPO, "AK sekreterinin 1.4.94 tarihli notla organımızın tasfiye edildiği yönünde bildirimini ve

aldığı kararı parti tüzüğü ve hukukuna ters, anti demokratik, darbeci olduğundan tanımadığımızı, tüm partiye duyuruyor, partinin bu tasfiyeciliği mahkum etmesi gerektiğini, bunun birliği korumanın tek teminatı olduğunu düşünüyoruz." biçiminde bir tavır alır ve tüm parti üyelerini şu önerileri desteklemeye çağırır.

"-AK sekreterinin AK adına organımızı tasfiye (faaliyetini dondurması denilen) kararının anti demokratik, darbeci, parti yıkıcılığı olarak görüyor, bunu tanımıyor ve tüm partiyi bu anti demokratik uygulamaları reddetmeye çağırıyoruz.

- MK, SB, AK, GK(Genel Komutanlık) gibi yönetici organlara güvenmiyor ve bu organlar bugün içinde buldukları kariyerist, grupçu ve yıkıcı faaliyetlerden dolayı partinin içinde bulunduğu sorunları çözemeyeceklerine inanıyoruz.

- Bu nedenle parti iradesi harekete geçirilerek, sorunlar partide tartışılmalıdır.

- Bunun için tüm parti üyelerinin katıldığı bölgesel düzeyde parti bölge tartışma konferansı yapılmalıdır.

- Bu tartışma konferansı, parti konferansı veya kongre tartışmalarının başlatılması ve bugün bölgede cereyan eden sorunları tüm yönleriyle ele alıp tartışmalı ve diğer bölgeleride harekete geçirmelidir.

- Bu parti birliğini sağlamada ve varolan olumsuzlukları gidermede tek doğru çözümdür.

- Bu durum için tüm parti güçleri biraraya toplanmalı ve sorunlar detaylı tartışılmalıdır.

- Bunu yapma yönünde tavır koymadıkça (bugünkü haliyle) GK, AK, SB, MK'nın bizim açımızdan tanıma ve bağlayıcılığı olmayacaktır.

- Bu gerçekte parti çizgisinin devamından yana tavır koyacak olanların bugün birliği korumanın teminatı olan bu yönlü tavır koyması ve bu tavrı desteklemesi zorunlu komünist ödevdir.

- Partiye, parti üyelerine güven duyuluyorsa, yönetici organlar (önderliğin) buna evet demek zorundadır.

- Organın bu kararları tüm parti üyelerine iletme (çeşitli yollardan) kararı almıştır."

Anlayacağınız; Evet! Ortada bir bayrak açma olayı vardır. Ancak parti iradesine yönelik değil. Aksine parti birliği için parti iradesinin açığa çıkarılmasına yönelik bir tavır vardır. Ve ticaret olayıyla en ufak ilişkisi olmayanlar, ticaret olayının da partiden gizlenmesi değil partiye açılması yönünde görüş belirtenlerin bir tavrı vardır.

2 Nolu Mıntıka OPO'nun bu tavrının ardından kırsalda MK 2. Toplantısına katılmak üzere bulunan MK üyelerinden üçü TKP(ML) Genel Sekreteri, TMLGB Genel Sekreteri, DBK(Dersim Bölge Komitesi) Sekreteri 16 Nisan tarihinde "TÜM PARTİ ÜYELERİNE ÇAĞRI: PARTİMİZDE BOY GÖSTEREN SAVAŞ AĞASI -TASFIYECİ KLİĞİN TÜM DARBECİ VE TASFIYECİ GİRİŞİMLERİNİ BOŞA ÇIKARALIM" başlıklı yazıyla 2 Nolu Mıntıka OPO'nun tavrı desteklenmiş, ticaret olayı da dahil tüm sorunların PÜ.lerine danışılarak parti iradesi tarafından çözülmesi istenmiş ve yönetici organlara güvensizliklerin geliştiği bu ortamda parti birliğinin korunmasının tek yolunun bu olduğu dile getirilmiştir.

Yeri gelmişken bir noktanın daha üzerinde duralım. OPO'ya yapılan

çağrı dışında, MK'nın bu üç üyesine yönelik toplantıya gelin çağrısı da yoktur. Bu üç üye ve diğer bazı bölgelerdeki üyelerin de toplantı yerinde olmadığı şartlarda toplantının yapılabilmesi için gerekli çoğunluk da mevcut değildir.

Ve şimdi 18 Nisan tarihli "MK" imzalı yukarıda alıntılarını verdiğimiz bildiri sağda solda dolaşüyor. Hem de böyle bir bildirinin çıkartılabilmesi için altında imzası bulunması gereken MK çoğunluğundan bazı üyelerin "biz de parti iradesine gidilmesini istiyoruz" söylemlerine rağmen. Anlamak mümkün değil.

BUGÜN NE YAPILMAYA ÇALIŞILYOR? PARTİ BİRLİĞİ NASIL KORUNABİLİR?

Eğer beynimizin bir köşesine not ettiğimiz bilgileri yerli yerine oturtursak yapılmaya çalışılan anlamanın zor olmadığını göreceğiz. Ancak sözünü ettiğimiz bilgileri ve çelişkileri dikkate almamanın tek gerekçesinin bu bilgilerin not edilmesini istediğimiz bir beyine sahip olmaktan başka birşey olmayacağı bilinmelidir.

Tüm bu bilgiler doğrultusunda değerlendirecek, yalanlar, demagojiler, çarpıtmalarla yapılmak istenenin "bir taşla iki kuş vurmak"tan başka birşey olmadığı açıkça ortaya çıkacaktır.

Parti iradesine başvurulmasından başka birşey istemeyen hem AK'nun ordu içindeki savaş ağası, hot-zotçu, benmerkezci uygulamalarına karşı çıkan OPO'nun hem de ticaret olayına adı karışan yş.ların hep birlikte MAFYA HİZİBİ adı altında teşhir edilmeye çalışmasından, siyasi hasımların ideolojik siyasi mücadele yerine komplo teorileriyle alt edilmeye çalışılmasından başka birşey değildir, yapılmaya çalışılan.

Siyasi-ideolojik bir sorun yokmuş, sorun sadece "ticaret" olayıymış. Eğer sorun ticaret olayının siyasi hasımları alt etmek için kullanılmasından başka birşey değilse Sİ'nin yazılarında bürokrat, sağ oportünistler olarak birilerinin hedef gösterilmesi -hem de siyasi-ideolojik içeriği nedenleri açılmadan-, "MK" imzalı yazıda REVİZYONİST mafya hizibinden bahsedilmesi boşuna mıdır? Revizyonist mafya hizibi ne demektir? MLM mafya hizibi diye bir şeyden bahsedilebilirmi ki REVİZYONİSTİNDEN bahsediliyor? Amaç kimi hangi kozla etkileyebilersen onu kullanma faydacılığından başka birşey değildir. Geri kitleleri ajitatif bir dille ticaret olayı kullanılarak etkilerken, ileri kitleleriyse bunlar revizyonist, 2. MK'cı, anti-programcı söylemleriyle etkilemek. Hem de ne pahasına? Kimsenin ticaret olayını gizlemek diye bir kaygısı olmadığı halde parti tüzüğü, işleyişi ayaklar altına alınarak darbeci bir yöntemle ticaret olayının hayali bir şekilde yaratılan "MAFYACI HİZİP" tarafından gizlenmeye çalışıldığı yalanına başvurma pahasına! Partiye cepheden bayrak açmak gibi bir kaygısı olmayıp, aksine partinin irade birliğinin, tüm sorunların çözümü için parti iradesine gidilmesiyle sağlanabileceğini söyleyenlerin bu çağrılarını kulak verme yerine hem parti iradesine gitmeye çalışmayıp hem de keskin parti birlikçisi kesilme rüyakarlığına düşme pahasına! TMLGB'nin prestijinden yararlanmak amacıyla hay-

ali olarak yaratılan mafya hizibine karşı TMLGB'nin mücadele verdiği yalanına başvurma pahasına!

Unutmak istemiyoruz, bir de bu tür dönemlerde birden bire değeri- lenen(!) kraldan çok kralcılar var. Bunlar partinin sınıf mücadelesinde oynaması gereken rolü oynaması için önceleri çaba sarfetmezken, bu puslu, belirsiz ortamda birden bire kurtarıcı olarak ortaya çıkıp, olağanüstü bir çabayla sağda, solda propagandaya başladılar. Bazı bölgelerde TMLGB'nin örgütlü insanlarına, TMLGB'yi tanımayıp kendilerini tanımalarına yönelik telkinlerde bulunuyorlar.

Sınıf mücadelesinin gelişimimiz için yarattığı objektif koşulların bilincinde olup, parti birliğini içine sindirerek, zorluklara karşı fedakarlıkta, birbirleriyle yarışan, tüm enerjisini halk için, devrim için, parti için harcayan ve bu mücadelenin sıcaklığı içinde kaynaşmış tüm TMLGB savaşçılarının bu tür fırsatçılara vereceği tek yanıt: BAŞKA KAPİYA olmalıdır.

Şimdi herkese soruyoruz: Birlik mi istiyorsunuz, parti birliğinde samimi misiniz?

Öyleyse bunun tek yolu olan tüm sorunların parti iradesine başvurularak çözümlenmesinden yana olun! Parti iradesinin vereceği kararlara saygılı olun! Parti iradesini bireylerin, grupların iradesinden üstün tutun! Bunları kim yapmıyorsa, sözde ne kadar parti birlikçisi kesilirse kesilsin, parti yıkıcısının, parti bölücüsünün ta kendisidir! Partinin gereksiz, sağlıksız biçimde bölünmesinin hesabını halka vermesi gerekenler de bunlar olacaktır! Birileri yalnızlaştırılacaksa, yalnızlaştırılması gerekenler de bunlar olacaktır.

29.4.1994

TMLGB BÜNYESİNDE FAALİYET YÜRÜTEN PARTİ ÜYELERİ VE ADAY ÜYELERİ...

(2 kişi ile hâlâ ilişki kurulamadığından bu parti üyelerinin onayları alınamamıştır.)

Parti içindeki yanlış düşüncelerin düzeltilmesi üzerine(*)

Aralık 1929

Dolayısıyla bu yoldaşlar, örgütsel olarak, Kızıl Ordunun siyasi çalışma yapan bölümlerini, askeri çalışma yapan bölümlerine bağımlı kılıyor ve "Ordu Karargahı ordu dışındaki sorunlara da baksın" sloganını ortaya atıyorlar. Gelişmesine izin verildiği takdirde bu fikir, kitlelerden kopma, hükümeti ordunun denetlemesi ve proletarya önderliğinden uzaklaşma tehlikelerini içermektedir. Bu, tıpkı Guomindang ordusu gibi, savaşa galeği yolunun tutulması olacaktır.

Dördüncü Kızıl Ordudaki Komünist Partisi örgütünde, Partinin doğru çizgisinin uygulanmasını büyük ölçüde engelleyen, proleter olmayan çeşitli fikirler vardır. Bu fikirler tamamen düzeltilmediği takdirde, Dördüncü Ordunun. Çin'in büyük devrimci mücadelesinde kendine düşen görevleri omuzlaması olanaksızdır. Bu Parti örgütündeki yanlış fikirlerin kaynağı, doğal olarak, temel birimlerinin büyük ölçüde köylülerden ve diğer küçük burjuva kökenli unsurlardan meydana gelmesinde yatmaktadır; ancak Partinin yönetici organlarının bu yanlış fikirlere karşı uyumlu ve kararlı bir mücadele verme ve üyeleri Partinin doğru çizgisine uygun olarak eğitime konusunda gösterdikleri başarısızlık da, bunların varlık ve gelişmelerinin önemli nedenlerinden biridir. Bu kongre, Merkez Komitesi'nin Eylül mektubunun özüne uygun olarak, Dördüncü Ordu'daki Parti örgütünde görülen çeşitli proleter olmayan fikirlerin belirtilerine, kaynaklarına ve bunları düzeltme yöntemlerine işaret eder ve bütün yoldaşları tamamen yok etmeye çağırır.

SALT ASKERİ BAKIŞ AÇISI ÜZERİNE

Salt askeri bakış açısı, Kızıl Ordudaki bir kısım yoldaşlar arasında çok gelişmiştir. Şu şekillerde ortaya çıkmaktadır:

1. Bu yoldaşlar, askeri sorunları ve siyaseti birbirine karşı şeyler olarak görmekte ve askeri hareketlerin, siyasi görevleri yerine getirme araçlarından sadece biri olduğunu kabul etmemektedirler. Hatta bazıları, "Eğer askeri

bakımdan iyiyse, siyasi bakımdan da iyisin demektir; askeri bakımdan iyi değilsen siyasi bakımdan sende iş yok demektir" diyorlar. Bu, bir adım daha ileri gidip askeri sorunlara siyasetin üstünde bir yer vermektedir.

2. Onlar, Kızıl Ordunun görevinin Beyaz Ordununki gibi sadece savaşmak olduğunu düşünüyorlar. Çin Kızıl Ordusu'nun, devrimin siyasi görevlerini yerine getirmek için kurulmuş silahlı bir güç olduğunu anlamıyorlar. Özellikle bugün, Kızıl Ordu kesinlikle kendini sadece savaşmakla sınırlandırmamalıdır; düşmanın askeri gücünü yıkmak için savaşmanın yanı sıra, kitleler arasında propaganda yapmak, kitleleri örgütlemek, silahlandırmak, onlara devrimci siyasi iktidarı kurmalarında yardımcı olmak ve Parti örgütleri kurmak gibi önemli görevleri de üstlenmelidir. Kızıl Ordu sadece savaşmak için savaşmaz; fakat kitleler arasında propaganda yapmak, onları örgütlemek silahlandırmak ve devrimci siyasi iktidarı kurmalarında onlara yardımcı olmak için savaşır. Bu amaçlar olmadı mı, savaşmak anlamını yitirir ve Kızıl Ordunun varlık nedeni ortadan kalkar.

3. Dolayısıyla bu yoldaşlar, örgütsel olarak, Kızıl Ordunun siyasi çalışma yapan bölümlerini, askeri çalışma yapan bölümlerine bağımlı kılıyor ve "Ordu Karargahı ordu dışındaki sorunlara da baksın" sloganını ortaya atıyorlar. Gelişmesine izin verildiği takdirde bu fikir, kitlelerden kopma, hükümeti ordunun denetlemesi ve proletarya önderliğinden uzaklaşma tehlikelerini içermektedir. Bu, tıpkı Guomindang ordusu gibi, savaşçılığı yolunun tutulması olacaktır.

4. Bunlar, aynı zamanda propaganda çalışmasında, propaganda ekiplerinin önemini gözden kaçırıyorlar. Kitle örgütleri konusunda da, orduda asker komitelerinin kurulmasını ve yerel bölgelerdeki işçi ve köylülerin örgütlenmesini gözardı ediyorlar. Sonuç olarak, hem propaganda hem de örgütlenme çalışmaları terkedilmektedir.

5. Bir muharebe kazanıldığı zaman kibirlenmekte, kaybedildiği zaman ise cesaretleri kırılmaktadır.

6. Dar kısımcılık: Bu yoldaşlar, sadece Dördüncü Ordu'yu düşünmekte ve yerel kitleleri silahlandırmanın Kızıl Ordunun önemli bir görevi olduğunu kavramamaktadırlar. Bu, klikçiliğin daha gelişmiş bir biçimidir.

7. Dördüncü Ordu'daki sınırlı çevrelerinden daha ötesini göremeyen birkaç yoldaş, bu çevrenin dışında başka hiçbir devrimci gücün bulunmadığına inanmamaktadırlar. Bu yüzden güçlerini koruma ve eylemden kaçınma fikrine kendilerini iyice kaptırmışlardır. Bu, oportünizmin bir kalıntısıdır.

8. Öznel ve nesnel koşulları gözardı eden bazı yoldaşlar, devrimci acelecilik hastalığına yakalanmışlardır; bunlar, kitleler arasında titiz ve ayrıntılı bir çalışma yapmak zahmetine katlanmak istememekte, hayaller içinde yüzererek sadece büyük işler başarmak istemektedirler. Bu, darbeciliğin bir kalıntısıdır.

Salt askeri bakış açısının kaynakları şunlardır:

1. Siyasi düzeyin düşük olması. Bu, orduda siyasi önderliğin rolünün ve Kızıl Ordu ile Beyaz Ordunun temelden farklı olduklarının kavranamamasına yol açmaktadır.

2. Paralı askeri zihniyeti. Geçmiş muharebelerde alınan esirlerin birçoğu Kızıl Orduya katılmıştır; bu gibi unsurlar belirgin bir paralı asker zihniyetini birlikte getirmekte ve böylelikle alt kademelerde salt askeri bakış açısı için bir temel hazırlamaktadırlar.

3. Yukarıdaki iki neden, bir üçüncüsüne kaynaklık etmektedir: Askeri güce aşırı güven ve halk kitlelerinin gücüne güvensizlik.

4. Partinin askeri çalışmayla etkin olarak ilgilenme ve bunları tartışma konusunda gösterdiği ihmal de, bazı yoldaşlar arasında salt askeri bakış açısının ortaya çıkmasının nedenlerinden biridir.

Düzeltilme yöntemleri şunlardır:

1. Eğitim yoluyla Parti içindeki siyasi düzeyi yükseltmek, salt askeri bakış açısının teorik temellerini yıkmak, Kızıl Ordu ile Beyaz Ordu arasındaki temel farkı berrak bir şekilde ortaya koymak. Aynı zamanda, oportünizmin ve darbeciliğin kalıntılarını ortadan kaldırmak ve Dördüncü Ordu'nun dar kısımcılığına son vermek.

2. Subayların ve askerlerin siyasi eğitimini, özellikle de eski esirlerini eğitimi yoğunlaştırmak. Aynı zamanda, yerel hükümetlerin, mümkün olduğu ölçüde mücadele tecrübesi olan işçi ve köylüleri Kızıl Orduya katılmak üzere seçmesini sağlamak, böylece salt askeri bakış açısını örgütsel olarak zayıflatmak ve hatta bu bakış açısının kökünü kazımak.

3. Kızıl Ordudaki Parti örgütleriyle subay ve askerleri etkilemek için, yerel Parti örgütlerinin Kızıl ordudaki Parti örgütlerini ve kitlelerin siyasi iktidar organlarının da bizzat Kızıl Orduyu eleştirmelerini sağlamak üzere, bunları harekete geçirmek.

4. Parti, askeri çalışmayla etkin bir biçimde ilgilenmeli ve bu konuyu tartışmalıdır. Yapılan her çalışma, tabandaki üyelerce uygulamaya konmadan önce, Parti tarafından tartışılmalı ve karara bağlanmalıdır.

5. Kızıl Ordunun görevlerini, askeri ve siyasi organları arasındaki ilişkileri, Kızıl Ordu ile halk kitleleri arasındaki ilişkileri, askeri komitelerinin yetki ve görevlerini ve bunların askeri ve siyasi örgütlerle olan ilişkilerini açıkça tanımlayan Kızıl Ordu yönetmelikleri hazırlanmalıdır.

ÖZNELCİLİK ÜZERİNE

Bazı Parti üyeleri arasında ciddi ölçüde öznencilik vardır ve bu siyasi durumun tahliline ve çalışmaların yönlendirilmesine büyük zarar vermektedir. Çünkü siyasi bir durumun öznelci tahlili ve çalışmaların öznelci bir şekilde yönlendirilmesi, kaçınılmaz olarak ya oportünizmle ya da darbecilikle sonuçlanmaktadır. Özel eleştirilere, belirsiz ve temelsiz konuşmalara ya da kuşkuculuğa gelince, Parti içinde bu gibi uygulamalar genellikle ilkesiz tartışmalara yol açar ve Parti örgütünü içinden yıkar.

Parti içi eleştiriyi ilgili olarak üzerinde durulması gereken diğer bir nokta da, bazı yoldaşların eleştiri yaparken, temel sorunları bir kenara bırakıp, dikkatlerini önemsiz noktalar üzerinde toplamalarıdır. Bu yoldaşlar, eleştirinin esas görevini siyasi ve örgütsel hataları ortaya çıkartmak olduğunu kavramamaktadırlar. Kişisel eksikliklere gelince, eğer bunlar siyasi ve

örgütsel hatalarla ilişkili değilse, gereğinden fazla eleştirip, ilgili yoldaşlara sıkıntı vermeye gerek yoktur. Ayrıca bu eleştiri tarzı geliştiği takdirde, Parti üyelerinin dikkatlerini tamamen küçük hatalar üzerinde yoğunlaştırmaları, herkesin ürkek ve gereğinden fazla ihtiyatlı bir hale gelmesi ve Partinin siyasi görevlerini unutmaları şeklinde büyük bir tehlike bulunmaktadır.

Başlıca düzeltme yöntemi, Parti üyelerini, düşünce tarzlarına ve Parti içi yaşantılarına siyasi ve bilimsel bir özün egemen olmasına sağlayacak şekilde eğitmektir. Bu amaca ulaşmak için: (!) Parti üyelerine, öznelci tahlil ve değerlendirmeler yapmak yerine, siyasi bir durumu tahlil ederken ve sınıf güçlerini değerlendirirken Marksist-Leninist yöntemi uygulamayı öğretmeliyiz; (2) Parti üyelerinin dikkatini, mücadele taktiklerini ve çalışma yöntemlerini saptamak amacıyla toplumsal ve ekonomik araştırma ve incelemelere yönlentmeliyiz ve yoldaşların, gerçek durumu araştırmadıkları takdirde, hayalciliğin ve darbeciliğin batağına düşeceklerini kavramalarına yardımcı olmalıyız; (3) Parti içi eleştirilerde öznelciliğe, keyfiliğe ve eleştirinin bayağılaştırılmasına karşı uyanık olmalıyız; söylenen her şey gerçeklere dayanmalı ve eleştiri siyasi noktalarda yoğunlaştırılmalıdır.

BİREYCİLİK ÜZERİNE

Bireycilik eğilimi, Kızıl Ordu Parti örgütünde şu şekillerde kendini göstermektedir:

1. Misillemede bulunmak. Bazı yoldaşlar, Parti içinde bir asker yoldaş tarafından eleştirildiklerinde, Parti dışında ona karşı misillemede bulunabilmek için fırsat kollamaktadırlar; misillemede bulunmanın yollarından biri de, sözkonusu yoldaşı dövmek ya da ona küfür etmektir. "Bu toplantıda sen beni eleştirdin, gelecek toplantıda ben sana gösteririm" diyerek Parti içinde de misillemede bulunmaya çalışmaktadırlar. Bu gibi misilleme oyunları, tamamen bireyci düşüncelerden doğmakta ve bir bütün olarak sınıfın ve Partinin çıkarlarının gözardı edilmesine yol açmaktadır. Bunların hedefi düşman sınıf değil, kendi saflarımızdaki kişilerdir. Bu hata, örgütü kemirmekte ve mücadele gücünü zayıflatmaktadır.

2. "Dar grup" zihniyeti. Bazı yoldaşlar sadece kendi dar gruplarının çıkarlarını düşünmekte ve genel çıkarları gözardı etmektedirler. Bu yüzeysel olarak bakıldığında, kişisel çıkar peşinde koşmak gibi gözükmesine de, aslında en dar bireyciliğin bir örneğidir ve güçlü bir aşındırıcı ve bölücü etkisi vardır. "Dar grup" zihniyeti Kızıl Orduda eskiden çok yaygındı; eleştiriler sonucunda durum şimdi biraz daha iyiyse de, bu zihniyetin kalıntıları hâlâ vardır ve bunların üstesinden gelmek için daha fazla çaba gereklidir.

3. "Memur" tavrı. Bazı yoldaşlar, üyesi buldukları Partinin ve Kızıl Ordunun devrimin görevlerini yerine getirmek için, birer araç olduklarını kavramamaktadırlar. Devrimi gerçekleştirecek olanın bizzat kendileri olduğunu kavramamakta, sorumluluklarının devrime karşı değil de sadece kendi kişisel üstlerine karşı olduğunu düşünmektedirler. Devrime karşı takınılan bu pasif "memur" tavrı da bireyciliğin bir yansımasıdır. Bu, kayıtsız şartsız devrim için çalışan faal üyelerin sayısının fazla olmayışının nedenini

de açıklamaktadır. Bu hata giderilmediği takdirde, faal üyelerin sayısı artmayacak ve devrimin ağır yükü az sayıda insanın omuzlarına yüklenmeye devam edecektir. Bu da, mücadeleye büyük ölçüde zarar verecektir.

4. Eğlence peşinde koşma. Kızıl Orduda, bireycilikleri eğlence peşinde koşmak şeklinde ortaya çıkan kimselerin sayısı hiç de az değildir. Bunlar daima birliklerinin büyük şehirler üzerine yürümesini arzu etmektedirler. Şehirlerle gitmeyi, oralarda çalışma yapmak için değil, eğlenmek için istemektedirler. Hayatın zor olduğu Kızıl bölgelerde çalışmak, hiç istemedikleri bir şeydir.

5. Pasiflik. Bazı yoldaşlar, işler istedikleri gibi yürümeyince pasifleşmekte ve çalışmayı bırakmaktadırlar. Bu, esas olarak eğitim eksikliğinden ileri gelmektedir. Bazen de önderliğin, sorunların ele alınışı, görev dağıtımı ya da disiplinin uygulanması konusunda hatalı bir şekilde davranması, buna yol açmaktadır.

6. Ordudan ayrılma isteği Kızıl Ordudan ayrılıp yerel çalışmalarda görev almak isteyenlerin sayısı gittikçe artmaktadır. Bunun nedenleri sadece kişisel etkenlere bağlanamaz. Aynı zamanda şu etkenlerin de bunda rolü vardır: Kızıl Ordudaki hayatın maddi zorlukları, (2) uzun bir mücadeleden sonra bitkin düşme ve (3) önderliğin, sorunların ele alınışı, görev dağıtımı ya da disiplinin uygulanması konusundaki hatalı davranışları.

Düzeltilme yöntemi, en başta, ideolojik olarak bireyciliğin kökünü kazımak amacıyla eğitimi yoğunlaştırmaktır. İkinci olarak, sorunların ele alınışında, görev dağıtımında ve disiplinin uygulanmasında doğru bir yol izlemektir. Bunlara ek olarak, Kızıl Orduda maddi hayatı iyileştirmenin yolları bulunmalıdır. Maddi koşulları iyileştirmek amacıyla, dinlenmek ve güç toplamak için ele geçirilen her fırsattan yararlanılmalıdır. Eğitim çalışmalarımızda bireyciliğin, toplumsal kökeni bakımından küçük burjuva ve burjuva ideolojisinin Parti içindeki bir yansıması olduğunu açıklamalıyız.

DARBECİLİĞİN KALINTILARI ÜZERİNE

Kızıl Ordudaki Parti örgütü, darbeciliğe karşı çeşitli mücadeleler vermiştir; ancak bu mücadele lenüz yeterli bir düzeye ulaşmamıştır. Bu yüzden de Kızıl Ordu içinde bu ideolojinin kalıntıları hâlâ görülmektedir. Ortaya çıkış biçimleri şunlardır: (1) Öznel ve nesnel koşulları gözönüne almadan körü körüne eyleme girişme; (2) Partinin şehirler için saptadığı siyasetlerin yeterli ve kararlı bir şekilde uygulamaması; (3) özellikle yenilgi anlarında askeri disiplinin gevşemesi; (4) bazı birimlerin ev yakmaları; (5) ordudan kaçanları vurmak ve dayak atmak şeklindeki uygulamaları; bunların her ikisi de darbeci özellikler taşımaktadır. Toplumsal kökeni bakımından darbecilik, lumpen proletarya ve küçük burjuva ideolojilerinin bir bileşimidir.

Düzeltilme yöntemleri şunlardır:

1. İdeolojik bakımından darbeciliğin kökünü kazımak.
2. Darbeci davranışları, kurallar, yönetmelikler ve siyasetler aracılığıyla düzeltmek.

(*) Bu makale, Mao Zedung yoldaşın, Kızıl Ordunun Dördüncü Ordusunun 9. Parti Kongresi için hazırladığı karar tasarısıdır. Çin halkının silahlı kuvvetlerinin inşası çetin bir yol izlemiştir. Çin Kızıl Ordusu (Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında Sekizinci Yol Ordusu ve Yeni Dördüncü Ordu olarak isimlendirilmiştir; şimdi ise Halk Kurtuluş Ordusudur), 1 Ağustos 1927'de Nançang Ayaklanması sırasında kuruldu. aralık 1929'da kuruluşunun üstünden iki yılı aşkın bir süre geçmişti. Bu süre içinde Kızıl Ordudaki Komünist Partisi örgütü, çeşitli yanlış fikirlere karşı mücadele içinde çok şey öğrendi ve zengin bir tecrübe kazandı. Karar, bu tecrübeyi özetlemekteydi. Kızıl Ordunun tamamen Marksist-Leninist bir temel üzerinde inşasını ve eski tipteki orduların bütün etkilerinin giderilmesini mümkün kıldı. Sadece Dördüncü Orduda değil, giderek Kızıl Ordunun bütün diğer birimlerinde de uygulandı; böylelikle bütün Çin Kızıl Ordusu, her bakımdan gerçek bir halk ordusu haline geldi. Çin halkı silahlı kuvvetleri, aşağı yukarı son otuz yıl içinde, Parti faaliyetleri ve siyasi çalışma bakımından muazzam gelişme ve yenilikler gerçekleştirmiştir. Çin halk silahlı kuvvetlerinin bugünkü görünümü çok daha değişiktir; ancak bu kararda ortaya konan çizgi, izlenen temel çizgi olmaya devam etmektedir.

1- 1927'de devrimin yenilgiye uğramasından sonra, kısa bir süre için, Komünist partisi içinde "sol" darbeci bir eğilim ortaya çıktı. Çin devrimini "sürekli devrim" olarak gören ve Çin'deki devrimci durumun "sürekli bir yükseliş" halinde olduğunu düşünen darbeci yoldaşlar, düzenli bir geri çekilme örgütlemeyi reddettiler. Buyrukçu yöntemler uygulayarak ve sadece az sayıda Parti üyesine ve kitlelerin küçük bir bölümüne dayanarak, hatalı bir şekilde, hiçbir başarı ümidi olmayan, ülke çapında bir dizi yerel ayaklanmalar düzenlemeye kalkıştılar. Bu gibi darbeci eylemler 1927 sonlarında çok yaygındı. 1928 başlarında giderek azaldılar. Ancak darbeci duygular bazı yoldaşlar arasında hâlâ yaşamaya devam etmekteydi.

JEAN DABUER

ÇİN KÜLTÜR DEVRİMİ TARİHİ

UMUT YAYIMCILIK

ÇIKTI!

"Dolayısıyla bu yoldaşlar, örgütsel olarak, Kızıl Ordunun siyasi çalışma yapan bölümlerini, askeri çalışma yapan bölümlerine bağımlı kılıyor ve "Ordu Karargahı, ordu dışındaki sorunlara da baksın" sloganını ortaya atıyorlar. Gelişmesine izin verildiği takdirde bu fikir, kitlelerden kopma, hükümeti ordunun denetlemesi ve proletarya önderliğinden uzaklaşma tehlikelerini içermektedir. Bu, tıpkı Guomindang ordusu gibi, savaş ağalığı yolunun tutulması olacaktır."

Mao ZEDUNG